ఆహిరి॥ పల్లవి॥ ఇద్దరిగునాంబ్బువివి ఇంతులాలు। చద్దికినివెండికిని సంగ్గడించ్చిని॥—॥ పాలనిసూ
ర్పునిలోనసుండ్డెడియలవాడు। గలడుగనే విరహాగ్నింగలంగండతండు। పొలింతిడిపూముమోద
లంబూండిగెగనేరి ఇడే। వలరాచకొంకచెవాడంబులరిని॥ ౧॥ సరిలేని పంచ్చశరగురుండుగనఖైకొన్న।
వి రిబాణాములకెల్ల వెఱవండతండు। గరిమనిచెలిమనసుగండ్డలెనిడిగనక। వరుసలొలొమెఱుంగువ
లెనెదాంగిని॥ ౨॥ శ్రీవెంకటద్రిఖ్యంజెలంగుడే వుండుగనక। యూవనితరుచగిరులనియుమరిగెను। యె
౩౨ వంకని చెలియ ఇండ్డుకెకొరెంగన। భావమునసంత్తసముపట్టిడెరిని॥ ౩॥ ❖॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ యెం
౧౪౦౧ తగబ్బితనమేని కింత్త టలొని తాళ్లీ। ఇంత్తనికువడిళిమిఛ్ఛినడెకదరా॥—॥ పడంతినాఖరుని వుపా
డమునప్రాతుఱదె। ఆడియాలముగనింత్త అండ్డుకెమిరా। వాడికముపైతెనివురమునవాయరా
డా। యెడబాలదండ్డు [illegible] ంగుబాలిమ్ము కొనెంగదరా॥ ౧॥ నిలపుంబె [illegible] ర్డ్డములొనని డభావింత్తు
రపె। తావిమినాప్రియ [illegible] మింత్తిదానికెమిరా। ఆలాగ్గెతి [illegible] యద్ద [illegible] పురిజెర్కలుగావా। చాలు
కొన్నరళలండ్డెసండ్డుకొనింగదరా॥ ౨॥ కూరిమినాచెక్కుకొనగొరనెండ్డుద్దురపె। ఆరవిరూడిలివిన్న
ండ్డుకెమిరా। యూరితి శ్రీవెంకటపలుండనెంగాదా। తిర్గకొనవిన్నియుని తింకువగాడదరా॥ ౩॥ ❖॥
గుండక్రియ॥ పల్లవి॥ నెనె అంగనావారినిమహిమ కానునాయిన్నిదంబాలుకడుండెల్లనాది॥—॥
యింత్తలొనాతొనివెడలెనిబిరాలు। కొంత్త గం౦త్తవాండ్లిసనికుమ్మరించ్చివు। యింత్తటివాండవుని
వి యుగారుండిత్తెబూమి। నింత్తదనుముండ్డుకొనకింత్తవాండిగలడా॥ ౧॥ కానికానిమ్మనికమ్మరంగమ్మ
పదూరి। పానిపద్దురనన్నంబగచాట్టివు। యినెలవునినిరుయింత్తసత్తిలెరుండ్డితి। మానిప్పైనిమ్మపండ్డు
మరియెలవువిసి॥ ౨॥ నివిడ్డినన్నంగూడి ఇప్పె రగ్గైనరా। భావమిడెమనిపలికెవు। శ్రీవెంకటపతిని
చెంతకారుండ్డితి। మోవిడెనెర్కుగండ్డిమోదలంగవిగెనా॥ ౩॥ ❖॥

ంలమర్క్రియు॥ పల్లవి॥ అంత్త శిగ్గవడకువె అతివ నివు। పంత్తమునఁడి లియవెపంయ మల్లఁగడువు॥—॥
గొండ్డి నెక్కనింపువుమదకొండ్డలుమోచినదది। ఇండ్డుముఖులన ఁమెయిరవది। కండ్డువయిబాడు
పుడుంగతయిుదినివునారు। అండ్డముగనానతివెఆఁపనెల్లఁగడువు॥౧॥ మోగి నెక్కతలమంలామ్మ విపం
డ్డువండ్డినవి। జిగిండినెవావాతంజిండ్డినది। మగువయాయారచిమతినివుడిలియపి। తాగపనివిలు
కులతుడదాంకాగడువు॥౨॥ కంత్తునిదుకుతురెండ్డుగంబములమెత్తప దొంత్తి వలపులగిరిదాల
ంరునది। ఇంత్తినెను శ్రీవెంక్కటిళుండయాకత। మంత్తనానన్నింగూడిమరబింత్తగడువు॥౩॥—॥
ఆహిరి॥ పల్లవి॥ యాతితివలపుబూరదినుమదాయ। విభుండు కొరికలుకొచనంగొడినతిరాయ॥—॥
నుడతినిరాక కెదురుచూచెదియాసలను। కదిసినగుమోమెల్లంగన్నులాయె। యిడెనికడకునాకెయితి
ంచ్చుండమకమున। అడ నమునిముంగి తెల్లనడుగుతియంయ॥౧॥ వెలండినినుడ్డువెల్లవిరియె
దివెడుకల। వెలతెనిపులక లైవినులాయె। పలుమారునితాడంబవికెదు కాంక్కలను। నిట్టువెల్లనంగ్గన
కునివ్వెంగులాయ॥౨॥ కమలముఖినిరతులంగలయునిబ్బరమునను। కామరికెనచన్నంగవకొండ్డలాయె
చెమదచెనిద్దరికి శ్రీవెంక్కటిపురుండు। తమకములుతనువులునుతడంబాదులాయె॥౩॥ సామం
త॥ పల్లవి॥ చెలులాలవూహించిచెప్పరమ్మా। నిలువెల్ల మురిపమెనిండ్డకుండ్డినా॥—॥ అంగ్గనవిభు
నింజూచిఅరనవ్వునవ్వునిద్దు। యింగ్గితానంగడమనవ్వేండ్డుదాంచెనె। అంగ్గమెల్ల మెయిుంగువెఅండ్డు
దాంచనివ్వుతెదు। వుంగ్గిబింగనుంగానలనుండ్డకుండ్డినా॥౧॥ జలజాక్షిపతింజూచిసగముమాంట
లరదిద్దు। యెలమింగడమదాడమెండ్డుదాంచెనె। తలంపల్లండమకమెదాంచంజాదుతెడుండు। పలుకు
ంబంత్తములానెప్పికానకుండ్డినా॥౨॥ కామవి శ్రీవెంక్కటిఘుంగూడిపంవళిమండ్డె యెమరికారికలెల్లనెండ్డు
దాంచెనె। ప్రమమెల్లఖనపులిఖరిదియ్యుంజాదుతెదు। దామదిరతులవానితా చకుండ్డినా॥౩॥

దేసాళం॥ పల్లవి॥ అగ్నియున్నీయండ్లే అమరెనద। కన్నియ ఇందుకు మారుగ తచెప్పవే॥—॥ కలువలు వి
కసింప్పంగ మ్మలుమ్ము వెన్నలాంచెం గలికి విన్నిదని కత చెప్పవే। అలు లందు బడింబాతే అగ్నియునిల ము
లాయ। కలగాదు ఇదియెట్లో కత చెప్పవే॥౧॥ జక్కవలు గండ్లమీరి సరింబైండి కపండ్లలాయ। గక్కనవి
చారించ్చి కత చెప్పవే। మక్కువ తాంబులినాలు మదనచక్రము లాయ। కక్క సము మానినారి కత చెప్పవే
॥౨॥ ఆకసము చూడం జూడ ఘనదెసిం పట్టమాయనధ। కాకుగాదు ఇదియెట్లో కత చెప్పవే। యీకడ
ను శ్రీవేంకటేశుండను నిన్ను। కైకొన్నది దియెట్లో కత చెప్పవే॥౩॥ ❖॥ మాళవి॥ పల్లవి॥ బాతిం శిజ
౧౪౦౭ ప్పనమ్ము నంబూవక పూచె। యెలమి నిందుకు మనమె మిసిసెడి॥—॥ సతి చింతతాల తలలాసం ప్పెంగ
పూవులు పూచె। మతి విరహపు మెన మల్లెలు పూచె। అతనుని తలపాంతన డవి జాజులు పూచె।
బాతపుడెలియ డింక నెమిసిసెడి॥౧॥ తాయమ్మలెచె మదనిదడాం తీడ్రా మెరలు పూచె। కా
య్యచూపుం గాపము లంగుంక్కమ పూచె। కయ్యపువలపులం జెంకడి మాకులు పూచె।
నిడెప్పగం జెలియ భావమే మిసిసెడి॥౨॥ మగువ వరపులలా నమం కైన పువ్వులు పూచె। మోగింగొన
గొన్నెనె మొగలి పూచె। బాగరు శ్రీవేంకటేశు పాండ్లు లంగ ప్రము పూచె। ఇగురుం బాండ్ల మింక నెమి
సిసెడి॥౩॥ ❖॥ ఆహిరి॥ పల్లవి॥ కాంతయెమినె ఆంగడు గాని। చెంతల నిగతి చెప్పరె చెలులు॥—॥
చిత్తజున మ్ములు శిరసున మడు వంగ। గెత్తుకె ప్లండాం కెనొకాని। గుత్తపుం జెక్కుల కుంక్కమ
చెమదలు। జొత్తలుగా రింజూడ కెచెలులు॥౧॥ చలువమెని పైసరుల హారవములు। చెలంగినా
ధి మొలచెనెకాని। పులకల మొలకలం బొడవినపయిరులు। వెలసెనిదివో భావించు రెచెలు
లు॥౨॥ ఘనుండగు శ్రీవేంకటపతి గూడంగ। చెనకి గుఋతు సిసినొకాని। వెనక మునుపెరల
వింతలు వొడమెను। కనుంగొనరెయిదిగక్కనం జెలులు॥౩॥ ❖ ॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ నగవింత్తే యెఱ్ఱని నా నాకుం బూవునా। మొగమిడ నడ్డమిడ ముచ్చుదలుగావా॥ —॥ మొ
గువనా తానవిగి మారు మంచ్చు మెక్కి నాను। తగిలి నా మన సండ్డుదగ్గరి రాడా। తగులుగల బాడికి దవ్వేమి
చెరువేమి। మొగులేడని రేడమొత్తమ్మై తిరుగవా॥ ౧॥ పైపైనా చెత్తన న్నుం బద్దని కత్తలు నన్నును। చూపుల్లైనాని
స్సన ఏచు ద్దుకొనవా। పాపరాడు పాలుగల పాయపు వారి పిండ్డు ... పులెడపూవు లెడఱన తెప రియ
వా॥ ౨॥ బాయపా పైన నన్నుం గూడి నరిమేను మటిచితి। నే యెడనారతి చెంత వెచ్చు రించ్చు ... పాయరా
డు శ్రీవెంక్కటపతి నైన నన్నును। రేయెడ పగలెడరిచ్చలం బేకొనవా॥ ౩॥ ॥ ఆహిరి॥ పల్లవి॥ నాకేల్లండే
లు సుని న్నుచె మ్మంగలదాసంగా త్తి యూరడా కడనియ్యత వెల్లనున్నడా॥ —॥ శిరసు వంచ్చుకలేమ శిగ్గ్ని
నుం జూచినప్పు। అర్థయు నివాళికే మోడ్పు వలరాని। వారసి నాష్టి నిపు వొడ్డను ండ్డు విత్తేరా ...
యురవ్వేయి యెఅంగ్ర[illegible] ద్ద యెమి సేతువా॥ ౧॥ మచ్చి కనుక్క [illegible] వనిత మాదడగస్తు లంగ
నాడే। యెచ్చులనిక్కు [illegible] ను నాకే కేపెలండ్డులా। వచ్చినా యెడ్డు [illegible] దముగు డవలెనంమండ్డు ని
ంతే కాకే। యెచ్చు దనెవ్వరి యుండ్ల కెంగుడు వానివా॥ ౨॥ నిక్కచ్చు మేక సతిని కాలు దాకే నిడె। యిక్క
డమీయి ద్దరిలోనే పంత్త మేల। యిక్కవ శ్రీవెంక్కటేశయిడుని న్నుం గూడితివి। యిక్క వనితను వె
ద్దినెండ్డెండ్డు మోచేమా॥ ౩॥ ॥ దేవగాంధారి॥ పల్లవి॥ నన్నుకురాని నదనల్మును। నిప్పున మండ్డె చక్క
నయ్యింగాని॥ —॥ మచ్చిపపరాని మాందలూయి। జటపులలోనె స[illegible] పను। పాలి గక్కురా
సా[illegible] రిపాటి పులనూ। తేర। మ అంగుల మొలఅంగుల మంచిదయ్యింగాని॥ ౧॥ చిమ్మకురా చూపు
చివుకననూని। దిమ్ముంగాంకలనే తెలిపెను। కమ్మకురాని గవ్వ్రము యెవి। కమ్మర నిరత్తొంగండ్డము
గాని॥ ౨॥ చిగియ కురాకడుం బ్రియము ననుయు। చిగువుంగాంగి దనెపెనచెను। తగు శ్రీవె
ంక్కటదధరణిశ నన్ను। మిగులంగూడితివి దిమెచ్చెంగాని॥ ౩॥ ॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ సూడఁగదవమ్మ సార్కె యెలతంగి। జెడుఁగానెడిసిల మకరతను॥—॥ హావిద్ధు సడు
వులకానల పెరిడివాండు। పూవకాడు రంగని బోముల వెసెడివాండు। నావనిడి కెండ్ల సతి సంకంబెడ్డ
కతిపుల తిరుమలడి వర్గెనాండె॥౧॥ పుల్ల వెలుంగుల వాని బానపుతురి వాండు। తల్లని మెయుంగుల తెరల
ండెనెడివాండు। గుల్ల సితంబద్దికాండ్లపైని లుసుండ్డి। వల్లె వాడు వెసివర ముల్చిస్పైను॥౨॥ సింగడిమ్మైవా
ండు సిరపసప్పువాండు। ఆపద దండ్లవేతల నడుమోసినాండు। డికాని పాము బైటిలి వుండ్లినవాండు। యీా
౩౨ రడ శ్రీవెంకటపెరుండ్లైనాండె॥౩॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ చేకొడి చెయిుడి యెల చింత్తయెల। చక్కనయ్యా
౧౮౦౩ నిన్ని యు నవ్వాలుంబాలు నుండ్లరా॥—॥ మీ రతి నాయాసల పు మితిరెదు తత్తిలేదు। వారినిమోం
ఎలకెండ్ల నూరదలేదు। దూరతెనవ నెనిన్ను తారలింపు వినయాలు। నాకేనివుంబెయవెవు వాలుంబా
లు నుండ్లరా॥౧॥ దా [illegible] మది నాపూపులకుండుడ మోదలు నవె [illegible] డు। గాఢిడి నిచెంతల కుం
గడవేదు। వి మాయని [illegible] న్న నింగవేసరించ్చితెను నాతో। సాముసి [illegible] యలేవు నివు చాలుంబాలు
నుండ్లరా॥౨॥ మమత నా కాంగి డిరి మడ్డు లేదు గుద్దు వేదు। అమరవు నిమతికిండ నివి వేదు। వేమరిం
చ్చి మెనెల్లా శ్రీవెంకటపెరి యుద్ది। సమరతులాయ నీంక చాలుంబాలు నుండ్లరా॥౩॥ ఆహిరి॥ ప
ల్లవి॥ అందరికి నావండ్లి ఆసిరాదా। యుండ్లకెల వెటుపునివెదురింగవయ్యా॥—॥ మగిడి మగి
డి చూచి మాటలాడ నోంకరించ్చి। చిగురుంబెదవి వంచ్చి సిగ్గువడి। మగువ నెయ్యునెచెరిమంత్తనా
న బుజ్జగించ్చి పగడ వాతెర నొక్కి పరికించ్చవయ్యా॥౧॥ పాలసి పాలసి ఇంత్తి బొమ్మ ముడి వచరించ్చి।
మలసి వయ్యదకొంగు మాటెదు సిసివి। నెలకొన్న తాల్లిండ్లి నియాకెయోడంబాడు। సలిగెతొంజెల్లిం
చ్చిన వియ్యవయ్యా॥౨॥ ఇష్టవల నాకెనిన్ను నెలవించ్చుంగా నెనన్ను। మక్కువచెంతలని ష్టమన్నించ్చితివి।
గక్కన శ్రీవెంకటపెరి కపదము లింగమూడి। అక్కరదీర రంగనాకెనాదరించ్చవయ్యా॥౩॥

రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ నాకుఁజెలియె నవ్వులూ । విరు । ద్దారికి నీకది శినడప్పులూ ॥ — ॥ మానవుస్యృని
మాదలూయిల । తెనెహాచివేతిదలూ । నెనెటింగినవి వి చింతలూ భువి । మోనములహాని మొంతలూ ॥
౧ ॥ చాలుం బొలు నిసన్నలూ కడు । పాలం జూచినహా స్నలూ । సొలిమును నింజూచినవెనిం । డిల్లాగ్గె
కడునెంచిని వె ॥ ౨ ॥ చెల్లవింకనెల శిగ్గలూ । కెండు । మొల్లపులకలెము గ్గలూ । వెల్లవిరి శ్రీవేంకటేశ
మనా చల్లుంగూడమె సంకెసిసి ॥ ౩ ॥ — ❀ — ॥ శంకరాభరణం ॥ పల్లవి ॥ నెమ్మదినున్నాండవిడనికెమయ్య
మంచి । నెమ్మి పండ్లారగించ్చేవు నీకెమయ్యా ॥ — ॥ నిలిలనిల్లపైతెదని కెమయ్యా । యీ । నైలకిండ్డను
ంట్టిబివి నీకెమయ్యా । యెలనిన్ను మరుతాపమి మి సిసి ని । ని । నిలిమె నుకండ్లు తెడు నీకెమయ్యా ॥
౧ ॥ నిక్కము బొంకులు సిసివు నీకేమయ్యా । యిట్టి । నిక్కి చూచి దాగెవు నీకేమయ్యా । యెక్కడి మోహా
ములు నీకిటు యిన్నేలు । ● నిక్క సగ్గు వేటుగవు నీకేమయ్యా ॥ ౨ ॥ ● నిద్దుర గండ్లం బెట్టవు నీకే
మయ్యా । వద్ది । నిద్దుర కెల్ల హాయిచ్చేవు నీకేమయ్యా । గద్దరి శ్రీతిరువేంకటవిభుండా । నన్ను నిద్దపు
ంగాంగిటం గూడితి నీకేమయ్యా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ సాళంగనాట ॥ పల్లవి ॥ కాయము బ్రాయము బూం
తిగనటి । యే యెడ నాతండ్రుని వు నెంచ్చిననూ ॥ — ॥ చెక్కిటి చేతితో దగ్గివడె విడియె మే । చక్కవు
విభుండు నిన్నుం జూచె నంట్టిను । వొక్క నిమిషము వొనేనుటి వావు ని వియెల్ల । గక్క నా తండ్రు
నిన్నుం గడిచినను ॥ ౧ ॥ మంత్ర నా నమాం దగు మాం దడవిడియె మే । పంత్రపు విభుండు నిత్రాం
బల్లురంగా నా । యింత్తెలానె యను మానమింక నెలతగు లాయ । చెంత్లెనాతండ్రు నిన్నుం జేన
రంగను ॥ ౨ ॥ చెలరేంగె విడియె మే శ్రీవేంకటవిభుండు । యెలమింగూడి చనవిచ్చె నంట్టిను । తాలుత
నే షింగుళుకె పాతాడం గిచెప్పు నడిల్లా । మేలు వు సనిడి కిమూ రింకనూ ॥ ౩ ॥ ❀ ॥

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ అతివయెగతి నేనాననలినాను। యితవైకాన్నిదికైన యింపాయుంగా॥—॥
మెండైన విరహానమెలుంత కన్నులనీరు। నిండ్డుంగొలంకువైనిగుడంగాను। గండ్డుమీలకైనాలంగడున
ండ్డులోనుండ్డి॥ మెండ్డాకదిరికినిండానె కమనసవుంగా॥౧॥ పరిపరివిధములంబానుపుబ్బంబారలం
గ॥ శిరసుతురుము విడిచెదరంగను। నిరతినలులకైనానెలంతమైవాసన। సరుసంగైకానంగముబ్బుదదిం
౮౨ ంగా॥౨॥ కడుంగడుందమకానకదిశియింత్లలానె। పడంతి శ్రీవెంకటపతింగూడంగా। జడియుం
బరవశానసారెసారెకుమేన। యెడవెనిపులకలకిరవాయంగా॥౩॥ ✿ ॥ముఖారి॥ పల్లవి॥ యిదిఇ
౧౮౦౪ ధ్లనాతనెనె అంగంగారా। తుదిముద్వనప్పుడితావగను కొన్నా॥—॥ జాగిబినాకడియూసమాపిరు
గ్గాకనను। ండగిలినిక్కమునతండుదాండలంచెనా। మిగులమిమాదనమ్మిత్తింగాకఇంతలా। మగు
డనెనుకతిగువమధినె ంచ్చుకొనానా॥౧॥ యెడమాదలానెయెమి మతకమోకాక। వెడంగుం
బతివిచ్చియవెళవెదా। బడలితిరిచాలునింకంబద్దుకన్నప్పుడి। అ॰ డరినాలావలశిన ధ్లనేకానా
॥౨॥ చెలంగినామనసుడెలిబితిరిమీరిదుగాక। జాలశ్రీవెంకటదితుండుమానుసా। చెలులాల
మీపలుకుచెవైనెమిద్దరము। ంగలబితిమియిధ్లతెంగలకల ననగనా॥౩॥ ✿ ॥గుజ్జరి॥ పల్లవి॥
మూడంజూడనీడివద్దజూవిగ్గాకా। నిజాడవివిమంచ్చివైతెనమ్మతులుగావా॥—॥ లాగులని
ంతదనుండెల్లనివెల్లాంబావైతె। యెగతిభూమిలానె మెమిగాండు। ఆగతినెపెద్దుకొన్నఆనవెనిజమై
తె। వెగుడాంగామరునికివెడముతెయుండ్డవా॥౧॥ సాకెకుడిక్కులనుంబబ్బునిడెల్లాంబెండ్లైతె। కొ
రియవియెంతతీసుకొనరాడు। కూరిమితానివాలిగు గామువెచక్కనెతై। సాంరవుపలపులకుసా
కిరుతైవుండ్డవా॥౨॥ పొండ్డినకాంగిడిలానిపులకలెవ్వూవువైతె। చెండ్డిన శ్రీవెంకటదితిచెప్పరాదు। వ
ండ్డనొపుంగ్గుత్తికలాపల్లు కులెకతవైతె। పండ్డెపురతులకివిప బ్బియ్యైనిలువద్దా॥౩॥ ✿ ॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ యెట్టయిననేమి నీవు యెమ్మెనేమి నీవు। యిట్లలసియున్న యింతగాలదా॥—॥
కొమ్మ నీచేనాతండంతకా పానంబడెనేమి। తమ్మిపువ్వువామునెప్పుండాం క్రినానేమి। అమ్మనీవప్పుడిమోగ
మ్మినానాతనికేమి। ఇమ్ములయెడు యెనున్నాండింతచాలదా॥౧॥ మగువ నీకతని తో మాటాడదనేమి।
సిగ్గిపయాతండు నీచే నొచ్చినానేమి। మోగమిూకనీవెంత మోవంగనాడిననేమి। నగరున్నంగన్నుల నే నవ్వు
చాలదా॥౨॥ ఆడిగాని నీవతనికడ్డము లాడిననేమి। వేపనలని ప్పుడెంతవెంచిననేమి। ఆదరించి శ్రీవేంకటపతి
ండలమేలుమంగనాచారి డేసరిటి యిలువుమ నిన్నింతచాలదా॥౩॥ శ్రీ॥ శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ ఇ
ప్పుడే విచారించుకో యింతయు నీవు। అప్పుడునాతోనాంగాడనరాదు నీపై॥—॥ యిందరివ
త్తెనెని డిప్పుడికింగూడిన్నన్ను। సండ్డడిం బెట్టెనం ట్టెసమ్మతించుచురా। ప్రండ్డెమాడినట్టెనె పడియుంబడి
యుంగానా। కండ్లవనెవు ండ్లవవేంగలకాలము॥౧॥ తక్కులుండెడు యునాడితసులండిసురకనా।
గుక్కవలంద్దనంద్దనియ్య కానర్గా। వాక్కడిస్నెక్కటినావాడంబాదు నాకండ్లమక్కువనితరు ల
నుమన్నించ్చుగాదు॥౨॥ యీయెడనె శ్రీవేంకటదీనా పదక్కటివి। నియింతులు ఖువరు సంద్దనెనియ్యగా।
యెయెదంబలుకుంబంతమేకము గనాకాంగిదు। చెయ్యుంబగలుం బాయకరిచ్చువడవనా॥౩॥ శ్రీ
శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ యెతిరేంగించ్చవలయు నిప్పుడిపుడే నీ। కటకటి నిన్నియుంగ సగసుమా॥—॥
చెవినివతిక్షచిండ్లలపాదలు। పలుమటు నీలాంబాడంగనూ। అలు తివివినితానదు దమపల్ల
వ్విలుపని మూంగినబెదరకుమీ॥౧॥ అండపునడపులన దునివతికెదు। రిండ్లవదనని వెంగ
ంగనూ। కండ్లవనంచులు గతియు డిడమ దనిసెండ్లడిసిఖనజడియ పమీ॥౨॥ వాడక శ్రీవె
ంకటపాత్రము కాంగిదు। మెడిపుంగుచము ఖుమెటియంగనూ। యీడను జక్కవవివితమజెం
త నీజాడగవాలినం జాంపకుమీ॥౩॥ శ్రీ॥

సామంత్తం॥ పల్లవి॥ యెవ్వరము నెఱు చెప్పిమి ఎదిూండను। నివ్వెడిల్లు ఘనుం డవ్వని చిత్తగించకను॥ —॥
నిలు వెలాౕవలపులిసెలంతకు నెబాడ్డు। పలుకెల్లా నిమిూం దిపాదలం డ్డునె। తలంపెల్ల నిష్టైతమ కమె క
లడెల్ల। నెలకొన్న పనులకు నిచిత్తమింకను॥ ౧॥ చూపులెల్లనిచ్చినె సుదతికి పులకల। మోపులెల్లా నిమిూంది
మోచి డింపులెత్తెపులయాసెలు నితెనెలమాదలం డ్డె। నిపాదమాన సుమ్మీనిచిత్తమింకను॥ ౨॥ కా
౩౧ యము నీకాంగిదనె కలికి జవ్వనపు। బాయమిల్లని రతిబంధములనె। యెయెడ ఆవెంకటదేశ యీా
కిరు నీకుండను। నీయిచ్చలాయ నిండు నిచిత్తమింకను॥ ౩॥ ✻ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ ఆతురమె నెలవా
యనమ్మా। యీతా। యెతులును దాశిము ల్లు యె రవౌ ఏయరుడా॥ —॥ జిందునపడి బాబగులకుద్రి
౧౪౦౭(క్షిడాంకినయద్ము। అందమెపరితాపమాయనమ్మా। డిందిహృదయంబెల్ల చెకొన్నరమణుండె। పం
డ్లిమడిచినయద్లపెగ యౌ ఏఆరుడా॥ ౧॥ నాలపుంగను చూపుల రు జాంకుజాంక్తినయద్ము।
అల సతిమ్మమ ఆపు లాయనమ్మా। పిలిచ్చివిఘుంగూడు కదాకుపి రరించునెట్టేలులే। కలలా నిచె
రిమివలెరడకెంగు దరుడా॥ ౨॥ చెప్పనరుదగు మరు నిచెంతవలె తరుణితు రు। మప్పుడెచిందునవం డ్లా
యనమ్మా। యిప్పుడె ఆవెంకటదేవుకాంగిదనింత్తి। వొప్పులెతప్పులైవొత్తగిలు దరుడా॥ ౩॥ ✻ ॥ పా
డి॥ పల్లవి॥ గరిమతొన్ని న్నదంగలనిరు। చెరవినరాచిూండంబ్రియము న్నడా॥ —॥ తనుకామకామ
రంద్రములను బ్రింపన్నండ్డ। జననసంపన్నంవిదారములు। మనసునదికెవిమంత్రములైననన్న। ంగ
నుంగానికరుగొంచ్చంగలడావెళ॥ ౧॥ కన్నుల సిఖాష్టకారణాములు డాంచి। యున్నచంద్రుం
డురదియు ను మి ంచ్చంగా। నన్నుంబాయుచుంగూడనలిరింగనెకాక। యిన్నిదంబనులు నికిం
కంగలవా॥ ౨॥ కడలేనినిమెనంగలు గుదివతలను। బడి బడింబలు మారుంబరికింపుచు।
విడువకరనను ంగూడిపెంకటపిబ్బరనిత్త। మడరియాదం గనికునదన్నుడా॥ ౩॥ ✻

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ మంజుతనాపరిమళతి సతి। సుధారజనం త్తివిహారతానుడం॥ —॥ గమన
మయతి సతికబరిచలతి సతి। కిమితి కిమితి ముఖనిరతి సతి। కమలాననితగతిః కథంభా। సుముఖ్యమ
యావదసుకరమిదం॥ ౧॥ మహాతివిభ్రమోమదంకిరతి సతి। రహ సిమనసి సంభ్రమతి సతి। మతిగాతి
గరిమానంకింమా। మిహావదభవదిష్టమిదం॥ ౨॥ ప్రియం ప్రియం సంకరయో హారతి సతి। నయనా కిం
చిన్నమతి సతి। శ్రీయః పతిస్సి శ్రీవేంకటదపతి। అయం ప్రియస్త్రియ త్తమిదం॥ ౩॥ —॥ మధ్యమా
వతి॥ పల్లవి॥ నమ్మరా నామాంద నివు నగవు గాదు। కమ్మరనాబలిమేల్లంగను కానరా॥ —॥ మా
ంపలాడిమ్మాం పలాడిమ గిడిమూటి నిపు నివు। యెంచికి నీకింత్త పెఱపిలవచ్చేరా। నిందు ననే వుతేయ్యే
నా నిన్ననిమిక కినాను। గాందము గలిద్రికాచుకొనెరా॥ ౧॥ చెరిచేరినా హాద్దకిరసువంచ్చేవు ని
వ్వా కింఛ్చియుద్దినికి [illegible] వ్రుతెవచ్చెరా। యీ రీతి నిందస్థరుంగా నేవ్వుతెగోపించ్చినాను।
అర నీనెని సంధ్దికడ్డము [illegible] య్యేరా॥ ౨॥ కూడిమాడినాగా రికొన లికయ లికవు। వాడక
శ్రీ వేంకటపరిచూరకుండ్డరా। ఆడానిడనేవ్వురు నిరడ్డము గా వచ్చినాను। పెడుకనే నాడు కొనే వెస
రకుడా॥ ౩॥ —॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ దేవదుంద్దుభులు నలు దిక్కుల నుండ్డు। తావులనే వెవెలు
వ్వును నియ్యంగానూ॥ —॥ వేంకటద్రిదేవుండడేవే ముకతాంబం డాన్సడి। లక్కలనివ్వు డికమల
డివిని। కొంకకమ్ముష్టుదిమూం డు గౌద్దు డేవతలాల। వుంక్కువవిచ్చేయ రామాచిన త్రువవే
లా॥ ౧॥ వనజనాభుండు నిత్యవైభవానం జేశాని। అనయము నిడి నాయాదిలక్ష్మి నిని। ముసు
లాలబుషులాలముంచ్చినభూసురలాల। నాని నియుండ్డయుంగూడి సుముహూర్తమ
నరా॥ ౨॥ సురకన్యలాలబూసుర నాగకన్యలాల। మరిగి కూడిన లమేళమం గళితం డూ। నిరతి
శ్రీ వేంకటదనిలయు నిధిగేనా। యిరవు గడివించ్చి యుండగు నంబాడరా॥ ౩॥ —॥

సామన్తం॥ పల్లవి॥ యెక్కడికి నురిగద్దె వారడికిదె యిదిగద్దె। పెక్కువగా వంతవిద్యలిడ బెయవలెనా
॥—॥ నిక్కి నిక్కి యాకెం జూడ నిడివియాడకు నిడ। అక్కడి కేపారాదా అంత్తగలితే। మొక్కి మొక్కి నన్నుం జూ
చి మూగిగసనెన్నలెలసియ। ఇక్కడికిగ్గా రాదా యింత్తగలితేను॥౧॥ చెప్పి చెప్పి పంపు నెలకలవులె నవ్వు నెల।
అప్పుడినివెంగిరాదా అంత్తగలితే। తిప్పి తిప్పి నాతోను ండిగిజానాతనమెల। యిప్పుడేమన్నించ్చరాదా
౮౨ యింత్తగలితేను॥౨॥ పూంచి పూంచి మోని నాతోబూమెలు సిసివుగారా। ఆచాయ నుండ్లవానివం
త్తగలితే। చేనితం గూడితివిత్తవెంకపిరి నన్ను। యీచలమేనిపుడక్కె నింత్తగలితేను॥౩॥ ✿ ॥ ముఖా
౧౪౦౬ రి॥ పల్లవి॥ ఆరజమైత్తి నిఅంగ్గడి కెక్కితి। తారుకానాలింకందనతో నెల॥—॥ పూవకపూచెను పు
న్నమ వెన్నెల। కావరకాచెను కంత్తు బాణాములు। యీవలనింకమరి యెలా మాందులు। ఆవల
ండనచెలులాడెండి … వా॥౧॥ కానకకనెనదకమ్మంజెఅకువి … లు। పూనివినకవినెంబా
త్తులగాలేదు। నానా … ండికినివెనడచిసుద్దులు। తానెయె … ఊంగును తమకము తె
లా॥౨॥ పాంకెను తిగెలు బయలు వండ్లిలులు। మూంకలు విచ్చెను మోకరితుమ్మిదలు। యీ
కడత్తావెంకపిరుండుగా ంగిదె। ంజెకానెనిడె మదింబింత్తల వేలా॥౩॥ ✿ ॥ తెలుంగుసంగాంబా
డి॥ పల్లవి॥ ఇదియేదిష్టము భూమిసింత్తులంజెనచింత। యెడుకెడు రనెతాంకు నెఅంగరిచెలులు॥
॥—॥ షంచ్చ బాణాములు నెండు పడంతిపైనెసింగాన। పంచ్చమహాపాతకుండు భావజుండెపో। యెంచ్చ
నిండ్లవంకనెపో ఇండ్లరివారూపు తెక। అంచ్చెలనంత్తం భూతమ్మె యుండ్లవలసి॥౧॥ విరహాపుదింత్తెనింత్త వేంప
చ్చుంగానరిజి। సరివేనిరాకాలిచంద్దురుండెపో। తిరమ్మెనెండిండ్లు వంక్కదినమును మెక్కకా। సురత్తెల్ల పదినంగా
నసుకవడంగలిగె॥౨॥ కంద్లు వనెదేయింత్తికాంగిదంగలయంగాను। యిండ్లుబొనెంత్తవెంక్కదలుండెపో।
మండ్లలెంచ్చి ఇండ్లునమొగు వలపాలిదె। ముండ్లుమ్ము ండ్లెపురుషొత్తముండు దానైవెలసి॥౩॥ ✿ ॥

సామంతం ॥ పల్లవి ॥ మఱలి యెపుడియ్యైన మమ్మడుగవె । మీరు । గరిమ నంగలలోని ఱంక్కాంగలవాయె న్నిగలు
॥—॥ కామిని నిపతి నితోంగడు సరసమాడితే । యేమి నాకోము చూచెవింత్త జెలేనె । యేమి మోహమోహా
స్వదిమీరిద్దరి యెదంగుడుదు । కాముని తంత్రములపైంగలవాయె న్నిగలు ॥౧॥ కలికి నిపతి నితోంగన్నుల
నెనవ్వితేనే । యెల మింజాలులవునె మిమిసితుమే । నెలపైనమీసన్నలు నెండు మీరితేలు సునుం । కలిమిపూ
బానలపైంగలవాయె న్నిగలు ॥౨॥ యీరడశ్రీవెంకటపతి గుండింత్తని న్నుంగూడితేనే । మెకిని మమ్మేల్లానివ్వ
మిచ్చెవేమే । యేకమైన రతులమీరిద్దరు నుంగంక్కాలు । దేకాని కజ్జినమీందంగలవాయె న్నిగలు ॥
౩॥ ❀ ॥ ఆహిరాగం ॥ పల్లవి ॥ మించ్చిగాలము కిండ్దు మీండాయనె । ఇంచ్చుకంత్తదె రంగు వెదెమిసితమే
॥—॥ ధరలో మరునెలవుతలంపులో చిత్తరువు । తరుణి మాదలలోనె తజచాయనె । విరహపుదెండ్దవెం
డవిషులకానలవాండె । ● ఇరవాయనాయెండ్దునెమిసితమే ॥౧॥ ● కద్దరానిగాలిమోపుకడలేని
వినుకులు । దట్టమాయ ● దీమగువతగవులనే । గుడ్దులేనితమకము ● కోవిలలోసముకము । యె
డ్డెనాకిదియబ్బెనెమిసితమే ॥౨॥ వానలేనివరదలువడలేనిదప్పులును । మానినికాంగిజెలేనె మర్కరించ్చెనె ।
పానిసశ్రీవెంకటపతిగానన్నుంగూడె । యీనెలంతమెప్పించ్చెనెమిసితమే ॥౩॥ ❀ ॥ రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥
తనిబతినింకనవితడవరు వెవాని । మనసుదెలియంగంత్తు మాయలయ్యెనంజాలవు ॥—॥ చిత్తరువుమా
ంకులకు జిగురులుగలుగు నాహాత్తినతనవలపూనదు వండ్దెది । హత్తులనదుండ్దనివెహాండ్దగు పత్తి
గుకాలు । యిత్తలనెనెంచ్చె నంట్టియు సమ్మెనంజాలడు ॥౧॥ సెమ్మెనెండ్దమావులలోని నుపునిరుండ్దునది ।
అమ్మలాల తనబాసలదు వండ్దవె । రమ్మరనింకానె పెకాంత్తుని మోవిమీంద । సొమ్ములవియెంత్తమం
డ్డెంజుక్కలెనంజాలవు ॥౨॥ రండ్డుపైనరతుల గుంగాళ్ళుగలుగునది । అండ్దమైనతనసుడ్దులదు వండ్దవె ।
సాండ్దెనశ్రీవెంకటపతి భోగముచెప్పంబలెతి । యెండ్దనుకిలుంబగళ్ళనెన్నియ్యెనంజాలవు ॥౩॥ ❀ ॥

స్వర్ణరాభరణాం॥ పల్లవి॥ రమ్మనిరావయ్యెరాంపువాడ్డు। కొమ్మమనసునిలిపగొంత్తువాడ్డూ॥—॥
సమ్మతినిరాకరుసరినాలుచూచిచూచి। కొమ్మమనసునిలిపంగొంత్తవాడ్డు। వుమ్మడినంత్తదండన
వారపుసింగ్గారాల। ఇమ్ములంబాడ్డగడప్పనింత్తవాడ్డు॥ ౧॥ గారవానంజెఖులనికడకంప్పినిరూప్ప
।రూరిమిత్తాండలపాపింగొంత్తవాడ్డు। ఆరఖనిసుడ్డవెల్లానంద్దరితాంజప్పుచెప్పు। యూరితింబా
౩౯ డ్డువుబ్బునింత్తవాడ్డు॥ ౨॥ చిప్పిపెదితమకానంజిత్తములొసమరతి। రుప్పుసిసిగారికలంగొంత్తవాడ్డు।
ఇప్పుడెవిచ్చేశినివుఇంత్తినిశ్రీవేంకటవిభు। తెప్పరంగూడితివిప్పుడినముని నాడ్డూ॥ ౩॥ ❁॥ ముఖారి
౪౦ పల్లవి॥ యింత్తలోనెవిభుండమా కెమిదప్పునునెండు। వింత్తలుగాండ్డినండినవ్వేముదిపువా॥—॥
నివుమమ్ముంజెనకరణిలిచితేంజాలుంగాక। భావజ్జుచెఅకరుపండ్లం ఖండ్డు పండ్డెంబా। తావులనిబ
సనివెతప్పితినెచాలుం గాక। పూవుబాణాములపండ్డకొల్లవాడు వా॥ ౧॥ కడునింత్తదిమస
ముగలిగితేంజాలుం గాక। విడుముడిచిగురులచెగవెక్కెంబావ డినిమాదుల్లునుఅవత్తపుం
ప్పెంజాలుంగాక। గుడిగొన్నవెన్నెలవెకొంగ్గముడివా॥ ౨॥ శ్రీవేంకటవిభునన్నుంజేరితేచాలుంగాక। నావ
లమోవులనిప్పెజున్నవెప్పెంబా। తావినాకాంగిదనిప్పదక్కితేనెచాలుంగాక। యువిళంబులకరవెక్కరప్పినవి
సవా॥ ౩॥ ❁॥ సామంత్తం॥ పల్లవి॥ వడంతిఇదునివిన్నపముసిదువెత్తాంగ[illegible]దాంత్తానిండుకైనంగలం
డుగాతాను॥—॥ సరినిపుడ్డెనవిచారింత్తెంగా నన్ను। కురిసివిరహామెప్పిసప్పునిసింగా। మరునికొంతలనా
మనసిడియెమ్మైన। గరిమతొసూడువచ్చంగలండుగాతాను॥ ౧॥ తలంచితనరుపాప్పిదయవృద్ధింగానా
రువలపులుమించునైనవరమిచ్చెంగా। చెలంగియాసలచెనా జీవమెంత్తబడలిన। గలిమితొసికరింత్తుం
గలండుగాతాను॥ ౨॥ గక్కనవిచ్చెసినన్నంగాంగివించెంగానెండు। యెక్కువైనశ్రీవేంకటవిభ్రుండు। దిక్క
యునన్నిట్లసెదిరదినముమంగూడ। కక్కసముగానెవాండుగలండుగాతాను॥ ౩॥ ❁॥

సామంతం॥ పల్లవి॥ వారశరాశరశికిమనమోద్దికగాదా। నిను। వెకలింతులముందువెనకగానా॥ —॥ కామ
రినిరుచములుకొండ్లవైతేనామీంది। చిమలుచిద్దుంబానాచేతులివి। యెమిదినిజమ్మనమయెక్కుడు
గానెంచ్చుకొండ్లి। ఆమీందిఫలభాగమదినెంగానా॥౧॥ కలికినికన్నులివికమలములనుకొండ్లి। ఇడాల
కునాభూపులునుండుమ్మిడలివి। చెలువాననివెంత్తచెలరేంగినానిరు। అలరియెవ్వరిపనులంత్లకునెం
గానా॥౨॥ అంగ్గననిచెమదలరె అంబ్బుధియైశ్రనెం। జెంగ్గలించ్చివాలలాడేరిషకాయుని। సంగ్గతినికూడ
మేనారేకుమెచ్చువునెం। గంగ్గకేనిశ్రీవెంకటపతింగానా॥౩॥ ॥ తెలుంగుగాంబాడి॥ పల్లవి॥
తరుణికిచ్చురమేల గినడిడి। నిరతమునతివలునె చ్చినపలము॥—॥ అంగ్గననెవ్వరునవ్వుంగాడ
నరులె। కంగివిరహమునంగాంగి నడి। చెంగ్గదంబతి తాచెలినినగూచ్చునెబి। సంగ్గతిమనమిచ్చు
ంగలఫలము॥౧॥ ఇంత్తినెవ్వరునుయిడియెమనకుడె। పంత్తపుదినలబ్రమనినడి।
యింత్తనంత్తదియెడ మాందలమతి గబింత్తవాపుపిచెలుల కుఫలము॥౨॥ వెలంది
యిడిమాశ్రీవెంకటపతితా। మలయురతులమెయిమ అబినడి। చెలువునిమమ్మగపుచెంతలుభూ
పిడిచెలుములుమనమిదుబినినఫలము॥౩॥ ॥ భైరవి॥ పల్లవి॥ యిదమీందమీచిత్తమెడ్లాకా
నిరుదిలకుంత్తవిపాండ్డెగునొముపావిభుండా॥—॥ యింత్తినిరుమెడమీంద నెదురుచూచినచూ
పుడాంత్తులైపెరిగిమరుకూపులాయను। యింత్తదవిచ్చియకున్నయిచియున్నియునునివ్వైచెంత్తల
వడికింబాగుచెప్పితింబావిభుండా॥౧॥ వాలినయాసలతావనిరువల్లపులెల్ల। చాలుకానిచ్చాఖాప
శాఖలాయను। తాలిమినింత్తదన్నైనాదయ దలంచకవుంద్దుగాలంజేతంబెనగానుకనుకావిభుం
డా॥౨॥ మెలుంతజవ్వనమెల్లమించ్చినహాబగులైల్లా। గలయురతులంజెప్పంగరులాయను। యె
లమిశ్రీవెంకటపతియిద్దంగూడకుండ్డితి। తలంగాంతేఘనమ్మవునుకప్పుడుంవిభుండా॥౩॥

నా మంత్రం॥పల్లవి॥యిన్నిటనెనిపుణనయినదానరా।పన్నినన్నిచిత్తము నాభాగ్యమింతేకాని॥—॥
పిలుచునానడుమునివిడిచ్చిపిలానిడింతే।చెల్లంగిన్నివెదువలచినంజేయరా।మోలకలనాకుచము పై
కడుంగల్లరులు।వులుకన్నినిపలునివలపికింతేకాని॥౧॥కడునాచెలువమునికనుచూపులనిడింతే।
ఆడరినెనిన్నవుంగాడనంగలనా।కాడిమినిలినినాగొల్లివికడుపాండి।బడిబడినివానిబలిమింతేకా
౮౩ ని॥౨॥కమ్మనినామేనునికాంగిబిలానిడింతే।నెమ్మడిశ్రీవేంకటేశనియిచ్చురా।డిమ్ముకెంబిమటావిం
చిండియ్యనినామోవియిడి।తెమ్మలైననిలానిడిమసమేకాని॥౩॥✿॥తెలుంగుంగాంబోడి॥పల్లవి॥
౧౪౦౦ యెడంగన్ననిపుమోక్షైదిండ్లకింతేపా।ఆడుకాకునిపంత్తాలండ్లునిండ్లునింకను॥—॥నడుమేలబ
డుగాయనవ్వుత్రెలతెలుపాయ।వెడంగునిగునవ్వులు వినివినిపా।జడిమాధవేంద్లాంకాంజాలిం
చ్చుమింకగాడ।గడిగి తినసలెపాఘునుండ ఇన్నిదను॥౧॥కురు తెలచింకడయగాశెలవ
ండల్లయ।పారిదినిచె ంతలునెంజుంచిచూచిపా।వారిమనియో నలునెమ్లునాతొనైపు।స
ంచిప్పినమట్టితెంజప్పునెపాలవిభుండా॥౨॥చెప్పవెలచెమరించ్చెంజిత్తమెలముదమండ్డే।నెక్కైనిశ్రీవే
ంక్కటేశనిన్నుంగూడిపా।తక్కి విన్నియునెలతప్పులవేవాప్పులాయ।చిక్కినప్పులకెల్లకసలెపా ఇంక
ను॥౩॥✿॥శంకరాభరణం॥పల్లవి॥యింతిచెలువమే యీతనికి।కంత్తునిచేంతల గలసిన
వేళా॥—॥చిత్తజకేలినిచెలికుచగిరులివి।హత్తినరమణుని కాధరువు।నెత్తమితావులని
ద్దావుగమములు।కొత్తగుబడలి కసనుపరిహారము॥౧॥వలపులాంకడికి వనితలధరమి
డి।చెలువునికిప్పుడమగునవిందు।చెలపచెలపమ్మైచెమదలపన్నిరు।తెలియుంగచలివంద్దిరివా
పతికి॥౨॥పద్మంగొమ్మయీపడంతిదెపాలతా।గద్దిగాశ్రీవేంకటపతికి।యిద్దియిన్నియును
నికెపనితనికి।పడ్డినవెల్లాబంగారములు॥౩॥✿॥

లలిత॥ పల్లవి॥ అంత్తనిగ్గు వడకని వానతివయ్యానీ। యంత్తరంగ్గమెలడాంచనానతివయ్యా॥—॥
కడు సరసుండవదప్పనుండని మోమండ్డు। నడరిన కళలెల్లనంనేతివయ్యా। వాండికమ్మెని మోవినున్న
కింప్పులవియెన్ని। ఆడియాలముగనాకు నానతివయ్యా॥ ౧॥ మిక్కిలిజాణండవదమెని మోండిబె
మదలు। అక్కవయెండ్డుండ్డ వచ్చెనానతివయ్యా। గుక్కకిడ్డియెయింత్తి గుబ్బలపై కుంక్మమోని। య
క్కమోండనంబ్బినడియానతివయ్యా॥ ౨॥ యెసంగి శ్రీవేంక్కటేశ యుడ్డికాంగిబిలోన। నసురుసురిల
వచ్చెనానతివయ్యా। ముఖముఖనగవుతామునింగినాకొనగారి। కసవిడ్డియెలలాంగెవానతివ
య్యా॥ ౩॥ ❀ ॥ మంగళకౌశిక॥ పల్లవి॥ తెలుపవరుంబటితివైతివిగాకా। గతినింబ్బినంగడుపునమం
నివూ॥—॥ చూచినవెల్ల సొంపుమవ్వములు। పూచినపువ్వులె ... పున్నమలు। లాచినవెల్ల
లాగవెగములు। యూ ... చెలిసాబగులకెడుంరానివూ॥ ౧॥ పలికి ... నవెల్లాంబసని వజ్రము
లు। నిలువునండు ర ... మెనీలములు। కలిగినపులకలెరనక్కపు ... మోలకెలు। జలజలాబన
కుసరియానివు॥ ౨॥ కాంగిడివెల్లాంగంత్తునిరచనలు। మూంగినరతినినముంచ్చెనిడె। చెంగలుబగు
రులశ్రీవేంక్కటపతి। వింగెడిరమణికిక్కివింత్తానివు॥ ౩॥ ❀ ॥ సామంత్తం॥ పల్లవి॥ వూరకేమరునిపా
ంజుబూరంగాదులు। ఆరసితేవడ్డిజూబులవినికునెడురా॥—॥ కాలనిలాతువిమ్మిడలుకొమ్మలపై
కాభిలలు। బలముయింత్తెపాభావజునికి। నెలంతనియ్యుండెతినెరింగలుతుమ్మిదలు। ంబలుకుంగావిల
లునంబుంత్తమాడింగడవె॥ ౧॥ తిగెలపైవిరులునతియ్యునిత్తుంద్దచెటుకు। చెగలయమ్ములువిల్లుం
జిత్తజునకు। సొగలబొమ్మలవిల్లుంజూపులయమ్ములునికు। యూగతులనింత్తినికునెడయవుగడ
వె॥ ౨॥ యెక్కడాచంద్దురుండు నెయెడపులచల్లగాలి। మరుపైనతోడుడూనమదననికి। గక్కనశ్రీ
వేంక్కటేశు కాంగిటనిక్కైతేను। వెక్కబోవదనచంద్రుండూరుపిగాలిరేడె॥ ౩॥ ❀ ॥

కంకణాభరణాం॥ పల్లవి॥ మనసిజసముద్రమదనమిడి। కనుంగొనుమింత్తదంగాంతుండనివ్వా॥
॥—॥ నతిబింత్తామత్తిల్లనిధితరువంగ। అతిగరళపుదిరహముచూడమె। తతినావిమ్మదండమకప్పుం
గాకుల్లలతల కల్పకపులకలుచూడమె॥౧॥ బాలంతికూరిములంబాంగ్గులుచూంగ్గంగ। పులకల
తారలుబాడమినవేఘలమ్మెసాత్త్వికభావపుంజంద్రుండు। నిలువున్నంటచూడమంగనెయపులలకి॥౨॥
సుషత్తిదానెనిబాక్కపుంగాంగిషునదనునినింష్టికయ్యెబాడమె। కడినిన ఆవెం కదపతెల్లిడిస్వయ
దరామృతమువృత్తివకుంటచూడమె॥౩॥ ✺ ॥ సుందరి॥ పల్లవి॥ కదకదమింతంబడిదయంద్రా।
తమ్మికపనంబత్తిదయదలంచంగవలదా॥—॥ కంబుమింబ్బులసుగగనవునడుమిడి। అంబ్బుగ
మనయేఅధరపత్ర। బాంబ్బినఆరునంబాడపుత్తిసుకాని। పుంబ్బపుగుడ్డనను న్నడిగారా॥౧॥ నిగ్గు
లుబ్బిడలునెలంతవపస మిడి। యెగ్గునిగ్గులకునిడగలదా। బిగ్గి లికన్నులంబెట్టిసుగొ
నిమొగ్గులనవ్వుల ముత్తిసింగారరా॥౨॥ పసవపుగరువ పుపాయపుమనసిడి।
తరుణియాసకిదరిదాపు। యెరవుగ ఆవెం కదపిలుఇడుగూడంగ। సరవుతివిన్నియుజయ
మగుబ్బిచె॥౩॥ ✺ ॥ మంగళకౌశిక॥ పల్లవి॥ యింత్తసియంగాన్నికిండ్డుయెదువచ్చునెనివ్వ
యింత్తివిరావాబెల్లియుడియెమె ॥—॥ ఆలరిబెంతలవిభుండాత్తం డెడనె నెడ। వాల్లురజాలు
నింత్తనీకుచలమెంబికి। మూలనుండ్డైవారిందిబ్బిముంగిదవెసినంష్ట। యెలయిష్టబాడింబ్బది
జియెమెనివ్వా॥౧॥ మాయడ్డారిదిభుండెంత్తమరిగినసెనింత। అయనాయననునెలయల
యింబ్బివి। చూయమ్మదల్లవెంఢ్డివున్ననన్నునతరినితా। యీయెడనేకూడుమనెవిడియెమెనివ్వ॥
౨॥ యింత్తలానెఆవెంకదపిరుండెడక్కనిమ్ము। సంత్తముసినితిబిమెచ్చుంగవలెనె। పంత్తముపలుకకు
నిక్కపాబిగామెలంగుసాప్పి। యెరత్తకెంత్తమమకారమిడియెమెనివ్వా॥౩॥ ✺ ॥

మాళవిగౌళ ॥ పల్లవి ॥ ఆణికాండవదయంత్తవికి । జాణవు తెలియము సతిగాన వయ్యా ॥ — ॥ ముం
గిటిచెమట గలముత్తెపుంబూసలు । అంగ్గనలాలాన మిగ్గనడె । ఇంగ్గితంపు వెలతెరుం గసుడువ దవూ ।
యుంగడిటేపరిణయవిగాన వయ్యా ॥ ౧ ॥ మొల్లదిమాటలి మోవిమాగికము । అల్లవెలకునిక మిగ్గనడె
తొల్లి నీవు సూడుమవాడ్డటేం గొల్లలడిగినెత్తుదికొన వయ్యా ॥ ౨ ॥ నిడుపలమాపుల నిలంబ్బులు ని
వడినినంత్తకెయ మిగ్గనడె । పడంతిడె శ్రీవేంకటపతి నీవి డె । యెడయనికాంగిదనిమగాన వయ్యా
౩౧ ॥ ౩ ॥ ✲ ॥ నాదరామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ వూరకున్ననుండ్డంగాక వూరుపు ననుగారవించ్చి చేకొనిన
౧౪౦౮ ంగాద నంగంగలవా ॥ — ॥ అలిగినప్పుడివేళ ఆయంబాయ ంగాక నీవు । బలిమి ద్దెరదాంకరా
నాడెంచ్చవా । చెలి నిరుఞ్జెల్లినంత్త చెల్లదా విభునికి । బలిమింబట్టినను నొపస నంగంగలవా ॥
౧ ॥ యొచ్చినకాఁపు ● వేళయెమేయనన్నాయంగాక । పిచ్చువే ● తిగెవడెమె బినియుచు
న్న । యిచ్చదనాతం ● డూని న్నుయింత్తవెండుకొనంగాను । ప ● ట్టిసియనింకనంత్త ప
లుమారుఁజెల్లునా ॥ ౨ ॥ తడబ్బియొక్కొకవేళ తప్పుండారుంగాక నీవు । కడవాంకానిపంత్తమె
క్కెకొంజ్జెది । కడంగి శ్రీతిరువేంకటాధిప తినన్నుంగూడె । అదరినితడు కలకడ్డమెండుద్దాంగల్ల
దా ॥ ౩ ॥ ✲ ॥ ఆహిరి ॥ పల్లవి ॥ యింత్తలోననే యువిరెండ్డా । చింత్తలుండమకములు చె
లువుండ నెండు ॥ — ॥ చెనకుల నికడచెనకులు విండ్డిండు నియని బిత్తముండుదుత్తుముర ।
మునుకొని యిప్పుడిమోహాముదొరచిన । అనలుంగానలున్నియానలు సాపలు ॥ ౧ ॥ ఇంచ్చుకవడి
నివిడుగాకుండ్డినగంచ్చుంబెంచ్చువాంగా యమిడి । అంచ్చులంగన్నులవమునిన్నుంగండ్డెవొంచ్చినము
దములరాబులకలు మోలచు ॥ ౨ ॥ కదియుచు నిమాదమొమొక్కతి । చెదరికొరికల్లుచిందరతె । యి
డినన్ను శ్రీవెంకటపతిరయ్యుపావళి । బాడిగినమొవ్వులంబాత్తులుగలయా ॥ ౩ ॥ ✲ ॥

లలిత॥ పల్లవి॥ అతనితలంపు దెలియఁగరాదా। నీమతిలోని కాంక వెల్లమండవించ్చేఁగాని॥—॥
అన్నియుఁ జెప్పేఁగాని యతండడంబున ద్దిటెలి। విన్నపమంతయు నీవు వినరాదా। యెన్నికలంత బెమీ
ండనే చ్చువలసిన య్యా। కన్నులఁ గన్నంతనే గారవించ్చు మీ॥ ౧॥ ఇద్దరి తలంపులును నిక్కవచెప్పేఁగా
ని। పెద్దరికమున నాకేం బెంచ్చరాదా। గద్దరి చలము వెల కలదిగ విగినద్దె। షాడికన్నియు నిహాపు
గాను మీ॥ ౨॥ వేలండింబు త్తెంచ్చితా వెంద్దనే శ్రీవేంకటదా। నిలయుండు విండవచ్చెనివు రారాదా।
౩౨ తెలిసి ఇద్దరుఁ గూడితిరి మాకిం ద్దరికి డెక్కలవు నిపత్తి నిడిచిత్తగించ్చు మీ॥ ౩॥ ॥ తాండ్రి॥ పల్ల
వి॥ యెమిపలుంచు కొండ్డి వాఇన్నాళ్లకు। నిమనసుంత్తదనే తని విం బాంద్దెనా॥—॥ ప్రొద్దరేకాల ని
౧౮౧౦ లోన నూలలాడిమగువ లు। చిరవెలతి కితి విచినారి వాండా। చెరియంత్తదనుఁ బొరచేతు వెత్తిమో
స్తమనే। వెరయెంత కిత్తు కాండ్డివేడకొత్తంరా॥ ౧॥ బాలుండపై మాఇండ్లపాలాగగించ్చి ఇ
ంక్కా। పాలిండ్లపైచూ పు గచరించ్చెవా। చాలడంద్దమాకేలుచాం చియండ్డకొమ్మనెవు। మే
లు మేలునిగ్గ కలు మెచ్చితి మింరా॥ ౨॥ ఇంత్తు లున్నారనశిష్టియూండ్లు లాడి విండ్దు వచ్చి। ఇంత్తలోన
శ్రీవెంకటపతిఁ ఉండనివు। పరత్తము చెకాని మమ్మిం బచ్చిగాంగూడితి విద్దె। ఇంత్తచేసి మరి చిరవిచ్చితి ని
చాలదా॥ ౩॥ ॥ భైరవి॥ పల్లవి॥ మెరులాండిగడెయల మెలుమంగ్గా। ఆకెయాతని కెతగునల మె
లుమంగ్గా॥—॥ చెక్కలచెమటలతొ చెలువునియెడ దనే। మిక్కిలి చొక్కినల మెలుమంగ్గ। మొక్కలాన చెలు
లతొ ముచ్చటలు చెప్పి చెప్పి। అక్కడిచూచింగదె అలమేలుమంగ్గా॥ ౧॥ చాలు కానిపతితోం జల్లు వెడమా
టలనే। మెలములాడినల మెలుమంగ్గ। తాలిమోత్తి పాదవాడితనలోనే నవ్వినీ। ఆలరి విభుని వద్దనల మెలు
మంగ్గా॥ ౨॥ యీడనిట్టె శ్రీవెంకటపతిని మెప్పించ్చి కూడె। మెడెప్పుం గాంగిదె నల మెలుమంగ్గా। విడె
పు రసములనివి డు డాండెరషులలో। ఆడుగొలు మాండలాడినల మెలుమంగ్గ॥ ౩॥ ॥

ఆహిరి॥ పల్లవి॥ తలఁపదన్నదితలంచునది। యీనిజమంత్రయునేటిదింగెంగాక॥—॥ ఎటువనంపు
నదిబ్రియుండది। చెలినీవుబ్రియము సేసుపది। పలుమారుఁదలకించరంబనుతెలా। నేవలదాజావల
సవచ్చెంగాక॥ ౧॥ చెకానియుదవిచ్చెసునది తా। నాకయువసమ యునడచునది। రాకపునా మతిరా
యవృనా। నికారకుపలపునెఱవిఁగాక॥ ౨॥ శ్రీవేంకటయగిరిచెలువుండది। కావరెనన్నినను ఁగ
లసినది। యీవలనావళ్ళయి దరికి। పూవుంబరిమళపుంబాం డ్లవెరాక॥ ౩॥ ✤ ॥ శంకరాభర
ణం॥ పల్లవి॥ డాద్దిప ద్దుమానీనుల డొమ్మికాండా। అద్దమువెనిచెంతలయాతండవానివ్వా॥
॥—॥ చెంగవగావికలంజెలరింగి యోరమాండే। జంగ్గిలిగా మెహాము లు చల్లంగాను। యుం
గ్గితమెత్తింగి నీవుయుండ్డరికిన్నిరూపుతె। అంగ్గవించ్చిహాడినద్దియాతండవానివ్వా॥ ౧॥ కారిక
వీరముసులకొమ్మ- తెల్లనికువిరద్దు। పిసుతెనిరుచు తాం భెద్దంగాను। కూరిమిచె
కానియద్దిగావాలకుల ంగూడి। ఆరగించ్చివచ్చినద్ది ఆతండవాని వ్వా॥ ౨॥ ముండ్డగలుగ
ంగనికు మోహాముసరుకుమి నెరి। కండ్లవచెప్పుప్పుత్పాంగంగ్గెకాంద్దివి। యుండ్డకెటా యుండ్డరు
మోహించ్చిరి శ్రీవేంకటద్రి। యంద్దలివీర్లలుండనెఆతండవానివ్వు॥ ౩॥ ✤ ॥ ఆహిరి॥ పల్లవి॥ చూడ
ంబనిబాలగానిజూడుగదమ్మా। తా। నాడినద్దె ఆడరుండ్డెనగ్గలమయ్యాని॥—॥ కాద్దెవెదుతిద్దవెడు
కూరిమితాండనచెప్పు। ముద్దితినెయెడిబినిమోఖలువెద్దె। యెద్దిచిన్నబిడ్డండమ్మయెంత్తయెత్తుకొ
న్నమానం। దద్దియంత్తకంత్తపెనగ్గలమయ్యాని॥ ౧॥ అద్దవిచ్చుంటెయండిన యంగ్గదూళిడుడిచ్చి
నె। బాడ్డువాకెనెలంబడిపొరలాడెని। వుద్దండిండుగదవమ్మవుద్దపాలలానంబాడె। మద్దకువుండ్డె
నెయుగలమయ్యాని॥ ౨॥ అంగ్గడినెండైనండెనాడివచ్చివయ్యెద। కాంగ్గగప్పుమనిమాతొగునిలాడెని।
బంగ్గికె శ్రీవేంకటదేవురుండయెంగ్గిలిముద్దు। లంగ్గవించ్చునెల్లమంద్దెఅగ్గలమయ్యాని॥ ౩॥ ✤ ॥

పాడి॥ పల్లవి॥ అంగ్గన నిసినపుణ్య మందక పాడు। వెంగ్గదంజూడరమ్మచెలులాలమీరు ॥—॥ దాం
తర పూవులపూజ తా యపుడి సియ ంగంబాలు। చింత్తతానిద్ర చేయుచెచ్చేనెండు। యింత్తనిలపు రా
సలి అంజూరవి య్యంబాలు। చెంత్తదురుమదుజార చిక్కవడెనదివో॥౧॥ దిద్దంచ్చుకొరియఖండ
దిపమె త్తంగంబాలు। నిద్దమూపిచూచినినివ్వేరగ్గె। జడ్డిగానిపన్నిదంజలివండ్డి రిడంబాలు। వుడ్డిపడి
చెమదలి నొలలాడెనదివో॥౨॥ వనిత్తమోవిపండ్డువాయనమియ్యంగంబాలు। మొనసి శ్రీవెంక్క
శ్రీ పెరుమోవిచేకొనె। తనివారచెప్పరానితపము సియంగంబాలు। యెనసి ఇద్దరుం గూడియెరమ్మరి
దివో॥౩॥ ❀ ॥ సామంత్తం॥ పల్లవి॥ ఆడుగాననికులానైత్తింగారయా। చిదుకులిన్నియు నిచ్చేతివెర
౪౧౧ డి॥—॥ కంత్తునియమ్ము వైతేరత లలానెకాని। ఇంత్తి నిచూపు వైతె నివెదిష్టము। కాంత్తి మెఱుంగు
వైతె కాలవెల్లాలంగా ని। చెంత్త నిమెనిమించ్చుచెగలుడిరి నే॥౧॥ మెలుపు వెన్నెల వైతె మిన్నుల
పైసుద్దులింత్తి గలిరి నినప్పు వైత్తెంగడుం జెరువా। చిలుకపలు పలుపంచ్చె పుంబాలికల్తు
గాని। అలపు నిమాదవెల్లనచ్చుముగడి॥౨॥ వాద్దినచిగురువెల్ల మెగరువెనింగానీ। గద్దిగాని మోవిత్త
నిగారింగడి। యిద్దవెళ శ్రీవెంక్కపెరుండంగనరనారు। డిద్దవైనికాంగిలిచ్చితిరమ్మైతివె॥౩॥ ❀ ॥
ఆహారినాద॥ పల్లవి॥ యెంత్తనెచ్చెగనె యీమగు వాపంత్తమెనెర నింబాయయము మీ
ందా॥—॥ మక్కలపొడవగుసుదత్తిచన్నుంగవ। జక్కవలె గరుచు జరయ ంగన్నా। గక్కనరి
న్నె రరాయల గొండ్డ। ండార్కె పద్దితం త్రులుమీరిదిని॥౧॥ గుద్దునసుండ్డంరకొప్పు తు
మ్మెదల। తెప్పలుచెదరంగండెరవ్వయిడె। రద్దిడిగొన్నెరత్తులబ్రానునం బెద్దుమత్తు తుతెబిగిం
ంచ్చునీ॥౨॥ యిత్తరి శ్రీవెంక్కపెర్భిపం గూడంగ। ంసత్తిరలాపల్లికావిలలా। బత్తరియధ
రపుంబిల్లంగానిలా। నెత్తినిలి బతని వాండ్డించ్చునీ॥౩॥ ❀ ॥

కాంబోది॥ పల్లవి॥ తపులతననీజొల్లుడెవరెరుంగు। పైపైనాత్తా నిలపడమనవే॥—॥ వన్నెలరసములు
వెండనిబడు కన్నగాను। యెన్నికందొత్తాంబెయు కాంక్షవివియుంగొన్నా। నిన్ననేవిండ్లైనితాను నెరరాడి నట్లి
మాదాపన్నదెవిమ్మయలుమానిపదమనవే॥౧॥ అచ్చుపుంబాయ మెబెరవేయు నుడ్డంగాందా। నిచ్చెదికా
నిరలుండ్దదెడియుంగొంత్తా। పొచ్చినయూవినయాలనిన్నిదనెందనిశితి। బచ్చెనయ్యోగచ్చులెలపడమ్మన
వే॥౨॥ నిన్నపువిరహామున ననిపొరగ్గేయుండంగందా। నెనసెనపరవశిమిదియోకదా। వనిత శ్రీవెంకటప
ర్తిరుండుగూడెనింక। బనిగలదిక్క వరుంబదమనవే॥౩॥-✿-॥ కాంబోది॥ పల్లవి॥ సుదతి నెరజాణ
దనెమాడదెదిప్పంబ్బు। పొడలు విరహాంబ్బులాంబాడలంగా నెండ్డు॥—॥ అంగ్గనమోనాత్మ్రొంత్తె నం
డ్డరెపడిష్పంబ్బు। శృంగ్గపతింబాసెదుగను మయ్యెదు। అంగ్గవించ్చిరమల్లముఖియగుదరిదిదెప్పం
బ్బు। పొంగ్గుంబెమదలనిద బూడలినినెండు॥౧॥ మగువపుత్తడియనె డిమాదరిదిదిప్పంబ్బు। పొ
గప్రవలపులకాంకంబు దమెక్కేను। అగడుతారీలకు చయగుదర్కి దిదిష్పంబ్బు। చిగురుంబు
లరలచేతంజ్జెలంగినినెండు॥౨॥ అతివబింబ్బాధర్మేఘలరుదపదిష్పంబ్బు। తతని శ్రీవెంకటొత్తము
ండుదాడిక। మితింగంబుకంతి యెమ అయుదకుదిష్పంబ్బు। రతిరాజతంత్రములరవ్విగా ని
నెండు॥౩॥-✿-॥ సారంగ్గనాదా॥ పల్లవి॥ మండ్డలు మాంర్గలు మతియేలా। అంద్డలనెగునామ
య్యొని॥—॥ చుంగ్గలనితెలిచూపుల్లు రమనాని। రంగ్గజబాణాములయితాంకె। రంగ్గగువిడెపు
రసములకారము। వెంగ్గిలనరపతికియ్యంగరాదా॥౧॥ వెడనినవ్వుల వెన్నెలవిభునిరి। వడిగలయ
ండ్డయువడదాంకె। అడరంగనతిరసమ్మృతరసాయనము। వాడలికెతవతనికాపంగంగరాదా
॥౨॥ చెలినికుచములు శ్రీవెంకటపతి। కలయికరుమలయికదాంకె। రువికెజిగాల్లకాన
ఒచ్చిరిరల। తలియంగమాలపులుడెలుపంగరాదా॥౩॥-✿-॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ యేమాయ నింతువానె యిడి యెల్లాను। కాముని తంత్రములకుం గడుం బాదిగాదా
॥—॥ అతివిరహపుంగాంకనతనిదూరితినంట్టి। మతిలోం బాడిం బడెవుమాటిమాటికిని తనివార్తవె
యాజవునాన బడలిన। యతివలు పతులనెమ్మైనానాడుదురు॥ ౧॥ పాయపు విభుండు నిన్నంబట్టరా
ంగాంగొపాన। ంజేయిడిసురాండ్లనంద్దంజింత్తించ్చెవు। యెయ్యెడనెవ్వరికైనా నిపాదులేరుండ్లనీవి
౧౨ యమ్మచవులౌనా వుడివా[illegible]ని రతులు॥ ౨॥ టినరునికాంగిద శ్రీవేంకటేశ్వరుండనుంగొండ్లలొత్తె
నంద్దంజంచ్చులించ్చెవు। మనవిజోగరిడిలోవల్లడినేకరికరి। బినరువలసుని విద్రియమెకాదా॥
౧౪౧౭ ॥ ౩॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ అడివాళనుంగొను మడియోకతె। యెద్దుదనెనెలదానెనిడియోక
తె॥—॥ తనలమాదలండెలడెకట్టి। ంగాడుకకన్నులకలికి కాకతె। జూదరిచ్చూపులంజొర్కలుచ
ల్లీనిడుగమ్మములనె [illegible] లంతికాకతె॥ ౧॥ ముసిముసినవ్వులు మో [illegible] పులుగట్టిరసికుండనిపై
రమణొకకతె। తొనరు లంగుబములంగొదలువెట్టి। మిసమి సమెఱుంగులమెలుం
తాకతె॥ ౨॥ కాయజకేళికింగండ్లవచెళ్ళి। చాయలసన్నలసతియోకతె। యీయెడ శ్రీవేంకటేశ
మూడినను। వాయనిమెచ్చినెకతాకతె॥ ౩॥ కాంబోడి॥ పల్లవి॥ నీవమ్ము యిమ్చుపాలముం
చ్చునిట్టుపు। నీకుం జాటితిన్నింత్తెరిదూరంజాలంబానెనింకినూ॥—॥ యెర్పవతలంపు ని
ప్పినైపొద్దునాకెత్తె। నిక్కడిక్కడానియెన్నికలు। వెక్కసాననారికినారివిన్నవించ్చువెను ని। కెక్కినదినాజన్మమిం
తెవాయిఁకను॥ ౧॥ నిబరుచెవులవినెయాబినాకైతెం। బైవూంతవెజూని భావములు। యెవ్వు
నెమోకతూదమెమి యున్నినవెను। పాపపు న్యాముని వాలిడివాయిఁకనూ॥ ౨॥ మన్ననని
కాంగిడిలోవమఱపునెనాకెత్తెం। బన్నిమరుకరెనిపనువెల్లనూ। యెన్నిక శ్రీవేంకటేశ యిప్పు
డునేంగారినదె। వన్నెయనాయనన్నికాయంజానారింకనూ॥ ౩॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ మెరసుమెరనుండ్డుబిమెచ్చుదగంక। కొరివాడులాబవెవెకొలమునాండ్లరాను
॥—॥ నిక్కినిక్కిపతింజూడనికునెంత్తచెల్లుబడి। వొక్కట్టియల్లత్తుండునావద్దనుండ్డంగా। పుక్కిటివిడెము
చూపిబూదకముసినివు। మొక్కలములింత్తయిలెమోగనాండ్లకును॥౧॥ సన్నసిసివాతండునాసన్నిధినెవు
ండ్డంగాను। యెన్నండునాలాగునివెఱ్ఱింగవటిక। కన్నులసొలసివెమికమ్మరనాతనినివు। యిన్నికిచెంతలెలె
యిల్లాండ్లకును॥౨॥ చెండ్డిగారుడియ్యనిలిశ్రీవెంకటపిలుండిట్టి। పొండ్డినాతొంబరవలంబ్బ్రనన్నుండ్డ
ంగా। కండ్డువంట్టెప్పనివుకొత్తరానండ్రిగెవు। నరద్దడినియంగనెలసవతాండ్లకును॥౩॥ భైరవి॥
పల్లవి॥ చెల్లంబాననన్నుంజెనరిచినరికించ్చుకొననెల। చిల్లరనిమెనివిచ్చాండిచెనకువెవాళ్ళు॥—॥ నను
గనివూపక్కెననవ్వివుకెమ్ములని। పనులిండ్డరికినవ్వుంబాడుగాదాని। మనినివుచూచకొవునెయ్యపు
నన్నిరసివు। కానరనిమని [illegible] ండ్డరునెరయుదవాలదా॥౧॥ వెల్లవిరిని [illegible] జమెవెనూరునెరపివు। కల్ల
తొడనిజమొపంగ [illegible] రా। బల్లిదానదొడ్డదొడ్డ బాసవిల్లంజెసివు। తొ [illegible] ల్లంజెల్లనిమాడకుడొడ్డము
ద్రికాదా॥౨॥ మెచ్చినన్నుంగూడితివిమెలపుశ్రీవెంకటపతి। యిచ్చమెరమెచ్చులెయిండ్డాంకాంగాడా।
పచ్చిసిసివింకానిపడంతులచెత మున్న। పచ్చివెచ్చిమాచలనంబడిన ఓచాలదా॥౩॥ శంకరాభరణ
ం॥ పల్లవి॥ మెలుమెలుఇన్నిదినములుంచ్చితివిగా। యీలాగువాండవౌతయెఱంగమునెము॥—॥ నవ్వు
నవ్వుకంత్తనివు [illegible] నెండు। నవ్వినద్దివున్నదినినామము జాడ। జవ్వనపుబొమ్మలనెజ [illegible] రించ్చెవిండ్డు
కుంగా। యెవ్వతెనెరిచినికునింత్తవెలివెల్లనూ॥౧॥ నిక్కి చూడకంత్తనివునివిచికమ్మరనన్ను। నిక్కినద్దివున్న
దిక్కనిచ్చితుచ్చుము। చక్కనైనికిడియునుంజండ్డమాయనెండ్డరికి। మొక్కినానువిడకుండ్డుమూసవెడు
నికూ॥౨॥ చెక్కునొక్కకంత్తనివుచెట్టినన్నుంగూడుమని। చొక్కునొక్కినద్దినిసిసలముద్దు। మిక్కిలిశ్రీవె
ంకటపతిమెరయుజాణ [illegible] నివు। [illegible] ॥౩॥ [illegible] ॥

లలిత॥ పల్లవి॥ వాకట్టుపైనొకటిని వుపాయాలు। వెకలినివిద్యవెల్ల వెల్లవిరిగావా॥—॥సంద్దుడినాచెని
ముద్దిసరసాలాడికొరకై।పండ్డెమాడవట్టె వుపలుమారును।మండ్డలింట్టి నాచెతమాదలాడిఖ్యవ
లసి।అండ్డపుంగతలడిగెవడినెనెటింగనా॥౧॥యెదానాకుచగిరులిదుముద్దియండ్డకుంగా।పర
రములుచిక్కడిసెవడిమెలురా।గాలికానడాంకించ్రెకొరకునాచెక్క ముద్ది।యీరితివెండుకొనె
విన్నియుండెలిసిరా॥౨॥యీకడనన్నుంగూడెఇండ్లకుంగానింత్తుకికి।యెకతమాడెనంద్దినెనక్కితివిప్పె
౮౨ కొని।శ్రీవేంక్కటెశబడివాయకుండ్డాన।న్నాకుమడిచిమ్మనెవృఅవులెదాధివు॥౩॥ ❀ ॥శంక్కరాభ
౹౪౧౨ రణం॥పల్లవి॥అన్నివనులు మీకెఅమరుంగాకనెము।కన్నులనిన్నియుంగనుగాండ్లిమిగాక
॥—॥మీకెత్తెలియవలెమీలొనిజగడాలు।మారుండెటింగవలెమరి మీండను।వూరకెమీమా
ంధలుసాంకానెచెలుల ము।కొరిసాకికిచెప్పంగూడునామాట॥ ౧॥చనవులియ్యంగవలెచ
లములుమానవలె। మనసులెనయవలె మరిమీందను।యె నయంగలిగినద్దియిద్దర
మిమ్ముంజూచి।కనుసన్నంగాలించ్చంగలమానెము॥౨॥శ్రీవెంక్కటెశనిచిత్తమియ్యంగ।నివనితాంగు
డినిధునిన్నను।పూవుంబరిమళపుహాండ్లలమీలొని।భావాలుమాకెల్లంబలుకంగవసమా॥౩॥
❀॥వాడి॥పల్లవి॥మొకమోదము లకెల్ల మోడలునెను।వెకలినితమకమువిడిపించ్చంగలనా॥—॥
ముద్దులనిమోముచూచిమోక్కపుండ్డలెనితొ।గడ్డించ్చినెనలుగంగంగలనా।వొద్దవొద్దనెండల
చిపులకించ్చకుండ్డలెను।వద్దనినిగుకాములువారించ్చంగలనా॥౧॥చెరినెనుముచ్చుదలుచెప్పకుండ్డ
లెనునితొ।ధిరతనెంజలమునాడించ్చంగలనా।పెరుకొనిసారెసారెంబిలువకుండ్డంగలెను।దూరి
సూరినెనిన్నుందుచ్చుమాడంగలనా॥౨॥సతమ్మైననిన్నుంగూడిసంతసించ్చకుండ్డలెను।ఇతరులవలెనెగ్గలెం
చ్చంగలనా।రతినెగనిన్నుంగడురాయడించ్చకుండ్డలెను।పల్లెగాశ్రీవెంక్కటెశ పంత్తమియ్యంగలనా॥౩॥

ముఖారి ॥ పల్లవి ॥ ఇండ్డుమిూండ సతిభావమెట్లానో యెమోనో । విండ్డుగాంజెలువుని కివిన్నవింప్పురా ॥ — ॥
కొవిలకూంతకుంగానెగుండ్డెజల్లురని చెలి । పూవకపూచిన యద్దపులకింప్పె । మావినుండ్డియంత్తలా
నె మడనభూతముగా రేకి । హావులైనపుబ్బుడినె బాయరెబ్బడిమి ॥ ౧ ॥ కొమలి చంద్దురుండనె కొరవిడయ్యము
ంజూచి । దిమసమింత్తయు మానిదిగులండ్డెను । తేమలైనవెన్నెలలడిమ్ము వద్దినిలువున । మైమఱచెంగప్పు
రానమంత్రింప్పురి ॥ ౨ ॥ ఇంత్తలో శ్రీ వేంక్కటేశ్వుండిండ్డు వచ్చె యంగాను । చింత్త దిరమెనెల్ల ంజెమరిం
చ్చెను । వింత్తలైనరతులలో విరహపు సొంకు వాసె । కంత్తుబిగురాకురత్నగద్దెరెయంగ్గనకు ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ సా
మంత్తం ॥ పల్లవి ॥ పద్దరాడు వాకదికింబడియెటాడువు । అద్దెనివన్నద్దియవునొండలంగరా ॥ — ॥ యీం
తలు మొంతలు నిక యీడకరాంబొడ్డులెదు । వూంతగా నిల్క్కడనెవుండ్డవయ్యా । చూంతలక
మొరతాపుసుద్దులవాండ వుని । వెంతనవ్వులెటూంగుడుపెలెలంద్దక ,రా ॥ ౧ ॥ అసలురెసులునిక
అంత్తకెల్లనెనొపి । వెసపుని రాజసాలు విడువవయ్యా । మొసబొతినవద్దు ముడితలయెడలండ్డుడా
సపులూద్దు మాటలాతాతాలంగరా ॥ ౨ ॥ శిగ్గులునెగ్గులునీకుంజెప్పి చూపనెలమోకు । వొగ్గినసితోర్కుమద్దు
కొరువమయ్యా । వెగ్గళింప్పి ఇంత్తలో శ్రీ వేంక్కటేశ కూడితివి । బాగ్గరపుంజింత్తలెల్ల బాపె మెచ్చెయరా ॥
౩ ॥ ❖ ॥ ముఖారి ॥ పల్లవి ॥ కడిశిన మిూండ నిక్కంగడమలెల । చెదరెనలుకలెల్ల చిత్తగింప్పుచెలిని ॥ — ॥ కొమ్మ
మతి కొరికలు కొద్దనంగాడ్డె । కమ్మరింప్పి నిమిూండి కానచూపులు । దిమ్ముంగాంకలే సారెండిగనినిద్దా
రుపులు । బిమ్మంజూప్పె నింక నెలచిత్తగింప్పుచెలిని ॥ ౧ ॥ వనితతమకమెల్ల వడింబెద్దినిమిూండ । చినుకు చి
త్తడి మేని చెమ్మదులను । నినుపు విరహమున నివ్వెరగ్గెనెండు । జినుగా యండాలి ములుచిత్తగింప్పుచెలిని
॥ ౨ ॥ తమ్ముని నెరుపులెల్లండండ్డా పతండ్డాలె । దొరయంగాంగి దిలానెతోడు చూచిని । యురవుగావె
గక్కెసిరికుండితివిడ్డె । మరిగితరముల కమ్మద్దింప్పుచెలిని ॥ ౩ ॥ ❖ ॥

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ యెంత్తగబ్బితనమే నీకింత్తలోననే। మంత్తనపు దీనయాలమానిని వో నీవు
॥—॥ కొండ్డవంట్టిజాణవన్నికా రివాకిదను దండ్డంగా। అండ్డనున్న చెలులు ప్రియము చెప్పంగా। నిం-
డ్డుకొన్న దర్పమున నిలుచున్నదానవు నీ। గుండ్డెయెంత్తరాయికడుం గాములోవి నీవు॥ ౧॥ చేరి నీవి భుం
డుభి న్నచెద్దవప్పి వెండుకొంగా। కోరికలు నీలోనే కొనసాగంగా। మారు కొన్నయలుక యింవమాదలాడే
వతనికా। నారి నింత్త వేగడితే జవ్వనివి నీవు॥ ౨॥ ఇంత్తది శ్రీ వేంక్కటేశుండేనని బాసలియ్యంగా। పంత్తమ్మే
౩౩ మరుబలమే నాకిరిగాంగా। చింత్తరతుల నేటొక్కి వెంగుతానుండ్డానవు। చింత్త ఇంక నేటిమే లు నే
కొన్నదానవు॥ ౩॥ ✻ ॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ వొక్కమాంటి ఇంత్తయెలవారుచుకావే। టెక్కసవు నీ మతిరిచే-
౧౮౧౪ డుకయ్యాంగా నీ॥—॥ మచ్చరము గలిగిన మూద మాదలంబతికె। లచ్చన నీకొనగొరిలాగు చూపవే।
యెచ్చురుండ్ల దరిద్దరి [illegible] లోనే మేమి గలిగినా। పచ్చివేచ్చరతుల లోప [illegible] లండేరింగా నీ॥ ౧॥ చలమే
ంత్త గలిగినా నారిసా [illegible] రింబతికె। ంగులు కుంజూపుల లోనే కుప్పు [illegible] లించ్చవే। చెలంగి ఇద్దరికి నెం-
జేరి వింత్త గలిగినా। పలుకుల రసాలంబచ్చిడెరింగా నీ॥ ౨॥ ఆసలెన్ని గలిగిన నడు శ్రీ వేంక్కటపతి। బాస
లకూడేములలోంబదరించ్చవే। గాసిమాని మతిలోని కడమజాడ మతెల్ల। కెసలతమకముల లోరిగ్గ
డిరింగా నీ॥ ౩॥ ✻ ॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ ఇంతేటాయె డమాదలింక నెందిరికి। తానంత్తే వంగ్గళమ్మైతి నంత్తరంద్దినే
ను॥—॥ వొయ్యారము లతనవొప్పు చూచే తనిసితి। నయ్యోనింక్కానే విలాసుద్దులు। గయ్యాళియ్యై తనకన్ను
లనే మొక్కితేను। వెయ్యిరిమతిలోడి విచ్చుతినేనేను॥ ౧॥ నానాగతులు తనన వ్వులోనే తనిసితి। పో నేయింక్కా
నిలేలా సుద్దులు। తానే చుచ్చుద మాదతలంపులోంబాడుకొండ్డి। మోనానన్నూంకొండ్డి మొదలనే నేను
॥ ౨॥ గద్దరికోపము తనకాంగిదనే మఱితి। నద్దివొయింక్కానేల యాసుద్దులూ। వొడ్డనే శ్రీ వేం
కటపతుండుమాంపడి వెచ్చియచ్చిమోవి। చద్దివెండి కింక్కని ద్దిచదిగొండ్డినేను॥ ౩॥ ✻ ॥

గాళ॥ పల్లవి॥ ఏకరికరిమనసు లొకదయను। మోకమోకములు చూచి ముచ్చుదడిసనట్లు॥ —॥ మానిసిన
ట్టినసమ్ము ముష్టిబాలిపుంబాంవు సానదిరిపతి కొ క్కసరి వచ్చెను। అనకమ్మి మారు కుమారాతని చూపులు
ఇంత్రి కొవలకు వద్దుం దొద్దిను రిదాంకిన ట్లు॥ ౧॥ వనితయాడిన మాదవంచ్చినపూండినేవూద। మను ని
కొ క్కదిప్పారుకాళయను। వెనుకొనియ ంత్తలానె విభుని మోక్షలు అతి। వినయము లచ్చెనవి య్యుమ
౧డ్డినట్లు॥ ౨॥ చేరియ త్తరములు చేంతలచిత్తరము లు। యుల ఆవేంకటపతికెతవాయను। యెల
మినిసతి రతి యుతని కొంగిడిలొ। కలకాలమునే నున్నదైకొన్నదైనట్లు॥ ౩॥ ☼ ॥ గుండక్రియ॥ పల్లవి॥
వద్దునన్నుం జెనక కుంవాడం దికెంద ద్దివెంట కినాలపు జంక్కనలు మేలిగా॥ —॥ బాలసినెల్లము లవా
ండక్కనరించ్చుకండ్డెను। అలచాకన్నెవాలయ లుకమె లు। కలసి కలయ నిమనసు కన్నిగాడు కండ్డె
ను। తలంపు లానడియా ● సత్తమకమెమె లు॥ ౧॥ పచ్చివెచ్చుల క్కామ్మి క ● పచరించ్చు కండ్డెను। కాచ్చి
పూరగయుండ్డుగుద్దు ● మేలు। వచ్చియును రాములను వడింబార ● లు కండ్డెను। ముచ్చురచ్చు మా
నిమె ఇమఊచు జమెలు॥ ౨॥ తనిసియు నుండవనిచానిత గురతుల కండ్డెను। కనుంగొను చుండెలంగ్రసం
గ్గతులేమిలు। యెనతెని ఆవేంకటదేరయున్ని దికండ్డె। నిసుంగలసి యున్నానానే దుపిమిలు॥ ౩॥ ☼ ॥ ముఖా
రి॥ పల్లవి॥ అంత్త కాటితేనేమ మున్నదైన గుద్ధి। చేంత్తనివుచేన కెనచేన కకమానము॥ —॥ వాక్క దండ్డెక
డ్డనకవుండ్డుదురాడా యెప్పుక్కినా। మున్నువముండ్డంచూచిమాదిడరా। యెక్కువైన డాంత్తెయుల్లుడు
గానిభూమెల్ల। చక్కని మావద్ద నుండ్డె జరయ కమానము॥ ౧॥ మె ట్టినను పమకమిన్నైన నుండ్డడదా।
సుతెనిచెంతలు చూచికొచముండాడా। నె అజాఇవ్వై తెనికలనివేమ్మండ్డిచ్చు గాన్నినె ఊయ సరి కెటె వా
ని లుప కమానము॥ ౨॥ ము యుకిము యువెద్దడి మున్ని దివారితగచ్చునిరయ తినివు మెచ్చిననే న్నుమెచ్చితి।
ప్రియుండ ఆవేంకటదిరపింపునం గూడితినన్ను। నయమునగు ఊటులునాదించెకమానము॥ ౩॥ ☼

శంకరాభరణం॥పల్లవి॥ యిద్దిఱాదనెవ్వరికీ తాం। బెట్టినమమతిపెడకాళ్ళిమవ్వనూ॥—॥
తనియనికొనర్పలుపరుగలెవెంచ్చంగా।మనసియెడపైమలగానెను।తనుండానండ్డనెతడంబడి
ములద్దర।వెనకయునెఱింగరవెరగులు వడెను॥౧॥తలిరుంబొండిపతిండలంచంగండలంచంగ।
ంబులకలమ్ము లైఖాడిగానెను।నిలువునంద్దులనిబిడపుసంద్దడి।ండాలంగరాకటుండాపులంబ
౩౦ డెను॥౨॥కాంగిదశ్రీవెంకటపతింగూడంగ।నాంగనియాంకైయలవడెను।చెంగదిగుఱంతనచెం
తెయిదుమౌ।రాంగినవలపులరాయిడివడెను॥౩॥✿॥శ్రీరాగం॥పల్లవి॥నివనంగనెమనంగనె
౧౪౧౧ రమెకాకడావలెనిడావలనుండాక్షనెద్దువచ్చునె॥—॥కారినని కారికపుగురిగ ఎగినంగాక।ఆ
రయనౌంగాడనియాడవచ్చును।వూరకెబద్ధబాయిదను వివచ్చిమాదలను।దూరనంగులు
సినండుడనెండ్డదా … ఏకునె॥౧॥ పాసంగద్దిపతిపిరుపాండ్డ … గంజెప్పునంగాక।కాంసరి
విమిండాడుకానివ … త్తుము।పసపుంజిరవానింబద్దుమని … యాడిచ్చెను।డెసలమాంబొ
ండికెద్దుడెవియంగవచ్చునె॥౨॥యిక్కడశ్రీవెంకటెశుండెనసినిన్నుంజూచి।వాక్కమనసునటింక్కన
విద్దుమ్ముగాక।తెర్పవంగడవలానడిపము ముద్దించిన।డిక్కలండెజము వెలదిఖంచ్చిపృ డ
ను॥౩॥✿॥బౌళి॥పల్లవి॥ఇప్పుదనుండ్డియు నితానింతయెలరా।నాతిప్పురానిచెంతలండెతిచపడిం
గాక॥—॥నిపెమిసితువురనిన్నుంజూచియాడవెని।యావలనామోగమోదమింతసెయంగా।కావరపు
నామనసుకోపముమించ్చినప్పుడు।కావలసినపనులుగాను పెంచ్చింగాక॥౧॥తప్పిమినివంక్కండలరానితా
నవిగి।యప్పుడిమాదడెనాయానలుగాక।యప్పుడికినింత్తయల ఇద్దరిమనలాలానిచిప్పిలుంగాంకవె
టుద్దెచెప్పినింత్తరాక॥౨॥ఇండ్డులానికడమెడిఇద్దనిన్నుంబైకానినె।ముండ్డనిన్నుంజెనకనిమోసముగాం
కవింద్దుగాశ్రీవెంకటెశవింత్తనినాకూడది కి।చజండ్డమైనగురుతువెసాకిరయ్యాంగాక॥౩॥✿।

ము ఖారి ॥ పల్లవి ॥ కనుంగొనరె యిరుగడచెలులూ । పనివడి యిదియె పుణ్యచంగంగులరా ॥ — ॥ ము
డితనవ్వులును మోగింబతికాంతులు । గుడిగా నియిరుడ సంగూడంగను । యిడిడినదిడిరియిపుడని
యె అంగర । ముదముల్వచె మదలము నింగిరిదాము ॥ ౧ ॥ కలికికికారికలుంగాంతునియూసలుకలసి
నుమనసులంగాలదికి । తలంపులనివియెత డంబడంజెయ్యంగ । నిలువున నూరకనివ్వేరగెరి ॥ ౨ ॥ అతివనె
రువులునడు శ్రీవెంకటధ । పతిరతులు నెకదబలును కొని । చతురతనంబ్బులసంజ్ఞడిసెయంగ । యి
తవగురాంగిదనెడమిరెర్రెరి ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ సామంతం ॥ పల్లవి ॥ యెన్నండునెఱుంగమమ్మయింతులాలా ।
కన్నెరునెండ్లుండ్లివచ్చెంగొంకవెల్లానిపుడు ॥ — ॥ తలపొంతిఘనమాయందరుకొలికినెపొద్దునెల
వెక్కుచగిరులునిక్కంగాను । అలరిమిండడపనుపైనరితినా యంగాని । కలిగెంబాయెడవెనికాం
తాతమిపుడు ॥ ౧ ॥ చెరు చయుపునమాయంజెరియరునివెళనిక్కి జవ్వనము మొననిలువం
గాను । యెప్పవమదనక తవెచిన్నప్పుడపెంగాని । దక్కంబాతమకము లతడంబాట్లిపుడు ॥ ౨ ॥ వెడ
కలెఘనమాయవెలయు శ్రీవెంకటదిఘుం । డిడనెండియంతిన యంగాను । మెడపుంజమదవెల్లవి
ంచ్చినాను మించెంగాని । కూడెంబారతులలానిరూఢముల్లియును ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ శంకరాభరణం ॥
పల్లవి ॥ నిక్కమానయియ్య వ్వయ్యనెంతైనను । పక్కనదిసుద్దు వెల్లంబచ్చిడెరినిపుడు ॥ — ॥ వేడుకనిపులుకులు
దినరానివెదాలు । కూడెడిగాత్రలగుంపుంగాంగిలి । ఆడెడిడాకడిదియలిమలాందిడాకడి । యూ
డనాతొనాడుమాందలి వియెనానిజమా ॥ ౧ ॥ వూంతలనికతవెల్లంబుగ్గా వుండెరువువె । చెంత
లురుకుమిగో ండెచ్చిన ముచ్చిమి । వాంతవానిడాకడియువక్కగొంచ్చెడాకడియు । బాంతిపడినివ
సిసిబాసలునమ్ముడునా ॥ ౨ ॥ చెకానినివుండ్లె డిశ్రీవెంకటదిచలము । ఆకడితలంపులుపదారువెలు । యీ
కడంబలుకుంటంత మెక్కనన్నుంగూడితివి । కాకరినిపనువెలొకమునసమ్మతమూ ॥ ౩ ॥ ❀ ॥

దేసాళం॥ పల్లవి॥ శ్రీయనివేయి మేలెల్లాం జేసివెల్లా। బాయిదొండ నరుం జిక్కం బండిన కాల్లా॥ —॥ పన్నిన
మరుండు బేర్చు పాయమిది బడ్డ ముద్దు। యెన్నని లయింత్త పాయ్యుడి నాగుడ్డ్లో। విన్నవింపు సారె సా
క్రైవే సదండ నరుంబు ముద్దు। వన్నెవేవే యింక నెద నవలసిన వద్దు ॥౧॥ బూరలెంత యువంగ ముద్దు పాయనిదేర
డుం బోడ్డు। వారు నిష్ఠూర ముఖ్యేనే వద్దు వద్దు। యీరెడ నేనేమని ననింత్తయుండ నరెమడ్డు। చేకొనిన
తనసుద్ది చెప్పరానిబుద్దు ॥౨॥ అంత్తలోనే తనెపొండ్డు అధరపానమే విండ్డు। వింత్తయ్యే నరత్తులే వేనరము
౮౨ ండ్డు। యెంత్త దిత్తావెంక్కదెరుండిపుడే విచ్చిన నిండ్డు। పంత్తము చెల్లంగం గూడె బావే ముచేకొండ్డా॥
॥౩॥ ❀ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ జవ్వనమందరికి కొర్కసరియే కాదా। ఇవ్వల నింత్తేరి చేరి యెలయించేవే॥ —॥
౧౪౧౬ ముద్దనుని యమ్ము వాండి మగువనిమాపు వాండి। వెదచల్లు వలపులు వెండీవెండి। మదిం దమక్కము
నిండ మాదలనే పాడ్డు … పాయ। యిది వాయియాగత్తినన్ను యెలయి … ంచేవే ॥౧॥ చండ్డురు వెన్నెల
జాలిసతినీ నవ్వున నాలి। సండడిం గొరికలెల్ల జాలి మాలి। కండ్లువ … చిత్తమురాం గెరాంకలుమె
నునమూంగ। ఇండ్లు కానె నీవు నన్నుయెలయించేవే ॥౨॥ వడినమృతపు బావి వనిత నీమోవి యీవి। జడియు
ంగ్లాంగిబిపొండ్లు … రెడ్డ త్తావెంక్కదపతింగ నరకూడితినే ను। నేడయ నింత్త బిమీండ యెలయి
ంచేవే ॥౩॥ ❀ ॥ సామత్రియ॥ పల్లవి॥ ఇంత్త కానిండి ద్వితాం చెనిదియొర్కకాలము। కాంత్తకిన్ని యు మే
లికాలమాయనే॥ —॥ కన్నుంగొనలనిది వొరకారు మెరుంగులు మింప్పుప్పున్న తితురువ్ము మేఘము దలిం
చెను। సన్నపు చెక్కు చెమ దజడి వర్దరురెస్సిని। కన్నె బావమిది వానకాలమాయనే ॥౧॥ తలపొంత విషపు తాప
పుదెండ్డలు గాసి। వెలయనూరుపు గాలి విసరిని। తలచూపదరికబిత్తజుని బాంబులు మూంగి। కలికి ప్రేమవేస
వికాలమాయనే ॥౨॥ సంత్తమే త్తావెంక్కటేశ్వరుండు గూడంగనిదే। మంత్తనపుం బ్రులకలమంచ్చు ముంచ్చి
నే। చింత్తలిన్నియు నుంబాసి చిత్తములు చెంగ్గలించె। కాంతవండము చలిగాలమాయనే ॥౩॥ ❀ ॥

కాంబోది॥ పల్లవి॥ ఇందుకేల నాకుంజనవిచ్చితివే దానా। అందరు దినంగనుంకు నానతియ్యవే॥—॥ వెల
ంది నా విన్నపము ఓయమ్మ వారెదాయె। పలుకనే నన్ను నిద్దపాలింత్తువు। అలుకేంత్త గలిగిన నతని మీందా
ని తలంపున్న నింక నేమిండడవరువే॥ ౧॥ రామలి నాడండ్లముచెకాండ్లివారెదా। ఆతండెమని నన్నవింయె
ల్లి నిండ్లు కానవే। నిమది నింత్తగా పమునిలు పుడురా। యీ మాందత నడికానెంచ్చుమునే నీ॥ ౨॥ నిచ్చలు
ను నన్ను మన్నింత్తువారెదా। నేం డిచ్చుద నుత్తవెంకటపతి గూడితి। మెచ్చితిరి ద్దరు మీరు మీ వెనను।
యిని। యిప్పున విందెరాకతగ్గ మాగ్గలా॥ ౩॥—❁—॥ గుండక్రియ॥ పల్లవి॥ తెలిసి నిగునా మెల్లాండె
దతెల్ల మ్మె। కలండన్న వారికెల్ల అంగలిగి నద్ది జా॥—॥ ఇచ్చినే నతలంపు లాడాంగి వుండ్డి వారికానిదె
చ్చుద నెండ సంచితి నెడుర్తైతివి। మచ్చికం బెంపులదుండుమాకు తోనంగలండాండ్లి। నచ్చుదనుండ్దితి
వి నిండదవతెనెడా॥ ౧॥ భూపులా నంగమపాపచా ప్పు నను ండ్దు వారికానీ। యేపు నని
ండ్లుం జ్యులచినవింత్తాని వేప్పి పదారు వెలు పడంతులకు నంపి ర్లు। రూపుకై నివిచినవరుస
వతెనే గా॥ ౨॥ పంత్తపు నాకాండ్ర పాంబాతురాడితివారికాని। డాంత్తి వేద్దె కషు వెల్ల రడాడు చూ
పితి। యింత్తలోనే శ్రీవెంకటపతి యుండనిదాసులకు। సంత్తతము నిక్రుపసతమ్మైనద్దిజా॥ ౩॥—❁—॥ ముఖా వా
రం॥ పల్లవి॥ తెలుసుకానిపిరుడి వుండవదా। కలగాదు నిజమారు కానాలదా॥—॥ అల్లాడనేరకిఘ్నమ అ
డిగితెన నెనిన్ను। వల్లెగాని కిమిగావతెనెూకాని। చల్లుం జూపుజవరాలు చక్కనిది యాకెరూపు। యెల్ల
చాదండనపిరు యుండ్డి రయదా॥ ౧॥ మక్కువ నాడిన మాందమ అవరకు మనె నిన్ను। యెక్కువని వాం
తొడయెన్నండా కాని। తాకినపడము లానిడామ్మి వెలండాంచునదా। చిక్కులంజ ఖ్ఖునం బిచ్చిదిన
నదా॥ ౨॥ యింత్తలోనె వచ్చితా నియెడుదనిన్ని యున నె। మంత్తనాన యెంత్తదితమ కమో కానిది
త్తగా శ్రీవెంకటపతి వేలంది గూడితి నిక్ష। మంత్తుకెక్కి నిన్ని ముహు బామ్మలదా॥ ౩॥—❁—॥

-హారి॥ పల్లవి॥ యెమిసేతునికనెనియింత్తినింత్తే। నిమతి నా మీఁద నేరపుమీ యిపుడు॥ — ॥ చిత్తము
లోనన్నదయబియ్యంగానాలో। తత్తరాననుండ వెరతాంకనాడితి। ఇత్తలనా తమకమెయింత్తనిసినాత
పు। వెత్తినివాడినవవియెన్నినంగలవు॥౧॥ యెదుదనివుండ్డంగానెఇండ్డాంకనెడశినవుడు దుంగాంతా
ఠానను పుదించిత్తి। కడిని న జవ్వనపుంగాంకంబడ్డదానంగన। తుడమోడవెఱంగనిండ్డ రునలు గరు
౬౨ మీరా॥౨॥ అక్కనని వునన్ననలమంగ్గానంత్తవానె। గక్కననెముండ్డునిన్నంగాంగి లించిత్తి। యెక్కువ శ్రీవె
ంకటపతియెప్పుడు నునిరుగె। మక్కువసతింగనరమనసు చూచితి ని॥౩॥ ॥ వరాళి॥ పల్లవి॥ అప్పుడ్డైనా
సంత్తోసమెనానికు। యెప్పుడుంగూదమికండ్డనిదియెమెలు॥ — ॥ యెప్పుడునిగుణామునెనెత్తిం
౧౪౧౨ గిరమ్మరని। తప్పునవలలకుంజిక్కకపొడు। యిపుడియూవెడంబొండ్డెయిండ్డు కండ్డనా మోపూ। మోపుగి
ంచ్చివార్కబాధనుండ్డు దిమేలు॥౧॥ ఇదువండ్డినివెరానెనెంత్తని న్నంగొన్నరి। అదనినాతమ
కమాంపలెను। చిదిపా దియపలుకలచిండ్డువండెయుండ్డు కం ద్దితుదుకునండెగువ్వెనతల
వాంతిమెలూ॥౨॥ విన్నవిపాతాల్లియకు శ్రీవెంకటపతినావా। నెన్నియిప్పనిన్నంగూడియెడయతెను।
మన్ననరతులమ్మెమఱచినెనుండ్డు కండ్డ। వున్నతినిగాఠితాంకుకొరుచుదిమెలూ॥౩॥ ॥ ముఖా
రి॥ పల్లవి॥ మెక్కినినాకైనమెచ్చ్వనాడు। ఆలకించితనునవుంగాదనంబొయినా॥ — ॥ యింత్త విచారము
లెలయిండ్డుకుంగాను। అతఁడెంత్తసిసినడెయితవునాకు। సంత్తసమె తిండన కుంజాలుంగాకా।
నె। నెంత్తకొరిచినవైమాఖ్యుర్తా॥౧॥ వెమారుండననునెవిన్నవించ్చునొపనిచ్చి। యెమనియానతిచ్చిన
యింప్పినాకు। డిమనసాననివెళండిరకున్నమానెంగా కప్రిమ మీఁదదికెనాంచించ్చుకుండ్డినా॥౨॥
పలుమారుంబంత్తమిచ్చిపలుకంగాని। యెంత్త। చలిమ్మినబలిమ్మినసమ్మతెనాకూ। వలశి శ్రీవెం
కటపెళ్ళి కుండుగూడెంగాక। తాలుతని మిప్పితి సెడూపంబొయ్యినా॥ ౩॥ ॥

సామంతం॥ పల్లవి॥ పలుకుతుంబీరత్త ముసైక పాటుగావడా। చెలువములు నయికలు చెల్లునా విభుండా॥
॥—॥ ఇంత్త తొనిమాద లకు నెగ్గువెంచ్చ్రవాండవైతి। చెంత్తలేనన్నముండ్డు చెనకనెల। సంత్తముగా రుండ్డ
పవు జంకెనకొరువలెవు। కొంత్తగాంత తెగి కొంకంగూడునా విభుండా॥౧॥ కొనగొన్న పైంతలకి కొపగి గ్చ్చు
వాండవైతి। వనవిచ్చ్చి సరసాలు జరపనెల। ఆనుకొరుండ్డంగలెవు। అందుకు నిలువలెవు। వనది తొ తొ త్తిం
చ్చవతెనా విభుండా॥౨॥ మత్తి లిమైసాంకులకి మణిపొండ్డివాండవైతి। కొత్తగా శ్రీవేంకటేశ గుంపైనిం
త్తిలాపూత్తిన కూడిమివలెనతి రాజసమువశె। తత్తరాలుండదా మసాలుండగునా విభుండా॥౩॥ శ్రీ ॥
గుండ్డక్రియ॥ పల్లవి॥ వాడలు బండ్లవచ్చుమె కవిత్తానికెమి। కూడిన మీాండదంగా నికూరిమి ఖెదు॥
॥—॥ నీవు విచ్చ్రకినదాంకా నెలంత ప్రియము చెప్పి। శివలు నివాకెకింకం జేయువలసి తాపులండగులయి
నదాంకా నెపొయెవ్వరికి। యెవ్వలంజూరక లొంతెఱంగరాదు॥౧॥ అగ్గెరువచ్చినదాంకానం
డినదిప్పియాడింజెలి। ఇంక నీవాకెకుంబంత్తమియ్యవలసి। పొంక ములద్ద నెపాభూమిమిా
ందనెవ్వరికి। లంక్కెలంచెనంగకిద్దెలా వెరవగరాదు॥౨॥ ఇప్పుడింత్తవడిన్న నింత్తిరతులంజూక్కెంచ్చి। చిప్పిగాసాంకె
మెఇ మణిపించ్చవలసి। యిప్పుడు శ్రీవేంకటేశ ఇంత్తి కిని కిడియపొ। ముప్పిరిమాదలంగా నిముచ్చుదవాడు॥
౩॥ శ్రీ ॥ వెళావళి॥ పల్లవి॥ ఆతనికిన్నిదిప్పంరాకొ నొకాడా। కాతరప్రేమమున్నైంగా చమరున్నదానను॥—॥ యెప్పు
డు వచ్చునో విభుండేమని పలుకునో। అప్పుడు నె గరా దంద్దనిను। కిప్పవెయ్యకరన్న లరెంగి కెంగి కనుంగొ
ంద్దు। ంజప్పుడాలింప్పుచు నెవ్వదనున్నదానను॥౧॥ యెదురుగంచూరున్న యెమనియెగ్గువద్దునో।
అదనెదొ విభునికినం ద్దినను। వెదచల్లుంగూరిమి తొావిగుడిప్పువిద్దు కొని నిని పురగంద్దికిరాకనిలుచు
న్నదానను॥౨॥ యింత్తలోనె శ్రీవేంకటేశుండిండ్డు విచ్చెని। యెంత్త కెంత్త నన్నుంగూడ్డి నిడె గుఱిద్దెను।
సంత్తసపుంబులకలజడియుచుంగరంగుగా। వింత రతులవిత్తె గిగ్గునున్నదానను॥౩॥ శ్రీ ॥

లలిత॥పల్లవి॥ కాఱిచి బిడ్డం డండ్ఢంగండ్లిగా విండ్లని। నారసారె దూరనెలచం ద్రమాయనె॥—॥వెల్లిమడు
గులిండంబాయు వెడంగుకొండ్ల వెత్తం బాయు। ముల్లరిం డువాకులం డ్లును రిగిత్తిరుగునె। వల్లెతాదగాల
ంగద్లువరుచినను పరచినను। యెల్లనాం డుమానం డింక్కనె మిసితునె॥౧॥ వెం డుకొనం బెబ్బు వెరుగు వెం
వం డెంత్త తల్లి కైన। వాండి యడవిం డిరుగు బంత్తి వాలం డన్నెనె। బాం డిమలరనెంత్త నెమ్ము బుద్దిచప్పినాను
శ్రీ వినం డు। విం డెం డిబాలు ండమ్మ వింత్త చూడరే॥౨॥ చెలులనెల్ల బుం గ్గపెద్ది చెంతల ండ్ల్లకలికి యాయ। పు
లుగు మిండనెక్కి తాళి పుడమి వెలసెను। మెలంగి శ్రీవేంక్కటాద్రి మిం దని ఖిచె నిం త్తలోనె। యెల మినతం
౧౪౧౮ డు చెయు చెంత్త వెల్లంగండ్లికే॥౩॥ ❀ ॥ గుండక్రియ॥ పల్లవి॥ అప్పుడిటు చెలు వం త్తయును। కప్పులు
ండెప్పులు కొరికలాయ॥—॥ పాయపు తెరనం బలు మరం జూచె। నాయగ ం ప్పు నిచూ పులివి। సి
యని ములు కులచి లుకాల మడను మి। నాయక కొద్ల చం ద్ద మ్ములాయ॥౧॥ అడుగిడం
జాలక ఆడిన మాదుతే। బడిబడిం బలికె పలుకు లివి। జడిగొను ము త్త పుసరు తెవిరుపె। విడువ
నివెన్నెల వెం డిములాయ॥౨॥ ముచ్చుద వాయక మోహదాహము న। నిచ్చ దిమో వుల యా వులివి।
విచ్చన విడి శ్రీవేంక్కటపతిని। తచ్చన కూడ పుత్తల బాంతలాయ॥౩॥ ❀ ॥ నాగవరాళి॥ పల్లవి॥ ఇద్ద
రితలం పుల వెయిం పులవి మీ లోన। నడ్డిన కొరికలవె అంపురాదామమ్ము॥—॥ నెలంత తానిని వి
డని విభుం డల్ల వాం డె। పలికిన మాటా డుపడ్లు నవె। తలం పులుం డల పులు ండల కూడెమీ
లోని। యలుకలి న్నియుం డిరె నంపురాదామమ్ము॥౧॥ కప్పిన నిచూపుల వెకాంత్తు నిరూపమడె।
త్తెప్పుల ండె వెడి మీ తిలు వులవె। వొప్పనకె త్తి మిమి మ్మోకకొక రినిమీ రె। అప్పుడె చలము చెల్లెనం
పురాదామమ్ము॥౨॥ చిమ్ముల నిచెతుల వె శ్రీవేంక్కటపతి। కమ్మిన తమకములకాంగిలదె। దొమ్మి
గాం గూడితి రిద్దిరామ తెరమంచ్చపు ములాం। అమ్ముడు జితములాయ నంపురాదామమ్ము॥౩॥

ముఖారి॥పల్లవి॥ జాతినేనె మీకునలసైతిని। తెలిసెప్పవు యింత్తుల కిడెబాలుగాదా॥—॥ ఆదిత్తినన్ను
నిద్దియాడవచ్చుఁగాక మరు। బారింజిక్కి నావలెంబడవచ్చునా। నెరుపు మెరకి మీకు నెలంతలిండ్డరున
న్న। దూరినద్దియాతనిని దూరరాదా పోయీ॥౧॥ అప్పుడప్పుడికి నన్నునలుగపు మనిబుద్ది। చెప్పవచ్చు
ఁగాకనా కుంజ్జెయవచ్చునా। యెప్పుడిమూ వాడంబాద్దెటుఁగక నన్నునె మీ। రుప్పుడింప్పొరాత నినెవుప్ప
డింప్పరాదా॥౨॥ అచ్చెలనిండ్డరును మీరాతనినినన్నుదగ్గ। రించవచ్చుఁగాకతమిరెంచవచ్చునా।
యెంచ్చుఁగల శ్రీవెంక్కటేశుండేడెనన్నుఁగూడె। మించ్చియిట్టె కచిత్తాన మెచ్చరాదా యింకను॥౩॥ ॥
ముఖారి॥పల్లవి॥ యిన్నియునుఁగన్నవెకావా యింకనెండుకె। పున్నమవెన్నెలపండ్డ పొల్లవోయ్యీనా॥
॥—॥ యెన్నరానికాంక్తతోడ నిపుడి మీచలములు। ఇన్నియునుంజూ తమఁగాక యెండ్డువాయెనె।
నిన్నంగుప్పకోపములు ని డాళింత్తెకాక। యెన్నదివెకావా మీపొ డయములు॥౧॥ విండ్డువలె
నామాఁదిచినకెకిచెంత। రంగ్గెము గాక నెనెక్కడవాయెనె। ముండ్డ టకన్నులకండ్డి మోనపొండ్డె
చన్నులరంగ్గమాయుఁగాక చూప్పులప్పుడివెకావా॥౨॥ వెండివెండికతుల శ్రీవెంక్కటేశ్వరుంగూడి। యెండు
నిమిషముడొంటెనీ దిగడవె। నెండెపెండ్లినికునెండెనాగవల్లి। పొండిమా యమీవాని భొగములు॥౩॥ ॥
రామక్రియ॥పల్లవి॥ యెంత్తలెదా తనిమొహమెమిచెప్పివె। యింత్తనన్నునాలించ్చవిడిపరాకా॥—॥ ఆయవె
వెచాల్లుంజాలు అతనికినెనెలె। వెయువెయువలపులవెడుకలేలందు। పొంగుమునందన మీందిభ్రమంబ
డినింత్తెకాక। యీయెడనాపైండనకిదివరాకా॥౧॥ యెంచ్చునెలెచెలియతాలనెక్కడెక్కడనైనాను। కంచ్చుపుంబ
త్తుసతులగమిక్కాండు। వంచ్చినచూపులనెనెవలలంజిక్కితింగాక। యించ్చుకంత్తయునందనకిదివరాకా
॥౨॥ అండ్డముసియంగనెలెయడ్డకెమిపెక్కిండ్ల। విండ్డుగాండాయాతండు శ్రీవెంక్కటేశుండు।
పండ్డెమాడినన్నుంగూడెంబాయకిడ్డితనకింక। యెండ్డరుగలిగినానుయిడిపరాకా॥౩॥ ॥

సారంగ॥పల్లవి॥మాటలేయియాజూకమాసజాకః బాడలింపువలెంగాకబాడ్డవాకా॥—॥నేలంత్తతు
నికుంటాడు నేరము యెండ్లను శ్రీపు।యెలదిదుమాఇడ్డరిలానెలవాడు।కలంచిచూచె నింత్తెకంత్తు ని
కింబాడ్డవాడు।వలచినదాండంబాయవసముగాడు॥౧॥ఇంత్తలెలియాడ్డిలఇడ్డరికె నిలిలు।హాంత్త
నేలచినయడ్డిబాడ్డపిఠ।వంత్తులండెప్పులండెలవడ్డవడ్డమాచాల।కాంత్తగాంత్తపంత్తముబ్బిక్కా
౭౨ సరనేలా॥౨॥యిన్నియునింత్తదెండెరెయిన్నికలుచెకూరె।చెన్నుమారింగూరిములు నిగ్గలుజారె।
వన్నెలశ్రీవెంక్కటేశ్వరునకునికుసారె।మన్ననకూడుమిలానమంత్తనాలుచెరె॥౩॥—॥సామంత్తం॥
పల్లవి॥మెలుమెలునిజాడమెచ్చుతినెను।నిదిలాగుగాకున్ననిన్నికవుడువా॥—॥కన్నులనెంజా
౮౧ చుత్తెనికవకవసవ్వెవు।వున్నతినికునాకునెవ్వారిబాండ్డరా।యున్నెరిజాగాతనములిరిత్తనివునెర
కున్న।మున్నురకు మిణినికుమాషెంచ్చునా॥౧॥ఇంత్తు లనెంబిలిచితనెమియనెడ
గరెవు।కాంత్తెననిన్నుం బెరుకాండ్డినదరా।బాంత్తనిడ్డెవుప్పువెకె బాత్తుగల యుద్దెవు।ప్రం
త్తముదెరుండ్డెశ్రీపతివవ్వుడువా॥౨॥ఇడ్డెనెనెక తమ్మితెనిదుబన్నుంగూడితిది।యాడ్డెననికునాకుబా
డంబాడుకా।దివ్వుశ్రీవెంక్కటేశతెగువింత్తలెకుండ్డెతె।జడ్డికాండనికునెనుసతమవుడునా॥
౩॥—॥లలిత॥పల్లవి॥వలచిండ్డుంజలినావడ్డనకువె।చలిగాలియొకబాదసతుచుయ్యానా॥—॥షెషె
నిచిభుండెపడంతినొచూడెనండ్డ।కోపగింత్తువడియడ్డెకొనసాగినా।డిచింబ్బిమెబుంగసులుదిక్కులె
లమెతిబున।రూపురెక్కెబాకబాదెరూడికెకెనా॥౧॥కారికనెవ్వుతెచ్చినొకూరిమినింబ్బెనండ్డె।దూరెవా
పెనినచి।తుపకెక్కెనా।కొపకమ్మువానలానంగడంగివుడ్డినయడ్డె।నెరుబుగలాకబాచనిజమయ్యా
నా॥౨॥శ్రీవెంక్కటేశుండుచెలిరెడాలికూడెనండ్డ।గావరింత్తువదినివుగెండ్డెవానెండూ।యీవెవె
ళనినుంగూడెని డ్డెబాభువిమాంచె।బూవుంబత్తిమునెప్పుడురెండ్డవునా॥౪॥—॥

సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ పులుగు నెక్కి పిపీడ్ల బొమ్మలవాఁడు। కలికి చెంతల నించ్చుఁగ ననదె పముంటూ॥—
పాము నాడించ్చినయ డ్డిబాలజూగి విన్నవాఁడు। పాములవె న్నలుడి నివలుచకాండు। చెముంప్రిళిండ్ల
శ్రీత్తినిద్ద విద్రులవాఁడు। కామినులాల వచ్చుఁగానరపిదిూరు॥౧॥ బుంచ్చిసంఎకానింజం ప్రిభూతనా ధాం
డినఁనాఁడు। పెంచ్చముగద్దుకవేఱవించ్చేవాఁడు। అంచ్చెలవిప్రుదినోళ్ళళిరిగెడివాఁడు। కంచ్చుదించైతి
శిగాడింగానరపిమిూరు॥౨॥ పడివి డిటెతులఖావిద్రుములయాదవాఁడు। అడవిఁగాచెపిగంగ్యావు
వాఁడు। చెడనివరములిచ్చే శ్రీవేంకటాద్రివాఁడు। కడునెండ్లుచనెదినింగానరపిమిూరూ॥౩॥—
సామంతం॥ పల్లవి॥ అన్నియు నను నీకటజాడేయ నవచ్చునా। కన్నులపండ్లువగాంగనవతెంగాకా॥—
సన్నమాయను నెన్నడమ్ము చన్నడాయిఘన మూయు। కన్నియకిరెండ్లు నగ్గము తేకావా। యెన్నన్నైల
ప్పలూనెయెబ్బుకుండ్లు లాయనండ్లు। సన్నినవారివారిభాగ్యము ఇంతే గాక॥౧॥ నవ్వు యుడేలు ప
లాయునలువాయకను చూపు। జప్పనిమినిదిలాసముతికా వా। యెచ్చరికెమునవచ్చు। ఇండ్లుగు
గామునసున నొప్పుతిలతాము నున్నునొబినంతేకాక॥౨॥ చెదరెంగింపులుమించిచెక్కుతెల్లజిరలాయ। ముడితపలు
కులకుముంగిలికాదా। చెదవవ్లేముబ్రిక శ్రీవేంకటదేవుండిడికూడి। మదనుండునిళినప్పిమాయలివిగాకా॥
౩॥ సామంతం॥ పల్లవి॥ రతినిపలుకులకగాము నడపులకు। గతిగూడుంగడమరాగముసియుగా
॥—॥ విల్లంగిరవిరవములుబెరయుంచ్చుఁగానడి। గాతేతలమద్దెలకుంగూడేసుతి। పల్లవపుంబదము
పాదలుపాడుచు। గల్లగాడ్డుకడమరాగముసియుమిూ॥౧॥ ముండ్లునిసంకృపురవము నఖ్యాటాపి
ల్లి। కుండ్లనాపువండ్లిలకుంగూడేసుతి। బిండ్లులరాగములుబలికింప్పచికిరింప్పి। గండ్లుపలంగడమరా
ము సియుమిూ॥౨॥ పెనంగెనివూరుపులు బిసగమ్మకాంతల। కానగారితాంకులకుంగూడేసుతి
కలివింద్లరిని శ్రీవేంకటపెద్దు। కనుబొకీకడమరాగముసియుమా॥౩॥—॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ ఇండ్సొపంగానిమన్నానెరవుతాను। ఇంద్దరునితారుకాగొలెఅంగనివా॥
వాల్లనిసఖులమాఁదవాప్పులునుండప్పులవు। చల్లనిమూపులయినచల్లవెండవు। చెల్లుబడినిచ్చకప్పుం
జెంతలెల్లమొంతలవును। యెల్లవారునిదియెల్లనెఅంగనివా॥ ౧॥ మనసైనయనిబొదమఘవలెతక్కు
వలెం। తనివానినప్పులుతాపములవును। చనవిచ్చిచెనకినసరసాలువిరసావౌ। నెనయనియాభావా
లెఅంగనివా॥ ౨॥ కూరిమిపెనిచూడకాసరులెకసరువౌ। కారిచెకానిననివెకూడములవౌ। వెరవెర
శ్రీ కలసిశ్రీవెంకటపతిఖుండిడెనన్ను। యూరిటినింతుల్లెల్లానెఅంగనివా॥ ౩॥ శ్రీ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥
యిదువవెనిబానియెన్నికలూ। నిఘదనలిన్నియునివెకానవుగాకా॥ ॥ జడియునివాం
౧౪౨౦ దనిపంజక్కనెరా। ఢాకడవారికియ్యకాలుగావలెంగాకా। విడువకవెముచదివెమెరుంగు
నా। యె। యెడనెప్పుడు నానెఉంగుదగాకా॥ ౧॥ మిక్కిలినిచెం తనికుమెచ్చురాదా। దిక్కు
లవారికినిన్నిండెలు ఘంగాకా। చొక్కిదనరూపుదానెచూడ వచ్చునా। యెక్కడానద్దము
లానెయెరుపడుంగాకా॥ ౨॥ నెనునుశ్రీవెంకటదెవునివెరావా। ఇనప్పుడిమఅపంత్తికాకా। తెనెతి
పుత్తెనియకు వియోనా। యిద్దిపూనిచవిగాన్ననన్నబొండుకింత్తెరాకా॥ ౩॥ శ్రీ ॥ సా
మంతం॥ పల్లవి॥ తనువదనదిగానితలంపునిడెపెనంగిమాలంకునంది గెబెరసినయద్ద॥ ॥
మెనమ్ము [illegible] మోహాపుంజాపుల్లునిపైకాదునిభావముచెప్పంగతలాయను। తామర
ముకుల [illegible] ముబెమారునిండ్డుకలన్నదిధమాయనిపుడు॥ ౧॥ చెలితామాదులుగాని
బిమ్మల [illegible] విధపెద్దింగనుంగానుదిరా। చిలుకలువనములంజెలరెంగసపలుకులు।
వలరావ [illegible] ॥ ౨॥ వురముపైనుండ్దెకానివువిడప్రాణామునిపైగరిమలశ్రీవెంకటద
[illegible] పుంగూడములు। ఇరవాయంబాలునిరునెకమ్మెనపతిని॥ ౩॥ శ్రీ ॥

సామంతం ॥ పల్లవి ॥ యింపు తెలవ్వాంపు తెల యెడమాద తెల ఇంక । రాంపు వెళ్లాంజ ఇక్క నయ్యా రమ్మన వెతన్న
ను ॥ — ॥ అ ॥ సము టింపు కటి రాలాడింగా కతాను । నవిగా దుండ తత్తరము నా కండ్లంబో । ముసి ముసి నవ్వు వ
చ్చి మోము మోము చూచితెను । రతి కుండన్నిది నాను రమ్మన వెతన్నను ॥ ౧ ॥ హెచ్చు కాలుండెలివి తాతెసువలాడిం
గా శ । నచ్చు కాడ్ల విని యాలు నా కండ్లం బో । పెచ్చు వెరిగె దిచూచి పెడవు తెగా నొంగిని । రచ్చలాసుద్దులు మాని
రమ్మన వెతన్నను ॥ ౨ ॥ ప్రియము నంగాంగిలించి బిగి సింగారకతాను । నయగారి మెమ అపు నా కండ్లంబో ।
డయ ఆ వెంక్కదపతి తాను నన్నుంగూడె । తయ్యమున దినము నను రమ్మన వెతన్నను ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ దేశాక్షి ॥ పల్లవి ॥
అంగ్గనలాతని వెళ అరసి రాకా । శింగ్గారరలా యండు యెమి సినొ యీవెళ ॥ — ॥ పువ్వవడమొానిం
తకవు విడయ్యుండ్లాని వెళ । అపుండుదద్దన్నము లారగించుని వెళ । అపుడెమొా రమజ్జన మవధరించు
ని వెళ । ఇపుడెమి సిసినొ యె అంగ్గ మొా వెళ ॥ ౧ ॥ తిరువారాధన వెళ తిరువంద్ద రాపు నెళ । అరి ది
యు పాపు నన్నాలారగిం చ్చుని వెళ । టళరలకాలు వివెళతాడా పులివె ళ । శివగుండడి పుడెమి సినిసు
నొయీవెళ ॥ ౨ ॥ యుద్దయల మెలు మంగ్గ యెకత మాడె వెళ । చుట్టిరా నంగ్గరంగ్గాలు చూచె వెళ । మెట్టి ఆ
వెంక్కదపతి మెరసియెంగ వెళ । చెట్టపట్టల తారతిం జెలంగు ని వెళా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ శంకరాభరణం ॥ పల్లవి ॥
వాకదిగూడిన ను వెరాకదికింబా సంగడు । విరదప్రైని వలన వెడనతెచెవి శి ॥ — ॥ కమలాక్షి గనకయా రన్ని
దికాలను దగు । తమ కపు మెని కాంకత గడు గాని । తలి ంగిర వాడిగానతగు ంగాడ ఉను నూగ దయు ।
అమరాబెడరిన యద్దినెరి వుపుల్లు ॥ ౧ ॥ జక్కవకుచగ నరసరిం దాపరదిమెలు । నిక్కి వెల్లనిమె నివె న్నెలం
గూడదు । అక్కదా బిగు రంబాండి రగు ంజెమ ద లె మంచ్చు గక్కననిద్దాపుల ను గా వి గాదు గాని ॥
౨ ॥ మదగజ యానగానమ అపు మదముదగు । అదనంగిండ్లు పడ డయ్యదిచెల్లదు । యెదు దట ఆవెం
కటెశ యుంత్తి నిష్టరూ డిబివి । కడి య కింత్తయిం టిని నపవి వెం నిగ గా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥

సామంతం॥పల్లవి॥శ్రీనాథమహానుభావ .ంగా కాయ కృష్ణవన్నిదుగావనే వ్రురునా రింకనూ॥
॥—॥కోపగించ్చి నిన్నయితేంగొసరుడునను నన్ను।ంచైపైనెబుజ్జగించ్చి వాయవెవునివు।చాపలానగానాం
గుచునాడింత్తు నెన్నిన్ను।తిప్పమోదినాపునిచ్చి పిలింత్తువునివు॥౧॥వేగిరించ్చి నిన్నయితే వెంగ్గెమాడుదు నే
ను।బాగుగానెండ్డు పునివు పకపకనవ్వుదువు।ఆగతినడుగరానివైనానడు గుదు నేను।సాగలనాడించ్చి
తెచ్చి బుజ్జగింత్తువునివు॥౨॥ముండ్డు ముండ్డరాలంజిమ్మి మొక్కులు మొక్కుదు నేనూ।అండ్డకండ్డి ము
౬౨ నుపనన్నాదరింత్తువునివు।ఇండ్డుకే శ్రీవేంక్కటేశ యెనతితినె నిన్ను।కండ్డువలంగరంగించ్చి కైకొండ్డువిని
వు॥౩॥❖॥శ్రీరాగం॥పల్లవి॥మీరేమిదూరపు రిమెలుంతలాల।ఆరసినెనెఱుంగుడు నతనిగుడ్డె
౧౪౭౧ ల్లా॥—॥నాలుగియెవ్వతెజిక్కుచూచినందాంజూచెంగాని।మెలుపున నాతండు నా మీండిరన్నె।అ
లరియూమాదలుతా నాడినమాడెంగాని।కలడెల్లానామీందికల వరింపుతే॥౧॥ననుపైయె
వ్వతెతాండానవ్వితెనెన వ్వెంగాని।చనవైనాతానెబాసరసమెల్లా।చె నరియొక్కడంబరాండ్డు తెలితెం
జసెంగాని।పెనంగనాపైనె బాప్రేమ మెల్లను॥౨॥వరుసిచ్చి యెండ్డం ద్దెస చ్చినందా వచ్చెంగాని।సరినా రా
గిదనెబాసమరపులు।ఇరవై శ్రీవేంక్కటేశుండ యునందానాయంగాని।వుంము పైనన్ను మోంచెను సే
పంత్తావెండిలి॥౩॥❖॥బౌళిరామక్రియ॥పల్లవి॥రమణి జవ్వనము రామరాజ్యమింక।అమ
రంగనిమ్ముగాని యోడరేచెలులు॥—॥కాంత్తకుచంబ్బులఘునడుగ్గంబ్బులు।కాంత్తిజక్కవ
లు గజబలిసి।కాంత్తనె బిఱుండను పులినపుండెప్పులు।మంత్తు కెక్కనడిమడను ండుబలిసి॥౧॥
సతివలయపుముఖచక్రవాకమిడె।అతికొకలచంద్రుండడెబలిసి।మతికముతాంగుచమండ్డలరాజ్యము।
మితిమీరినపుమ్మిడలిదు బలిసి॥౨॥తరుణిరతులబంధపుబహురాజ్యము।నిరతి శ్రీవేంక్కటవిభ్రి
బలిసి।అరయనత్తని వురమందున్నకుంబత్తినా।గిరులుమించునిచెలియును బలిసి॥౩॥❖॥

బౌళి॥పల్లవి॥వెలందివిరహమెంతైనవిన్నవించితిమునికు।తలంపుండలంపుమీకెతారుకాణలైనవి॥—॥
మాదిరెండ్డున్నదాకాని మగువకాప్పగలు ని।తేదల మోవియండ్డతిరమ్మైనవి।నిదుంబ్జాపురెండ్డున్నవానివ్రైం
గైవూపుగెలెల్లా।కూడువనిముద్రలపైంగుమ్మరించినవి॥౧॥వివరమెండ్డున్నదావెలందికివినులివే।తవిలినిసుద్దు
లండ్డితావైనవి।పువిడకుగమనమెండ్డున్నదావాడములు।యువిడునిపుష్పనిడికెదు మోరమ్మైనవి॥౨॥పం
తమెండ్డున్నదాకానిపడంతికివిధయాయు।చింతలనిదూతికెత్తల్లువైనవి।యింతలఁ శ్రీవెంకటదేవుయి
డ్డివిచ్చెరిచెలిని సంతసానంగూడంగానుజయముచెకొన్నది॥౩॥ ॥నామంతం॥పల్లవి॥యిద్దరి
కిద్దరెసరెయీడుజూడుకుండగు।గద్దరికన్నులంజూడంగారిగింగామనకు॥—॥పంతపుచెలిచన్నులు
పసిండికాంతులకు।కాంతునిబిత్తాంబరపుకాంతులుసరి।దొంతులచెలినిలపుతురుముకాంతు
లకు।వంతులమెనినిలవ న్నముసరి॥౧॥జలజాక్షివెలతినిజఘన చక్రముచకు।చలమరివ
లకెలిచక్రముసరి।కులికె డియాయింతికుచకంఖములకు।చెలి వాయరమకనినిశంఖ
ముసరి॥౨॥కమలాక్షి శ్రీవెంకటపతింగూడుదకు।రమకనుండండ్డినసమరతులుసరి।తమితోడని
డ్డరికితారుకాణలైనద్విసముక్కపుమోహములసంతసములుసరి॥౩॥ ॥సాళంగం॥పల్లవి॥ని
కునివెచూచుకామ్మానియండ్డునెరమి।మూకుండెలియడుయెదిమటింగిరాకారా॥—॥కొలువుల
నగితెనెబిగ్గలకువెలితా।కలికినియండ్డునెమిగనెనూకాలెక।కులికిమాదడిత్తెనెగుద్దుతేనిడాయనా।
వెలినిచెంతకడిమివెంగెనూకాకా॥౧॥తప్పురచూచితెపంతముసకువెలితా।చెప్పరానిపనియెమిసెలి
తోకాకె।యిప్పుడితలవంచితి యెమ్మెలకుఖానమా।అప్పుడియెయూయమునివండ్డితోకాకా॥
౨॥బొమ్మలజంకించితినెబొండ్డులకువెలితా।సొమ్మలనిగారెద్రసోంకెనూకాకా।నెమ్మది శ్రీవెం
కటేశనెలంతంగూడితివిడ్డి।వుమ్మడితమకమెంతవుండ్డెనూకాకా॥౩॥ ॥

సామంతం॥ పల్లవి॥ రమణుండుడాన్ననరప్పనాకుంజాలు। భ్రమగానితమివాలనిపంతమేచాలు॥—॥
ఆడుకొలుమాదలుతానాడని మాననినే। నాడినమాదలకొచ్చేనంత్తేచాలు। వాడుచుండానవునినవ్వు
కమాననిఇంక। యీడనాచెంతలకొచ్చేనిడియెచాలును॥౧॥ బన్నిధించానుపునకుంబిలువనిమాననినే।
సన్నసినితెండెలిసిసరవేచాలు। మన్నించిమాదిడనిమాదిడకుంతెన్ననితెనేం। గన్నులంజూచినమెచ్చేఘునత
శ్రీ చాలును॥౨॥ అంగినాకువలవనిఅదుగాక్షమాననికాంగిదనన్నంగూడినరతులేచాలు। ఆగతిశ్రీ
వేంకటపతుండల్లమెలుమంగనేను। యీగతినేకముక్తేతెమిడియెచాలును॥౩॥ ॥ సాళంగనాట॥
౧౪౨౨ పల్లవి॥ మెలుమెలుగాని వుమెరయుదింత్త। యీలాగునాకారకునింత్తలేకితవిగా॥—॥ చెల్లంగా
లంకతానికింజెప్పిపుత్తెంచ్చినమాట। మల్లడిగానల్లహనుమంతునిచెతవల్లిగాంగిలండ్లతోచెతవా
కిధిగద్దుదయెంత్త। ఇ ● ల్లిడెనాకారకుంగానింత్తసినితివిగా॥౧॥ ● యెక్కింగానిచలమును ఇం
ద్రచంద్రాదులంగూడి। ● చక్కంగారావణునద్దచంపునవంక్త। పక్కనను ● వనచరబలముంగూర్చ్చుక
దయెంత్త। యెక్కువనాకారకుంగానింత్తసినితివిగా॥౨॥ అండ్డంగానికొరికనన్నలఙ్కుకూడినవంక్త। అండ్డ
రుంజూడంగానివయొధ్యలోన। పొండ్డిలిశ్రీ వేంకటపతివురమునమోదితివి। ఇండ్డునేనాకారకుంగా
నింత్తసినితివిగా॥౩॥ ॥ మంగళకౌసిక॥ పల్లవి॥ కందువమీరానిచ్చెకల్లాకాముననకు। అందమ
లాయను అదననివి॥—॥ కలువలకేసలు కలికికినికును। సొలవరచూచెదిచూపులివి। చిలు
కులమొల్లలకేసలుమిరాలా। నలుగడముఖముసినవ్వులివి॥౧॥ తామరసిసలుతలకొనెమీ
కును। మోముమోమోరయుముద్దులివి। కేమంత్తిసిసలుచెలియకునికును। చెమిరిగొళ్ళచె
నకులివి॥౨॥ సంపెంగసబసలుసమరతిమీకును। ముంపులవూప్పులమూంకలివి। యి
ంపుల శ్రీ వేంకటపతిచెలిగలపి। సంపదండెలితిచనవులివి॥౩॥ ॥

నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ ఏమిని మాయకత్తెవాయియుండి యుంగురదిస్తి నాముపలుపుండలకునాకు
నెర్లైరా॥ — ॥ మాయపునీసుడ్డులకుమాదలాడకుండ్కైనన్న। రాఘవునాపాయమెఱంకరించిరా। నాయ
గానంగాపగించ్రి చూపులజంక్కించ్రినన్నా। బాయదనాచెమదలుపచ్రిరెంచిరా॥ ౧॥ కారకాచ్రెమ్ములని
బొమ్మలజంర్కించ్రినన్నా। అరిదినామోగమోదలక్షగించ్రిరా। సరవినివాడ్లకుచక్కంగానవ్వినన్న। సరిగ్గాలనాపుల
లుసండ్దడించ్రిరా॥ ౨॥ గొబ్బునని మోవిగని గుక్కిళ్లు మింగ్గినన్నా। అబ్బురపుంబరవశమడ్డిముంచ్రిరా। వృబ్బ
నభద్రావెంక్కటిలివాగి నన్నుంగూడి తిరితచ్చిబ్బ్నినామతులుతడంబడిరా॥ ౩॥ ✿ ॥ సామంత్తం॥ పల్ల
వి॥ యెంత్తకెంత్త జానాతనాలింకన్నైనాను। యెంత్త బాలదానమనకెంకన్నైనాను॥ — ॥ బొమ్మలజంక్కిం
ఛుంబొంతెబొడ్డుకస్తూరెల్లరాతి। యెమ్మెలుమానవెనాతోనింకన్నైనాను। బిమ్మదిగానంగంబొంతెపిద
విచెంపుతలురాంగి। ఇమ్ము లనెర్కదిగాకి ఇంకన్నైనాను॥ ౧॥ తపురచూడం గంబొంతితనువిల్లుజెనగిం
చ్రి। యెప్పుడ్డివవెనుండ్డవి ఇ ంకన్నైనాను। గొప్పుగానవ్వుంగంబొంతికొప్పుగ డువెడజొకి। యుష్టపుబింర్కా
లువడియుంకన్నైనాను॥ ౨॥ వుండదంటిద్దంగంబొంతిమోగమోదములునిండే। ఇందుకెమిలేలివెఱంకన్నైనను।
అద్దమ్మనభద్రావెంక్కదప్పుండని నన్న్ని। యెండ్డుసుంబాయవుగూడియుంకన్నైనను॥ ౩॥ ✿ ॥ ముఖారి॥ ప
ల్లవి॥ యెదాయనెడు కొట్టకింత్తారి వెరాడవోదాడాత మోచ్చెంబని తానెనింగానా॥ — ॥ కలికిమాదడకు
న్నకంక్కణాలవేమాంద లాడమలనియవితనమారుగావా। కువికితాంజూడకున్నకుబాలుడవ్రేత్తిచూచి।
అలరనవెఱనయంగ్గమలుగావా॥ ౧॥ చిత్త్రములొందూగకున్నచెవులైన మాందడూరి। మత్తిలియన్ని
తనమారుగాదా। పొత్తుకుంబిలువగున్న బానమోకటియయ్యె। కొత్తగానదియునెక్కకూడపోకా
డా॥ ౨॥ కాయములువేరైతె కాంగిలివాకటియయ్యె। మాయలనేనెతనమానుగాదా। చెయూరం
గాడితిని భద్రావెంకట కుండను। చలియులుసన్నలునెరుసరియేకాదా॥ ౩॥ ✿ ॥

రుద్రవసంతం ॥ పల్లవి ॥ బాలకిరాతియుండె ప్రహ్లాదు ఆకెగా నీలగ్రీవుఁ గండ్లుము నుమబ్రికర్తయె నుపయ్యా ॥
॥—॥ నివ్వు వెవ్వరిదె అంగనెలంతవి న్నం బాడె చెవల్లి నిన్నదు మా చిత్రిగద్ద వడెను । యావలనారి గద్దెర ఇంత్తా
డ సుతి గూడె । తాను మూడ్లు మాపె ఇద్దరు తాడు వాడవయ్యా ॥ ౧ ॥ నాదరసాల పొలవునాతి యాడె నన్నుంగని ।
చిదరి మాడికనిద్దెరిగ్గు వడెను । విధుననాలి గద్దెర నివ్వు కాపు వేతియెత్తి తూందరితనము తూడతోడాడ్డవ
య్యా ॥ ౨ ॥ తాంగిదికంబెయు మాంచి గస్కవధి మోవము మావి చెంగలనవ్వులు నవ్వి తిగువడెను । యాగత్తి
శ్రీ వేంకటపతి యుంతి గద్దెర గూడి కాంగిడవెనింప్పి నింప్పి కదాంకిమ్మవయ్యా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ శంకరాభ
౧౪౨ రణం ॥ పల్లవి ॥ మనసులేము మా చేమ తమేల । కనలవెంతలకుంగాత్తరి వేల ॥—॥ వెలంతవలపు లక
నిడమాటిగురి । యెటు చెమవూరలకు కుమింకనేలా । చిలుకు ముదములకు చిఱునవ్వుతేగురి । యుల
ండాతుకానాలింక నేలా ॥ ౧ ॥ చిత్తపుం గర్వంగుకు చిఱుంబై మడిగురి । యుత్తల ముస
గసలింక నేలా । పాత్తిన రూమిరికెనండ్లు మనికిగురి । షాత్తలబా సలు పూంపంగ నేలా ॥ ౨ ॥
కాంగిదిపంతులకు రాలమోమెగు తీ । తాంగి నయెడ మాంపలబియెలా । యూగతి శ్రీ వేంకటపతి
మాడితివి । జాగులసర్వపు సదవింక నేలా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ సాళంగం ॥ పల్లవి ॥ యుద్దె నాతిల పారితలి
ంతి రిమరిమి వేడు । కాంత్తు లిడసతిచలము కాంత్తు దిరుదాంకనే ॥—॥ చెలి చక్కచి యున్నినంబెరిన
యుండ్డాంకా । నిలుచుండ్డారు చూపు నినుంగమదాంకనే । అలప్పదపురుసురు లంగ్గము లంద్ద
ఎద్దాంకా । మలయిరు మేనవము తిరామాదలాడుడాంకనే ॥ ౧ ॥ కసరులుంగాసరులు కాంగిలించ్చు
నొద్దాంకా । వాసవాడులెల్ల నిన్నవల పెంచ్చుదాంకనే । పసురుంబులకతెల్ల పైపడిచెనకుదాంకా । ముసిబగుం
పునలుధిమోవియూనుడాంకనే ॥ ౨ ॥ మిక్కిలి పైకాంకవెల్ల మేనుచెమరించ్చుదాంకా । సుక్కులిగ్గులు కనుబాక్క
దాంకనే । పక్కన శ్రీ వేంకటపతి పడంతి యమ నివ్వుదిప్పి వొక్కపాదకలకాలు మొద్దికదాంకానే ॥ ౩ ॥ ❀ ॥

గౌళ ॥పల్లవి॥ అసు రతికి క్రొంచ్చినమరు లేఖ వొంపించ్చ। వెసంగాలువిప్పనరవిన్నపాలకాంతలు ॥—॥ యేకతా
నడివుండున్నాండింతులరతిండగని। దాకొనడపసతులుదగ్గరరష్మ। యీకడనింత్రవాడ్డవాయిలునదినెర
ంగండు। దాకొనిజలకము కాంతలువిన్నవించ్చిరి ॥౧॥ వూనియిండ్లిర పాదాలా నొలాలాడుచున్నవాండు।
బానవుపింత్తుతేడవంబాడచూపరి। పానిపఱ్ఱనెత్తిమాడెపరాకై వున్నవాండు। పూనిగడేరము వారుహి
ంచ్చియెచ్చరించ్చిరి ॥౨॥ శ్రీవేంకటపతిఉండడేశ్రీసతింగూడున్నాండు। ఆవేళంబూవులుగండ్డాలండ్లియ్యరి।
భావించ్చిరాజసానసభయహస్తమిచ్చినాండు। దైవమూతనినెనమ్మి తరుణులుమొక్కరే ॥౩॥ ❀ ॥ రామక్రి
య ॥పల్లవి॥ రమణునివిరడకింనిరతిపలుశృంగారాదా। అమరవువిూదవిూద నలుకవింకేవే ॥—॥ చిత్త
జునికేతగు శివునికేతగుంగాక। యిత్తలమ ... మండ్లయింతినికేలే। హొత్తులవాము కుండదగునా
ంచ్చినిలాబికొండగు। మో తపునిమ్లూవుగాలివిుదితనికేలే ॥౧॥ ... వల్లకేతగుచండ్రునికేత
గు। నిక్కిహాదగ్గొరల్లాగులు నెండడిడియేవే। చక్రండ్లాండ్లకేతగు సంపెంగ్గ లకేతగు। చూర్చలకొప్పుచె
దరుసుదత్తి ఇంకేలే ॥౨॥ మోవిపండ్లకేతగు మోనదిలు కకుండదగు। యీవలని మోవిగండ్లియిప్పుడేల
లే। శ్రీవేంకటేశ్వరుండు చింత్తదీరనిన్నుంగూడె। భావములొక్కటియయ్యందరనింకేవే ॥౩॥ ❀ ॥ బౌళిరామ
క్రియ ॥పల్లవి॥ కాలుచినాళ్ళాంతమె కోపముచూపి। చెలువిదిదిడెలుపరిచెలు వుండిమననో ॥—॥ మతి
కొనసరిసబాహ్మలు ముడివడెనవే। యెఅంగనిపతిమతింయెద్దుండ్లేనో। పెటిమకసనగితింబెదవులు
గడవెను। తాఱిసిండ్లురకుంబుతితాసిమనెనో ॥౧॥ వుదుదునసడిచినవ్వాప్పుగలుగిసరేను। యెదుదంజె
లులతనికెమనిరా। వడలుండు రుమిడినవడి మోము మఱతే। తుదరమనుండెంత్తదూరెనో
తాను ॥౨॥ కొనచేయివడ్డినగారంధునాండి। యెనసియతనిరతింయెద్దుండ్లెనో। ఘనుండగు శ్రీవేం
కటపతింగూడితి। క్షననాగు ఘుతులుదాంగదివెడ్లా ॥౩॥ ❀ ॥

బౌళి ॥ పల్లవి ॥ అయ్యో యిది చూచెవతివడప్పకయి ప్పిప యుద్ధరాంగ్ర ళ్లాచ్చినవలికించ్చవయ్యా ॥
॥ — ॥ చెక్కుల వెండ్రంగారి చెమదడుడువవయ్య । యిక్కడ నిక్కుంగ్గడండ్ల యిబ్బియలసి । లక్కవవెంగరంగిన
లావణ్యరసమిదా । కర్కసవుంగాప్పు మెఘపుజడి వానలా ॥ ౧ ॥ సురదివిసరవయ్య సుడతిని కాప్పు దుబ్బి
అరుడుగనను రుసురాయనిడె । వరిపరిజవ్వన ముబ్బింబధవళి మో । మరుసముకములలోని మాదలతి
దలో ॥ ౨ ॥ తమలమొసంగవయ్య తప్పు నిన్నెమన నొంశె । తమరపురతిం జాక్కిడబ్బిగా నెను । అమర
౪౨ ంగ శ్రీవెంకటదిరీశ యిడియల్లాంగామరెవయ సునను కారినకారికలా ॥ ౩ ॥ ॥ తెలుంగుంగా
౧౪౭౪ ంబోడి ॥ పల్లవి ॥ మెలుమెలుమగువా మెరడప్పుండగవా । ఆలరిచెంతలు శేశీ వానానెనివు ॥ — ॥ కన్ను
వ్రెతెంజెదలు ఘూతవ్రెతెమెందులు । యెన్నండు నెరిచితి వెయింత్తినివు । సన్నప్రెతెం జాయలు జాడప్రె
తెవాయలు । అన్ని [illegible] దజాణా వాడువవునానెనివు ॥ ౧ ॥ తనుప్రె [illegible] తెం జిగురుతలం ప్రెతెండ
గరు । నను ప్రెతి వెద్లని నాంతినివు । పెనంగి తెనగవు బిరమై తిటి గువు । అనుమానమెల్లండి
రెల వునవునె నివ్వా ॥ ౨ ॥ మోవి వెంప్రెతెండివులు మోహాపురాలాంపులు । వాదిడెవిపితివానె వనితని
వు । శ్రీవెంకటపతి యుండ నెంజెకాంద్ధంగాంగిదనిన్ను । ఆవిధమెచెకాండ్లవవునానెనివు ॥ ౩ ॥
రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ నవ్వినవ్వి జగడాలు నాండినెండి విగడాలు । ఇవ్వలనిపతితానె యెలమ్మనికు ॥ — ॥
కడుంబెడపెగడవికదల నిమాదలు । వడింగసరులతాడి వాలుంజూపుతెదలు । పుడుకుంజె కృచెమద
లూరెడివ్రాదలు । యెడవెడు యింత్తలా నెయెలమ్మనికు ॥ ౧ ॥ ఆరితెరినవయ్యదమరంగు మోరంగులు । నిరు
కమ్మెచెక్కుచెలిదిండ్లని ప్రెరగులు । ఘూరపుంగన్నిదమించ్చు గుబ్బలకరంగులు । యీరితినింత్తళ్లానె యెం
లమ్మనికూ ॥ ౨ ॥ వుండ్లనుండ్లనంతలానిద్దారపుదు సురులు । బండ్లుబండ్లె వులకలప్రెపలపసురు
లు । అండ్లనె శ్రీవెంకటదెరుండాడరించ్చిహూడెనెండు । యెండ్లవెల్లానిడలాయ యెలమ్మనికూ ॥ ౩ ॥

నాదరామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ యెఱుంగుదు మమ్మ బాల యింతనారుం జెప్పనేల । తలినాతు పనులు మఱవడాది
కాండా ॥ — ॥ సోలసి చూచి చూచి మాపుల నెచిక్కించి । తలవంచుకొన్నవాండు తానె కాండా । తాలు తనం
త్రియు మోరతోపులవె తిరిగాడి । తలవాకిదనున్నతానె కాండా ॥ ౧ ॥ పొగరుగు సోలుచెతం బోడవెక్కిపా
డవెక్కి । తగని కొపాలవాండు తానె కాండా । బగివాసి కాంకచెత పరకాంతలనుం బోండ్ల । తగవుల ధర్మా
రాజు తానె కాండా ॥ ౨ ॥ వుండ్లనుండ్ల నిగ్గుడెరివూరంగలబుద్దులతో దండ్లి రాతిగుండ్లె వాండు తానె కా
ండా । కొండ్లల శ్రీవేంకటాద్రిం గారి నన్నుంగుండె తండ్లిన వలపు వాండు తానె కాండా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ మాళవి
గౌళ ॥ పల్లవి ॥ కన్నవారె వ్రుసునెండు కాంత జవ్వనమిది । పన్నిన విభుం డనిభాగ్యమాయ నంగనా ॥ — ॥
పచ్చిం బసంయె డిపడంతి నడుము నెండు । బచ్చ బయల వ్రుఅండ్ల భావనె కాదా । అద్దివ్వనంగనెడి అంగన
తురుము నెండు । వుద్ద మెఘమ దమిండ్లిపొడవె కాదా ॥ ౧ ॥ యెంప్పుం గంజ్జ లెడిడియు
ంత్రిశను చూపు లివి । కం వ్వు బుణుంబ్బుల దమె ప్పరథవె కాదా । బొం బిడాంబ జా ధడిపాలం
తిరుపదము లిది । బెంచ్చె వ్రుజక్కవల దబెదరి మెరావా ॥ ౨ ॥ తలబొంత యెడి కాంత కుడు శ్రీవేంకటపతి । వలపద
మతిపరువరిమె కాదా । తలంగం బొదిదిత డంబడెరతుల లా । పలుకుం బంతము వెల్లపదరుదికాదా ॥ ౩ ॥
॥ ❀ ॥ బౌళి ॥ పల్లవి ॥ ఘునుండ్లు ధివలన నెకాంతకల్పుంగా కళ ఇది । అనువుగాని చూదనంద్నునాగు కొము ॥ — ॥
అంక్కెలని మోవికెంపుల దుచూచి చెవియకు । కెంక్కలంగనుంగొనల కెంపు వెక్కెను । పంక్కజము వెవ్వాడువ
చ్చి బిగుకిపూరు । అంక్కెలను క్కడొక్కదికంద్నునాగు కొము ॥ ౧ ॥ జాఱుం జెవదలమె యెసరుల ముత్యా
లు చూచి । చిఱునుత్యాలో దికెనిచెలి చెక్కులు । తియుద ద్దావె వూరు తిగె నాగయెవ్వారు । ఆడిడి ముక్కడొక
డికంద్నునాగు కొము ॥ ౨ ॥ కడుం జంద్రాభర్గనోల్లు కరము లంజూచి నికు । వడంతి కుచాలు చంద్రాభరణాల
ంచ్చిబడిం దూఱం ద్లెవ్రాయు వయుండె మండ్లవె వ్రాగు । అదరి శ్రీవేంకటేశ అంద్నునాగు కొము ॥ ౩ ॥ ❀ ॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ నిప్పుంజఱెప్పగలుగోరి నేలంత ఇదివో నేండుఁ। తట్టినపులకపూవుదండ్లలుగాను॥—॥
కన్నులపండ్లుగసి సింగారంత నిన్నుంగనుంగొని। సన్నవునునుంజెమటజలకాలగా। విన్నవినతరితీపు వ॥
ద్దులకజ్జాయముగా। కన్నెతెల్లనినవ్వులకప్పురాలుగాను॥౧॥ విన్నులపండ్లుగసినివెలుందిని విరువిని। అ
నగపుంగూరిమిగంధాక్షతలుగా। కానుకెనమదరాగములవిడెలుగా। పెనలిగ్గులవింతచిలువాలు
౩౨ గాను॥౨॥ కాంగిటిపండ్లగసి సిరాము నీనికూడముల। వాంగెదివ్యాప్పుగలమోంతవాద్యాలుగా।
రాంగిన శ్రీవేంకటేశరతులభాగములుగా। సాగినసరసములసంతసాలుగాను॥౩॥ ✻ ॥ సామ
౧౪౨౭ ంత్తం॥ పల్లవి॥ యిదమీందదనిఁబత్తమె దుప్పలనినంజ్ఞెయి। కుదిలపుర్రెము గుంౘదగు రితె దువలపు॥
॥—॥ తుమ్మిదరవము వినికొంట్లిబొగ్గాకెలంద్లె। తమ్మికండ్లియాసలకొదగ్గరిబాయి। వుమ్మడిం
దప్పకమూటివులమెల్ల వత్తెగ్గి సొమ్మసిత్తెనింకంజెప్పిమూచిరాడువలపు॥౧॥ కలికిచంద్రొడయ
ముఖు నుండదనిపం జులు। వెలుంగంటనెమరింగివేలుండినేందు। చలివాడునదిమాటిదంప్పు
లింటిపెరగండ్లి। అలివేణిపులకించెనాంపరాదువలపు॥౨॥ పట్టునిక్కాంపులుమాటిపద్మునిగాత్తనం
ద్లి। ఇట్టుగింట్లకొమ్మనిఇంద్రికింబాయి। అట్టుద శ్రీవేంకటేశఅదునిన్నుంగనికూడె। ముట్టికతమకముల
మద్దులెదువలపు॥౩॥ ✻ ॥ సాళంగ్గం॥ పల్లవి॥ సరిబేసులవియిది సరిసరియే। తపనాట్టెలువముల
దెవాతినద్ము॥—॥ కాంత్తాదుకెలకనుచూపులకును। దాంత్తపునవ్వులు సరిసరియే। చింత్తగంగ
న్నారివిగోంలాపల। కాంత్తులంగప్పురముగలదినయద్ము॥౧॥ ముదితచంద్రికమోవి కెండిల్లని। చ
దురుదంత్తములు సరిసరియే। కదిలినసంధ్యాకాలములాపల। వుదయచంద్రుబిలాలికినయ
ద్ము॥౨॥ చెలికుచములకును శ్రీవేంకటపతి। చలువకాంగిలిది సరిసరియే। మెలుపగుంగాండ్ల
లమీందదనల్లని। బలుపగుమేఘము పైకొనద్ము॥౩॥ ✻ ॥

ముఖారి ॥ పల్లవి॥ వాయుపురము నుండని పంత్తమింక్రనె వ్వనేల ॥ ఆయా చే తేవి పరితమాయం బూనెం
డు ॥—॥ నృపదమింద్బ్రుంజుండ్ల రుండువుదయ మ్మెతెభూమి ॥ తబిన్లంచ్చిబింక్ర మ్మతల ॥ రగు రగాని కవృ రునాథు
రుముబింకరదినిమోము ॥ రి ॥ వృపరిసురతముననోదించ్చెనెండు ॥ ౧ ॥ అలుకిశిరాండ్ల లదూండనంబ్బుగవృమి
ఘుము ళ్ళు ॥ గాళికివాళినింద్లాంగప్పుంగాని ॥ నిలద్దుఘుముపండ్లె నిప్పినాక్కుబగిరు ॥ లూళిను పరత్రిమాండ్లు
సు గివా తేనెండు ॥ ౨ ॥ తిరిదూండమదనుండు తిరిశాండ్లుంగానియండ్లు ॥ నెరపుత్తవెంగ దోసినాయ
ండ్లు ॥ నిరవృమరునిదూండబిరిండి తిరువారే ॥ ఆరితి విరతిదాంత్తలాయం బూనెండు ॥ ౩ ॥ ✸ ॥ నాదనుంత్తం
॥ పల్లవి ॥ అల్లడివా నాయకుండప్పుడు నెంజేప్పినది ॥ వాల్లనెవ్వాయ్యారిబాగింగాగి నిలుచున్నది ॥—॥ కాం
డ్లకగుబ్బల దూండరకుంక్కమవ్వారినది ॥ అండ్లనెచవిచిపయ్యదగప్పినది ॥ మొండ్లగంగస్తురినామమె
నుడుదంటుదిద్దినది ॥ కాం త్తలరాయండని కుగురియె తానున్న డి ॥ ౧ ॥ చిప్పులు నిలువృం
గా ప్పుక నది శిలది ॥ క వ్వు రవిడలంగ్గలనప్పిదిది ॥ వృప్పుతిల్లు నామ్ములదూనెం రవృమిం
చ్చినది ॥ అప్పుండని చెంతలకునండ్లమ్మె తానున్నది ॥ ౨ ॥ చెవల నిన్ను దగరిచెఅంగువద్దినది ॥ యూవతని భావ
ము లలనింత గాంచినది ॥ త్తవెంకటిరుండని బత్తము వద్దినది ॥ నాదితోనిరతుల లాసదమ డమ్మెనది ॥ ౩ ॥
✸ ॥ రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ రాసబలువువాండు రామనాతండువాండే మోనబాకమనముచేనాక్షవతే
వాండే ॥—॥ అడవికాదంగాండ్ల గ్గిలూంగ అలుచెయ ॥ వడంబూడమి నయద్దివాండు ॥ నడుపమో
రలపిద్దని శిరాంతులనెల్ల ॥ బడిబడిందిప్పునబలు విండ్లెవాండు ॥ ౧ ॥ వృదగానిరాలు దాట్టు ॥ ముట్టినుమ
డుగేల్ల ॥ అదునిదుంబూడిరియాతండు ॥ తమకునమింద్లెచిద్ద దయ్యాలకిసము ॥ చెడుదునగానాసు
లగె రిగినవాండు ॥ ౨ ॥ గాదిముడెబూమిల్లగడ్డివేసుకయెరి ॥ అమనిసిసినయాతండు ॥ గిము త్తవెం
కటగిరు వలూనను ॥ కామదిసితబాడదర యాయవాండే ॥ ౩ ॥ ✸ ॥

సాళంగం॥ పల్లవి॥ అప్పుడెనుండ్డి యుంజూడదమ్మలాల। వొప్పగింత్తమి కపతికి విడవిరహము॥ — ॥
పొరత్తనెలామెర త్రితిపాడ్పగూంకినమోంద। అంత్తండెల్లవారదాంక్రానర మోడ్పును। ఇంత్తికనం
డామెరలయితిరి యువగలు। యెంత్తెనమోగియుదె యెఅంగమెప్పుడును॥౧॥ జక్కవలు వాకవెసరు
సగూండ్రివాన। వాక్కరితి గుడ్ప్రనదాంగుండ్డంగాని। చక్కనిచెలిచను జక్కవలైతెనండ్ల। తక్కపయ్యెదగూ
ందదాంగుబికానము॥౨॥ చిగురుండిగెలు భూమింబెలపచెలపనిది। తగిలి నానాండికందనియుం
౭౧ గాని। మగువ శ్రీవెంక్కటేరు మలయుమిందిగెలైతె। తగినరతింబెమదండనియుదగానము॥౩॥-✿-॥
సాళంగ్గనాద॥ పల్లవి॥ యెండివాండ యెడులతిండి। జిదరపువాని సుద్ధిచెప్పరు రిమీరు॥ — ॥ కన్నుల
౧౪౭ దెదప్పుకచూచుకాంకరిలితలదిసు। సన్నలంబెక్కలుదప్పు సారెసారెనప్పును। కన్నెనాండెవినిచెంత్తకండ్డి
మిటిండ్డిమి నాత్తా। యె న్నని తెవిని సుడ్డుతెంచ్చురరిమీరు॥౧॥ ఆడు గులామోన్నపుచ్చునలుగు
నెమిదికెన। పడంతినల మిపద్ము పలువురనండ్లను। పడిపడివెసరి తిపనితెడంత్తెరిదూరం। యెడ
నెడవినిగుసారెంచ్చుకరిమీరు॥౨॥ మానములు గాలుపుచ్చుమారు తెక్కాలుదాక్క। మానమునన౦
త్తొనమోరకు మోక్కమనును। యీనిజము శ్రీవెంక్కటేరునికింగలజాడ। యెనెఱుంగుదును॥ ఇంక
నెంచ్చుకరిమీరు॥౩॥-✿-॥ లలిత॥ పల్లవి॥ యెన్నిడి కింకండానెడరయి సబా। కన్నియనింత్తదంగా
వంగవల్లదా॥ — ॥ కలువవాండియద ఘనచండ్డురుండద। యెలమింబెలినిద్ద నెంచెదా। బలుచద్ద
ముగలఘలము విరహాడెస। కలికి మెలసియుదుగా వంగవల్లదా॥౧॥ చండ్డనగండ్డెదుచలువగాలియద
యుండ్డనెచెవినెలయుంచ్చెదా। అండ్లపుచుద్దంబెనఘలమిపుడు। కండ్డువనిద్ధిరాచుదయుసుదా॥౨॥
అతిశయులరుచయు శ్రీవెంక్కటేద। పతియదకాంగిదబ్రమసిదా। చతురతనిరువురసరసప్పు
కల। అతిశయసంఘములలరుదగాదా॥౩॥-✿-॥

ము ఖారి॥ ఏక॥ యెమి సేసితి వాయింత్తెనిని/ మోము చూచి చూపు మాకై నది॥—॥ చేక్కల కెం
త్తలు చెడ రంగా। నక్క వడంబ్బైతి నవ్వి నది। ము ఖ్ఖన నూవ్వు కల్గు మోర ఖుంగా। సొక్క చు జొలు చు
ం జూచి నడి॥౧॥ చెమట మేని మెప్పింజెప్పి లంగా। కొమరెరి గ్గ నంగొంక్కనది। వుముర ంగు చాల వా
త్తు లూగ ముల పయ్యెదం గప్పినది॥౨॥ వాగిండ మరము లాలుకంగా। చిగురుండి సెలు చింద్ది
నడి। నగు ఆధవెంక్కద నాయ సంతా। నివు। తగంగూడి నవితలంచినది॥౩॥—॥ మార్గ నిగాళ॥ ప
ల్లవి॥ తలం పాకడి యు నాచేంత యము వెరాకడియాయ। సొలసియెగ్గు లెంచ్చ్పె వుసు మావావి
ఛుండా॥—॥ సొలసి నచూపు నమ్ముంజూచె పరాకు వత్రాలు తనాపలు కౌవె పూరి నిన్న। తొలిన్నని
మాపు చింత్తెంచ్చె పరాకున। పలసైన కాలనెల ద్రావసిని పిరు॥౧॥ బడి నిసు డ్డలు వినె పరాకున నీవు
రాంగా। జడ్డి యు నా తనువు మంచ్చు ముదిగడు। కడు విరప వు విడం గాంగె పరాకున।
బడిబ కన్ని రు చిప్పెంజి మ్మా నాగారు॥౨॥ పచ్చిగాంగూడెది నిబ్బరపు ంబరా పన। గన్ను నారు చా
లు నిన్నంగాండె పారిని। మచ్చి కత ౧ వెంక్కటేశ మ వ్వగవుం బరాకు న। యుచ్చు నాచెమదనివ్వ నిండు
లాడించ్చిని॥౩॥—॥ తెలుం గసంగాంబొది॥ పల్లవి॥ యెవ్వరెమి సిశురు యెరడికెక్కు మావారిం
ది। యువ్వలనిచ్చాడు వారికింత్తె పాడా సము॥—॥ పద్దరాడు ముద్దరాడు వడిరతి చిత్తము కాం
ర। పద్దరాడు నిమనసు పతివి నివు। వొద్దనమోహ మాకెక పాల సెన్నె ల్లమి నిక్క। యుద్దెరినమ
పనికింత్తె పాడాసము॥౧॥ చెప్పరాడు చూపరాడు చెలియ తమరముల్లు। చెప్పరాడు మారు
మాదచెంగద నిక। ముప్పిరి చింత్త యాకెక్క ముదము నికుం జెర్రిన। యుప్పుడు వ్వాపు బావ నోలదింత్త
పాడాసము॥౨॥ ముయ్యరాడు తియ్యరాడు ముదితరప్పుల చూపు। ముయ్యనాడు నిక చింక్కమొవికెం
ప్పులు। నెయ్యమున్న వెంక్కటేశ నెలంతం గూడె రొంత్తలా। నియ్యెడ మెచ్చు నివాళ్లకెంత్త పాడాసము॥౩॥

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ యెకతపు వేళ మీరె వురుం బోకు రమ్మా। చికాకు నెరులతో సిగ్గువడి వాండే॥
॥—॥ ముసిమినవ్వధరపానమున మోవి కెంపు డేరె। కొసరు సంభోగముల కొప్పు జారె। వెసవిడువ డాడె
విడెములం బుబ్బె డేరె। వ్రసురనూరుపుల తోను స్వాండు విండె॥౧॥ చిండ్డరవండ్డరవైన చెమదలం డొప్పం జా
ంగె। కండ్లువగారె గురులు కడుం దాంగె। గండ్లపుం గుచాలచో ప్పుగట్టివురమున నాంగె। పొండ్లిన తింగర్తా
రాల కోడ్లు వుబ్బు వాండె॥౨॥ తెల్లని కన్నుల మోము తేదలలు నొల్లలాడె। వెల్లవిరినిండ్లికను వేడుకం గూ
౮౪ డె చల్లంగా బండ్లాతు కూరిజనార్దనుం డ్జే। యెల్లగా శ్రీవేంకటేశుం డేరవాయ వాండె॥౩॥ ❖ ॥ ము
౧౪౭౨ ఖారి॥ పల్లవి॥ తలంబ్రాలజాగు దగ్గరి రమణుం డిట్టె। చెలులతోం జెప్పంగా నేరి సిగ్గువడెం జెలియ॥—॥
గుబ్బలపైం గప్పిన జిగి కొమలి పయ్యద నెండు। వుబ్బున జల్లని గాలి వోలిగిండలం గింప్పంగా। అబ్బురాన
రమణుం డదిచూ చిన వ్విత్తేను। జిబ్బిలుం జె మద తోడ సిగ్గువ డెం జెలియ॥౧॥ పడంతి వలి
పనుపైం బుబ్బిగా వసం త్తుండు। వడియుం బూండెనెలవాన గురి యింపుంగా। వెడ్డబావములు
చూచి విభుండు నవ్విత్తేను। బిడుముడి పాటు తోడ సిగ్గువడెం జెలియ॥౨॥ ఇంతలో శ్రీవేంకటేశుం డింతిం
గూడి తేచిలుక। చెంత నేయడ్డముగ విసెనచెంప్పంగా। పంతమున నండ్డు నిడపతి చూచి నవ్విత్తేను। చింత దీ
తల వంప్పి సిగ్గువడెం జెలియ॥౩॥ ❖ ॥ సామంతం॥ పల్లవి॥ చెల్లెం గడెని మోదుచెంచ్రితని కు। వెల్లుబడిగల
వాలుం జెప్పనెం దికయ్యా॥—॥ చిగురుం బయ్యెద యెతే చెంచ్రితని కు। చిగురుమోయ డవిలాసి నాసి నిగు
రుంబుకుండి చెలని కెలయ్యా। మోపగదు మె పుగొంత్తపసిండి రాతె॥౧॥ చిల్లపూవుదండ్ల వేతెచెంచ్రితని
కు। చల్లంబబ్బ మోకులదొంద సినాసెన। చల్లంగా నిపండా శవసి రమ్మలయ్యా। యిల్లిడె మో యెదిదరినిం
త్తానిడె॥౨॥ చెరితి విగడినన్ను చెంచ్రితని వు। చేరె నా కాంగి బిగడసినాసెన। ఆ రయ శ్రీవేంకటేశ అవు
నవునయ్యా। నిరవంక తుంగకై తి నిజమరి వయ్యా॥౩॥ ❖ ॥ ॥ ❖ ॥ ॥ ❖ ॥

చూపాళం॥ పల్లవి॥ ముద్దుగారంగానిడె ముంగిటనిలుచునాఁడు। వొద్దికెంగని చెలువెల్లనగరదిగ్గురగె॥—॥
పెంకవజ్రాముననొబివెడుకద్దిష్టుఁడు తల్లి। ఆంకలయ్యీనను చువాయ్యనె మంచ్చుము దిగి। రాంతలలసవసి
వాడికన్నులు పులుముకొండ్లి। యెంతసుగునున్నవాఁడు యెత్తుకొరెబిడ్డని॥౧॥ బాల్యులతోఁ బూరె ల్లింబ
రు వులు వెద్దిబెద్ది। బాలుకొని యాడియాడి జాముకంగామచ్చి। కెలు బాగబి వెన్నడిగి గిద్దపడియ రత్తలో।
చెలుళైవుండ్లంగనెలపద్దెరెబిడ్డనికి॥౨॥ మద్దమద్యాహ్నపు వెళమలయ యుచు నిండ్డిలోనె। చద్దులపెరుగు వెండి
బాలంబెద్దకుమీరగు। పద్దపుశ్రీవేంకటాద్రి పైకీలుకొనెనిదె। ఆద్దిదైనక విని నాదరించు గె॥౩॥ ✤ ॥ బౌళి
॥పల్లవి॥ బాపు బాపు మాతోనె పంత్తమేలాయి। చెపదితివింత్తలోనె చెల్లునె రాంబ॥—॥ నల్లంబల్లి చెన్న
ఁడా నప్పిపుసాకెసాకె। ఇల్లి సి చూతువు గాని యిండ్దరావాయి। గొల్ల డాపడు నెందుకొరిని తాస
రనాలు। చల్ల పెండిస్సు [illegible] కొండ్లి బాలు లెవాయి॥౧॥ గొలిగంబ్ది [illegible] ఖండా కొంగ్గవద్దివెమొ
యి। యూపాదిమాతువు [illegible] గానిఇండ్దరావాని। మూపులుమూండవా [illegible] యనిమొక్కిన మ్రొక్కలకెల్ల
రాపైన వుప్పుగప్పురముల్లాయమనోయి॥౨॥ నగుశ్రీవేంకటగిరి నల్లంబల్లి చెన్నరాడా। యెగసక్కేమింక నెల ఇండ్దరా
వాని। తగుండడ గునిపనామతనిక్కి తినింక నోయి। బిగురుంజెవనుతాండ్ది బిత్తగించెసాంగా॥౩॥ ✤ ॥ ఆబారి॥
పల్లవి॥ బవిండమవారిం పా[illegible]రు గువారింగనడిన। అవునావాక్కదంబుద్దిన నిఇంత్తెరచడా॥—॥ రమ
ణివిరహావెళరాంపు తురుము విడిగ ఘుళైతూలాడింగన్నుల పొంత్త। కమలపుష్పుమ్మిడలు గండ్దమొ
లపైప్రాల। నమరునావాక్కబాడివనియుంత్తెరాకా॥౧॥ చెలియచింత్తావెళ చిండ్దినక న్నిదిసాని। తాలనిప
చములపైండాలం కినద్ది। వెలింజకొరాలెనళ్ళి వేడజక్కవలవడ్డ। నిలుచు నావాక్కజాతి నెమమ్మిం
త్తెరాకా॥౨॥ కాంత్తరతి వేళ శ్రీవేంకటపతినె మ్మొము। దాంత్తియ్యకె మ్మ్రావిమిండడ దారకెనిదె। అర
త్తవాలచండ్దురుండు అమృతమాసపడిన। యింతచెల్లు నావాక్కయుష్మవనికాకా॥౩॥ ✤ ॥

శ్రీ రాగం॥ పల్లవి॥ కాంత్తని వుగల చూడు కలిమి గలుగు చూడు। కాంత్తుని కితరమెల్లాంగడ గడ చూడు॥
॥—॥ సతిని మోము మెత్తుటి చంద్రోదయము మోవి। అతివనిత లవంపు అస్తమానము। మతిని చూచిన చూపి మి
ంచ్చిన సూర్యోదయము। రతికె పుమాయ యుపియార వియస్తమానము॥౧॥ పొలంతి నివు నవ్వు నుపున
మపి నుంబండ్డుగ। మలసి కొపించ్చు ప్రియమాసడ్డిన్నము। అలరి మాదిడి నడె ఆమని కాలము నివు।
వాలని మెల్లమి నుండ్డు ముడివాక్క వుంగాలము॥౨॥ యింత్తిని వుగూడు బియెన్ని రవిరహావె ళ అంత్తలో నెమ్మ
మయి చమటి యానంద్ద వేళ। పంత్తపు శ్రీవేంకటాద్రిపతికిని విచ్చ్లనై। మంత్తనాననుండ్డు డుమరు జన్మ వేళ॥౩॥
శ్రీ
౧౪౭౭ ॥శ్రీ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ యెమైన నాయంగా రయింత్త చాలదా। ఆ మీందని వునన్నాడు వెరువు కుండ్డువా
॥—॥ త్రగిన నన్నుం రగొబించ్చి త్రింగొబింత్తువు గాక। వగగా వెనక వగవక మానేవా। వెగము చెప్పుడు మాం
ద కించ్చి విండ్డువు గా [illegible] క। నిగు డివని త నివ్వు నిజ ప ప్రియా॥౧॥ అలి [illegible] గిని వావలి మోమెత్తిన వు
డువు గాక। చలివా [illegible] యమ తిండలంచక మానేవా। కలంగి నిచ [illegible] లమి డిగ ల్చ్లి యెత్తి నాయం
గాహ। మెలుంత నిదయ నాకు మెత్తనై రాదా॥౨॥ సారిడి చూపుల నాం ధరి జూ [illegible] రింజూ తువు గాక।
సరుస చల్లని నవ్వు చల్లకుండ్డే వా। పరగ శ్రీవేంకటాద్రిపతి నన్ను నన్నుం గూడి। కరంగి [illegible] ళింత్త గాక గా తసి
సి వా॥౩॥ శ్రీ॥ శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ నిక్కమవ్వ యుకొదనియ్యాన। అక్కడ నెవ్వరికా కారి అడుగువండ్డి వా
డా॥—॥ విండుగడ్డి బాలుండు వెన్నెలు దొంగిలి నెండు। కాండువా అడి మోశిగ బ్బిగొల్లెత [illegible] మాడంగ డి నివ్వు సా
యగ వుచెలి జిడ్డు। ఆడి వుకల్లలేకా క అడుగువండ్డి వాండా॥౧॥ చిక్కంగ డి మీాచాం డి చెరిన చిరుగుడా రగ్గ।
బొక్కాల డి మొశి బాంక్కు గొల్లెతః వుక్కి ఎని దిగ డి పాంగి నద్ది మీంగడలు। అక్కదని బ్రమతింత్తె అడుగువండ్డ
వాండా॥౨॥ యిదివో శ్రీవేంకటపతి ఉండింత్తె కి కి కిని నాండు। పదవిని వె మ సిన్నుబడ్డు గొల్లెత। అదివో నిమా
ందచ్చె త్రె అన్నియు నుం జె ఖైనమ్మ। అ డ నా యగొరుసండనముపంచి పాండా॥౩॥ శ్రీ॥

భైరవి॥ పల్లవి॥ చెప్పరాదు చూపరాదు చెలియ మోహము నిండు। వుప్పడించి దూరిపతి కొప్పగించవే॥
॥అ॥ తలంచినంత వెండికొనక తరుణి మైకాంక లైతే। వెలినంద్వరాదు చేతివిరహావేశ। వలపెంత చిక్కిం
కాని వారినయినేరులైతే। కలగల్పిన చిక్కు కడగానరాదు ॥౧॥ కొరికలెన్నో కాని గుబురుంబులకలైతె।
యెరియెంచరాదు పుడికి వేళను। నిరసమైగుండ్లెయెంత నిరాయసమో కాని। మెరుపులచె మదకైతె నెడ
తెగవూ ॥౨॥ యెంత అలయిక కాని యీయింతియ ధరమైతే। వంతలనప్పు డికడువని వాడెను।
రంతులు శ్రీవెంకటపతి రతి యెంత నిబ్బరమో। చెంతలని పేరనూరు చిక్కిరింగెనూ॥౩॥ కాం
ద్దమలహరి॥ పల్లవి॥ తరవాత పనులెల్లాండాని యెఱుంగు। తిరుల నిభునికిట్టి చెప్పరి చెలులు
॥అ॥ మనసులొపలి చింత మాంద్యలకుగుతిగాదు। తనివాని తమకాలె తామెయెఱుంగు।
తనువులొపలి కాంక తప్పి చూపగుతిగాదు। మునుపు వెనకలనామోహమెయెఱు
ంగు॥౧॥ కన్నులచూపులయాసగద్దిసియగురిగాదు। కన్నెలాలనా కొరిక యెఱుంగు। వన్నె
జవ్వనమిది పట్టి చూపగురిగాదు। వెన్నెలవంటి నా నిజరగెయెఱుంగు॥౨॥ వాడిననా మోవి తేనె వారవ
ద్దగురిగాదు। సూడువట్టి నట్టి పలుసాంకు వేయెఱుంగు। యీడనె శ్రీవెంకటపతి యుండి ద్దవిచ్చుతినన్ను। కూడి
న కూడిమిమినిగు ఱుతు వేయెఱుంగు॥౩॥ దేవగాంధారి॥ పల్లవి॥ వొక్కరితెనె వృందావనిక
।మొక్కనునాతో మోఱంగకురా॥అ॥ చెక్కులమోదలు పంచకురా। నెం। డెవిసిననదుకలడియ్య
కురా। ముల్లు చెనకులకిముల్లు గకురా। నలుగడవికవికనవ్వకురా॥౧॥ చిటుదునంబె భ్బులు పిరు
గకురా। కడు। బరవగుబలిమి మిడుపద్దకురా। తిరుగులంబగసాదించకురా। యెరవులకాంతలనె
ంచకురా॥౨॥ వెగమె బిగ్గులువిడువకురా। బాగులకవికి విభనిభళిరా। యీగతి శ్రీవెంకటప
తి రుండావనము। బాగింపి కూడితివి విందాయరా॥౩॥

సారంగ్గం॥పల్లవి॥చాలుం జాలు నిన్నింత్త జరయు నెల।నిలాగు వెల్లంగంద్దిమి నివుని వేరావా॥—॥వం
రడిద్దవసమావాందపు యెరులకెల్ల।అంక్కెలనిసు గాములు అద్దివేరావా।లంక్కెంబెద్దవశమాలావున
మేఘ ములను।ఇంక్కనెలని మనసు ఇద్దిడేకాదా॥౧॥కద్దిపెద్దవశమాగాలిము డియగాంగ।వాద్దినని
మోహాము నునద్దిడేకాదా।కద్దుకానవశమాకానర్తానిపద్దుచిర।వద్దినివినయ ముఖు వలచిన వేర్తా
వా॥౨॥వెక్కవెద్దవసమావిలతాడంజుక్కవెల్ల।యుక్కడనినారత్తు విద్దివేరావా।గక్కన శ్రీవెంక్కడేశర
శ్రీ లభిత్తివిద్దినన్న।చక్కనిసరసమింకసమ్మతికాదా॥౩॥ ❀ ॥నాదంరామక్రియ॥పల్లవి॥యింత్తిశింగ్గార
౧౪౬ మునేండు యెద్దున్నది।కంత్తునిదిమము రూపైకలిగి నద్దియు॥—॥నివుడిల్లుతురుము హాసెలంత
ము డిచిన ద్ది।యువ్వలం గమ్మదిరు వెద్దున్నది।పువ్వుండినెలంద్దిరాంగా వువ్వు వెల్లతుమ్మిడల।అప్పుల
వెంట్లనెవబ్బులానినద్ద యు॥౧॥కంద్దువకుచముల పైకొమి ని వూని నయద్ది।యుంద్దు
లాగంద్దపుంబూంత వేద్దున్నది।చంద్దురు నివెన్నెలలు జక్కవ యుసారెదాంగ।అంస్సకెవ
న్నలతెల్లతానినయుద్దయు॥౨॥శ్రీవెంక్కటేశ్వరుండుచేలింగూడేరత్తివేళ।యూవలమోవిగుఋత్తు
లేద్దున్నది।డివుండేతనికిద్దాండేత్తినయుచ్చుత్తము కాదివేవేలు ముద్రలుపయి వేశినయద్దియ॥
౩॥ ❀ ॥సామంత్తం॥పల్లవి॥నయగాశిసేదకాండనారసింహ్వుని।శ్రియమేలాంగంద్దిదింద్దిచినునా
రసింహ్వు॥—॥వెకమాయరూపైవెలసివింతామాయున।చెరియుడుమ్మిశితివాండ్దునారసింహ్వు।నారకసూరుడే
రచెవ్వుసతితమ్ముల మునికుంగారమ్మైతాంచనొరాలకఘునన్నారసింహ్వు॥౧॥తిగెనవ్వునవ్వైచ్చుతరవనిమమ్మర
మిత్తి।చెగడేరనెమనెసూశ్రీనరసింహ్వు।వెగమెచెమరించ్చ్వువెలందిడగ్గరనుండి।యెగశింగళలంద్దెనూయు
దునారసింహ్వు॥౨॥అంత్తలానెబుసకొడ్దెవంగనకాంగిపనివు।చంత్తనెమ్మగూడితివాశ్రీనారసింహ్వు।డా
ంత్తిగా శ్రీవేంక్కటద్రింద్దాడనింతెంచెదుకాంద్ది।పంతమచ్చితి అవుబలనారసింహ్వు॥౪॥ ❀ ॥

బౌళిరాగం త్రిపుట॥ పల్లవి॥ అద్దిరాదామరి అవునయ్యా నీవు ద్దుగెల్ల నిద్దురా బావయ్యా॥—॥ వుద్దం
డ్డానని పెహాగింగాలు డాక్కిగద్దించ్చు వునివేకాని వయ్యా। అద్ద లించ్చుంగానె ఆయమ్ముల ఒచ్చిపుణా
డ్డు వాడానికు బావయ్యా॥౧॥ డాకాని నికాంగు డాంక్కించ్చునివే। మికానితిద్దవు మెలయ్యా। వూ
ంకానకుండ్డిన వాత్తిమాందడెవు। బూకచ్చంత్తెక్కిల బావయ్యా॥౨॥ కండ్డువల నివేకాంగినిచ్చి పద్ది
యుండ్డులోనె జంక్కించ్చెవేమయ్యా। చింద్దదినవ్వుల ౘవెంక్కదిఖుండు। బాండ్డితి విన్నన్నం బావా వ
య్యా॥౩॥ ✤ ॥ బాండ్డారి వసంత్తం॥ పల్లవి॥ తాయ్యవి వెంగ్గములాడ డాసముసు మ్మా। చయ్యన
నితానింత్తచాలదాయె మిా॥—॥ యిద్దరిలోనికు మోహముచ్చితింజు మ్మా। అవురా। కద్దు కద్దు
నివాందకల్ల లాయె మిా। బద్దగానిబైనా నవెద్దింజు మ్మా। అంత్త। వద్దు వద్దు నివద్దివాండవాయె
మిా॥౧॥ ఆడింగా నకనికె యంబ్బుతింజు మ్మా। మిాతి యంత్తసిసిడిమెలు డా
యెమి। జాతినవిచ్చవ లపుచల్లితింజు మ్మా। నికుం। బాతిపా తినాతానె పంత్తమాయె
మిా॥౨॥ మిచ్చిన ౘవెంక్కదద్రిమెందినెంజు మ్మా। యింత్తవంచ్చున తానాకుం జెప్పవవేనాయెమి।
అంచ్చులంగూడితి నన్ననప్పుడేసు మ్మా। యివే। బాంచ్చి బాంచ్చి చెప్పవు బాద్దువాదాయెమి॥౩॥ ✤ ।
సామంత్తం॥ పల్లవి॥ చెలినడిచేంతా చెల్లు బడిగల చూంది। కెనకాప్పుడి భుండనిచిత్తమింత్తెయింకను॥
॥—॥ విన్నడ్డివిని కిచివేకించ్చిన చూంది। కన్నడికాను పువతి గల. యుచూంది। వున్నడెవ్వుడికె పావికెగలుగుచూ
వాచెన్నగు విభుండనిచిత్తమింత్తెయింకను॥౧॥ ఆడినడి మ్మాధు ఆయమె తింగిన చూంది। కూడినడికా
దిమిచెకాను చూంది ను। వేడుకలేవెందవిడు డాడాడు చూంది। జెడుమోహాపు విభుండచిత్తమింత్తెయి
ంకను॥౨॥ యెంచ్చినడి యెవ్వికయెగ్గుతప్పువెని చూంది। నించ్చినడి మోహాముని నాచూంది। యెంచ్చుంగల
ౘవెంక్కటేశ నన్నుంగూడిడివి। చెంచ్చె తనిత్తెని చిత్తమింత్తెయింకనూ॥౩॥ ✤ ॥

లలిత॥ పల్లవి॥ బాబాబాలకి నాతొ నోపు దువపె। చెపద్మజలధిగాం దబన్నిబాడిరాదా॥—॥ పువ్వుగాని
బిండ్లిగానిపూం పవయసుపడుచ। యిప్పులనన్నుం జేనకెవెరెనివు। పువ్వులపూం పతెకావా బాదరిషరిం
ప్పెవి। బిప్పులవాం రమణుండు చెల్లదదయ్యా॥౧॥ నల్లగాని తెల్లగాని నాందుం బూవులపడుచ। యెల్లభూ
పిమాందులాడివెతెనాతొ। నల్లడెల్లతెరావాన ఘుర్రెయు పగలయు। చిల్లరితెండ్లలయ్యా చింతింపవయ్యా
॥౨॥ తగ్గతెనిముగ్గతెని తమకపు రాంగిదను। యెగ్గు సిగ్గు తెరకూడివెమి నన్ను। తగ్గముగ్గతెని యద్ది
౭౨ దైవపు శ్రీవెంకటదుర। అగమ్మెతివంత్త విచ్చుఆడనెం దికయ్యా॥౩॥ ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ అదియే
౧౪౩౦ కాదా సతి తమాతని కితనకెపుడు। పెదియ వచ్చలం బాంద్ల త్రమసింగా రా॥—॥ పతింబాన్నివిరహా
మునవాను పివాము నుచు। అతిప యల్లన తొచి అవతికెంగె। సతియంత్తలాంగాలన జలకెరికెంగియ
డి। మతింబాంగ్గుజల ఘనుచుమారుమోచిడియు॥౧॥ తరుగొ తామరయిల్లు తపనమం
డలమనుచు। అరిమం చకాంకలనెయ లసినడిచె। ముతిగిమద్దల రవముమంత్రనాద్రాంబను
చు। వెరవిడ తితనలాన వెరగండ్ల నడిచె॥౨॥ చెలియ దనరుచగిదు లు శ్రీవెంకటదు చలపు। నిలువు తిఖర
ములనుచు నిదాలనిరిచె। వలచి శ్రీవెంకటదిప్పురుండవుడుగూడంగా। తలంపులు నుండను పులును
తారుకాగిరయు॥౩॥ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ పలుకుల కాలందె రారపంత్తమందిరెమాను। చెలువు నిం
గలయు మతమె చింతింప్పరాదా॥—॥ తరితమరము కాలండెఘనమ్మెనచెమదలివి। ఆలుకలకాలండివె అను
పసురులు। చలముల కాలండి వెసరితెని చింత్తలును। యెలమినింద్దుకనివు యెలవిగెదె॥౧॥ తాపము కా
ండిచెకా నలకను కింప్పులది। రాంపుల కాలండి చెరత్రికాంకలు। మాపులకాలండి వెనాంప్పినకాంక్షలివి। కాపులిం
ద్దుకనివు గానాంగుకానవెలె॥౨॥ కూడముల కాలండివె గుజ్జులైన పులకలివి। నిదుల కాలండు తెని ప్రగసులు।
చాడి శ్రీవెంకటప్పురుంగలసితివి నెండు। యెందికెంకపలుకు బిద్దలెంచ్చుకానవెలె॥౩॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ ఇంతకండ్లనీవు కికిని బ్బరాడుకం డ్గరాడు। వంత్తలం డగరితాం కవచ్చునదవయ్యా॥ —॥
చాంగునాసు తౌబళికవాడ్లకి నిచెలిడాసి। నాగినసభలలోనచలి వాకి। రింగినకాపముమాకిరియెపగ
లుకికె। చెంగలనింకొదికిసుచెప్పుంగడవయ్యా॥ ౧॥ నార సింహ్వాకా లుడాక్కి నాతినికుంజితమోకి। గారవ
పుమోరూముఅంగనచూక్కి। సారికునిచెకృనుకృజా తినరుపలుచెక్కి। చెరియెమికిస్తునింకచెప్పుంగడవయ్యా
॥ ౨॥ శ్రీవేంకటేశ్వముండి శ్రీసతినికాంగిలాండ్లి। భావజురతులలోనపేలమండ్లి। పూవులలోనివిం
డ్లవాడమినద్లుదాండ్లి। శ్రీవతింకనేమినిసుంజప్పుంగడవయ్యా॥ ౩॥ ✻ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ వలచినదానం
గానవడినేలొన్నితింగాక। అలుగండగడానినా నలుగలేంగాకా॥ —॥ ఆడనుండియె డమాండలా
డించ్చినప్పుడినిన్నుంగూడ కుండ్లండగడానెం గూడితింగాకా। మిదప్పినప్పుతేనానిూమెలమాడం
గానిన్నుంజూడకుండ ండగడానెంజూచితింగాకా॥ ౧॥ తలంచి నప్పుడింరాకతడలినప్పుడినిన్ను।
పిలువకుండ్లంధగడ్లైనె ంబిలుతుంగాక। బలిమినావాడ్లనుండ్లిబ హువరాక్కైనప్పుడీకంయ
కుండ్లండగడానెంగలలితెంగాక॥ ౨॥ మిసులనన్నుంగూడిమేనుమచ్చిటినప్పుడే। నగకుండ్లండగడానినగితింనా
కవిసిరుమన్నితుమ్మలూరిచెన్నుండ శ్రీవేంకటేశ। తగంబంత్తముబ్బితినిడక్కిమిబ్బితింగాకా॥ ౩॥ ✻ ॥
కాంభోడి॥ పల్లవి॥ నావలెంగావునివునదనంబరాకెనికు। భావజుండికాంగ్గిగానవలుజొమ్మికాపండా॥
॥—॥ వాక్కినిఇండ్లకినెవత్తుంగానినివురావు। యె కమనసులుగావుఇదియె చోకా। మూకలమరునియ
మ్మముండ్లనన్నునాండిపినిన్ను। ంగ్గికానివినకనాందంగడుమోద్దచాయనేూ॥ ౧॥ నేనితమకింత్తుంగానినివు
తమకించ్చవేరి। పూనికలొక్కదిగావుబుద్ధియెడాకా। చోనమునేమరుకాంకముండ్లునన్నుండాంకినిన్నుం। దా
నకమ్మినాంకియంత్తదంజల్లనారినో॥ ౨॥ శ్రీ ద్దినినినుపరతికినింభాతింగాకనివు। పద్దినాకిన్నిదంగింండ్లుపడితివి
డి। యిప్పై శ్రీవేంకటేశయెడుదమ్మరుండునన్ను। నేడ్లినంగరుగాంజూచి నిన్నుమతిచూచెనూ॥ ౪॥ ✻ ॥

లలిత॥ పల్లవి॥ పచ్చిసేయవసమా పదంతులభావమిది। గచ్చుల మదనగతికి గరుడాంగుధగారా॥—॥
వంకకుదిద్దవసమా వనితనికురులవి। అంకెల శృంగారమాయ యనుదగారా। వంకదిద్దవసమా మది
ఇంచుకంచుకములవి। పొంకపుంగదూరమే పోగడు తగారా॥౧॥ పాదుకోయవసమా చంచులపుంగనుబూ
పుమేడకా నమెలనుచు మెచ్చుదగారా। భేదించవసమా బెడిదపునిపిలుందు। పాదించవలా కవాలాం
౩౧ జాకుదింతేరాకా॥౨॥ చవుతెంచవసమా జవ్వనినియధరము। వివరించిపలుముద్రవేయుదగా
రానవమ్మె శ్రీవేంకటాద్రినాడుండంగనకనిను। కవగూడితినియిదేకాన్పుచిగ్గారా॥౩॥ ॥ శంకరా
౧౪౩౧ భరణం॥ ఏకతాళి॥ పల్లవి॥ కండ్లెదానిగునొమ్మెల్లకడగడనే। పండ్లమోవిపనికాండప పాలగిరిరా
యండా॥—॥ నిన్ననే పూంకాండ్లెరానెండు నిమాందలకు। వున్నవల్లమానియింకనూరకుండరా
। వెన్నవంటిమనసంతే వెతకొపరా। పన్నినమాయలకాండపా లగిరిరాయండా॥౧॥
ఇప్పుడేమిచ్చితివాని ఇదమొందినవేంతలకు। చెప్పనేలవిచ్చివిచ్చి కిస్తలయ్యారాకాప్పుజా
రంగారకపగురితేదురా। పప్పులాయండా। మెల్లపాలగిరిరాయండా॥౨॥ అంతలోనమఙబితి
రా ఆయము నివండ్లవని। సంతపైతినికాంగిదవాలుంజాలురా। యింతదిజానొండనికు ఇదుమో
క్కితా। పంత్తపు శ్రీవేంకటాద్రిపాలగిరిరాయండా॥౩॥ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ వాకడికాకదిరినివారవా
యూ। యీవేకలిజవ్వనము చింతేనడ్లు॥—॥ సతితురుము లానిశామంత్తివిరులు। రతిసమయంబున
రాలంగను। తతింజేమదవానతగంగురియుదకును। గతింబిలుకలాడుగరిమెలుదాంచే॥౧॥ కమ
నొకరుచంబులు రతిబంధంబునా। క్రమమునసారెపంగదలంగను। కమలపుమొగ్గలు కంత్తుసమ్మర
మునజమగినదరుసూచనవిదవకాయ॥౨॥ పొలంతిమెనిఫెంబూనినగంధము। కలయుకాంగరంగుచు
ంగారంగను। యెలమినిశ్రీవేంకటేశుపూహాంసుమోలుగులు వారుచునుండినరితి॥౩॥ ॥

రాంబాడి॥పల్లవి॥ వాలిడా నాకింత్త నిన్ను సరిం గన్నులం జూచెడి। వెతవచ్చినందా మెరవిరియకమానునా
॥—॥ అలిగినివవ్వలిమోమైనా నవుదువు గాక। తలంపునా మీందనితగు లుగాండా। మోలచిరత్తదిపమేమో
కమైతానుండ్డినాను। వెలుంగు ఇండ్డి హానెల్లవెలయకుండ్డినా॥౧॥ యెమ్మెలనివిదు నన్ను నెంత్తవాల్లకుం
డ్డనాను। దివ్వలలవిపటి ననేతేజము తేదా। కమ్మంరరిగానాళ్ల కళలుదిబవుండ్డినా। నెమ్మది మర్రికానాళ్ల
నిండ్డకుండ్డినా॥౨॥ పడ్డినబలవుమానిపంత్తము నాకిత్తుగాక। ముడ్డినేనుగతిగూడమోర్కకుండ్డినా।
గడ్డనడ వెంక్కటేశ్వరూడి తెళ్లి నన్ను నిడ్డె। పుడ్డినపూవు వంచిండ్ద హాడమకుండ్డినా॥౩॥ -౬- ॥మెంచబౌ
ళి॥ పల్లవి॥ వేడకరిచెలులాల విడిచిడులను విన్ని। కదిపిముద్దాడినదాం కాంగలింగిం జెత్తవు॥—॥ యెక్క
డ నాదలాడి నోయింత్త కనెండిండ్దానొంపే। అక్కరతోం బదిమారులారగించ్చును। చొక్కపు చ్రుష్ణుండ
యెండ్డ జూచినోవి నోద్దులు చక్కపుం గచ్చుకాయలు చెతనేమి ముమను॥౧॥ యెపు వుకొత్తుకు
న్నవార్తి ఇంత్తకముంగిద న్నుండ్డె విప్పసగుచు నాచెయివద్దును। నివ్వు ఇల్లుం గృష్ణుండ అండ్డునెండు
పరార్తినాండా। ఇపుల నుం ప్పెంగ నవెత్తనడుగు సన్న॥౨॥ యెంత్తసంత్రసమ్మెనదా ఇండ్లిండ్ల వెన్నలు దోచి। కంత్తు
తాం బడుచులతాం ఆయడ చ్చుండు వెంక్కటేశుండుడు ష్పుతన్ను। మంత్తనానంగాంగి
లించ్చిమాయ చూపెను॥౩॥ -౬- ॥ సాళంగ్గ ౧॥ పల్లవి॥ నికువలయు పనికిని వెవెతకి వచ్చి కాంతుండవు
ఇడ్డెచేకొనవె నన్నును॥—॥ నిన్నుం బాసి లక్ష్మి నవే వృపుసతాదేవి। పున్ని విరహానందపముసియంగా।
వున్నతపుంగొండ్డల చెనూంక జలధి గడ్డి। చెన్నగుకౌవునుం జం ప్పిచేకొనవా ఆకేను॥౧॥ నివేకావలెనని నిన్నుం
గాంరు కుమ్మి నోతా వలంచెండ్లికి నెదురు చూడంగా। దావతితానంత్తునే ద్వారకను ఉండ్డి వచ్చి చెవలదుష్ట
లంబం ప్పిచేకొనవా ఆకేను॥౨॥ ప్రాయపు ర మూదేవిపాల జలధి నుండ్డి। కాయజ జనకికి నిను సంగా।
యీయడ వెంక్కటేశ్వరుదుండ్డ కజలధిదచ్చి। చేయుచ్చి వుర మోకించ్చిరితిగా చూకెను॥౩॥ -౬- ॥

రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ నీకు నిచ్చకమాడనేర్తుఁ గాక । యిద్దరిఁ గావించేదు రాడంగల నానేను ॥ ॥ చలి వ
డిచినా యకుని నాడించ్చుఁ గడు నేరుతి । ఆలరి తను నెడలితేన లుగు నేరుతి । వాలు నీ ముల్ల మియ్యెన వారిగిం
గా పగించ్చు నే రుతి । నిలిచి ఇంతలు దిపని కిని నేర్తుఁ నా నేను ॥ ౧ ॥ సరవి దప్పక విభుని జంకించ్చుఁ గడు నేరుతి ।
సరసంబులాడితే జటియు నేరుతి । వరుస వంతులు వలిన నువాడించ్చు మరి యొకతె । పరగ నింతలు రిరా
డంబడు డు నా నేను ॥ ౨ ॥ అంక్ష పు రపుల లోన నల యించ్చుంబతి నేరుతి । మంక్మ మమ్మగపుం గళల మ
౮౨ ఆచు నేరుతి । ఇంకెల శ్రీవెంకటపతి కూడితి వినను । వుంక్మ వలవెన కండడవు డు నానేనూ ॥ ౩ ॥ శ్రీ ॥ ఆ
హిరి ॥ పల్లవి ॥ మాందవేల మనసుకు మనసె సాక్షి । యెందికింబరాషసి సివి ఇంతింగా వవయ్యా ॥ ॥
౧౪౩౨ కామిని తాపమునకుం గప్పునపయ్యద సాక్షి । చేమిరి చింతకు చెక్కు చేయె సాక్షి । వాముల వూరుపుల
కుషాడిన మోవె సాక్షి । యెమరి పాయివిచ్చెసి ఇంతిం జూడవయ్యా ॥ ౧ ॥ వడి యుంగన్ను దిక్కి నివద్రు
వగుబ్బులె సాక్షి । తడుపు ంజె మదలకు తనువె సాక్షి । విడుముడియ లంతకు చెదర్గుంగురులె సా
క్షి । యెడసియక విచ్చెరి ఇంతింగావవయ్యా ॥ ౨ ॥ నికెదురు చూచువకు నిద్దిచూపులె సాక్షి । పైకొన్న మవస్థ
లకు పానుపి సాక్షి । చెకొని శ్రీవెంకటపతి చేరి కూడితి వింతుడా । యూకడ నిద్దెరుకు నానింతిం జూడవయ్యా ॥ ౩ ॥
శ్రీ ॥ ముఖారి ॥ పల్లవి ॥ కన్నచోటి చిత్రయమెల్లం గార్వవశమె । యెన్నిచూచినా విభుఁడ ఇంతే పావలపు ॥ ॥
యెయెడవె తొరకచొందు ఇత వైన మనసుందే । కాయిరపు వలపులు గడతెరవు । చాయల సన్నల మాపు సరియై
న మోహామైతే । ఆయమ్ము లు సరి దాంకు నంతే పావలపు ॥ ౧ ॥ వినుకలి విరహాన వెగిరపుండమి తాడక
ను కలిగన్న మీఁదం గడ తేరదు । కను కలిచిన ఇగ్గిడి యైన కూరిమైతే । యెనలియెప్పుడు ంబాయదిం
తే పావలపు ॥ ౨ ॥ యెప్పుడు నెగ్గులు దప్పులెంచ్చరాని హాదమైతే । చెప్పుడు వారిబు ద్ధిచే విడూరదు ।
యిప్పుడే శ్రీవెంకటపతి యిదు గూడితి వినన్ను । అప్పుడే దక్కితివి ంతే పావలపు ॥ ౩ ॥ శ్రీ ॥

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ అవియెటువంటివొనెందుమాత్రాంనందుసినితపములు। వివరించ్చుకొనియుద్దివిచ్చె
యుమనవె॥—॥ కొండ్లలకాద్యంగానలగొరమైనతపములు। పండ్లుంబలములలంనిపచ్చిమెంతలు।
గుండ్డిడాంకెమంత్రాలకుత్తికలొజపమ్ములు। దండ్లకారుకొన్నానానాండుతాంజెసెంగా॥౧॥ యెరులలొ
ముసుకలుయెక్కవళబాదాలు। ఆరితిమొనముతొడియానండ్లాలు। కాదికొరిబలివెండికాడికా
డినెమాలు। చెరియొరితిండవాలుకెళ్లినాండుగా॥౨॥ సమ్మతించ్చుంచెళినయాసనభేదబంధాలు। వృమ్మడి
యన్నైనాన్నపుంయోగాలు। డామ్మిశ్రీవెంకటపతితాల్లిసిసినద్లనె। రమ్మనినెండును నారత్రింజెసెంగా॥౩॥
॥ నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ కాలంతిడెపాయెభూమండలమ్మై। కలకాలంబ్బునుంగాకెలబాయ
॥—॥ కామ్మకుబంబ్బులకులపవ్వుకతములు। నెమ్మదింగలుగంగనిండిడివా। పమ్మినజవ్వనభారము
మోవంగ। తమ్మివదనకా … ధారంబాయ॥౧॥ కాంతగమనములఘు … నడిగజములు। కంతునిబ
లమైకలుగంగను। పంత్ల … మునబిఊండుబారము మోవంగ। యు … ంతివదనలకునిడిగతియా
య॥౨॥ చెలియారనియెడికెషుండుగలుగంగ। అలతురుముభారమానెనిడె। విలయంగూడె
శ్రీవెంకటపతియా। కలికినియుడియెకడుంగతలాయ॥౩॥ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ మాతానెంబి
కినెనుమగువనింతె। ని। చెంతలెల్లయెడన్నైనాంజెయవయ్యా॥—॥ జలధియొండ్లొదక్కెలముమొ
చెబాద। కాలకినిబలిమెల్లంజూపవయ్యా। యిలదవ్వంజూవుచాదవొకన్నునిరజంప్పుచూదా।
పలుకుంబంతాలెల్లంబుదరించ్చువయ్యా॥౧॥ నివుమిన్నంట్టుచాదనెళ్ళుదండాంగెచూడు। నావలనిము
రిపిలుచూపవయ్యా। డివులకింగెచాదతెగివెన్నడినుచాద। చెవడిరమాయలెల్లాంజెయవయ్యా
॥౨॥ ఖిగ్గలుడెరుచాదచెంతలంబారెచాద। యెగ్గులుడప్పులుంబాయుయెంచ్చువయ్యా। అ
గ్గమైతిశ్రీవెంకటాధిపనన్నుంగూడి। వెగ్గళపుకపదలువిడువవయ్యా॥౩॥ ॥—॥

పాడి॥పల్లవి॥ప్రతిబింబితంబాయినప్పుడిదివో।అతివకుఁద్రిష్టాంతమైనదిది॥—॥కన్నులం బట్టినకావు
రసములు।కన్నెరునిరుడె సంగమ్మొనిడె।పున్నమచంద్రుండు వొరిఁదిందనలాపల।నున్నకండ్లువెలినవి
శినదిది॥౧॥గురుకుచములబ్రైసంక్షమచేమదల।ంగరంగిట్లురుడెసలంగారెనిడె।సరిజక్కవలదువ
ంద్రోదయమున।నెరలినవిరహాంబుధి కినదిది॥౨॥శ్రీవెంకటపతిచెలినిడుగలయంగ।మోవితేని
శ్రీ యలుమోనపనిడె।చివడిరమరుచిగురుబాణమదు।వావెలనాఘువిప్పుదిపినదిది॥౩॥[illegible]॥
వరాళి॥పల్లవి॥మీరు మీరికానవచ్చుమిన్నులప్పు మెఱుంగులు।మూర్తునెద్దుడెలుసు మీమన
౧౪౩౨ సులమాయలు॥—॥యెదుదికి చెలియనివి తండు యెదురెదుర।మోముమోము వంచి తిరి
ముఖిముఖినిగ్గులతో।తామెన్నకుండామెరిధరం జంద్రుండాయనోమీ।మోము వడ్డములవా
ని మోరంగులుగండ్లురా ॥౧॥యెపని కిమగు వమీరిద్దరూను మీ లోన।చూపుంజూపుసరి
దాంశినాలపులంజారి తిరి।యెపుంగలువలకవెయిదుతామెర లాయనో।మేపుమీనము
లుజ్జంద్లమెంతలు మే అచె నో॥౨॥యెక్కడివెవనితమీకిద్దరికిమ్మోవులండ్లు।చుక్కలుంజుక్కలెసురవా
న్నలైపూచె।వాక్కటి శ్రీవెంకటపతిండాద్దికినెవెరకలా।చక్కనిరతులమీరుసరిబెన్నాదిరిరా॥౩॥[illegible]॥ముఖా
రి॥పల్లవి॥చక్కనిమోనిని సరియె వ్వరె।యెక్కువైననిభావమెంచి చూడవసమా॥—॥కావలెనని సుచ
ములకొండ్లలకొనలకాంత్రా।వామచుమించినిలిచెనికసింపావు।కాముం[illegible]ఘన మని
కద్దుబండ్లమీందంబెట్టిదిమమ తా వెందలాడిండెరి చూడవసమా॥౧॥పడంతిమెంజ్జిగురుల పాదపు
వడవిలోనినడపులయెనుగలునది ఇంచుంగా।తొడలరంటికంబాలకాంగట్టిడిము లుగా।బాకి[illegible]వ
ందలాడి భావించవసమా॥౨॥అంగనముఖమనేది అంబుజాకరముకాంత్ర ముంగిదంబూపులవే[illegible]
మోహరించుంగా।రంగని శ్రీవెంకటపతికొంగిది భావానంగట్టి।చెంగట నెవెందలాడిం జిత్తగించ వసమా॥

డేనాళం॥ పల్లవి॥ అరచేమెల్లన నివట్టికాదా। యెంతా ముందడుగిడిండ్లు నిట్టికాదా॥—॥ కన్నులసన్నలుగా
ంత్త కమ్మటి నానలుగాంత్త। అన్నిదని వె జాణాండవట్టికాదా। పన్నివినయాలుగాంత్త బలిమిచేంతలు
గాంత్త। యెన్నికాయనితగవుయట్టికాదా॥ ౧॥ ముసిముసినవ్వుగాంత్త ముంగ్గిపనిజాలిగాంత్త। అసు
దానిని కింత్త అట్టికాదా। అసురుసురులుగాంత్తఆ యములంద్వదిగాంత్త। యిసుమంతపనికింగా
నిట్టికాదా॥ ౨॥ మోవియానెడదిగాంత్త ముంద్విహాద్లునుంగాంత్త। ఆవదమాయనికునట్టికాదా।
ఆవెంకటపతినన్నలిసవెట్టిరూఢితీవి। యెవెళని మోహామిట్టికాదా॥ ౩॥ [illegible]॥ నాగగాంధారి॥ పల్లవి
॥ విపరీతములిపివినరాదూ। వుపమలెల్లమీవాద్దనెకలిగె॥—॥ వువిదవదనచంద్రా దయవెలను
। రవియగుసూర్యప్రభనివెంగంగ। యువలనవలమీయుద్దలివలననే। దివమునురాతిరిం జీవి
యంగంగలిగె॥ ౧॥ అం గ్గనతురుముమహాన్నిశివెళను। రంగ్గ గుసూర్యప్రభనివెంగంగ।
సంగ్గడివెఖంగునుసరి రజింకటియును। చెంగ్గదమీయండ్లె చెప్పంగరంగలిగె॥ ౨॥ కాంత్త
మోవిచుక్కలఖండ్లువెళ। రంతులసూర్యప్రభనివెంగంగ। యింత్తదఆ వెంకటపతిరమీయుండ్లైరా
౧త్తులుంగళలునుంగలయుదగలిగె॥ ౩॥ ౪౬॥ నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ యెమమ్మతగువానివి
ంత్తసితురా। తామసించ్చనెంటికింకదయంజూడవమ్మా॥—॥ తగిలితప్పకచూచుతలవంచ్చునంత్తలా
నె। నిగ్గిడిచింత్తారతినెలడవ్వును। మగువనిన్నదువారిమానుపడివూరకుండ్డు। అగడాయనిపతినెడ
చూడవమ్మా॥ ౧॥ దినతతాంజిన్నంబావుత్తగువలెతలఖాయు। తానెయెకతానను ండ్లెత్రమకెంచ్చును।
మోనమునండెల్లంబారుమోబాంచ్చినవిరహానె। మానినినివెవిచ్చినిమరిచూడవమ్మా॥ ౨॥ కా
చ్చినకాంకలచెంచ్చెకొంగ్గువెయనైటుంగండు। మెచ్చుగమెట్టినచోటమెట్టిభ్రమయు। అచ్చు పు
ఆ వెంకటపతినలమెలుమంగ్గనివు। పచ్చిలెళిరూఢితివిపంత్తమెందుకమ్మా॥ ౩॥ ౪౭॥

ముఖారి॥పల్లవి॥యెంగిలివచ్చెంగా నీయెూపులొప్పులనింప్పవాడవాడ।మూంగిన యాశింగ్గార మోపలన
ము తాడను॥—॥ వెద్దినకస్తూరిబొట్టు బెండ్లెగయ కుండ్డ।కద్దినహారము వెండ్డుంగడల కుండ్డ।నిద్దపుర
ము విరులు నిప్పుడిల్లిరాల కుండ్డ।నిద్దపుఅండ్డలముపైనె క్కించ్చురి॥౧॥మోగింజెంగ్గావి రెండ్లముసె రి విరుగ
కుండ్డ।చిగురుమోవిగచ్చుచెదరకపుండ్డ।అగలుగండ్డపుం బూంత అండ్డునిండ్డ నండ్డకుండ్డ।యెగనెత్తి
శ్రీ అండ్డలు మెక్కించ్చురె॥౨॥తూడినకూదముల గుబ్బలు మాయకుండ్డ।విడెపుమడము చొక్కవిడు
వకుండ్డ।వేడుకకాండ్డైన శ్రీవేంకటపతి నంత్తనన్ను।యీడుజోడైయండ్డలానె క్కించ్చురె॥౩॥ ❖ ॥సా
౧౪౩౪ మంత్తం॥పల్లవి॥చు క్కలుమెరసెని సూర్య్యుండెండ్డలుగాచి।తక్కులు మోక్కులుమాని దగ్గరి రారా
॥—॥నాని నానననిని నాకి మాదలు నా।వి నులు నీ ంకినంత్త వెచ్చనాయ రా।కానికానినినీ కడమ
వెల్లా।తానినెమ్మెచ్చ య్యాంగా నిదగ్గరి రారా॥౧॥విడివిడనిన్ని వింత్తనవ్వులు నా।వాడి
కమతింగాండివాం డ్లాయరా।జోడుగూడిననిన్ని జూకలయ్యీ నిమరు।దాడిము ద్దకతొల్లె
దగ్గరి రారా॥౨॥పాచి పాయుధనిపన్నుంగాంగిలి।రాచినా కుచముల రవ్వాయ రా।ఆసల శ్రీవేం
కటాధిపనినువలపు।తాసునండూంచెంగానిదగ్గరి రారా॥౩॥ ❖ ॥ముఖారి॥పల్లవి॥అక్కడంజె
లియల వుయిక్కడనిగ్గులుచు।యిక్కడనక్కడంగండ్డిమిండ్డనిచిత్తము॥—॥ప్రాసెదినెలం ప్రాంత
వాంకలుచమదయాంత।గా నిలునకోపుంలమోంతకాంత్త పాలాయ।బేసబెల్లి వెనగవ్వలు వంగానెచి
గువు।వేసాల యాతగవు విభుండనిపాలు॥౧॥చెవి మూంపుపైనెరగు చిత్తములాని పేరగు।చవింజిం
తల జారుగుసతి పాలాయ।వెలినుండ్డని క్కిచూపు వెడబాంక్కరిపు మాపు।నిలువులతరితి పుని పా
లాయ॥౨॥రాంగిడిలాతమకము కడిసినగమకము।దాంగి యెుద్దెసముకము తెరుకొలిపాలు।శే
గి శ్రీవేంక్కటపతి వేడుకైనసమరతి।యీగతి మెచ్చిన మ్మతి యిడె నిపాలాయ॥౩॥ ❖ ॥

ఆహిరి॥ పల్లవి॥ తనువు బడవెనూ తలంపు బ్రమసెనూ। యెనసిన తానె యుంగు నింకనేండిడి॥ —॥ మం
తనాననుండ్డితి నుమనోరథాల వెడ। కాంతు దింజిత్తానం గండ్డంగన్నిడివెడ। కాంతలలాం జెప్పం బొతిక
ండ్డ్వవసిగ్గుల వెడ। యెంత దనుం బొడ్డువాడు యెమిసిసిడి॥ ౧॥ చెలులలాన నుండ్జి చెప్పుడు బుద్దుల వెడ।
వెలిను ండ్జం జందురుని వెన్నెల వెడ। తాలంగి నిద్దుర వాతింగలలాన నివెడ। యెలమి నింత్తడి మాండనె మిసి
సిడి॥ ౨॥ యిచ్చుడ శ్రీ వెంకటేశుండింత్తలా విచ్చిసికూడె। కొబ్బినూర్పుల బుసకొద్దల వెడ। మెచ్చురతిబంధ
ములు మించ్చుం జెమదల వెడ। పొబ్బి వెడ వెల్లండిసెని మిసిసిడె॥ ౩॥ ❖ ॥ ధన్నాసి॥ పల్లవి॥ చూడరమ్మ నిచ్చ
కొత్తసొద్యమలాయ। వెడుక విభునిచెంత వెల్ల విరులాయ॥ —॥ అత్తను విరహావెళ అండ్దపుం
గురులు జారి। అతివ మెను సలిపైం దూలాడంగాను। సతి నాసికమనె డి సంప్పుంగ్గపూలం దావి సొంకి
అతి ఘూరపలు లుతూ లాడిన యద్దియ॥ ౧॥ ఆంపవెర పతికడ కంగ్గన యలపు వాడ। యె
పున మెల్ల మెల్లనె యెంగం గాను। చెపడ్డినె న్నడిమి సింహపు గాలి కింగ సికిపున నెంగుచున లికె డివి
ధమాయ॥ ౨॥ యింత్తలానె శ్రీ వెంకటేశుండెదురు గవచ్చి। కాంతం గూడంగ రతింగరంగంగాను। కాంత్తం
జంద్రొదయమునె జాలంతి గుబ్బల చంద్ర కాంత్తము గరంగిన చూర్కపు విధమాయ॥ ౩॥ ❖ ॥ రామక్రియ॥
పల్లవి॥ వాకదికాకదిగూడ జాయమ్మ నియండ్డె। సకలమునెదువవెసంత్తమునిసితివె॥ —॥ తానకప్పునిపు
చాలు దంత్తి కుంభాలం బొలితె। యీనడుము సింహ్వాము నెలజావెనె। అన్ని పద్దినికన్నులం బ్బుజాలం బొలి
తెను। ఆననేము చంద్దురుని నడియెల జావెనె॥ ౧॥ అతివని చెకులు బిసాంగ్గములం బొలితెను। యితవైన
డవు హంసనెలజావెనె। చతురత నాసికము సంప్పెంగ్గం బొలితెను। తతినికురులు తుమ్మిదల నెల జావె
నె॥ ౨॥ నివళపునియూరు నిలాబొంబొలితెను। యీవలమెను మెఱుపునెలజావెనె। శ్రీ వెంకటేశు మో
విచిన్నికెంప్పులం ద్దంచ్చి। ఆవె శడంత్తాలు వజ్రావెయిడ్డ్చవావెనె॥ ౪॥ ❖ ॥

సామంతం॥ పల్లవి॥ యెప్పుడెప్పుడంట్లనిప్పు నింట్రివాండెటు ప్పిలునిపతింపేశానవమ్మా॥ —॥ పలుక
ండనేలు పారంజల్లిదల్లి। బిలుకుంజూపులు బిమ్మిబిమ్మా। కులుకు నవ్వులంగాసరికాసరి। చెలువు
నింటేరంబిలువవమ్మా॥ ౧॥ సారెకుబూమ్మలజంకెంట్రజంకె ఆటు। కూరిమిలూలూంగాట్లకాట్లు। తా
రపుంజేమువాలండాపుండాంగితాంగి। చేరినివ తిపయుంజేయుదాంచవమ్మా॥ ౨॥ గుబ్బలకానలం
౧౪౨ సుడింట్రుగుడింట్రు। ఘూట్లలు నిమోదింజూవిచూవి। మొట్లుతిఠ్వవేంకజాత్తము ంగూడితి। అబ్బురా
తిత నినంజ్లింట్రువమ్మా॥ ౪॥ ✵ ॥ శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ యిడియే పరమయోగమిష్టరికిదిభుం
డా। అదననరిటనద్రిష్టాంత్తమాయనిపుడు॥ —॥ వెలిమననమిష్టరముదేర్తిపుండ్లముగా ని। తలంపు
౧౪౩౭ లూపలను యిడ్లరమోకడి। వారిసియద్దములూనను కరూబిరిండ్లతో రిసినద్లనెబాద్రిష్టాంత్తమిపు
డు॥ ౧॥ చిరుతిష్టరికి నిద్దభేదమ్మెతెంచింగాని। తారుకాగాగు గాములిష్టరికాకది। కారి
నమాంబాకదిరాండ్లరి లలూరెండ్లవు। త్రిరిమాదనిడియె బాద్రిష్టాంత్తమిపుడు॥ ౨॥ ఠ్వవేం
కదిరనినాచెంతరివెపలుగాని। కేవలమిష్టరికికాంగిలిచాకది। పూవుగుత్తిమాకదిపూంపలువేర్తి
నద్లు। డివయున్నిదికినిదిద్రిష్టాంత్తమిపుడూ॥ ౪॥ ✵ ॥ తెలుంగుంగాంబూడి॥ పల్లవి॥ యెమిడికేవు
న్నవేల్లనింత్తవాలదా। ప్రిమ మికడకునాపింటేంట్రనిదిబాలదా॥ —॥ తలంపులూందనరూపుతలం
చంగంరదలంచంగ। యెలమిమియుచేమరింట్రె నిదిచాలదా। చెలిండనగుగాములుచినంగని నం
గనామ। నిలువెల్లంబులకింట్రెనిండెబాలదా॥ ౧॥ యింగితానందనరుసినెదురుచూడంజూడంగ।
అంగ్గమెల్లంగాంకరెంగెనదిబాలదా। చంగ్గనందాంబవ్వలింట్రెరయ్యపింబూరలితే। రంగ్గుగాంగళలు
దాంకెరతెనదిచాలదా॥ ౨॥ తానునేనునంత్తనింత్తదగ్గరంగదగ్గరంగ। అనకమ్మెనప్పుమట్లునదిచాలదా। వూని
నఠ్వవేంకదిమం జాడ్లెరతానన్నుంగూడి। యూనెవిసంపువెల్లనిట్రెనడిబాలదా॥ ౪॥ ✵ ॥

ఖాండీర్వప సంస్థం॥ పల్లవి॥ అదె మూఁడరి మోహనరూపం। పదిగాండ్లుగల భావజరూపం॥—॥ వెలయ
ంగంబడారువేలు మసవలను। అలమిన ఘన మోహనరూపం। వలచిన నందవ్రజము గాక్షితల। కు
లుకుంజపాపులకుగురియగురూపం॥౧॥ యుండ్డిరావనితనెప్పుడుండనవురి। మండ్డని కిఖిన మోహ
నరూపం। కండ్డవభూసతి కాంగిదినాంప్పులు। విండ్డలు మరిగినవేడుకరూపం॥౨॥ త్రిపురసతుల
బాధించిమించిన। అప్పురూపపుమోహానరూపం। కప్పురులదాఖవేంకటపతియైయున్న। నుపమి
ంచ్చుంగరానివున్నతరూపం॥౩॥—॥ సామంత్తం॥ పల్లవి॥ సకలలోకేశ్వరుండు సరుసంజేకొనువా
ండు। అకలంకము గరంబుసుప్రయాగంబు॥—॥ విధిదేవపుష్పములతో। వేదఘోషములతో। అవల
ండిరుచాము దియ్యంగ్గనలయారదితో। కవివండ్డినుతులతో। కమ్మంబూజలతోడనవధరించ్చెంబు
ప్రయాగంబు॥౧॥ కప్పు కపుదిరతులఘునదండ్డనముతోడ। తీప్పుల ధూపములతోఁవండ్డి
కాపుతోటాప్పుగంబగ్గా రములుచాగించెగ్గవేగలతో। అప్పుండండ్డి ంబుప్రయాగంబు॥౨॥
తగుఛత్రచామరాళ్లతాంబూలములతోడ। పగడముతోనితిరిపదివ్యాజలండ్డరాని। జిగిమీరించ్చాడఁరే
దాఖవేంకటపెర్వరుని। అగణితంబగుపుష్పయాగంబు॥౩॥—॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ చూడవమ్మదెలియ
యీచుద్దుపద్దునతని। వాడకయెప్పుడునావాడ్డంబుయుండెతండు॥—॥ కలికినావిభుండుచాంగ
లగండ్డినంత్తలచెనె। నలితీముద్దుదమూండలాడితినేను। చలివాయండమమలమిదవిగాండ్డిమెలుకాం
డ్డి। తలంగియాతండెంకేండ్డుదాంగిరాండాకాని॥౧॥ కమ్మరనునేనీకకల్లగండ్డినాతని। నమ్మగిలికాంగిద
నిమిడ్డికేతిని। చెమ్మంజేమదలమెనంజిమ్మిరేంగినున్నదివె। అమ్మరోయతనింగానునండ్డనుండ్డేనిపుడు॥౨॥
నియ్యమునసీడదానెనిక్కలగాంగండ్డినిదె। యియ్యెడదాఖవేంకటపతుండెనిగూడి। మొయ్యరమలసి
నాలామూఁడములసమకూరె। ప్రయ్యదమదించుగులాంనిపట్టినినితండు॥౩॥—॥

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ ఆడనుండ్డె యెమిగల్లానా నతి. యున్నాయెడ నన్నా మనసులు యెక మోడిబాలు
ను॥—॥ కాపురము మ్మదలు నాకు గొబ్బున బెదరుంజెసు। దబ్బు తానప్పునప్పకతలరానివు। అప్పుడికన్నుంజకు
రాలవిరియులుకు స్నాయెమో। చప్పుడు సెయకని వుచక్కజాడనుండ్డరా॥౧॥ చను జక్కవలు నెండుసరిగ
క్కదలుంజెన్ను। సన్నలుబలుకు మింత్రచాలించురా। అన్నవనా నడవుల అంచ్చులు బెగడుంజెసు। నన్నుంచె
పుకొనకూర్దాన ధనలశిపుడు॥౨॥ కుత్తి కలొనా యెలుంగు కొవిల బెదరుంజెసు। హాత్తినన్నుంజెనరకుమ
ఆ౨ ంత్రితినివు। మొత్తుల ఆ౨ వెంకటెశ్వరుండితివి నన్ను నిచ్చిసత్తుగనెని నికుసతమ్మె తింజాలదా॥౩॥ఈ॥ రితిగా
ళ॥ పల్లవి॥ ఆ యెనాయ వెంగె మెరితి తివా। ని। ఆ యమె తాంశిమాంద ఎల్లంద్దుకెమిసి తురా॥—॥
౧౪౩౨ క్కపుర మింంధ్దవి వారవిశి। మాకు। నుప్పులవుని కప్పుతాళొల్ల ముఖారా। తప్పునాడె వడియెమ్మె తరు
నాశిమా కి। తప్పు వెప్పురెం ద్దున్నవారలంచు కానివు॥౧॥ నిమ్మపండ్లం ద్దవెవానెలంతా। ఆ। నిమ్మప
ండ్లవా ం పరవు నునెను కరా। చిమ్మె వ్వసద ఖిడి షుచెలియమ్మెన। చి మ్మకేళివెప్పుండ్దాడిత్తగి
ంచ్చునివ్వా॥౨॥ కుంకుమ ప్పూవింద్దవెవారు రామలి। ని। కుంకుమ సెపుకాప్పుడానెనుకూడు కొంద్దనా।
యు। ర కని కి కలనితినింతి। షారి। యుంకవృ ఆ౨ వెంకటపతి యుద్దకు చెమదలూ॥౩॥ఈ॥ సామంతం॥
పల్లవి॥ అంద్దుకంద్దినచని యంద్దము వెంబ్రతింగాక। చింద్దె చినా మోహా ముని చెతం జిక్కెంగదరా॥
॥—॥ నడుము విడి కెండంత్త నాతిని కుచములెత్తె। బడి సెక చూకడిపడ్డెండంత్త। యెడనాయంగములి
విరియెంత్త వెంత్త వైనాను। చిడుముడి నిన్నియు నిచెతి వానె కదరా॥౧॥ మొంగము గాడిండెండంత్త మోహానప్పుం
గనుడాయు। చిగుపింంచాండి డియె మొచె రండంత్త। యెగనక్కెమింంక నిలయెరనె నెచ్చుండ్ల నాను। జినినా శింగ్గార
ముని చెతి తానెకదరా॥౨॥ సుదతిని యడుగులు జుడ్డిండంత్త డెహా మ్మెతె। సడ రమ్మెన యెడు జానలంత్త। కదిసి
తివిడి ఆ౨ వెంకటపతి విభునన్న। చెదరనినె మునిచెతి లానె కదరా॥౩॥ఈ॥

రామక్రియ ॥పల్లవి॥ ఆతండు బత్తి సెయఁగా నన్నినమరి నీకు। కాతరాన విడిమిచ్చి కాఁగిలించఁగదవె ॥—॥
సంతొసానఁ బెనఁగఁగా జగడము లేదుగాక। పంతములాడుకొంట్టి పచ్చిడిరదా। వింత్తవెరవుండ్డఁగానె
వెడుకలు పుట్టఁగాక వంత్తులు వాసు వెంచ్చి తీవలపు గలుగునా ॥౧॥ ననుపు గలుగఁగా నెనవు లితవాయ
గాక। బెనకితె చలములు బిమ్మిరింగవా। వినయము చూపఁగా నెవెలఖఁగాక వొండ్డులు। మనసు రారుం ద్ది
తె మమ్మర్మములు గరంగునా ॥౨॥ యిట్టిసేసలు చల్లఁగా నియ్యకొల్లాయఁగాక। పట్టి కొగ్గున నుండ్డితె వాడికి
లొనా। నెట్టన శ్రీవెంకటాద్రినిలయుఁడు నిన్నుఁ గూడె। చుట్టరికమెంత్తైనా నింపు లెపుట్టించ్చవా ॥౩॥
శ్రీ ॥వరాళి॥పల్లవి॥ యేమాయ నందురు ని వెలకొంకెవు। డిమసపు నిష్టుర్పుడివులనేను ॥—॥ యింత్తవడి
నివు రాక యీడానాడా నుండ్టి నంద్వ। యెంత్త నన్ను వెండుకొనె వెమి చెప్పెది। పంత్తమున నిమెనం బచ్చి సింత
లున్నవంద్వ। చెంత్త నున్నా తాసిల కిగ్గువడ్డేవు ॥౧॥ నిలుచుండ్డ్వి నా పచ్చి గిచెఱంగువట్టినంద్వ। పలు
మాపనెలవాడంబరచెపు। కలలొనా ఖంగడిని గర్వమెలుకొని। యె వ ను నా మోము చూచి యె
ఖనవ్వెవూ ॥౨॥ ప్రొడిగపువాలి మెన్నులొరసి నిన్నుండ్వి నుఁ। యెడవెని యూహలు నిక్కలపిట్టివు। యీడనె శ్రీవెంకటప
యెలితివి నన్ను నెండు। జాడ దప్పకుండ్డా నాతొ సరస మాడెవూ ॥౩॥ శ్రీ ॥ నాదరామక్రియ ॥పల్లవి॥ నిండు
జొనా వన్నిదసని వెయెఱుంగుదువు। అండ్ల నుండ్డిన తులచె నాడించ్చు కొరాదు ॥—॥ తలంపు కొలందినె
తమిరెంచవలెంగాని। వలవంత్తం బెద్వరాదు వనితలను। పులకలెసంగంగు చములు లుపుట్టవలెంగాని। బలి
మింబి నికితడంబరచంగరాదు ॥౧॥ మొరిములు దలకొన కురులుండ్డవలెంగాని। బారిండెకి వెండ్రు
కలు పట్టంగరాదు। నెరపు తొనె కాంగిచనించ్చి కూడవలెంగాని। చిరాన్నంగుదించ్చి విరివికునియరా
దు ॥౨॥ మోహము కొలందినె మోవియానవలెంగాని। సాహనాన పలు నొంకించ్చఁగరాదూ।
యీహలఁ శ్రీవెంకటపతి ఇంతి నిట్టెయెలితివి। బాహుమూలాల్లుండ్టి కడుం బచ్చిసేయరాదూ ॥౩॥ శ్రీ ॥

లలిత॥పల్లవి॥బాలునెని మాందలుబాలు మూలకెక్కెరా।వెలంజూపివాపదారువేళప్పాండవాడు
రా॥—॥వొంద్దినుండ్డానవడిమెవాంద్దియు నొంద్దకెవ్వారా।అంద్దంగాకొచెలియ గారంద్దకెనెరా।
గాంద్దుజొనాథునమెవేహాళ్ళునాలెలరా।కంద్దినెనిజాడబంద్దికంద్దిజాడలదంరా॥౧॥విడనాడివేమేని విడ
నాడనుండ్డంగంబా।జాడుగడెనెను అవురాజాడగు పొళ్ళి।మెడ్డిసెసివడినివ్వమెడిపండ్డనిగునరాలు।వా
డవెమిదనునివావాడతాడూలముంచా॥౨॥యింత్తయెవేనా తాంగాళింత్తలునివల్లనేవా।సంత్తమ్మెతినె
౭౨ వాంవసంత్తకాండవా।పంత్తవుశ్రీవెంకటద్రిపతినెంగూడితింగడి।పంత్తముపాడియుంగలపడం
తివానెను॥౩॥❀॥తొండ్డి॥పల్లవి॥యీతరముతెడ్డియింత్తినిపతికి।ప్రతిదినదినమునుప్రభాతవేళ॥
౧౪౩౨ ॥—॥అంగ్గననిమోము అద్దముచూపిననికి।కంగ్గడిరిమెల్లనువేళ।మొంగ్గెడిశుభముతెప్పూర్ణకుం
భములు।వింగ్గళమ్మె వెలివెడవెడివేళా॥౧॥అతివనితాడవేయ రందికంబళులు।చతు
రునికింబ్రవేశపువేళ। రతింగరముతోతారకాపుంజిగురలరె। అతనుముహూర్త్తపుద
వేళా॥౨॥సుదతినికెమ్మోవిసూడిడెఫలములిడె।అడనమిరహప్పపువేళా।కడిసిన శ్రీవెంకటపతికిని
ని।వెడిసినిధానమవెప్పుడువేళా॥౩॥❀॥ఆహిరినాట॥పల్లవి॥ పంత్తమాడండడవాపచ్చిడెరినని
కారె।కాంత్తునికిండడవాకైకొనినని కారా॥—॥కొపగించ్చుండడవాకొనచూపులకన్నుల।ఆప
నితానెటింగినని కారె।కొంపుగానాడండడవారంత్తులవెంగ్గెలుందన్ను।వైపుడనవాసెంచ్చుకవ
చ్చిననికారా॥౧॥యెగ్గుపద్దండడవాయెడుదండనచెంతనా।నిగ్గులమీండదనుమానినని
కారా।వెగ్గళించ్చుండడవావెగిరించ్చితనకంద్దు।తగ్గదెరితాంబ్రయముచెప్పిననికారా॥౨॥
జంక్కించ్చుండడవాసమర్త్తులనునేండు।కొంకి శ్రీవెంకటవిభుండుకూడిననికారా।సుంక్కు
లన వుండడవానారిడికేలవులను।వుంక్కువగామెనగొరుహూందిననికారా॥౪॥

ఆహిరి. ॥ పల్లవి॥ తలంచుకొనావల్లందప్పు లేదు। వెలయనికింత్తసియవడుకొనాకు ॥—॥ తమితోనా
ంబాయమఱనాడండ్లనివేవుండ్డితీను। సముకానని న్నుడూరంజలమానాకు। అమ్మరంగనివాడినలాపూడిత
ప్పకుండ్డితే। జమళినవిగియుండ్డసంగ్గతానాకు॥ ౧॥ సన్నలనివిచ్చినచనవెచెల్లించ్చితను। నిన్ను నెరము తెంప్పుంగ
నెరుపానాకు। మున్నిదివాండంబాడుముండ్డెనివు చెప్పింప్పితే। విన్నపము క్షేత్రయంపువినోడమానాకు॥
౨॥ గడ్డిగానివునన్నుంగాంగిలించ్చుకొండ్డెను। అడ్డికొంగ్గువడ్డితియ్యనెంనానాకు। నెడ్డన శ్రీవెంకటేశనెం
డిడ్డెనన్నెలితివి। ఆడ్డుసియనాగుండ్డేటియానాకూ॥ ౩॥ ॥ తెలుంగుంగాంభోడి॥ పల్లవి॥ యేమిసే
సేవాకొని ఇంతనునిచిత్తము। వేమోరుసుద్దులడిగివెలండియుండ్డిలానూ॥—॥ ఆడుకొలుసునిమా
టలూసలువుడ్డించ్చుంగాను। వాడికినెడురుచూచివనితనికు। వాడినపాదనిపెంపుడిండలంకించ్చుంగా
ను। జాడనిన్నడుగనంప్పెసకియలచేతను॥ ౧॥ తానిమితానిగుకొలుతమకముగెంచంగాను।
పాలించ్చిపూవులతెరింభాలింతినిన్ను। వెలనున్నవుంగ్గరము వేడుకలుకెంచంగాను। కేలెత్తినీకు
మొక్కింగెలనిసన్నలను॥ ౨॥ చుడ్డలికపునిరాకనాంప్పునిగిడించ్చుంగాను। ఇడ్డెనిమ్మంగాంటిలించ్చినికాంత్త
నెండు। గడ్డిగా శ్రీవెంకటేశకల్లనినివుండ్డంగాను। నెడ్డననిన్నుంబొగడినెలంతలలానను॥ ౩॥ ॥ నాదనామక్రియం॥
పల్లవి॥ యేకతానవీపుండ్డరగాఇన్నిరింగ్గారాలునాయ। మెకొనిచెలులిండ్లకేమెచ్చేరునిన్నను॥—॥
సకియనేమ్మోముసంజంద్రుడదయుంబాయ। వెరలినవ్వులనెవెన్నెలగాచి। చిరురభసముచిడిచింకడియంత్త
లాజారె। తారతారకులాడిరత్నలనివ్వుగూడంగా॥ ౧॥ వన్నెమోవిచిగురునవసంత్తకాలముమచ్చె। చిన్నిపలు
కులంబుడ్డెచిగురులెల్లా। వున్నతపుంగుచములనెనరెండమ్మిమొగ్గలు। కన్నెనురముననివుగాంగిలించ్చుంగా
ను॥ ౨॥ మరుతెరుచూపడ్డెమగువపిలుండునను। కిరికిమించ్చెంగాతెలుచిలుండాడలా। యిరవై
శ్రీవెంకటేశయూకెనిడ్డెకూడితివి। గరిమలలనివిడ్లంగదుకనించుంగానూ॥ ౩॥

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ నిదారవమైనా నేగడెమరుబలాలు। భేదము తెదని విందింబెంచ్చితిమే నేము॥
॥—॥ పలుకవు వేనివుపడంతి। యీా। పలికెబిలుకలునిప్రతిగాదా। కులుకవు వేని పచములు। యీాపాల
యుజక్కవలు ఆపాలికెక్కదా॥౧॥ సొవలంబాడవు వేసుదతి। యీా। కావిలపాదలంద్దెగునామెక్కా
దా। చెవడేరనవ్వవు వె చెలియా। యీా। కావరవు వెన్నెలలాగతువె కావా॥౨॥ మీాందం జె యువెయవు
వెమెలు ంతా। పాడిగా న్నతిగెలాపారుగెకాదా। నాదించ్చి శ్రీవెంకటద్రినాథుండనేనూ। నన్ను। నా
శ్రీ డించ్చి కూడితివి నిసామ్మ ఘుతించ బాలదా॥౩॥ ❀ ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ నాలుకవుడ నెపానానా
విధములును। యెవెపతికడరు నిప్పుడేరాంగదవే॥—॥ చింత్తించ్చుంబెంత్తెంచ్చుచిత్తములోనెనున్ను
౧౪౩౮ అంతలొసంతబెంచ్చినదికొండ్డ। పంత్తము ననలిగి తిప్రాకానాయవుండవగ। చెంత్తంగూడినదా
తండె బెతివానిడివు ... ండు॥౧॥ కన్నుము య్యంగన్నుము య్య ... ంగప్పినదింత్తాంబె ంకదె॥ ఆ
న్నిదంబ్జూడంబూడ ... ంగనడివెలుంగు। పన్ని మనసుకారు ... న్నంబలుకెల్లావెంగ్గలె। తిన్నని
యెనయుచొదందిడ్డు తెడివేనలు॥౨॥ పరుసముచెత నుండ్డంబద్దినదిల్లా బంగ్గారె। యెరవెవూరక
వుండ్డినిసుమినుమి। యెరవెన శ్రీవెంకటదెరు రతువె యలవు। పరవశము గారినపచ్చికారమునందిపి॥
౩॥ ❀ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ వెంత్తచెలివద్దనుండ్డవెల ందికెరిగ్గగాదా। యెంత్తా ఎనెరంగదుయెదువంద్ది
యాండడి॥—॥ ఇంత్తితనకాంతాకానఇద్దరముంగూచుండ్డంగా। సంత్తలొసుద్దులుచెప్పిసారెసారెకు మ్మ
ంత్తనమాడెనంద్దిమనసుపద్దంగతెక। చెంత్తనెకతములాడిచెవిలోనేతాను॥౧॥ యీాకెదనవడుకటాయెదువని
నుండ్డంగానె। ఆకుమడిచియ్యవచ్చినదినివద్దనిరుంచాదాలొత్తెనంద్దినెపములు సెసుకొని చెకొనిపాచుం
ద్దినిచెరివానునప్పుమీాంద॥౧॥ తతినిన్నుంగూడెయానందల్లుపుదెంచుకొని। రతి సెయుమ్మచ్చింగ్గాతకానిడకు
ము తవె శ్రీవెంకటపెలియుప్పుడెనన్నెలితివి। సకెపెనంగాడెనంద్దిమతకము సెలిని॥౩॥ ❀॥

సామంతం॥ పల్లవి॥ నీకు నాపై గలుగు దనిభాగ్యమే। చేకొని కాంపురమిద్దరిసేయ రంగదరయ్యా॥—॥ మగు
వనితానాడితే మాదలందినెల్లు గారి। నగితేలేల వులవెన్నెల వెళ్లిని। పగదునంబాలసతి బంగారుహాడి చిండ్లిని।
మోగినాపెనురవము నమోవందగునయ్యా॥౧॥ తమకించ్చి చూచితే నత్తా మెరంచేపలుగప్పి। చెమరించ్చితే
ముత్యాలు చేరు లూరిని। సముక్కాననిలిచితే జవ్వనము దాచ్చిని। అమరునయ్యని కండ్లినాపెపేరు మును పా
॥౨॥ యిద్దిరాంగిలించ్చుకొండ్లె యిలునిండ్లి శిరుతెల్ల। మేద్దితే నవరత్నాలు మెండ్లుకానిని। నెద్దనతావె
ంక్కదేరనెండు మవ్వు నెనితివి। వాద్దురయిరిదము గానరడ్డందగునయ్యా॥౩॥-❀-॥ కాంబోది॥ ప
ల్లవి॥ యిప్పుడాతనిమనసు యెద్దున్నదా తెలియరే। చెప్పినద్దే మీమాండద్దే రంగాని॥—॥ వానరి నపాం
ద్దులైత్తె ఆడంబరము దగారే। మనసు రారుండ్లితేను మాదడేడేమి। తనువిచ్చి చూచ్చితే నకానకయావచ్చు
ంగారే। మునుపితులవం [illegible] చితే ముండ్దరికి వత్తురా॥౧॥ ఆసపడియు [illegible] తేను అద్దినప్పు వచ్చుంగారే।
వెసరంగాంబెనకిత్తే వెడుకే [illegible] య్యానా। వాసితా నెనడబితే వాడిక్కె వుండ్లుద [illegible]। వెసాలను వెండుకొండ్లె
వినయమేమిడికి॥౨॥ కలసికాంగిలించ్చితే కరంగంగవచ్చుంగారే। తలంచిగుద్దునుండ్లి తనివయ్యానా। అలరి
తావింక్కదెరుండాదరించ్చినన్నుంగూడి। నెలవైనిన్నదరతి నందికివచ్చినా॥౩॥-❀-॥ సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ యె
మినేరుపేనిడియుండ్లి రంచిలిచెవతని। క్కామి చ్చినవారు వేళగాచియుండ్లంగాను॥—॥ వ్రాక్కగవేనివతనిసె
డింబేద్దుక్కానేవదే। పిక్కదిల్లి యిల్లు నిండ్లాంబెండ్లాలుండ్లంగా। అక్కరంజె వద్దివేమెల్ల ఆతనిమొంజెతివే। పెన్న
రంక్కసెదారాలు పెద్దిండుండ్లంగాను॥౧॥ నెమ్మి నాతనిపైబత్తి నివాళికేవచ్చినదే। యిమ్ము లంగాంత్రలు
మేడలెక్కి చూడంగా। రెమ్మి నెండునిచుద్దరి రమే చెప్పివడేమే। వుమ్మడివావులవారు వూరెల్లానుండ్లంగా
ను॥౨॥ కలయనతండు నిరేక్కానాచియదవే। చెలులెండ్లరైనా వచ్చిరి వసియదగా। యెలమితావేంక్కటే
రుండితదండెనంన్నుంగూడె। వలపువెల్లా నితనివాకెదసుండ్లంగానూ॥౩॥-❀-॥

సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ యేమి పంతాలాడేవేయిదువండ్లవాండువిండి॥ కామించిశెంగ్గికొండ్లింగా దనం
గంగలవా॥—॥ యెలయించ్చనే రతువా ఇన్నిదజా గొండితండు॥ పిలువంగనే రతువా పిలుచితండు॥ పలికె
ంచ్చనే రతువా బలవంత్తుండితండు॥ కలయంగనే రతువా గద్దువా య ఇతండు॥౧॥ నగనీవా పుడువా
సాళికాం డుయ్యాతండు॥ తగులంగనోపుడువా డండ్ల ఇతండు॥ బిగియంగనోపుడువా ప్రియవాడియా
తండు॥ జగడించ్చనోపుడ్డు వాసరసుండితండు॥౨॥ చేనకంగం గలవా బిక్కనివాండితండు॥ తని ఇంచ్చంగలవా
౭౨ వుద్దండ్డుండితండు॥ యేనసిను శ్రీవేంకటవిభుండిన్నిదనన్ను॥ పేనంగంగం గలవావ్ము పిరిఘునుండితండు॥
॥౩॥ ✻ ॥ భౌళి॥ పల్లవి॥ వనితరునెంత్తమిలువాండవారికాశ॥ యెనసిన వ్వు భగవంచ్చుకొనవద్దా॥—॥
౪౫౯ పూపచన్నులువద్దితేబాబామ్మనిజంక్కించ్చంగా॥ అపెక్కానేమాదలాడేవప్పుడినీవు॥ యెపునవెండుకొ
ంబ్లైయిండ్లాంకాబిగి … సిను॥ చెపద్దితివంత్తలానె కిబ్బిత్తె నావలదా॥౧॥ … పూవులని వ్వవె కితె పూంచిని
స్నానలువిద్ది॥ చెవద్దితి … సివాపిసెచెల్లంబూనివు॥ భావించ్చునివుదూ … చితెపయ్యదప్పింగప్పుకొనే॥
వాచులుచెప్పవట్టేవువాసిఱంగవద్దా॥౨॥ గుద్దునంగాంగిలించ్చితెకొప్పువద్దితె సినిన్ను ఇద్దిమోవడిగెవు ఇ
ంక్కానివు॥ నేడ్డన శ్రీవేంకటవిభునింండునన్నునె లితివి॥ జద్దిగాండ్లివండ్లరినిజండ్లసియవలదా॥౩॥ ✻ ॥
దేసాళం॥ పల్లవి॥ నిగు గామెచ్చింగెనండ్లనెనుండ్డానను॥ యూగతినారకుండ్డితే యెగ్గులు సియకుమా॥—॥
మనసువిరాకతిప్పిమరిగినిఘండ్డంగాను॥ పినంగం గంబూతెను ప్రియముగాడు॥ పనిదిమాపులాపిప్పిం
బాళివుండ్డంగాను॥ దినుకాలువ్వరిరితె వెసదళ్లైవుండ్డవా॥౧॥ తరికానినిచూరదిప్పునవ్వంగాను॥ చెరియం
త్త మొక్కినానుకిలవయ్యానా॥ కొరివరాకునామకోనితలచూయంగాను॥ సారెనిన్నుంబిలిచితె సంద్ద
డిలావినేవా॥౨॥ సూడిగానివవ్వుతిసుద్దకేల్లావినంగాను॥ మెదినాసరసములు మెచ్చులయ్యానా॥ బూ
ఇబ్బ్రనన్నేలితివిబూత్కుచు శ్రీవేంకటవిభు॥ వాదముగా నింకనునివలపులిడేరవా॥౩॥ ✻ ॥

పాడి॥ పల్లవి॥ యెప్పుడు నా పాండవేయ ఖుంగుడునే నా స్వుద్ది ఱప్పిలనన్ను నిపుదేవద్దివదలవు॥——॥జం
క్రింద్పునోపంగానిసరసమాడినిరా।ము ఱప్పుబూపనోపంగానిమాదలాడేను।కాంక్షవూరకుండనోపంగా
సరిచేటులమాత్ర సంకేతకమోహించ్పియెసతించెచ్చుకొన్నాను॥౧॥వంత్తములాడంగానిపాపదాలవేవసిసిను
।చింత్తతానలుగంగానిచేస్సనోక్కను।చింత్తగామెలంగంగానిపేడుకదుద్దామునయ్యో।వంత్తుకునివేమగువ
వద్దనుండ్డినాను॥౨॥తప్పుకేమోనేంచ్పంగానితగిలికాగడెనిన్ను।చుప్పుతించ్పంగానినిషాడివద్దను।ఇప్పుడేవేవే
ంకటదేవయేలితివినన్నుకెందు।బాప్పుకొత్తనేలనివేసుదతింగూడినాను॥౩॥—※—॥రామక్రియ॥పల్లవి॥
యేమిసేసినిందిలానేయెప్పుడువచ్చిందాను।ప్రేమతానున్నాండనేనువిలంవరిమోడు॥——॥మోననిచె
లియనాముంద్దరనిలిబనచ్చు।పినంగికాంగిదిలానటేరసినచ్చు।త్తనిపాంచమోవియిచ్చిదప్పిదేరిచినయచ్చు।
మనసునమెలంగినిమా ఎలాడినచ్చు॥౧॥చేలకేంగినాయొడ్దనిల పులనగినచ్చు।నాలయు
దునాజేర్పుబూచినయ చ్చు।సరిగెమెరసినాకాసరసమాడినయద్దు ।కలలానంబారతినికప్పుక
చ్చినచ్చు॥౨॥చేస్సనెక్కినామోందదేసలుదచ్చినచ్చు।గక్కనంబయ్యుదనాష్టింగప్పినయచ్చు।యిక్కడనేవేవే
ంకటపతిమండడానికచ్చి।నిక్కముగానన్నుంగూడినింద్దనింక్కానాసలు॥౩॥—※—॥బౌళిరామక్రియ॥
పల్లవి॥యెగ్గుపట్టంబనితేడుయింత్తులతాను।సిగ్గువడ్డకామినిదేర్చుచేతంజేచ్చుకను॥——॥పనిపాలిన
పనికివంత్తమెతారమాయని।చనవుగలయాందదినాదించ్చును।పినంగిబుద్ధిచెప్పితేబిగియుచుంటే
లులతా।బానరనిసగాంగులువూరకిరాలుచున్న॥౧॥మిల్లువరటాలుతిప్రేమములుతానేదల్లి।బలి
మిరత్తెయినదిపైకొనును।వల్లడనన్నావిడువదువద్దివారుచూడంగానే।కాలంజిమోందతనింగలెంగ్గువ
బ్బితిసును॥౨॥తేడంబడదింత్తేనాతాలిమినిలుపేతేక।కడుండమకించ్చినదిశాంగితించ్చును।యెడయ
ేవేంకటదేవనన్నునలితివిబడిపాయకింగండానపాలుపడివ్పుండ్దనా॥౩॥—※—॥

ద్ధవసంతం॥ పల్లవి॥ ఇన్నింజూచెముగాకయెలనిన్ను రఘ్నసియ। పన్నినితకాక్కతెకెబతిమిచెను కావా॥ — ॥ చెం
త్తలనన్నెకానిచెలులంగ్రెకాననంద్ద్రి। పంత్తము లాడుకానవాపలు మారును। మంత్తుకెక్కెనివప్పుదిమ అచిత్తి వి
మోకాక। వింత్తసతులంబదారు వెలంజె కానవా॥౧॥ నాకె మోహించ్చితింగాని నాథులంబెండ్లాడనంద్ద్రి। సా
కిరులు వెడ్డవా సతులనెల్లాప్పెకా నియ కడనివ్వప్రంకైతి వెమోకాని। కాకు గాంబు రాంగ్గనలంగతల
౩౨ ంగఅపవా॥౨॥ కమ్మినా కాంగి దంగూడి కాంత్తలనంద్దనంద్ద్రి। యెమ్మెవెల్లానె అపవా యిప్పు డినాతొ।
పమ్మి శ్రీవేంకటదిప్పురభ్రమనితివె మోకాని। కౌమ్మలైన గ్రా ల్లెతలంగూడిచెలంగవా॥౩॥ — శ్రీ — ॥ మాళవిగౌ
౧౪౪౦ ళ॥ పల్లవి॥ అవి యునవి యుమరున్నమ్మ తెకావా। వివరింపుభావములు వెరు వెరైతాంచెనూ॥ — ॥
చెలిమా ఘునను ంత్తెవెళిన అామె రప్పుప్పూ। కవికినిపతితి నికాదికా యను। మొలకగుబ్బలతమ్మి మొగుడ
లంచ్చింగనిన్ను। అలిమి పెకాంద్దనుఅవెపూజలారయును॥౧॥ కొ మలిపదనపుచిగురుగుత్తివె
సిన। చేము లచ్చిసన్నత నికంజెసు దయను। అమని మొచిబిగు రుఅంత్తలాంజవిచూపిన।
వెవ్మాపవలపులకువింద్దులారయను॥౨॥ యీవెళనిజాజిదండ్డయిడెమెడవెళితెను। శ్రీవేంకటపతుని కిమ
చ్చికలాయను। కూవళైని మెనజాజు కొన్నపులకవిరులు। మోవ నితనింగూడంగాము దమా యను॥
౩॥ — శ్రీ — ॥ వరాళి॥ పల్లవి॥ వెడుకకాండవాడు వువె అపెంటికి పాడపంత్తావెంచ్చినెనుపచారించ్చనెంటికి
॥ — ॥ కొంర్కుకెకనివూనాపెంగ్గూడినంద్దు రునిమెని। పంక్కపుంజెమపువెప్పుబాసవెండికి। ఇంక్కనెఖి
నివాపెను ఇంద్దంబెడ్డురున్నం డ్డరు। అంక్కంజెలులచెవింద్దినాడనెండికి॥౧॥ కలికిచన్నులమీందిగండ్డము
నిమెననంద్దె। చెలువెల్లానె రింగిరిళిగ్గతెండికి। వెల యనన్నిందుకువెందు కానెవిదు నివ్వుతలంచి నవ్వులెల్లానా
యడాంచనెండికి॥౨॥ చెంత్తలనాచెప్పెలంద్ద్రంజెప్పువ్వుముద్దరికము। వింత్తలయనివల్లంగం ల్లివెనా వెండికి। ఇం
త్తద శ్రీవేంకటదిశయిచితిచినన్ను నిద్ది। వింత్త వెదుయింకగుడ్డుసియనెండికి॥౩॥ — శ్రీ — ॥

సాళంగ్గం॥ పల్లవి॥ యెలనిన్ను దూరేము యెఱంగమానిమంత్తురి। మెలు నిన్ను మెచ్చితిమి మెండిడాంర వాడు
వు॥—॥ వానివంత్తె రింగి నివు వప సతిా నడపితి। యీాస డించ్చ వచ్చేరా యెవ్వర్తైనాను। రీసవెద్దిన ద్దనెరీవల్లుసియుం
చ్చు కౌండ్వి। తాని జానాడె వారికి డాసముగాడా॥౧॥ తగవు దప్పేర నివు దండ్డనె కాచుక పండ్డితి। యెగసక్కలాడు
దురాయెవ్వర్తైనాను। తగు నైని వండ్డరి పైదయ గలిగుండ్డంగానను। పగదు నిపైం జూపవంత్త మాయె మైనా॥౨॥
గుద్దులాంగూడి నిమంచ్చి గుణాము నెరపంగాను। యిద్దన ద్దుంగొా సంరా యెవ్వర్తైనాను। గద్దిగా డ్తవెం
క్కదిరికలరితిచి యున్నను। రద్దుని యము రావయ్యు యిద్దిమాయిండ్డికి॥౩॥ ఓం॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ వెన
కనిరు మొక్కివెండు శానింగా నిచెలి। మునుపం బంత్తములాడి మొఱయ రవయ్యా॥—॥ యెసరివుండ్డ
నచూదనెమాండ్డునానాడుదురు। పెనంగులాడి పెళబిగుతురు। పను లుసియంగానుపాదములు చెయి
జాంవు। వనితల నెగ్గు వద్దవ లదయ్యునివు॥౧॥ తప్పకచూచితి నుదరితి పులెల్లారెంగు। కుప్పవడనప్ప
ంగాను కొప్పువిడును। క ప్పురము చవిగొాండికడు నెంగ్గిలియం ద్దు ము। అప్పుడే యుంత్తులజర
యంగండగవుగాడు॥౨॥ వెడుకమాటలాడితివెంగ్గెము నైతాంచును। హాడె వాను పుప్పైని రిగ్గలుజారును।
యీడనె డ్తవెంక్కదికయె వితివిపనింత్తలా। జాడతా సతినలయించ్చక వయ్యు యింకను॥౩॥ ఓం॥ కాంబొడి॥
పల్లవి॥ నిన్నుం జూచితని వండ్డని లు చున్నది। వున్నతినిసతి వవెనుండ్డ వద్దావలపు॥—॥ విని విని నిమాండలవెత్తగు
తాదనున్నది। నదు వుంజెం తలవు నువ్వుచున్నది। చనవు నివియ్యంగాను సంత్రాసము తానున్నది। యెనరి
రతిసెలుపని అంగకవున్నది॥౧॥ తప్పకనివు చూచితె తగులమి తానున్నది। వాప్పుగంజెయివెళితె వాగ్గు
చున్నది। కప్పనవయ్యదండ్డికె కరంగుతాండానున్నది। దప్పికి మోవియడుగండలబాయుచున్నది॥౨॥
చెరిల్లివ్వుటెనకత్తిచిమ్మి రింగుతానున్నది। యీారితినికాంక్షి దండెంప్పు క్కివున్నది। గారవాననెండు డ్తవెంక్క
పెళ్ళంగ్గూడంగాను। నెరుపు తాని వురాననిలకావివున్నది॥౪॥ ఓం॥

రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ చెలులాల మీతోం జెప్పు సిగ్గయ్యీ నాకు । వలము తోమోవితె నె సారెకు నిచ్చీని ॥
చూడవె యాతండు నన్ను సుద్దులేమి యడిగీని । యెడవని వారు తన యిండ్లనుండంగా । ఆడవేగి నంత్తాండా
ను ఆపివద్దనుండి వచ్చి వెడకతో నావద్ది విసేవా యిచ్చీని ॥౧॥ కండ్లనె యిప్పుడితని కతకారి చేంత వెల్లా వాం
డ్లనె నుండంగా నావాడి వద్దని । తొండ్లపాండ్లలవారెల్లా తోడ నేకాచుకుండంగా । అందినె నాపయ్యెద అం
౮౨ ద రూపం జూడంగాను ॥౨॥ తగునే యీతనికి యీతరితీపు వలపులు । పగమ్మరతులం గూడి పైకొనీని । జగ
మోనవ్వుతాను శ్రీవేంకటపతియుండు । మిగులా నావన్నె మెచ్చులు మెచ్చీని ॥౩॥ ॥ శ్రీరాగం ॥ స
౧౪౪౧ ల్లవి ॥ యిప్పుడు నీవు వచ్చితివిది చూచి నాకది వో । చొప్పుగా రెండ్లు భావాలు చూచి చెప్పరాదు ॥ ॥
తర్కయె డగ్గని నిన్నుం దలంచంగాం దలంచంగా । యెర్కడ మాచి నానివేయి డితోం చేవు । వెన్నపుని సుద్దు వి
వి మారు వినంగాను । మ ర్తవచి నలకు నీమాద తేవుండ్డీని ॥౧॥ వ రుసతో నీరూపు ప్రాయంగా
ప్రాయంగాను । అరుద్దైచె తికిం జిక్కినదైతాం జచ్చీని । సరవి నీగుణాము లుసతులతో నాడుకొంగా ।
తారవిని పరిసంతుడనాలికేపను ॥౨॥ కండ్లు వనిరుంగా నెకలగనంగాంగనంగా । అందికాంగిళ్ళం గూడిన
యద్దైతొంచిని । విండ్లగా నన్నిపుడె శ్రీవేంకటపతి కూడితివి । చండ్లముగా నాకన్నిదసతమ్మే యెఱితివి ॥౩॥ ॥
బౌళి ॥ పల్లవి ॥ ముండ్లనిన్నె అంగమాయె మూలనుండివె । సండ్లుసుడినింతలానె సవతివైతివే ॥ ॥ సతు
లసుద్దులు చెప్పి చనవరివైతివే । అతనికి పాదాలొత్తె యాలవైతివే । సతతము నవ్వునవ్వి జాణకత్తెవైతివే । పతి
తోం బేనంగులాడి బాంతివైతివే ॥౧॥ మెచ్చుగా వావులు చెప్పి మినదానవైతివే । తచ్చున సిసియా తనిత
గులైతివే । మచ్చికం గాలువులి శిమంచి చద్దమవైతివే । యిచ్చకము సేసి తనికిదు దొరవైతివే ॥౨॥ వద్ద
సారెకు రులు చెప్పి వాడికదానవైతివే । బద్దబయలు మోకినె ప్పురివైతివే । యిద్దె శ్రీవేంకటపతియండం
న్నిద నన్నేలినాండు । జడ్డిగా నీనివత నీసతమైతివే ॥౩॥ ॥

వరాళి॥ పల్లవి॥ వూరకే యుండ్రాదివలె నుండ్డము గాక। మారుకొనినిన్నడుగ మాకేల యింకను॥—॥ యిచ్చ
కములాడేవారినిండ్రార మ్మండ్రారుగాక। యెచ్చుకుండ్లాడేవారినియ్యకొండ్రురా। పచ్చిచెంతలునిమిసం
బాదుకొనివుండ్లితేను। మచ్చికతోంటిప్రెమాపమాకేల యింకను॥ ౧॥ మగువలందుద్భవారిమన్ననసితురుగా
ర। తగుబుద్ధిచెప్పువారిం దామెచ్చురా। అగడుసిసిచేలుయు అండ్లంగాచుకుండ్లంగాను। మగిడినీకడ్లము
రామాకేలయింకను॥౨॥ వెలయాండ్లయునవారి వేడుకచూతురుగాక। బలిమినిల్లాండ్లమీందబత్తిసేసేరా।
యెలమి శ్రీవెంకటపతి యెలితవిప్పుడు నన్ను। మలిగిమమ్మమునెత్తమాకేల యింకను॥౩॥—॥ శంకరాభ
రణం॥ పల్లవి॥ చెలమోపలమోసతినికు। పిలువంగం బిలువంగం బెనంగెవూ॥—॥ తగిలియెతం
డునినుండడవంగనూ। చిగురుంజేతులనుచిమ్మెవూ। అగపడిసరసములాడంగనూ। నిగిడిచింక
ములునెఅపివూ॥౧॥ నండ్లుననాతం డు నవ్వుంగనూ। గెండ్లసంబ్బులనుకిలసివూ।
అండ్లినయుతం డ్లునిమ నలవంగనూ। యుండ్లికరంమ్మని యెలయుంచ్చివూ॥౨॥
శ్రీవెంకటపతి యిందు చెనకంగనూ। భావమే తెలియుం బదరెవూ। యూవిధిబిన్నితండెనయంగను।
పూవులివేయుచుం బాడిగెవూ॥౩॥—॥ మంగళకౌశిక॥ పల్లవి॥ మగవానికిం జయెగ్గమా
పుడాంగాను। తగిలిభాగించ్చినడెదక్కినదిగాక॥—॥ మునుకొనియాపెగుణాములునాతోం
బాగడేవు। వనితండెచ్చుకొనంగావలదనేనా। మనసెరతెంగారంగా మాటలునాతోనాడంగా।
యెనసినట్లయ్యెనా యెంతరదిదాసము॥౧॥ వెలినాపనిరిచ్చినవిడెము నారిచ్చెవు। వలపెంతగలిగినావ
లదనేనా। చెలిమినీకండ్లుండ్లంగా చేయినాపెంజాంచంగాను। ఫలమేవంక్కవచ్చునోపచ్చారెదిదాస
ము॥౨॥ జాడుగానాపెంగలు శ్రీమద్దారికాలుచెప్పవు। వాడికచేసుకొనంగా వలదనేనా। ఆడనాపె
రాంగానన్నురగూడి శ్రీవెంకటపతి। వేడుకనట్ల మోరవు పిలించ్చెదిదాసము॥౩॥—॥

వాడి॥ పల్లవి॥ తలంచ మైత్రిమి మిత్రగులూ యము। చెలి నిన్నెమి సేసి నాం జెల్లున య్యానెండు॥—॥ వలచి
వచ్చిన వారు వారిదంగా చెకుండ్డంగ। తాలుత్రె నిన్నికె యెలతాంగి చూచినిన విగెగలిగె తను సాడించ్చుకపొ
రాడు। తవిరుం బొండి కెనిదితగున య్యానెండు॥౧॥ కొరిసతు వెల్లాని కుంగిలు వులుసయ రగాను। వూ
రకె వచ్చితానని వాడి వచ్చని। యూరితి మిపొండ్డు వెంత యె అంగమైతిమినె ము। కూరిమి కాంత్త కుని
డిగు కొమయ్యానెండు॥౨॥ నె య్యకొనిన వతుఖుని పాదము లొత్తంగాను। గద్దిగాని వద్దం బండ్డి కాంగిలి
౯౨ చ్చిని। ఇట్టె శ్రీ వెంక్కటపతి యె వితివిమ్మమ్మిండ్డచి। జట్టిగాన్న యింతికెదినాజమయ్యానెండు॥౩॥ ॥ ఆ
హిరి॥ పల్లవి॥ యింత కండ్డినెమి నీతు యింత్తు లూల చెప్పరె। అంత్త దినాపాజ లుత్తానన్నినె ఉుంగునె॥—॥
౧౪౬౭ చెల్లం బెడ్డవడుగా నిసనినచెంతు చెప్పితె। చల్లంగానె అండ్డకిట్టి సంత్తానించ్చెనె। కల్లరా నొరువంగానికా
ంత్తనె వృత్తిండె మ్మన్నా। యెల్ల వారుం జూడంగానె ఇండ్డికిం దెచ్చెనె॥౧॥ దాంచుకొన వద్దుగాని
తనమని గురుతులు। వ్రాంతినాకుం జెప్పితెనిప్పుడు మెచ్చెనె। రెంచ వద్దుగాని వారకితిగుబ్బ
నుండ్డి। వ్రాంచకదాంచక నె నూను దిక్కె మొక్కెనె॥౨॥ వింత్తని యవద్దుగాని వెసనాకెం బెండ్లాడితె। పంత్తము
లాడకెనా బానం బాడెనె। ఇంత్తలోనె శ్రీ వెంక్కటెశుండు నన్నుం గూడె। బంత్తినాలిదెవరంగా భావించ్చెనె॥
౩॥ ॥ గౌళ॥ పల్లవి॥ ఇందుకుని గ్గువడంగనింత్త యెందికె। కందువైననివలపు కద్దిబద్దవచ్చునా॥—॥
యెగడనెవ్వరికి మనసిద్దుండ్డినానుండ్డెంగాక। ఆకెరునివు విడెమం పురదగదా। వారు ననె మొడుకొన్నవా
రికెతెలుసుంగాక। ఆకడనివారికి కొంత్రియము చెప్పందగదా॥౧॥ కండ్లగించ్చిన వతులు రాంతాలింత్తు
రుగలక। నందున్నని వాకెతొడన వుండగదా। అంద్దితామున న్నసిను కొంచ్చెంగానిరిగాక। జంద్దితానివారికె
మొవిచవిగానందగదా॥౨॥ దూరితాము నిన్న కాలు డూర్కె తెండా క్కిరిగాక। ఆంతెన్ని వాలి బంబెండ్లి య్యాడందగ
దా। కూరిమి నన్న శితివిగాబ్బున శ్రీ వెంకటెశ। గారవించ్చి నివండ్డెరింగరు నకెం చ్చుండగదా॥౩॥ ॥

నామంత్రం॥ పల్లవి॥ ఇందుకేవేరగయ్యీనాని యిదుమిన్నుమోదినాథు। కందువనినేరుచుల్లాంగానవచ్చెనే॥—॥
పొదిగినాపతితోను బొత్తులమాడలాడేవు। కడిబెదుగ్గరికముగలబవు। అదనంబెండ్లి బిందలినందంగూ
డుండవచ్చేవు। ఇడివానిజానాతనమేమి చెప్పుడి॥ ౧॥ అతనివడినేవందునద్దువావులుచెప్పేవు। కాతరానవేద్దివ్రా
డిగాలులేకేవు। చెలిలోనివిడెనరుచెఱంగులివాగ్గేవు। యితరినియానాడమేమి చెప్పుడి॥ ౨॥ యిద్దరమును
ండంగానుయేకతములాడేవు। అద్దుకయితనికివయ్యదగప్పేవు। వాద్దికశ్రీవేంకటవిభుండిానరన
స్నేవినాండు। యిద్దెసనిమంచిత్తనమేమి చెప్పుడి॥ ౩॥ ౦॥ నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ యెంత్తవెడు
కొరకానయింత్తినిప్పనికాంత్తనేలుదురనావయ్యాకానచుక్కన్నడి॥—॥ చెలియకన్నినుద్దులుచెప్పునం
తాదిలోననే। చెలపచెమట లవెచెర్సులనిండె। అలరినివులగ్గరము అద్దె బొతగంధనే। మోలకనవ్వు
లునిండ్లెమోవిమీాం దను॥ ౧॥ నిచెలినని ముండ్డదని లుచు న్నయప్పుడి। లాచిమోము
ననెల్లాంగళలుడెకెను। చూచినికానవాలునెంజూపననియడిగితే। రాచుకమైంబులకలుకమ్ము
కొనిమించెను॥ ౨॥ నిరాకయెత్తింగి యిచ్చనెండలుపుడిబిచితే। చెలినికెదురువచ్చిసిగ్గువడెను। యీరితిశ్రీ
వేంకటవిభయింత్తినిద్దికూడితివి। తారుకాణావచ్చితన్నతగనన్నమెచ్చెను॥ ౩॥ ౦॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ ఆసప
డ్డచెలులగునాతునేబంధుండుతాను। కలనికెక్కనింత్తిలోనేరావద్దాతాను॥—॥ పెక్కుమారులుతననెంచె
రుకొనివిలువంగా। పక్కననారమణుండుపలుకవద్దా। దిక్కులేనెల్లానెన్నుతిరకొనివెడకంగా। చక్కంగం
డనరూపముచూపంగవద్దా॥ ౧॥ అసురుసుర్రైతన్నననెండలంచంగాను। వెసనాచన్నులప్పింజెన
వెయవద్దా। కొసరితనబొందులుకోరుకొనివుండంగాను। ముసివిడిరమాందలుముంచ్చియా
డవద్దా॥ ౨॥ వెలతెనిజవునానవెడకపతివుండరెగా। కిళ్ళుకొంగిఏనమ్మంగెకొనవద్దా। అలరిశ్రీవె
ంకటవిభుండంత్తలోన్నిదెకూడె। మలసియెప్పుడునిధిమన్నించవద్దా॥ ౩॥ ౦॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ గుడ్డుతానుండ్డువిమెలుగుకాంవంత్తురాలికి। ఇడ్డెనివువలెనండ్డె ఇయ్యకొనండెగును
॥—॥ పక్కనంజూచినచూపుబావించ్చిచూచినచూపు। మోక్షలానని౦త్తికుచములపైనాండు। ఇక్కవలంద్జి
నిన్నుయెప్పుతిచెనకినానును। మిక్కిలినికూళతనమెమిూండమిక్కిలాను ॥౧॥ తగులనాడినమాఢతమితానాడిన
మాటలాంగినాపెకుంటెడ్డినవ్వుంక్కవాయను। జిగినిన్నెవ్వతెశింకంజెరంగువడ్డితిక్కినా। వెగడ్డైయెడ్డతనమెవె
ల్లావిరియోను ॥౨॥ సంత్తశించ్చినడ్డినవ్వుసరసమాడినవవ్వు। ఇంత్తలానాపెకాంగిదికిరవాయను। చెంత్తల శ్రీ
౭౨ వేంకటేశుటిశివనన్నుంగూడితివి। వంత్తడిగితినాపెకుజంత్తతనమౌలాను ॥౩॥ ✿ ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ జెర
డిసినానిపైనానిష్ఠమెమియరసెవు। చెరినిచెప్పినడ్డెల్లాకెవసెతుంగాకా॥—॥ కన్నులజంక్కించ్చితేనుకాడ
౧౪౪౨ ని వానిన్నుసన్నలనివుడిట్టితినాడించ్చెకా। చన్నులువిశికితిమచలపడ్డెపెనంగెనా। అన్నిదునిచెంతపలా
న్నెవుండ్డుడుంగాకా॥ ౧॥ కాప్పువడ్డితినుత్తేను కాపగించ్చెకాని న్నాచిప్పులంజెనకితేనుచెయి
వడ్డినా। ముట్టిరిగార నూండిత్తెత్తప్పుంయ్యుకొంజూచెనా। యెప్పు దూనికిచ్చుకమ్మెయెనయు
డుంగాకా॥౨॥ బలిమినివుపైకొండ్డెపంత్తముఅడేనా। వలపెంత్తవేంచినానువల్లదనెనా। యెలమి
శ్రీవేంకటేశయింత్తలానన్నెలితివి। తాలుతబివతినెసరితాసింత్తుంగాకా ॥౩॥ ✿ ॥ శుద్ధవసంత్తం॥
పల్లవి॥ తానెంత్తనెనెంత్తతలపావచూచితేను। కానికిచ్చితనమతికరంగించ్చెనా॥—॥ కలుచాంటినాగుబ్బ
లు గిలిగించ్చినూరకే। నాలికాండుతనతానునవ్వెనానెను। వాలుపడినన్నునిడ్డెవాడాలువిసుకుమని।
మెలువాండుతనునెమెప్పించ్చెనా॥౧॥ పలుమారునాతానుపైకానిపెనంగినిచలపాదివాండ్డుతా
ను నాముసెసినా। తిలకించ్చియుదునన్నుడిష్టించ్చిచూచిని। బలిమికాండన్నిదనుపంత్తమాడెనా॥
॥౨॥ జూడుగూడినన్నిడ్డెచూక్కించ్చినిరతులను। కొడెకాండుతన్నునెగారగికినా। యూడనే శ్రీవేంకటే
శుండిన్నిదనన్నాదరించ్చె। పాడిగలవాండుతానుబాసగానేనా॥౩॥ ✿ ॥

దేసాళం॥ పల్లవి॥ యిదియేనా విన్నపము యింక నెందున చిత్తము। వదలక పైకొండ్రించావ సమయ్యీనా॥—॥
మగండు దానియ్యు కొండ్రెమ్మంచ్చి డాంగాక వలపు। మగువ కుంగవిగించావ మంత్తు కెక్కెనా। తగులమి తావిం
ప్పితగ నించబ్బుంగాక మాపు జీగిందన తానాడించావ కేలవయ్యీనా॥౧॥ చెరితాలనా దరించ్చితె చెల్లుబడాంగా
కనవు। వూరకే నాకు వచ్చెంచావా వాద్దికయ్యీనా। గారవించ్చి కైకొండ్ల కడు నాడుంగాక మాపు। యీరితీని
ంజూచి తించావయితవయ్యీనా॥౨॥తా మరించ్చితా నంద్రితె తగు నాంగాక కాంగిళి। చెమరించ్చి పాండ్డి
తించా శిగ్గు మానినా। నేమ కీన నన్నుంగూడితా నే శ్రీవేంకటే కొండు। అమరించావ పనులే ల్లానందు వాళినా॥
౩॥ ❀॥ మాళవి గౌళ॥ పల్లవి॥ సరిగా మన్నించ్చ వద్దా నవత్తులనం దరినీ। సారిదిండు మమోముల్లు చూచు
కొనే రింద్దరు॥—॥ సముకాన నుండ్డి యాపె సలిగెలు చూపంగాను। తమితాన వొప్పులు నవ్వి తన రంగాను।
జమళిం జైతులు వేళినా మునితాంజెయంగాను। చెమదలతాముం జూచి శిగ్గువడి రింద్దరు॥౧॥
తగిలి తగిలి యాకె తాతిగాని చూడంగాను। మిగులా సరసమాడి మెచ్చుంగాను। సాగరుని చెంతలకు చొమ్మ
లజ్జంకించ్చుంగాను। అగపడి కరంగేరు ఆసతాని ంద్దరు న్ను॥౨॥ అలమేలుమ్మంగ నన్నె నంద్దికాంగిలించ్చుంగాను। చె
లరేంగి అద్దినా రెంజైన కంగాను। యెలమి శ్రీవేంకటేశ్వుడినివాజమెచ్చుంగా। సాలసీతాముసంగూడి చొక్కేరింద్ద
రును॥౩॥ ❀॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ మీరిద్దరు నెక్కడి మెమెంత్తడివారము। కొరిమి మమ్మునిద్దికాడు గూడడనంగలమా
॥—॥ శిగ్గువడియుండ్డినాపె ంజెలియంగు వద్దితివిసితే। యెగ్గులెల్లా నిన్ను నాపె యెంచ్చుకుండ్డునా। వెగ్గళించ్చి చెలు
లతావేమారు సానత్తిచ్చేవు। బగ్గనం బంత్త మిప్పుంచ్చి వాడిడిప్పంగలమా॥౧॥ కలతువులౌనమద్దుంగాను కొమ్మ
చన్నులండ్డితే। చలపద్దినిన్ను నిద్దు జంకించ్చు వద్దా। తలకాని నీవిండ్డుకంద్దరినాకిరివెద్దెవు। బిలిబిమిమ్ముంగాం
గిలించ్చుంచ్చుంగలమా॥౨॥ మంత్తనమాడి యలమేల్మంగను ంజేనకితేను। సాంత్తం జన్నులనిన్నెత్తి సొండ్డను
ండ్డునా। ఇంత్తలా శ్రీవేంకటేశ యెనసితివికేను। వంత్తు వెద్దిమీ రిం రక్కనువాళి రీయవంగలమా॥౩॥❀॥

దేవగాంధారి॥పల్లవి॥అదుగాన బలిమిసేయఁగరాదురమణుని । యెదుట వెన్నైనాను యిచ్చకమేమే
లు॥—॥చనవుగలకొలందే సరసాలు । ననిచినకొలందే నగవులు । వినయముకొలందే వేడుకవెల్లి । పట్టి
పెనఁగరాదింతులకు ప్రియునితోను॥౧॥మన్ననకొలందే వేమాంటలు । సన్నలకొలందే సంగాతా
లు । అన్నిట మెచ్చుకొలందే ఆదరింపులు । పతిని । మిన్నక కొసరరాదు మేలుంతలకు॥౨॥చుట్టరి
౩౨ కముకొలందే నాలపులు । పట్టినకొలందే వేపంతములు । అట్టె శ్రీవేంకటపతి అలమేల్మంగ
నేను । అడ్డుగానన్నిటివా జడిసి యరాదూ॥౩॥ ❖ ॥శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ తానె అంగండ్లా
౧౪౪౪ యూతగవుతెల్లా । వినులకు నింపుగాను విన్నవింపుఁగదరే॥—॥సిసవెట్టి పెండ్లాడి చెలియను మగ
వాండు । వెసదొంటబెడవాడవే యందగునా । ఆసకొలిపి రప్పించి యాపెనంతలో మోఅంగి । బాస
రించి వెరక్కతెంబా ండ్లందగునా॥౧॥చిత్తందప్పచెంతచెలిచేతి విడెమిచ్చి । గుద్దుతొంబ
రాకునీను కొనంద గునా । అట్టిసరసములు తానాడు తానెం జూడంగానేన ద్దినడుమ నా
పతొనగండదగునా॥౨॥తాలిమి తానాకలంగి దండగిలిపెనంగు తానే । లాలించి యెవ్వతెనే నాతలంచం
దగునా । ఆలించి శ్రీవేంకటేశుండలమేల్మంగను నేను । మేలువాండు నాకుండాను మితిమీరం
దగునా॥౩॥ ❖ ॥ఆహిరి॥ పల్లవి॥ ఇదివో నా విన్నపము ఇంకనేమీ ననవోప । యెదలో వలపు నీవె యెరు
ంగుదువు॥—॥చలపాడిదానంగాను సాదించేదానంగాను । తలకొనినిన్ను దూరేదానంగాను । వలపు
లకొంకలవసివాడ నోపక । వెలినుండి నీకు విన్నవించేదానంగాని॥౧॥పెనంగేదానంగాను బిగిసేదాన
ంగాను । తనియకరక్కసించేదానంగాను । మనసుని కొప్పగించి మాటలనిన్నం బాగడి । వినయముతో విన్నవి
ంచేదానంగాని॥౨॥విరసపుదానంగాను వెక్కసపుదానంగాను । తరితీపుతోంగలసేదానంగాని । నిరతి శ్రీవే
ంకటపతి నేనలమేల్మంగను వెగట కొమ్మొక్కి విన్నవించేదానంగాని॥౩॥ ❖ ॥

కి దారగౌళ॥ పల్లవి॥ ఘూర్జె అంగరపరిమె యింతలాల। చెరిన న్నెంత్తి శిగరి గుంచ్చురిచెలుయి॥—॥ వజపె
ంత్తగల దనివర్న్నించ్చి యడుగనెల। తలంపెంత్తగలిగెనెంత్తయునెంత్తె। చెలి ఘికాలండివెడ్డిచెప్పి చూపం
గతాడు। కెల యెమురా కొల్లకిచ్చుగించ్చుదికాలండి॥౧॥ శింగ్గారమువెర్క్కవెట్టిచెలంగివర్న్నించ్చునెల। అం
గ్గమెంత్తగలిగెను అంత్తానంత్తె। త్తాంగిచూపులాపలకు తాడరనెందాంకాగు రి। పంగ్గనవెర్కలశిపా
యమపండ్డదిగురి॥౨॥ రతికాంత్తుకాలబెడ్డిరచ్చులావర్న్నించ్చునెల। పతి ఇతవెంత్తతన భావమూనంత్తె।
తతి శ్రీవెంక్కటపతిఘుండు తానలమెలుమంగ్గను। సతమై కూడియుండ్డెడిసాజమె గుఱ్ఱరికె॥౩॥
❖ ॥పాడి॥ పల్లవి॥ చెప్పరాదా నాతోను చెవులారా వినెంగాని। వుప్పతిల్లంజెప ఏతెలూరిన య్యా
మెన్న ను॥—॥ వాడికమాదలాడి వచ్చెనంద్దంజెప్పవంప్పి। యెడనుండ్డ వయ్యాని వింద్దాంరాను। జాడడ
పై రనాతొనెసరసము లాడి తివి। విడెమె వ్రతిచ్చెనయ్యా వెడుకతా దికు॥౧॥ బలిమినన్నుంబెండ్లా
డిబాసవెల్లానాకిచ్చి। తల ంచెదెక్కడనయ్యా తమితోనివు। కలదెల్లానా ఘొండనెరండ్డవవలపునిగు।
చెలిమెడంగల్లెనయ్యా చెలులెతానెండు॥౨॥ తామెరపువ్వునవిశితగనన్నుంగాంగిలించ్చి। యెమగువంజూచెవ
య్యా ఇప్పుడునివు। ఆముకశ్రీవెంక్కటపతి అలమెల్మంగనెనెను। రామించ్చినన్నెలితవిరానివంత్యామెచ్చితి॥౩॥
❖ ॥బౌళి॥ పల్లవి॥ నిముండ్డరికిరారాదానెండువెలయాండ్డపు। ఆముకానిసరసములాడవచ్చెవ్వా॥—॥
చద్దెపువరుసనాచెసుద్దులు నిపంజెప్పంగా। గద్దిగాంగాయుపార్క్కవురడనుంద్దిగు ద్దుతాడనిపొద్దంగ్గాలు
పులసియంగ్గాను। బిద్దాంద్దుచెంతయుచేశిచెప్పలునొర్క్కవు॥౧॥ నెలంతవెడుకలప్పనిమోగమ్ముచూడంగా
ను। చెలరెంగిచన్నులపెంజెఇవెనివు। శెలవులనప్పుకొండ్డెచెంగ్గదనిలుచుండ్డంగా। కలువప్పువ్వులవెశికొం
గిలించ్చెవ్వా॥౨॥ సారెనిమాటలువినిసంత్తోసానన వ్వితెను। గారవించ్చివచ్చెదముగబ్బిరూడెవు। ఆరని శ్రీ
వెంక్కటపతిఅలమెల్మంగ్గనునెను। సారెనన్నెలియాపెనుజంద్దలుసెనివ్వా॥౩॥ ❖ ॥

బౌళి॥ పల్లవి॥ నీసుద్దులు విన్దీను నీవృకాత్తలూనీకు। ఆసయెంత్తైనాంగద్దుటండువాలిద్దాండసు॥
॥—॥ యెడనుండ్డి తిద్దిండ్డాంకా నివృతెనిఖామాదడిజాడతొనిఖాండ్డుశెల్లా నాగివద్దున్నా। వెడుకడాం
డవుతార్లి వెనారవునివెవ్పుడు। వాడికగా మాణ్ణండ్డికివచ్చితి దినెండు॥ ౧॥ శ్రీయువలసినదిద్దుచెంత్తనికెమిప్రియ
ము। కాయ్యజకెలినిమతికాంకడెరినా। దాయకెసుకొంగలవృజాణతనాలు నెత్తు (వృద్ధయు) యిదిాండుగా
౯౨ మమ్ము ఏజనకినవ్వేవు॥ ౨॥ యెప్పిచి నితలంపులు యెన్నండు నికాంగిళి। నిద్దుకొన్నని కొన్నికే నెరవెరినా। యిుట్టి
శ్రీవేంకటపతియెనలమేలుమంగ్గను। గుద్దునమచ్చలితి దికొవిడ్డుండ పాడువు॥ ౩॥ ॥ వొండ్డావసం
తం॥ పల్లవి॥ యెదుమవద్దియాగడము యిరిచిసుద్దులు। కదకదనివెయుదిగయ్యాతియనవా॥—॥ కిమ్ము
౧౪౪౭ లసతు శెల్లానుకెరికెరినవ్వుంగాను। తమ్ములమ్మాసంగెవృయిుాతరు గొరికిని। యెమ్మెలకు నివి వినుయెమె
మిసిసినాను। ఇమ్ము ● లిశిగ్గువడనెడిండియాండదనా॥ ౧॥ చెంత్త ● నున్నవారెల్లా చెవులుమూసు
కొనంగ। యెంత్తవచ్చి ● దూదలాడెదివిపితాను। వింత్తశెరినివెంత్తవిడు ● శకాండవైనాను। ఇంత్తెకి ఆ
జ్జడియ్యెతెనెండియాండదనరా॥ ౨॥ చెరివ్వాడిగవువారుతిరసులు వంచ్చుకొంగా। సారెంగాంగిలించ్చెది
సతినినివు। యిుాలితి శ్రీవేంకటదిశ్యయెనలమేలుమంగ్గను। యెరానన్నెలితివాపినెండియాండదనరా॥ ౩॥
॥ లలిత॥ పల్లవి॥ దూతువురావమ్మానిసుతుని యశొదమ్మ। టూతులండిడ్డివడ్డంవ్వైవాలతులనెల్ల
ను॥—॥ బాడహావివృద్ధక్కిబుడుగుల తాడివెన్న। తాడికి వొడ్డిండనతాడివ్వాలికి। కడవతొ పాలదిా
ంగడలుడివృకతిని। కడవ్వుంబాశెల్లాం దాంకం త్తలుసినిని॥ ౧॥ అక్కజపు తాచెక్కిబిద్దుగట్టిపొంబిన। చక్కి
లాలునురుగులుంజవిగానిని। వెక్కసానంబద్దరాకెదిదులంబారాడుతాను। మోక్కలానక్కైత్తకొండ్డెము
ద్దులువెడ్డిని॥ ౨॥ పన్నాయదొంత్తువెక్కిబానలవిరుగు నెయి। చెన్నమిారనారగింప్పుచెరిన దిచిలి అన్నిదశ్రీవేం
కటవిభుండలమేలమంగ్గవిభుండు। వన్నెలంగ్రిష్ణుండెంద్దిండ్డివాచిదంటాంచ్చిని॥ ౩॥ ॥

డి నాథం॥పల్లవి॥ ఇంద్రరివిమోదానసని యున్నాన్నాండవు।చెంద్రి నామ్ములేల్లాంబె ప్రికిం
మెడల్లానన్నవాండ్లు మిక్కిలి తమకమున।పాడించ్చు కొండ్లనున్నాండు భామలచేత।వ్రాడిగవ్వు స
ఖులచెలువాడ్డనుండ్లంగదరే।విడెమోరి అడపము వెలందులాల॥౧॥పరగగడ్డిబ్బినుండ్డి వాత్రుక్తిలచేత।
గరిమనాడించ్చుకొండ్లరడుంబూక్కైని।కెయలంగడ్డిరవాపు కియ రెబంటాభరివరుసనాలవడ్డిలవారి
లన్నివి సరకే॥౨॥శ్రీవెంకటద్రినున్నాండుజిగినలమేలుమంగను।యీవేళం గూడియున్నాండు యీదివ్వ
ండు।వివిగండెరవియరెచె సంజనవరులాల।భూవవ్వుసవతులాలవిూ గదరె మీరు॥౩॥ ॥మా
రవి॥పల్లవి॥చెనాథెల్లాంజె రివ్వుదింత్తవానివలెనె।వానికూడివలబింబ్బవంత్తమానాకం॥ ॥వ్వాని
చెలులచె తనన్నెడంబరవించ్చేవు।చానయ్యానిమూద్దరునెనడ్డమాడెనా।అన్నుకొని నామ్ములు నా
కంత్తలానెబాసగెవ్వు।కాన్నివ య్యానెనాసాదర త్తినా ఇవ్వుడు॥౧॥వద్దెసతా నూరక్కినావావ్వులునె న్నడ్డిగి
వ్వు।పొంది నినివండ్డంగనె నూపననెనా।గరిమతావిడిమిబ్బిరడునుబ్బు రించెవ్వు।పరితిచెవ్వుతాడ్డివిడరపె
త్తిదాననా॥౨॥అడరిపామునవట్టి అడ్డెరాంగిదెంగూడెవ్వు।యెడదన్నెలంగాన్నిన్నెలయించ్చేనా।అడనశ్రీవెం
కటదిరిఅలమేలుమంగనెనెను।పదరినితానెనుపాలివుండ్డంగలనా॥౩॥ ॥నాగవరాళి॥పల్లవి॥మూపుచివా
ండవ్వుమాయిుండ్డికెరావాదా।యిమాడ్డనితమకమెయింత్తసిసింగారా॥ ॥సతులెల్లాంజూడంగా
నుజూరండిసివ్వుపయ్యెద।రతికివెళలేదాయీరవ్వువలెనా।పత్తివ్వెతెనెమిమూకుంటా దించ్చవడ్డవిగ్గు।అతిజ
వ్వనమునిన్నునాడించ్చుంగారా॥౧॥కాలువులూపలనె కిగ్గులు మోవమూదడెవ్వు।వల వ్వువట్టిగెయగావా
శివలదా।యులవ్విజాగాండవ్వెతెనెమిమూసువడ్డాసుద్దు।పిలుచుండనమ్మునిన్ను పిడరించింగా
రా॥౨॥వ్వాడిగముసియంగానెబాడ్డిరంగాంగిలించ్చేవు।యీడుజాడెఅంగవ డ్డా ంచ్చుక్కెనా
ను।యీడనె శ్రీవెంకటజిరి యెనలమేలుమంగను।కూడితివినిరయగొగురిసిసింగారా॥౩॥

దేవగాంధారి ॥ పల్లవి ॥ కాదనివేసరివారరు నోరించ్చిన వాండవు । పాడుకొని వొద్దనే వాయకుండ్డవుగాకా
॥—॥ నన్నునింత్త గాలనే విని నమ్మించ్చిన వాండవు । విన్నపము వియ్యనే లాపె మూరునికు । సన్నలా చాయలాను ఆదన
వులు చెల్లించ్చి మన్నించ్చిని వే యిరింగి నునిచ్చవుగాకా ॥౧॥ అద్దనాల చేతువగాని ఆదరించ్చిన వాండవు । దిద్దనే
నాగునాలములు తేలుపనేల । నెద్దానిమ్ముకాలములు నిన్నెవతలుంచుకొని రమ్మ గాననున్నరక్షించ్చె విడ్డనివేరాకా
౯౨ ॥౨॥ కాతునసన్నుంబెద్దుర భాగిచ్చిన వాండవు బత్తిని కుంజేరి చూపవద్దు । హత్తి శ్రీవేంకటదేవుడనైన నలమేలు
మంగను । సత్తుగాంగూడి శివిమెచ్చంగండ గుంగాకా ॥౩॥ ॥ సాళింగామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ నెనితండు
మాటడితేని వు అడ్డాలురానేల । ఆనుకని వేనాతాన ఘునన్నరివే ॥—॥ యెతులుని కుంగలితేయుండ్ది
౧౪౪౬ తాంజేతువు గాక । కాతరించ్చి యుండ్దరి తాలగవ్వుమెందుకే । నితులునేరుచు కొంచ్చని వేనడతువ్వుగా
క । వాతరించ్చిని వు మా కు బుద్ది చెప్పనేందుకే ॥౧॥ తనివి తొండుజర్గ నిదానవ్వె తేనాడుగాక । యె
నతిని ముదిరి బిఘుయా డనిందుకే । యెనతిచుద్దమవ్వెతె నెద్దయినా నాతగాక । మోనతి మాకే దు
దాయములు చెప్పనేందుకే ॥౨॥ తియమోవికగలితే తేవలునేతువుగాక । వాయప్పుమ డమ్ము తోడి పం
తమెందుకే । యీయెడ శ్రీవేంకటపతుండె నలమేలుమంగను । వాయకసన్నల గూడె నెపము చెప్పనేందుకే ॥
౩॥ ॥ సామంత్తం ॥ పల్లవి ॥ చేరి నన్నుంజూచి యేల తిగ్గవేడేవు । నెరవునికరంత్త గడ్డానే నేరింగినగాని ॥—॥
ఆసనీకుంగలిగితె నాతని వాడాలోర్తవె । మూసిదాంచనేల నిమోపము మీదను । బిసవెద్దవల నితేచేతులు
చాంచుతేను పాలెలవద్దనే విండెవున్నాండు ॥౧॥ మనసునీకు వచ్చితే మాదువెల్లానాడవే । యెనతికగుబ్బతి
అనివే మోతాను । పని నీకుంగలిగితె పానువుప్పంబండ్దుండవే । అనుమానించ్చంగనేల ఆడనేవున్నాం
డు ॥౨॥ వెడుకైతే చితనున్నవిడె ముచ్చింత్చుకొవే । వాండు మోవి మోడనవ్వంగవవే నాకూడె శ్రీవేంకటప
తిండుకాం తియలమేల్ మంగను । వాడిక మెచ్చవే నాకు నాచివున్నాండు ॥౩॥

మాళవిగౌళ॥పల్లవి॥చెలులాల చూడరె యీచెలి భాగ్యము। అలమేలుమంగ యీకెకబ్బెను యీభాగ్యము॥
॥—॥పతిదయగలిగినపడంతిది భాగ్యము। అతండు మాదమీఁదనిడెడి భాగ్యము। సతతముం బాయకజ
ప్పవుండెడిభాగ్యము। అతివవెండ్ల పగల్లానదియెమి చెప్పరె॥౧॥ మగండు మన్నించ్చిన మగువది భాగ్యము।
సొగిసియాతండు మోహించ్చుదభాగ్యము। వెగడువెనిరతుల వెసఁగనిడి భాగ్యము। మగువలవలపులు
మరియెమిచెప్పరె॥౨॥ శ్రీవేంకటపతిండె వ్రేమచ్చికనిసతిది భాగ్య। మావెరనాతండు మెచ్చినది భాగ్యము। తా
వ్రకొనియెప్పుడూండనవాండాచె భాగ్యము। యెవనితలనెరుపు లింకనెమి చెప్పరె॥౩॥ పాడి॥
పల్లవి॥ యెంతటికిం గాసరవవెని తండిన్నిదిజానా। బాధువగా తానె నాకుంజనవిచ్చెంగాక॥—॥ అలినెవె
డివాండె అన్నిబుద్ధులు నుంజెప్పు। లాలించ్చి భాగించ్చునె చ్చు లాగులుగాను। మెలుగలిగినవాండె మిక్కి
లివెడుకచూపి। పాలించ్చి మెలములాడి పనిగొనునెచ్చును॥౧॥ వెసలు వెట్టినవాండె వొగ్గులతావని
ంచ్చుకొని। వానితోమను పనెచ్చువన్నెకెక్కను। ఆసకొలిపినవాండె ఆ దరానంగాంగిలించ్చి। వెసదు
లకవలపు వెలయించ్చనెచ్చును॥౨॥ రతింగలసినవాండె రమకొత్తా మోవి యిచ్చి। మతికి సంతోసముగా
మన్నించ్చును। ఇతండు శ్రీవేంకటపతిండె నలమేలుమంగను। ఇతవెరింగి నాకికను నెనయంగనెచ్చును॥౩॥
॥ఆహిరి॥పల్లవి॥ వెగిరించ్చి చూచితేను విరసమౌ వలపిల్లా। బాగుగాని చుకము వెపచరించ్చవలెను॥—॥
పతిచిత్తమెఱింగి గాబ్బనమాదిడంగవలె। పొత్తువు చూచుకవిడెమియ్యవలెను। తతిడెలుసుకొని యత్తరి
లివసెయువలె। చతురతతోమెలంగి జవరాలికి॥౧॥ చనవిచ్చినప్పుడెన రసమాడంగవలె। వానరంజూంచి
తివాడాలొత్తవలెను। వినినింపుగలిగితె విన్నపము సెయువలె। పినంగి పైకొనరాదు ప్రియువాలికి॥౨॥
నాదినపొండ్లైతెను నప్పులు నప్పంగవలె। చొడచ్చితె పక్కనుండి చొక్కించ్చువలె। యీడున శ్రీవేంక
టపతియిద్దిద మెలుమంగ। కూడముల్లిడ్డు చెల్లు గునానం త్తురాలికి॥౩॥

కాంబోది॥ పల్లవి॥ సంతొసించ్చుకొండ్వంగాక సతి నన్నెనను। వింత్తలుగా మరి విన్నవించ్చెదిదెందెది॥—॥
యెండ్వరు సతులుండ్డినా యెవి జవాండ్డవు నీవు। పొండ్డు దివెడు కలభాగము నిది। ముండ్డె నెప్పులకెల్లా
మూలవ్వగు నామున్నె విండ్వాలనిం గనె మును విన్నవించ్చెదిందెది॥౧॥ వారి వారి పై పెరింగి వలపించ్చుకొండ్వా
వి గారవించ్చునెరి చినరవ్వానిది। కోరికె రింగిలాలించ్చు కొపైదని కరితో వ్వెత్తి నీకు విన్నపము సేసెదింకనెం
దెది॥౨॥ యిచ్చ యెరింగి కలసి యింపులు నిచతురత। మచ్చికరతులలోని మక్కువ నిది। పొచ్చినతి శ్రీ వెం
౮౧ కటపతియైన అలమెలుమంగను। విచ్చనవిడి నీవు విన్నవించ్చెదెందెది॥౩॥ ❀ ॥ సారంగనాట॥ పల్లవి॥ ఆపె జుం
గ్గు నీవెజుంగుదా లోనిపను వెల్ల। యెపున విన్నవించ్చితిమిదిగా చెలులము॥—॥ ంకెమ రచ్చి చెప్పింప్పు
౧౮౪ డువాయె వెరవత్తువాయని। కామిని యాడని వెరగాచుకున్నది। నిమనసెడ్డ వచ్చు నొన్ని వ్వాడిగమ
చ్చుదిచ్చా। యీమెరనుం ద్దానననియెంచ్చుకొండ్డనున్నది॥౧॥ యె వ్పుడు మొము చూతువా
యెనన్నసితువాయని। చొప్పు గానివంక్క చూచుకవున్నది। మెప్పుం చ్చుకొండ్డు నొన్ని వ్వు మెలమా
డుదువాయని। చప్పుడాలించ్చుకొండ్డనచ్చుదనడవున్నది॥౨॥ కండ్డవరుం బిల్చువాణెక్కడం గూడ్వాదువా
యని। పొండ్డి నీపానుపు మీందం బొరించ్చుకున్నది। అండ్డవు శ్రీ వెంకటపతి అలమెలుమంగ యారె చెండ్డని
కాంగిటం గూడి చెలరెంగుచున్నది॥౩॥ ❀ ॥ సామంతం॥ పల్లవి॥ యె మినొప్పమె యీవెరసతికి। కొత్తపు
వి బలములుకి వరిమాయ॥—॥ సుదతి నిదు పంజులవెలుంగ త్తె। వుదయచండ్డరు నికెడ్డ
రింగి। ముదమున నంగాళెల మొంతలనుచు మరి। కొదమ తుమ్మిదల హొంతలకలరె॥౧॥ తొడనెడ
కెపుదొడ్డపవుంజులని। నిడలతరువులు నిక్కిచూచి। కెడించ్చుగాలికి గెరలి నవ్వువ్వుడి। చూడదూలియని
వెడుకపడియె॥౨॥ చింతదిరనిసి నపాలనుచు। చెంత్తనె విరులపరింపాగ్గి। యింత్తలో శ్రీ వెంక
టపతి వెలంగ। సంత్తసమునందె నచండ్డముదెలిసి॥౩॥ ❀ ॥

వరాళి॥ పల్లవి॥ యీకసండ్లని సందిడినేర్పున్నదా। చేకొన్నదాంకాగు ద్దులేలి నింత్తెకారా॥ — ॥ చెలినెలినవాండవు చె
లింగు వద్దంగరాదా। కొలువు వారిదిగ్గ గాంగాంగాంర్తిరంగారా। తలంపు నివడుగంగా ండగఖి న్నఖించ్చరాదా।
మలభివరేవళ్లము శృమజబింగారా॥ ౧॥ నివుషన్గత్త మూడంగా నిపైమూయ చల్లరాదా। సావలిసాడుండన
ముచూవింగారా। పూవులనివు వేయంగా పొంచ్చి పడ్లకొనరాదా। ఆవలమరుబానాలము లనిమానేంగా
రా॥ ౨॥ వాడ్లెరత్తివేళ నికేనురమెక్కి యిచ్చుకొరాదా। ముద్దిదాసము గాపుండ్లామోక్కింగారా। అద్దెత్తిథవె
ంకటేశలమేలు మంగయీకే। గడ్డిగానియిచ్చేరింగి కొంగిలించ్చింగారా॥ ౩॥ ❀ ॥ పొండ్లాళవసం
తం॥ పల్లవి॥ యిర్ధద్దాంకానేమన్నజాడయేమని చెప్పుదునయ్యా। కండ్లవనా చేమవలుకమ్మి వృష్టాంగ్గిం
చేను॥ — ॥ మంచ్చిమాదనివాడంగా మనసార్కడయను। పించ్చినకొ విలకూంతాంబ్రియమాయను। మిం
చ్చినివునవ్వంగాను మోనుచ ల్లనాయను। పొంచ్చి ఇండ్లవావెన్నెలిపుడు చు ద్దమాయను॥ ౧॥ నివిడసాం
ంగానిని వృగలములాయ ను। ఆవేళనాపూప్పునగాతెఅలపాచ్చేను। కైవ రమ్మేనివుగాంగాకొంపుర
ముడిడేను। తావులనాళ్లలని పొంతామరపాండ్లాయను॥ ౨॥ కదిసేనివేలంగా నిక్కడ నిద్దెచెలంగిలి। ఇదేనావన
ముతిగెలింప్పులాయను। అదనత్తివేంకటేశ అలమేల్మంగను నేను। మొదలి నాజవ్వనమెముదము నొందిం
చ్చేను॥ ౩॥ ❀ ॥ వరాళి॥ పల్లవి॥ వద్దనేమాతొనేమాతో వచ్చివాడంబరువితే। ఇద్దరికిండానేమూలమిన్నిదికింగదవే॥
॥ — ॥ తేగరానిమంర్కులకు తేలిబచెప్పుదమేలు। తగుకైనయెడకు నాదరించ్చుం బాడి। వగసాదించ్చుకా
నిచావక్కనం గూచుండవడగు। తగవులుమాలొమారుతానె తెచ్చెండగునే॥ ౧॥ అదలించ్చరానివారి నడ్డివం
డుకొండ్లనిత్తి। సుదత్తులవాదుదిచ్చుదనంగ్గతి। వదలరానివారినె వృగమాన్పుదవు నాయము। పాదిగిత్తానేమ
మ్ము బాధించ్చుండగునే॥ ౨॥ మచ్చరపు సవతులమద్దపెద్దద మంచ్చిది। యిచ్చినవాసెంత్తలనేలు దగిత్తి। మ
చ్చురవలమేల్మంగమగండు త్తివేంక్కటేశుం। డిచ్చుమమ్ము ంగూడిత్తానేయీడేచ్చుండగునే॥ ౩॥ ❀ ॥

కన్నడగౌళ ॥ పల్లవి ॥ ఆతనితోనా విన్నపమడెయనవే । కాతరపునా వలపు కారుకమ్మీననవే ॥ — ॥ యెప్పు
డూండా మన్నించ్చెదియెరుంగుడు ననవే । యిప్పుదినాతమి యెంవ్వన్నియ్యడనవే । తప్పు వెదుతన మాదుద
యగలండనవే । రెప్పలెత్తి చూచుదాంకా రించినా సల్లనవే ॥ ౧ ॥ తిరమ్మైనాపై బత్తి తెలిపితిననవే । సరి విరహాన
ంబడంజాలననవే । కరుకరించ్చి నన్నింక నమ్మకండ్డినన్నినవే । మరిగించ్చి వద్దిజ్జాలి మరి యెందికనవే ॥ ౨ ॥ తగన
న్నుంగూడి నాండు తల చెంతునే ననవే । తగ నిరతుల నంగాంక్షు డిండనవే । జిగినల మేల్ మంగను శ్రీవెంకటే
శ్రీ శుండు తాను । మిగులానన్నేలి నాండు మెచ్చితినే ననవే ॥ ౩ ॥ — ॥ ఆహిరినాట ॥ పల్లవి ॥ అయ్యో తన కల
౧౪౪ లాంగన డినా సంత్తాసమే । నెయ్యపు విభుండు తాను నేంగాడనేనా ॥ — ॥ ఘనుండు తానే వ్వత్తేంతాంగా
మించ్చిన విన్నానూ । యెనయ నివెడుక తానిద్దె చూచెనే । మన్ననిచ్చి య్యాపె మతాముదిపద్దె మిచ్చినానూ । వా
నగూడి యెందుకెల్లా మెడం బట్టెనే ॥ ౧ ॥ తలంచి య్యాపె ఓం ద్దతాంగారినా నిడపు । ఒ
లుచుక వచ్చి వాడ్డంబె ద్దినే నేను । చెలి నెంత బద్ధకీ యుంజిత్తానంగలి గినాను । కలకాల మాబిమా
డిగము నిసినే ॥ ౨ ॥ యిరవుగ గండామిద్దయానే నన్నీవుండ్డితేను । పరగంగంబరచెనేవ్వానుపునేను । శిరుల నలమే
ల్ మంగ శ్రీవెంకటేశుండు తాను । సరి నన్ను నేలినాండు చనవు చేకొండ్డినే ॥ ౩ ॥ — ॥ కాంబోది ॥ పల్లవి ॥
మెలుంతధైర్యముననపు మెచ్చువద్దా । తాలుతని వన్నిదనుడాడ్డవాండవాడువు ॥ — ॥ తరుణితి నిమోం
డితలంపుగ డ్డుగనక । విరహమ్మైనా మేలే వేతలేదు । మరిగిని మోండిప్రేమ మనసు నిండ్డేంగనక సరుగం
జిత్తజ్జునకు వెరవ డెంతైనను ॥ ౧ ॥ అంగ్గన ప్రాణాముల నియాసనున్నవిగనక । వెంగ్గలి నిద్దాపులపు
వెసరదు । వుంగ్గరము నిడి వెలను డ్డంగాంజూచెంగనక । ఘంగ్గడు తమకమెంత్త గొచ్చి యెచ్చువించ్చి
నా ॥ ౨ ॥ చెలంగి పాయము నిక శీలవు సిసెంగనక । తలకొన్నచింత్తల కుత్తలంకడు । చెలియల మేలుమ
ంగ్గ శ్రీవెంకటేశుండవుని । వలరి కూడితివింక నండ్దకూడియడు ॥ ౩ ॥ — ॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ నేనెంత్త బిడ్డానను నీకెందికిఁ గాఁగను। తానకమ్మై యెంత్త మోకడా శిరిసిసేవు॥—॥ చెలులు గ
లవాండవు చెల్లు నుసురసమాడ। వలచినవాండవు నవ్వంగం జెల్లును। తలంపుగలవాండవు తమకించఁ జె
ల్లును। బలిమిం డాకార్యాకరింపుం బనియేమి నీకు॥౧॥ వేడుకగలవాండవు విసూడ మాడంగం జెల్లు। యి
చ్చైనవాండవు చనవియ్యం జెల్లును। వాడికైనవాండవు వద్దంబెద్దుకొంజెల్లు। పాడిబెళ్లు నన్ను నేడంబఁ బాచన
మిడికి॥౨॥ కరుణగలవాండవు కాఁగిలింపుకొనం జెల్లు। యెరవులేనివాండవు యెనయం జెల్లు। యి
రవై శ్రీవెంకటపతి యెనల మేలుమంగ్గను। సరవిం గూడితి వెన్నిచన వులిచ్చితివి॥౩॥ ✤ ॥ దేసాళం॥ పల్లవి॥
నియ్యచ్చులాండదానను నియ్యతవిబూత్తుంగాక। ఆయింత్తి నీమారుకానరు దానాకు॥—॥ యెలవిన
నిచిత్త మెప్పుడెద్దుండ్డునో అనికాక। నెలంత తాంబంత్త మాడనేరనా నేను। చెవిఁ కినె మేమి బాసచేశితివో
అనికాక। తలకొని మ ఝ్ఝుపెట్టండ దవానాకు॥౧॥ యీసతిపైనె మోహామెంత్తగడ్డా అనికా
క। వూనివాసు తెంచ్చిమీ రనోపనా నేను। వెసదతాని మోము విన్న నౌనో అనికాక। తాని యాబ
యెమ్మె మాన్పుడాడ్డా నాకు॥౨॥ చెలంగిని వేడుకలు చెల్లింత్తు ననికాక। యెల యించ్చుపెను గెల్పునేడు రా
నాకు। అలమేల్మంగ్గనే నేను ఆశ్రీవెంకటపతిం ఉండ। కలసితాపెను నాడిగలదానాకు॥౩॥ ✤ ॥ గౌళ॥ ప
ల్లవి॥ కొమ్మలకు నిద్దివాజకాదిసేసును। సమ్మతిగా నడచు ఓసంసారపులము॥—॥ నను పెంత్త గలిగి
నా నాయకుని యేడాడ్డున। వినయము మొలెవన్నే వెలందికిని। చన వెంత్త యిచ్చినాను సరసమాడెడివేళ।
పినగకుండ్డు దెరడుం బెద్దరికము॥౧॥ యెగ్గులేక వలచితానెంత్త పచ్చిమాందదినా। సిగ్గునే రపుడెవ
న్నై చెలియకును। వెగ్గళించ్చియాతండెంత్త వేడుక పనవ్వినాను। వొగ్గిగుద్దుతానుండ్డు దొరంపరికన
ము॥౨॥ వాలి శ్రీవెంకటపతుండురము పైనిడుకొన్నా। లలి మొక్కుదేమిలు యలమేల్మంగ్గకు।
కలశి మెలశి యెంత్త కాంపురముచేసినాను। తలంపులో నె మెలంగు దితగవైన నేరుపు॥౩॥ ✤ ॥

సామంతం॥పల్లవి॥చెలులు తన్నెవ్వరంత్త చెర్శి నాం జెసిరి గాని। వలవని గర్వాలు వారికేమ్మకోనివి॥—॥కొండిగి
తనగు నప్పలు కాగడం గండగుం గాక। అడనె టింగరవెంగ్గి మాడం దగునా। వెదకితాను న్నా ఘాదు మిచాదిం
చ్చుం దగుం గాక। యిడుదుంబరా ఫతాల నెలయిం చ్చుం దగునా॥౧॥ వైళముతాం జెప్పినదు వతెం జెయం డ
గుం గాక। నాలికె కితన తాంబెనం గండగునా। మెలుసి పినం ద్దుకు మెచ్చుంగండగుం గాక। కూళతనమున
మరింగొసరం గండగునా॥౨॥ చొక్క పైపొం ద్దుసిని తె మెడం బడం దగుం గాక। చక్కంగా నెడమాదు డించ్చుం గం
౭౧ దగునా। ఇక్కడ శ్రీవెంక్కటపతుం డెనలమెలు మంగ్గను। దక్కె నాకు నతండు నెంపమకించ్చుం దగునా॥౩॥
౧౪౪౬ ముఖారి॥పల్లవి॥నివెనన్ను మన్నించ్చె వ్వునింగొసరె డె ము న్నది। యీవల నావల నిన్ను నెచ్చు రించ్చు నెం దిటికి॥
॥—॥ చక్క నినిన్నుం జూచి సతులు వళ తురికా। మక్కువ నిప్పు వారి పైమాన రాతు గా। యెక్కువ ద్దానిం డ్ల
రిలొనెవేవని వుండ్దానం గా। ఇక్కడ నా భాగ్యము యెంచ్చుంగనె మిటికి॥౧॥ మడన గొపాలుం డవెమ
మ్మాలుగలంతువుగా। కొడుగక ఇంత్తులకు ంబొరాడుగా। అడనం బద్దపు డెవినయ్యెనని మొక్కెతిం
గా। పడిమారులు నుని తాంబూరించ్చు నెందిటికి॥౨॥ ఇదె శ్రీవెంక్కటపుర ఇంవైవు న్నాండవుగా। పడారు వెలుకాం
త్తలపతివైతిగా। అడననలమెల్మంగ్గనైన నెంగూడితింగా। అడివాని సుద్దులు నెన్నడుగం గనెం దిటికి॥౩॥
అహిరి॥పల్లవి॥చూడమాకు వెడుకయ్యెనా నాద్ద పుని చెంత వెల్లా। విడరాని కొండ్దు వెషెవె లవెద్ద వచ్చునా॥—॥
చెక్కచమరించ్చునం గ్దచెసు రదిమి సరెవు। యిక్కువ నా కెప్పైనికు నెంత్త మోహమో। చక్కనివడనమని సారెసాం
ంబాగడెవు। మిక్కటిల్లని కెయెంత్త ప్రియమో యిపుడు॥౧॥ కడు దిక్షిదాంక ఫుండ్దాక ప్పె వు పైపచ్చుడము। తడ
యకలా హూనెంత్త తగులా యమో। బడిబడి గుబ్బలపైపన్నెరు చిలికించ్చెవు। అడర్నిని కిడి యెంత్త అపురూ
పమో॥౨॥ గాలి యెండ్దా కొంక ఫుండ్దా కొంగిదుని ంచ్చు కొనెవు। యీ లీలనల శ్రీ మంగ్గ యెంత్త మద్ద
మో। యెలితి శ్రీవెంక్కటెశ నన్నునింత్తలొనె। బొలినిమ దిలొనను సాదమెంత్తో॥౩॥

శ్రీరాగం॥పల్లవి॥నివ్వు నసిది మాయయ్యరా నెంగొన్నమయల్లుజాడా।చెవమీరనెంచెసి సింతనికె శ్రీలవూ॥—॥
యెకతాననుండ్లి మాపవెన్నియెత్తాాండలపాపు।యీకడనిమోముచూచి ఇడ్డె మోగమోడుడు।రాకనివుం
డ్డితింగాతరానాడు ంజింతింతు।చెకొ నీవద్దనుండ్డె వెలపెంగినప్పుడు॥౧॥యెయింత్తి ఇండ్లనివున్నాయీసు
కంగడ్డ రుపతొత్తు।నియాడరింప్పునంజేండ్డినె సంత్తాక్షించ్చుకొండ్ల।తాయరానిజవ్వనానతాడకిపద్దంగంజూ
తు।చెయినివువెళితేను చిత్తముగరంగుడు॥౨॥కారి నిన్ననంత్తలానె కూడిమండ్డెమెళమోాడు।సారెనీవుడెయుపం
గాచనవునమోక్కుడు।యీరితి శ్రీవెంక్కటేశ యెనలమెయిమంగ్గను।నెరుపుననివెలంగానిన్నెనెనమ్ముడును॥
౩॥ ॥బౌళి॥పల్లవి॥యెలనాతానానతిచ్చెవిచ్చకపుమాటలేల్లా।అలకించ్చితిని అంగాక అవుంగాదనేనా॥—॥
మగువపండ్లానెనివుమాటయిచ్చినవాండవు।నిగిడికొండ్లనెయకనివుమానెవా।చిగిరించ్చిపూచికా
చినయడ్డివామానిడె।తగం బండ్లువండ్లకతామానినా॥౧॥తిరకొనని ఇండ్లకిండెచ్చుకొన్నవాండ
వుగారవించ్చికాడకఇం క్కమఅచెవా।అరనారమెనిమీండనలం దినకస్తూరి।కారిపరిమళ
ముచెకొనవండ్లెంబావునా॥౨॥వాడ్డంబెడ్డుకనిపాదాలొత్తించ్చుకొనెవాండవు।వాడ్డికమగండవైనివుం
డ్డకుండ్డివా।కడ్డువెశ్రీవెంక్కటేశకలసినలమెల్మంగ్గ।అడ్డములానిడవవెనండ్లువాకినా॥౩॥ ॥
పాడి॥పల్లవి॥ఆడకెలమమ్మించిచ్చినవరెవచెలులాలవెడుకమాదులాడవెసమీరుబాలరా॥—॥కండ్లు
వనాపిండానుకాంగిలించ్చుకుండ్డంగాను।చెండిసతులెవ్వరెడ్డుకివసెసెరు।యిండుకరమ్మనవెయెప
నులుగలిగినా।అండ్డికెకిముసిగ్గరిఅండువారము॥౧॥మునుపు పాన్పుపైండాముముసుంగువెద్ద
కుండ్డంగా।ఇనకియెవ్వరువిడేమియ్యవచ్చెరు।చెనకిమావద్దికింజె ఇచాంచు మన నమ్మినవాని
వన్నెగలవారము॥౨॥మెలిమలమెల్మంగ్గనుమెడంగడ్డుకుండ్డంగాను।రాలుడాన్కియెవ్వరెద్దుకలసి
రు।యెలినాండు శ్రీవెంక్కటేశుండింత్తలానెమమ్ము।వాలిండామువన్నింపుంగానుం డ్డెడివారము॥౩॥

మంగళకౌశికాని ॥ పల్లవి ॥ అతిరాజసపువాండు అన్నిదండాను । సతులచెంజెప్పి పంపినారేవచ్చెనందన ॥
చెలులతో మాటాడ దడిసి చిగిరించ్చువలపులు । కలనిమేలనివుండ్రి కాంకరింగును । మలసిన పున్నవ్వితే మర్మ
ముమెల్లాంగరంగు । వావిలితోనింతే లికాపంగలండదవే ॥ ౧ ॥ చెనకితేంజెమదచుచెలమలవలెనూరు । న
నిచి మోముచూచితేనాదుండిత్తము । చనంగితిండమరకము పెరుగుంగాదికాండ్లమై । వానరియుద్ది
వాండ్లులకాపంగలండదవే ॥ ౨ ॥ వాసంగంజెయిచాంచితేపులకలుమోసువెత్తు । కాసరితికారికలుకు
౩౧ పులైనిండ్లు । యెసంగ శ్రీవేంకటపతిఱుండీనలమేలు మంగను । వాసపరైహాడనింతకాపంగలండదవే ॥ ౩ ॥
౧౪౨౦ ॥ ముఖారి ॥ పల్లవి ॥ యెమినిని విక్కడను యెంతపనిగద్దునికు । కామిని నిరాకవేకారుకానివున్నది ॥
॥—॥ ఇచ్చురమాడెనని నికితవరియ్యెనని । కాచ్చిచెలులతానెంచ్చుకాండ్లునున్నవి । ముచ్చుదడెనని సతి మో
ముచూచి మోక్కెనని । విచ్చేసి వొడకుననివెలగాచుకున్నది ॥ ౧ ॥ చ నవరిన యియ్యెనని సరసమాడె
నని । మనసులాసంతా సించ్చిమరిగున్నది । పెనంగులాడెనని ప్రియ ముయిచె ప్పినని । తనివాని
రతులకు సంపమశించ్చివున్నది ॥ ౨ ॥ చిత్తము దెలిసినని చెకానికూడెనని । హత్తిపాన్పుపైనాయిత్తమై వున్న
ది । ఇత్తల శ్రీవేంకటపతియూరకెయలమేలు మంగ । కాత్తలుగానేలితి విస్మవనింక్కానున్నది ॥ ౩ ॥ ॥ భైర
వి ॥ పల్లవి ॥ అప్పుదినాతామాడదినడివాతాను । యిప్పుడుతనగు నరెనవత్తునదవే ॥—॥ పలుమా
రునాలునితి పైపెండన్న దూరితి । కలువలవెలితి ంగాంకదళ్ళితి । వలపు నన్నింతసిసివాసులు పంతము
శించె । మలసితనెరపునేను మంచ్చిదానన దవే ॥ ౧ ॥ బొమ్మలజంక్కించ్చితి తినాడుగేంగాంబనంగితి । చిమ్మి
తిగాలిగుంపించ్చితి సంరెకు । నెమ్మనవు చలపద్దనిక్కించ్చెమండ్లెమెళవు । యిమ్ములండనకునేను పా
తురాలనదవే ॥ ౨ ॥ చన్నులనొత్తితి మోవిచవిగాండ్లిండది తాడ । కన్నులనెమొచ్చితి కాంగిలించితి । అన్నిద
శ్రీవెంకటపతిరుండలమెల్ మంగనునేను । వున్నతినన్నేలినాండు పుపరారినదవే ॥ ౩ ॥ ॥

దేసాళం॥పల్లవి॥ వాడివో తానంగా సరంగా వద్దనెనచె॥ నేండు నాముండ్గర వచ్చి నిలుచున్న దిప్పుడు॥ — ॥
పలుకు వెంబడికి నాతోం బంతగత్తె తిం బతినివలుపించ్చు కొనంగాను వద్దనెనచె॥ యెలమి నాతండు విడెమి
య్యంగాం జ్ఞాడం జాలక్క వెలినుండ్గితా నెలవి సాలు కెశినె॥ ౧॥ పడ్డరికరవింత యొకె ప్రియము చెప్పి యే
తనివదికి రప్పించ్చు కొంగా వద్దనెనచె॥ అద్దుకొ తండు నా చన్నులం ద్దంగాయె పుకింగ॥ గద్దించి చూడం
గా నంట్టుంగ లిగే దింట్లె॥ ౨॥ వేడుకతో నాంగారికమి విచ్చునవిడి నితని॥ వాడికకేరలయంగాను వద్దనెనచె॥ యీ
డనె శ్రీవెంకటదేవుండు నెలమెలు మంగను॥ కూడెనన్ను నింకం దానుంగా సరెడెండడె॥ ౩॥ ✤ ॥ ఆ బా
ఢి॥పల్లవి॥ తానింకనెప్పుడు నాపైద యదలంటినె॥ ఆనవెట్టి యాతనినే యడుగరెచెలులు॥ — ॥కలు
వపెవికటకింగారింపు లాయనె॥ తలకొంతవె దికిందరవాయనె॥ చిలుకపలుకు వెలచి వచె ండు
లాయనె॥ అలరినరవ గొనినడుగరెచెలులు॥ ౧॥ కానిదివెన్నెల వెలకడు వెండులాయనె॥
ఆసలు జిగురు వైయెల ం ద్దుకొనెనె॥ వాసనైన గాలి యెలవడు బల్లెం జొచ్చెనె॥ ఆసుద్దు వెల్లాం
బటినడుగరెచెలులు॥ ౨॥ కాడరితు మ్మిడవెలకొంచ్చి తమి రెంచినె॥ అదరుం జన్న వెల్ల ఆముకొనినె॥ అ
దన్నలమేల్మంగనైననన్ను తాంగూడె॥ అదె శ్రీవెంకటదేవుర నడుగరెచెలులు॥ ౩॥ ✤ ॥ రామక్రియ॥
పల్లవి॥ యెద్దు దప్పించ్చుకొ వచ్చు యెంతవంత్తము లా డినా॥ వద్దరాని జవ్వనము బయలింతలు ॥ — ॥
చెవి చూపు యెపటి నిచిక్కించ్చె అడియాసలు॥ తలవంచ్చుకొను దవెత రిత్తిపులు॥ కలికి సన్నలు మంచ్చిక
ంక్కగాదారము లు॥ సొలపుల రిగు పేటాక్క మండ్డులు॥ ౧॥ ముద్దుల పలుకు పతిమును కొన్న బలుకులు॥
అడ్డరింపు జంక్కెలు పాయని లరిక్కెలు॥ చద్దివెండి కొసరులు జారని యెలయింపులు॥ ఆడ్డుకొన్న మోవి
రద్దివిమచ్చు మెప్పులు॥ ౨॥ వినయపు సరసాలు విడరాని జిగురులు॥ చనవుల కాంగిళ్ళ సరిబేసులు॥ యె
నశిటివి శ్రీవెంకటదేవ యలమెల్మంగను॥ తానుగని మీరతువెప్పుడు నిడుజోడులు॥ ౩॥ ✤ ॥

సాళ॥ పల్లవి॥ కానిలేవేదరియాకండ్లిమిగునోరెల్ల। కానవచ్చెనివుడొత్తుగలసితివేమో॥—॥ వాడికతిరం
మకాయుండుచచ్చితివానింగడవివేడుకగానేనేవిన్నదింట్లెంగాని। అడుమన్నమాదలునివాడవేమాయతని
తో। ఆడనుండ్దాతండుపరాకైవూరకుండ్లునా॥౧॥ ముచ్చితినేనున్నదిచ్చమోగమ్మైతెంజూలునే। యెప్పుపత్తి
నేని అన్నింజూబింగాని। యెప్పుడూనిమోగమోదిచే మిగలవూకా। తప్పుకయెబాద్దానన్నెతలంచరవుండ్లు
నా॥౨॥ యెలమిశ్రీవేంకటేశుండిదుపప్పుతింద్చునివే। అలమేల్ మంగ్గంగనక అలమేంగాని। కలిసితినివే
౭౨ తనింగడిసివచ్చితివేమో। మలసితానిన్నాళ్లమ అబియద్దుండ్లునా॥౩॥ ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥
౧౮౪౧ నివేప్పుడూనావాండవేనిమన్ననకుంగడ్లు। వేవేలుభావింద్చుకుమీ వేడుకిడిబాలును॥—॥ చిన్నవి
ంచ్చితినంద్దవిబారాలంటేద్దకుమీ। పన్నిబిత్తనంగలవాడిబాలును। నన్నలుసినితినంద్దనారేకు। నలయ
కుమీ। వన్నెలవియం త్తనివువచ్చినడిబాలును॥౧॥ వలబివుండ్దైన నంద్దవంతలంబాసలకుమీ
। తలంచుకొన్నప్పుడిని తగుతేబాలు। నాలసిమోక్కితినంద్దచూచి వగవకుమీ। కలనియుపేసం
ద్దినికరుణేబాలును॥౨॥ ముంద్దరనుండ్దానంద్దమోగమోదబాంక్తకుమీ। బెంద్దినన్నుంగూడితివిశ్రీ
వేంకటేశ। అంద్దపుదలమేల్ మంగ్గనంద్దినవప్పుకుమీ। సండ్లడిరతిపరవశమువివేబాలును॥౩॥ ॥
శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ వాసులురేసులువద్దెంకనూ। రేసలుచలుండుచెల్లునుమీకు॥—॥
చనవునంబూరవి సరిగేలంజేనకి। ననువునంగొసరినలినాత్రి। చెసంగకునివింకపింద్చుకుబ
లములు। మనవిబేకొనుచుముగండవునివూ॥౧॥ నగవునసొంపినంద్దునంబూడిని। తగ
వునమోరసితలాడరి। వేగములు నేరపకువింత్తలుసేయకు। బినియకటేకొను ప్రియము
ండవునివూ॥౨॥ ముచ్చుదలాడిముద్దులుబిలికి। మెచ్చినినునలమేలుమంగ్గా। ఇచ్చలశ్రీ
వేంకటేశకూడితివి। మచ్చికంజేలంగురమణుండవునివూ॥౩॥ ॥

సామంత్రం॥పల్లవి॥వాకిదనేలవున్నాండు వద్దికిరమ్మనవ।చెలా నినెంజ ప్పినద్దుసి సె డిదానను॥—॥తన
కి తప్పైతేను తాదిమిగాను ండ్డుంగాక।వనితల తాన వుంగా వద్దనేనదు।దనవివ్పతి కిచ్చినా సమ్మతించివుం
డ్డుంగాక।వెనకనే తెచ్చుకొంగా వెంగ్గమాడినదదచె॥౧॥అంగ్గన తనకు బాంతియ్యతే ధియ్యకొండ్డుంగా
క।కొంగ్గువద్దిపిన సంగంగాంగా వించ్చెనదె।సంగ్గడింటె ద్దుకు నక్కను సారెమి త్తుంగాక।చెను।కింగ్గరి
ంచ్చుకొమ్మనవె చెల్లడనినదవె॥౨॥వాడికెగానడవితె వాదిసిసుకొండ్డుంగాక।వూడిగపుకాంత్తకుంగాను
రసినదె।యీడనె శ్రీవేంక్కటేశుండేనలమేలుమంగ్గను।కూడినన్నునికెకుంగాంగా సతినదె॥౩॥—॥సా
మక్రియ॥పల్లవి॥కందిమిగానెండి వెలన్నె కన్నులూరగాను।ఇంద్దనె నితపములు యీడేరెంగా॥—॥చెలం
గని చెలరెంగి చెప్పినికు నూ..గాలు।చెలికినెంత్త దనదిబ్బితెవా నివు।కాలువులూపలను ండ్డెకొప్పు నికు దుప్ప
ని।వెలయసడె దువంద్దె వెడుకానికు॥౧॥కొసరి కొసరి నికుంగా తిమితాదిడేమిబ్బి।బాసంగ
నింత్రచవులు పుద్దెనొని కు।ము నిముబినప్పు ఖా నిమోగమెత్తప్పక చూచి సుసంచానంగళలెంత్త
కొంకిసొనికు॥౨॥చెనకి చెనకి నిన్నుంజేరిటి కొంగిలించ్చి।తనివెద్దు తెగెనొ తనిలినికు।యెనసితి శ్రీ
వేంక్కటేశయలమేల్మంగ్గను।మనసాక్కదియనెమిమమ్మనమొనికు॥౩॥—॥ద్రావిళభైరవి॥పల్లవి॥
యెమమ్మాయీపంత్తములుయెన్నండూనేఱంగము।ప్రిమతాదిమాఇద్దరికిం బ్రియముతెకలది॥—॥
మనసుతెనసినితామంచ్చిమాదలాడంగాను।దినివుంకొనంగవద్దావిభునితాను।కొనగాంగ్గువద్దుకొ
నికూరిములు చల్లంగాను।కనిసంతొసించ్చవద్దాకమ్మదినివు॥౧॥చెలరెంగినితానుబిరునవ్వునవ్వంగా
ను।తలయెత్తిచూడవద్దాతనిలినివు।మోలకచన్నులు సారెముద్దిముద్దిచినంగంగా।లలింగాంగిలించ్చ
వద్దాలావునేనివు॥౨॥వురము పైనిడుకొనివూడిగాలుగానంగాను।శిరులమెచ్చుంగవద్దా శ్రీవేంక్క
టేశు।అరుదుగాంగూడితివి అలమేలుమంగ్గవు।సరసమాడంగవద్దా సారెనిముచవలెనె॥౩॥—॥

కాంబోది॥ పల్లవి॥ నీవేమి నేటింగనని న్నేరాని। మోనాన నాలోనున్న మోహమెల్లనిది॥ — ॥ కన్నెదాననై నేనను
కలికించే రతివి। విన్నచన్ను లింత్తే రిగాంచెంచ్చితివి। తిన్నని నా మోవి నిండ్లాతనే వేవులరించ్చితివి। పన్నిన నాజ
వ్వనభారమెల్లానిది॥ ౧॥ కండ్లువనా మోమున కళవెల్లారించితివి। పొండ్లుగ చూపులవాండి పుద్దించ్చి
తివి। చిండ్లెడి చెమట తోడ శిగ్గువడనేరితివి। అండ్లపు నా శింగ్గారమదియెల్లానిది॥ ౨॥ మలసి మాంచ
౧౨ లలోని మర్మ్మములు డెరిపితివి। కలసిడెవులంగాంగ్గి కొండ్లివి। అలమేల్ మంగ్గను నేను అన్ని ద శ్రీవేం
కటపతి। తలంచు కౌనా చక్కండ నమెల్లానిది॥ ౩॥ ॥ నాడ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ నిచిత్తమెయెఱు
ంగు నేనెంత్త దాన। కాచి నన్ను నేలియ్యి బ్లీకనుంగొనవయ్యా॥ — ॥ మెచ్చి కని తోడ్లిడి మాంధలు చేరితొ
౧౮౦ డితివి। కొచ్చిన చెమటలు చేక్కుల మీండ వి। కచ్చుపెట్టి కొరికలు కొంగి ఒకిలొచినవి। యిచ్చు దనా విన్న
పములెమి చెప్పునయ్యా ॥ ౧॥ తలంపు ౨ మీండి జెఱనువ్వా ుపు పైడి। లలిని ద్యూత్వ పుఁ బుగు
బ్బల మెరసివి। యెల ఖిచూపులు నిరుయె దురులుచూచెది। బలిమి నా యాస వెంత్త
చారింపినయ్యా॥ ౨॥ నవ్వులు లుక్కలవులవ నా కూడమిని రతిది। చివ్వన నా కాంచ పురము నిగ్గుమీం
డిది। యివ్వల శ్రీవేంకటపతియెన లమిలు మంగ్గను। నివ్వుడిల్లంగూడితివి విన్నేమనేనయ్యా॥ ౩॥
ముఖారి॥ పల్లవి॥ మహా జెమంత్తనము వెలము నిము ఖినవు వేల। చెనినచెంత వల్లాంజె పింపు కొ
రాడా॥ — ॥ శిలవులన పిచెవియెండి కొకాని। నె ఉ కొన్న శింగ్గారాలనిన్నుంజూచి। వెలినె మిసని తివాస నికె
ంచి విని వు। కలిగిన వెల్లాండౌరు కొనొంచ్చు కొంండా॥ ౧॥ పొద్దం బాయకున్నది వు విడయెందు కొకాని।
పొద్దువొద్దుగా చుకని పొంత్త నేవుగు సున్న లెమగ వొరా చొప్పులొపెనెయ డిగి। బద్దులు డెరిలు నిండ్ల
వాపు కౌనరాదా॥ ౨॥ మెచ్చి సన్ననీశ్రీయలమే ళమంగయెంది కొకాని। కొచ్చి శ్రీవేంకటపతి నికౌలువులొన
ఇచ్చులంబానువు మీండ యిద్దరుంగూడితి రిడే। పొచ్చి యూరికే చెవిడి నుపొంచ్చు కొండా॥ ౩॥

రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ యెంత్త కెంత్త చలములు యెలరించెవు । చెంత్త లంజనవు లిచ్చి చెకొనంగ రాదా ॥
॥—॥ వద్దనున్న కాంత్తలను వాసులు వుద్దించ్చితేను । పెద్దరికాలకింత్తే నాంబెనంగుదురు । బుద్ది చెప్పుత
గవులు జిద్దడొరకొంద్దినను । ఇద్దరూం దమమాదవె న్నైనాంజెప్పుడురు ॥ ౧ ॥ నవతుల్తైనవారి సాగంబ
ంత్తా వెక్కించ్చితే । జవళితొసనాంగులు చల్లుదురు । తవిలి వొద్దని మరి తగంజేతం బద్దితేను । తివురుచు మ
ండమీదం దడికొనంగం జూతురు ॥ ౨ ॥ యెద్దనెదిది వారికి నెడమాదలాడితేను । బెద్దరాని వొద్దెల్లాం బెట్టు
కొంద్దురు । ఇట్టి శ్రీవెంకటపతియెన అలమేలుమంగ్గను । గుద్దునన్నిలి తివారొమ్మలాంగూడెరాదా ॥ ౩ ॥
। పాండ్దొళం ॥ పల్లవి ॥ ఇంత్త కండ్దె వెడుకవేమి చెప్పెడి । కాంత్తలకెప్పుడు నివి గలుగంగవలయు ॥—॥
పడంతి కినెంచ్చి చూడవాయమె శ్రింగ్గారము । జడియని వారపుచర్ఖండనము । విడువని తనగుట్టు వింత్త విం
త్త విలాసము । బిడుముడి ముదిపి మెచెలంగు విభ్రమము ॥ ౧ ॥ ము నుకొన్న బెనుకిగ్గె నెపాహానా
కారము । తనలొని యకా ంకరువె తరితిపు । చెనకి వొయ్యారము చెప్ప రాని చెలువమయి వినయమె
యెప్పుడూ వెలతెనిగునొవము ॥ ౨ ॥ చిద్దరకప్పుం జెంతె బిబ్బరించ డినొబగు । నెద్దుకొన్నవారు పై నెరుబిల్లాను । ఇట్టి
శ్రీవెంకటపతి ఇన్నిదినలమేల్మంగ్గ । పద్దవుడివియాయని భావమెవొప్పిడెము ॥ ౩ ॥ ॥ వెళావళి ॥ పల్లవి ॥
ఘనుండన్ని దండానుకండ్డి తనగునామెల్లా । మునుపని వాడాలకు మొక్కితినే ననవి ॥—॥ సరసము తానా
డుదిచనవిచ్చినద్దుగాదా । శిరసువంచ్చుకొంద్దినె చెకొంద్దగాదా । తెరవెయుమంద్దినె వద్దికింబిలుచుద
గాదా । యిరవాయండనమెలు యెలచెప్పినాకును ॥ ౧ ॥ మాదలు తానాడితేనే మెచ్చికచల్లుదగాదా ।
చూచిచ్చినదివలపు చూపుదగాదా । నాదంగమోము చూచు టినవ్వికలిచ్చుదగాదా । వాదము గాతనవొ
ండ్దువాని పంప నేందుకే ॥ ౨ ॥ మెచ్చికొంగిలించ్చితేనె మించ్చికలయుదగాదా । ఇచ్చగించ్చు చెపతికి నెరుకగాదా ।
యిప్పుడు శ్రీవెంకటపతియండనలమేలుమంగ్గను । తచ్చినన్నుంగూడెనింక్కాండలంచ్చువలెనా ॥ ౩ ॥ ॥

దేశాక్షి ॥పల్లవి॥ కాముకుఁడైనవారికి కల్పవృక్షము వంటిది । గామునం బెంచితే నెలకొను సంతోసము
లు ॥—॥ మోగములు చూచితేనె మోలచును వలపులు । చిగిరించ్చు మాటలాడితే నకితేను । ఆగపడిని
లిచితే నల్లుకొను నింద్రియములు । నగినంత్తలోనె నవ్వెత్తు నాసలు ॥౧॥ కాయములు సోంకితేను కలు
గు మకరంద్దము । ఆయములంటితే ఘలమండ్డునపుడే । చాయలా సన్నలా సరసములనే పవ్వుమోఁను ।
౧౨ దాయకవాయకుండితే తరితీపు వెక్కును ॥౨॥ తమకపురతులను తతియెప్పుడైనా నౌను । జమళిత
లపాంతల చవులు వుద్దు । అమర శ్రీవెంకటేశుండలమేల్మంగం గూడంగా । మమతలనె వసం
తము ఖామములు నిండ్డెను ॥౩॥ ॥పాడి॥ పల్లవి॥ మూకవెయిదువంటి మిండ్డె మేళాలు తనతో । మికొని కి
౧౪౭౨ వలుకికి మెప్పించ్చుదగాక ॥—॥ వెడుకగత్తెలకు వెసాలుకియవచ్చు । చూడంగానె యెంతైనా సొలయ
వచ్చు । పాడిపంత్తాలెం తైనాం బచారించ్చంగవచ్చు । యెడనుండైనా తన్ను నెలయించ్చువచ్చును ॥౧॥
కన్నులను జంకించ్చికాం తాలిచ్చంగవచ్చు । సన్నలు సిఖువ్రాంకి సాదించ్చు వచ్చు । విన్నపాలు కికికికి వెడు
కలురెంచవచ్చు । చన్నుల నొత్తుచు మొలొలాజరయంగవచ్చును ॥౨॥ చెయరాని చెంతకికి చెక్కులు మెక్కంగవచ్చు ।
వెగుమూదలైనా నాడివెండుకొవచ్చు । యీయెడ శ్రీవెంకటేశుండె నలమేలుమంగను । చాయతోన
న్నెలెనింక సమ్మతించ్చవచ్చును ॥౩॥ ॥లలిత॥ పల్లవి॥ యెంత్తగుకావంత్తురాలు యీసతి నీకు । చెంత్తనిన్ను మెచ్చు
ంగాని చెడుముడిపడడు ॥—॥ యెమినివ్వకికి నాను యిచ్చకమె ఆడుంగాని । కామిని యెంత్తైన నిట్టాంగా౦ట్రాలిం
చ్చుడు । జాముపాయువచ్చినాను సంత్తొసించ్చుకొనుంగాని । మోము చిన్నం బుచ్చుకొని మోక్కలానడూరడు ॥౧॥
నిగ్గిడిపరాక్కైనా నిన్ను నెచ్చరించ్చుంగాని । మగువని నెరావెంచ్చి మరిపాయడు । మిగులానివ్వెవుతేతొనగినాంజెలంగు
ంగాని । యెగసక్కెమున నిన్ను నెరవులుకేయడు ॥౨॥ చలువకని వుండ్డినాపెనంగిసిలికొనుంగాని । చలములు నిత్తాను
సాదించ్చుడు । యెలమి శ్రీవెంకటేశ యీకె యలమేలుమంగ । మెలంగిని పుగూడిన మెలుమగవడు ॥౩॥ ॥

తెలుంగ్సుంగాంబాడి॥పల్లవి॥ఇంత్తవిరహాగ్నిచెతనెలవెరగంజ్జితివి।చింత్తడింవాడిస్వచిత్తగిచ్చెంగడవె॥—॥
మానినిరమణుండుమాదలాడినత్లయ్యునా।వినులదివాలకించ్చివినంగడవె।పానుపుపైనాతండునిపక్కనె
వున్నాండాయెమో।చెనంద్దినివిప్పుడిద్దిచెనరంగంగడవె॥౧॥కచ్చుపెద్దివాకిదంగడుచప్పుడయ్యనని।వచ్చి
ంచెరుకానివిలువంగంగడవె।బొచ్చిసొరనొగండ్లంజూచుకొండ్దవున్నాండెమో।తచ్చికెలవులనివింతదు
నవ్వుంగడవె॥౨॥గక్కనయెండ్డుండ్లవచ్చికాంగిలించ్చినిన్నుంగూడె।వొక్కమనసుననింరనుండ్లంగడవె।అక్కరం
శ్రీవెంకటెశుండలమెల్మంగ్గవునివు।చక్కంగామూవిన్నవాలుసరివచ్చెంగడవె॥౩॥—॥మధ్యమావతి॥
పల్లవి॥బలిమిసెయ్యంగరాదుపడంతులాంబురుషులా।చెలులాలయుడిరింగిచేరిపొండ్డుసియక్కె
॥—॥మనసొక్కట్టితేనుమాటలూనుక్కడియౌను।తనువారుమకుండ్దెనుతలంపూనొరుచును।క
నుంగవకింపైతేనుకడుపు నకింపవ్వును।పనులకుమెచ్చెవారుపాదలకూ మెత్తురు॥౧॥చెతికిలొన్నైతేన
చెంతలకూలాననాను।ఆతు మకుండగుతైతేఆసలకూండసులు।నితులు సమకూడితేనిజములూసస
మకూడు।కాతంమొల్లనివాఘకపదమూనెల్లరు॥౨॥చిన్నాండుగుసరియైతేపెద్దనాండూగుసరియౌను।నన్నుం
దాంగూడెంగనరనవ్వులౌనగూడెను।ఇన్నిదశ్రీవెంకటెశుండెనలమెలుమంగ్గను।మన్నింబ్బించ్చుకొన్నవారుమ
రిగించ్చుకొండ్దరు॥౩॥—॥చౌళి॥పల్లవి॥ఇంత్తువెమెరుంగుదురుఇన్నినొరుచుకౌవయ్యు।యెంత్తేనానిక
ంబాడుయెతెడివాండవు॥—॥సవతులజగడాలుసారెడిద్దంబొతేను।రవళితాడూరుదురుమణునినీ।వివరము
గామరివేండుకొనంబొతేను।చివుకరంద్దంబైనిచెతులుబాంతురు॥౧॥కచ్చుపెద్దివిడెలిచ్చిరలపంగంబొతేను।
యెచ్చుగుండ్లువెంత్తురుయెస్గలువద్ది।గచ్చులుసిసియడ్డికాంగిలించ్చంబొతేను।పచ్చారుతామంచ్చాల
పైంబవ్వళించ్చివుండ్దరు॥౨॥అంత్తలొనివిడ్డరినండ్దంబెద్దుకొంబొతేను।పంత్తానమెఝ్లవెద్దిపచారింత్తురు।
బంత్తినెయలమెల్మంగ్గపతివిశ్రీవెంకటెశ।కాంత్తలంగూడితివిచింరంగడునిన్నుమెత్తురు॥౩॥—।

సాళంగ్గనాట ॥ పల్లవి ॥ ఇన్నిట నెప్పురిదా నికిడెబ్బ ద్దా । సన్నెతింగి మెలంగితె చవుతా నుహాండ్లలు ॥ — ॥
యెలినవానిచా నన్నెయెంత్త చనవరి య్యైనా । వెరెరింగి మాదడితే వెడ్డు రతాను । విలుచు నెక్కె రవెరవిస
రుకాండ్ల ండాను తాచె మితానుండ్లితె నిదయ వుడ్డను ॥ ౧ ॥ కలిసిన యడాద నంగడు ంజక్క నిడునాను ।
తలకిరింగి నవ్వితేం దమిరెంగును । అలిగినన సమయా నా తండె మన్నించ్చి । పిలిచిన ంబలికెత్రప్రియము
శ్రీ గలుగును ॥ ౨ ॥ శ్రీవెంక్కటెశు తాడబెగినల మెల్మంగ్గవు । నివైనా నిచ్చ రమ్మెతె నిల్చుంగాంద్రలు । ఆ వది
ంచ్చి సమరతి నా తండలయి ంచ్చితెను । కైవరమ్మె రలచి తెకరంగ సు నుమ నసు ॥ ౩ ॥ ॥ వసంత్తవరాళి ॥
౧౪౫౪ పల్లవి ॥ చెరి నన్ను ంబూచి యెలరిగ్గ వడెవు । మా రుకాని యాపెతొం మాంది డవలదా ॥ — ॥ కొసరి
కొసరి నిన్ను ంగాంగ్గ వడ్డి తిసి నా పె పిహాసం గిచేతికి తానైహాండ్ల వయ్యా । ముసిముసినవ్వు తాని
ముంగ్ల రంజెమదగా ర । అసురుసురయ్యీ నె ఆడు గందదా ॥ ౧ ॥ ముద్దు ముద్దు వలె నాపె
మోమదప్పకచూచి । కడాయ మ్మెనా మీ ంగను సన్నలు । ద్రిడ్డ కస్తూరి నామమదిచ్చి నీ
సిసలను । అద్దకమె చ్చుంగవడ్డా ఆపిసినిబతికి ॥ ౨ ॥ తని వారం దనివారా త్తా నిన్ను ంగాంగిదంగూడె ।
ఘనుండవు నియప్పు సాగాంబరలును । యెనసితి విశ్రీవెంక్కటెశ యలమెల్మంగ్గను । నను నిడెఆకెయు
న్నదిసంత్తాసించ్చెను ॥ ౩ ॥ ॥ వరాళి ॥ పల్లవి ॥ యెదు వంద్లవాండవు రిం తహా ం డనటాదా । తడుకనంబై
కొనరతడవులు సితురా ॥ — ॥ పడంతిచెక్కలదాం రాపంచ్చుదగప్పుకాండ్లా । పెడరించి ఇండ్లదాంకాంబిలిచె
నిన్ను । వుడివానిబవ్వు నానన రకెమలసు కాండ్లా । వాడివడ్లితి య్యంగా నువాపనండ్లురా ॥ ౧ ॥ ఇరవైన ఆసలతొ
నెప్పుడు వత్తువాయ ండ్లి । సురదిమాందు వెద్దరచూచి నిన్ను । మురిపిననితాను ముద్దులు గురుసు కాండ్లా ।
గరిమ సన్ననియంగా గక్కన బిగుతురా ॥ ౨ ॥ సారె సారె మోవితె సివవులు చూపు కాండ్లా । నెరుపుతాంగాంగిదనిచ్చి
నిన్ను । యీరితి శ్రీవెంక్కటెశ యీకెయలమెలుమంగ్గ । వెరియెదురు చూడంగా రిగ్గననప్పుడురా ॥ ౩ ॥

డి నాశ్రం ॥ పల్లవి ॥ కాంకలనే కడాకడిగడించ్చుకొనే వేవు నివే । కాంకెంచ్చి నిమేను నేకొండించ్చువచ్చితి నా ॥—॥
వేడుకకు నితోనవ్వితింగాకయే మైనా । తూడనే కెరడాలు నీతొంజేకెనా । యీడనీకాండ్డినుండ్డంగా నిదుతో
డుండ్డితింగాక । జాడతో నమ్మకనిసంగ్గడికివచ్చేనా ॥ ౧ ॥ చక్కని నీరూపు నేనాసలతొంజూచితింగాక । దిక్క
లకు చూపులు నాడించ్చువచ్చేనా । మక్కువ గళిగి నిన్ను మాదలాడించ్చితింగాక । వెక్కసపు నీసుద్దులు వెల్చ్చు
క్రానేనా ॥ ౨ ॥ కండ్డపలని నిన్ను మెచ్చికాంగిళించ్చుకొండ్డింగాక । సండ్డడించెనంగ నీపైసత్తుచూపినా । ఇం
డ్డనే శ్రీవేంక్కటాద్రియైన యలమేలుమంగ్గను । అండ్డికూడితివి నిన్ను నాడించెడ్డినా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ మాళవిగా
ళ ॥ పల్లవి ॥ యేదు పండ్డువాజగలడిండ్డరిలొసెక్కుడు । తదు కనకపు లకు ండగుత్తేనదానికి ॥—॥ చల
ముగలుగవలె సరసమాడెయుండ్డ । పలుకులు నేరవలె బడిను ండ్డను । తెలివి చూపంగవలె తేదగామో
కము నను । చలివాసిపత్తివ డ్డజాన్తనదానికి ॥ ౧ ॥ యిచ్చగించ్చి మాడవ తెయెకాంత్తమైనప్పుడు । వి
చ్చనవిడిగావలె వేడుకవేళ । కొచ్చినవ్వవలెందనుంగారి యెదురించ్చితేను । పచ్చిగావిభు నీవద్దంబ్రాడ్డె
నదానికి ॥ ౨ ॥ చేరి యలమేలుమంగ్గ కైవసిసిసమయాన । కూరిమి నండ్డగవలెకొంగ్గవడ్డితే । యీరీతిం
గూడెశ్రీవేంక్కటేశ్వరునిన్నలమేల్మంగ్గ । మీరతొనివడ్డనిడ్డె మేలుగలదానికి ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ అమరసింధు ॥ పల్లవి ॥
యెనెంత్తనివెంత్తయెలగారబుసిసివు । పూని నన్ను నింత్తేకిపాగడేవు నివ్వా ॥—॥ వింత్తవింత్త చెంతలకు వేడుక
కాండవు నివు । సంత్తసుడ్డులు నెచ్చిగనజాన్నాకాండవు । సంత్తాసపు నగవుల జాజరకాండవు నివు । యెం
త్తినాననే నిన్ను నెలయించ్చంగలనా ॥ ౧ ॥ వూరివారి నెల్ల మెచ్చే వుబ్బరికాండవు నివు । కాకనాముతెరవ
చ్చగండ్డికాండవు । గారగిరియెరుసిసి కొనబుకాండవు నివు । కెరడములాడి నిన్ను గిలిగించ్చంగలనా
॥ ౨ ॥ అలయక రతింగూడె ఆసోదకాండవు నివు । కొలండి మీరినయడ్డి కొడకాండవు । యెలమి
శ్రీవేంకటపతిగబెనలమేలుమంగ్గను । కలపితివింక నిన్ను గరిబించ్చంగలనా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥

సామంతం॥పల్లవి॥ యెటువంటి భాగ్యమో యీపెపనెందు। తటుకనం దాను డొరతున ముపెం౯సెను॥
॥—॥చద్దికి వెండికి నివుసారె సారె వెండు కొంగా। పెద్దరికము నకాపె బిగిసి నితా। యిద్దరు నిద్దరియ నియూ
డనున్నసతులు మీ।సుద్దులు వాగడు కొంద్దచూచెరు మిమ్మును॥౧॥వుమ్మగిలుంజైవ్మడితావాడివద్దితి
య్యంగాను। యెమ్మెలకి పెనంగిని ద్దనితా। అమ్మకాని వారికెకు అరదిసమత్తువె మోచిచ్మిర్గంగితరితిపుచిం
ద్దిమీవల్లను॥౨॥నెద్దనందమకమునని వుగాంగి విం చ్చుకొంగా। బద్దబియలిండియారెబ్రమసి నితా। ఇ
ద్ది౹శ్రీ౹వెంక్కటెశయెనలమెలు మంగ్గను। గద్దిగానన్నెవి తివికంద్ది మిమీ బొండ్డులు॥౩॥ ✤ ॥సామవ
౩౯ రాళి॥పల్లవి॥వెలచెనిమ బామలవె సాలవాండు। పలుకు విడెరెనింకభావించునెంటికె॥—॥చెలిమి
చెశిన వాండు చేతికిలానాంగాక। బిలువంగానె నాతొ పెనంగనె వె। కలువల వెశినాండు కాంగిలించ్చు
౧౪౦౭ కానుంగాక। యెల ఇ● ంపుంజింతలతొనెక్కడచూచినె॥౧॥తగుల ● నాడినవాండు తనివి నెండ్డి
ంచ్చుంగాక। జిగింజెఇ● పద్దంగానెశిగ్గువింత్తెవె। నగినాండు మోడల ● నెనాడు కొనివుండ్డంగాక।
మోగమెడుదనెయెల మోహముదాంచినె॥౨॥చెనకికూడినవాండు బిత్తగించ్చి మెచ్చుంగాక। పనివడి మో
క్కంగానె పరాకుపెవె। యెనసె౹శ్రీ౹వెంక్కటెశుండెనలమెలుమంగ్గను। చనవిచ్చి మరి యెమిచాయలు డిడ్డిన
॥౩॥ ✤ ॥బాళి॥పల్లవి॥ ఇంతియెమి శెశినంద్దయెలవెళయ డిగెవు। చెంత్తనికెడరు చూచిచి మ్మిరెంగిస
య్యా॥—॥చిలుకలంజదివించ్చింజెలులంగూడి। కలువదండ్డలు గట్టంగంద్దువనుండ్డి। మోల
వంబె ద్దిజాజులు మునకొని। వెలండి పూంగొందులా విహరించ్చినయ్యా॥౧॥గుడిగుచ్చితామర
లుగుచ్చితాదను। కడిమి ఖుద్మిదలమూంకలు రెంచిని। నడరానంబస్నిరు చల్లులాడిని। పుడుమునంగేశా
కాశినొలలాడినయ్యా॥౨॥కాంచ్చి కాంచ్చిచల్లగాలి కాండ్లు నిలిచి। కాంచ్చకవెన్నెల వెల్లాంగూడపెద్ది
నినించ్చి౹శ్రీ౹వెంక్కటవ్విభుని నలమెల్ మంగ్గగూడి। మంచ్చుము పైంగాంగి దనెమ్మడి నున్నదయ్యా॥౩॥

ముఖారి॥పల్లవి॥ మచ్చుకానిసాలయవేమగనికాను। డిచ్చపైపదరితీను డిచ్చుకొనరాదు॥—॥ మాం
దలాడవచ్చుంగాని మచ్చికములు నాండెతేను। గిండించ్చి మీాండదందెల్లగించ్చుంగరాదు। రాదు కరన్న
బన్నగాలించ్చువచ్చుంగాని। యూశవెట్టియ డిగతెయాలబౌంక్కరాదు॥౧॥ నవ్వునవ్వువచ్చుంగాని నడుమనె
గ్గవడ్డచె। వుప్పిశ్లారమండ్లవారికుడు పరాదు। పప్పరించ్చి వుండ్డంగాను పాడాబొత్తవచ్చుంగాని। చివ్వ
నంగాంగిరించ్చి తెళ్లిగ్గవడరాదు॥౨॥ మోక్షమోక్షవచ్చుంగాని మోములంద్దుకొండ్డెను। రక్షించ్చి
నిరువారికడుగరాదు। అశ్లన శ్రీవేంకటేశుకలమేల్మంగ్గవునిచు। ఇక్కడనన్నిరినాండు యెలయించ్చ
రాదు॥౩॥ ✿ ॥భైరవి॥పల్లవి॥ నీమోహముకాలందివేనెంజేసి ప్రియములిచ్చేమువచ్చి ఇన్నిదికిని చిత్త
ము నా భాగ్యము॥—॥ తతితెల్లావిన్నవించ్చుంగలదానంగాకని కొ। కూతవైయుండ్డినదింక్షనె యెడ్డెలుసు। త
తినిపవిండ్డుచెప్పెదానం గాక సూరాకుఖు। మతికింపులయ్యెదిమ రిషుడ్డు డెలుసు॥౧॥ ఆడు
మంక్లనితాఝూజమాడ ంగలదానంగాక। యాడనిపవెడుకాతయె డ్డుడెలుసు। కూడిమాడినిగు
గొలుకానియూడెదానంగాక। జాడతాసమ్మరించ్చె డిచంద్దమె యెడ్డెలుసు॥౨॥ చేరిచ్చుండ్డి పూడిగము సేయంగల
దానంగాక। యూరితినివుమనించ్చె డిద్దెలుసు। ఆరయ శ్రీవేంకటేశ అలమేల్మంగ్గను నేను। గారవించ్చియె
వితవిగతు వెడ్డెలుసు॥౩॥ ✿ ॥పాడి॥పల్లవి॥ నివుశిరినచెంతయునెందుమామీాండనున్నవి। యూవలనప్పుడివ
మ్మునెలదూరేవు॥—॥ పెదవిపైకెంపులు బిగువులు వచ్చుండ్డంగా। యెదుపమాదలు నీకానెందికాడేము। క
డలుంగన్నులనిద్రకడుంగమ్మకొనంగాను। ఇదివానిన్నుంగసరియెలచూచేము॥౧॥ పచ్చంగానెగరివడిపావిండ్ల
వుండ్డంగాను। బెట్టియెలపినంగేము భీరాననికా। గుద్దునంజెమదమడుగులు గద్దుకొనంగాను। జద్దిగానిని
ంక్కానెంత్తసరసమాడేము॥౨॥ శిగ్గువడ్డఖతము బిమ్మిరెంగ్రివుండ్డంగాను। వాగిరతులపునెద్దువాడిగద్దెము।
నిగ్గుల శ్రీవేంకటేశనెనలమేలుమంగ్గను। యెగ్గువెరకరూ డిలివియెంత్తామెచ్చేము॥౩॥ ✿ ॥

డినాళం॥ పల్లవి॥ ఇంపుకారకిని న్నునింత్తకొకాన కిలిబిః సంద్దడిం బంత్తాననిన్నుజరయ ముసుబిం॥
॥—॥ మలసి నాలసిని న్నుమాదలాడించ్చకుండ్డితే। తలంపుడెలు సునాత్తరు గొలక। విలిబినిన్నిండ్లకొచ్చి
ంచ్చకుండ్డితేని। వలపు కిలెలండె ఆంగవచ్చునామారు॥౧॥ చెనకి చెనకి నిన్ను బిమ్మిరెంచకుండ్డితేను। ఘనుండ
వునిగుణాము కాన వచ్చునా। తనువు నాంకించ్చినికుత మివుద్దించ్చకుండ్డితే। అనికము నిగుద్దు అరయ
ంగవచ్చునా॥౨॥ కరంగించ్చి మరి నించ్చి కాంగిలించ్చకుండ్డితేను। సరినివెడుక చెల్లించ్చంగవచ్చునా। ఇరవై
౭౧ శ్రీవేంక్కటేశయేన లమేలుమంగ్గను। పరగనన్నేలితివి వాయనింక వచ్చునా॥౩॥ ✧ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥
యెవ్వరూనెమి చెప్పిరు ఇంత్తదినాయకుండవు। రవ్వగా నివె పిలిలి రక్షింత్తువు కాకా॥—॥ వలబిదినం
౧౪౧(౬ ద్దను వనితచెప్పుకానునా। నెలిగ ఇచ్చితి వంద్దనాడించ్చునా। తలంచెరుంగుడున నితమకించ్చి కాసరు
నా। చెలియనె వడిని చెలి ● జింత్తె కాకా॥౧॥ కాయము నాంకి నంత్తనె ● కాంత్తగచ్చించ్చునా। వాయ
పుదాననిపంత్తమా ● డునా। చెయ్యునివుచెకితనె బిరున వ్వునవ్వు ● నా। ఆయంత్తివెడుకలుని
యాసయింతెకాకా॥౨॥ చక్కని డియ్యె తినెసతి నిన్నుజంక్కెంచ్చునా। వెక్కనానమెచ్చితెనె విజ్ఞానింగునా
। యిక్కడ శ్రీవేంక్కటేశ యీకయలమేలుమంగ్గ। వొక్కటైతివి డెల్లానివావికెంత్తెకాకా॥౩॥ ✧ ॥
వరాళి॥ పల్లవి॥ ఇంత్తసియకుండ్డితేని విచ్చగింత్తువా। సంత్తాసించ్చెదానివలెం జవిచూపెవొది॥—॥
బచ్చెనమాండలుని తాంబదరించ్చి। కాచ్చి కాచ్చి నాలసి నికాము వినిన్ను। మెచ్చెదానివలెనె మెకులు సి
సి। కుచ్చి కాంగిలించ్చు కానికుమ్మరించ్చి వలపు॥౧॥ ననుపుసి సుకనితానవ్వు నచ్చి। చనవులు నెరవి ని
నారెసును। చెనకిదానివలెనెటి గ్గులువచ్చి। చెనంగుతానెయుంక్కాంచ్చి యములు కెంచినీ॥౨॥
జంకెన చూపులు నిషింజాంబిదాంబి। అంకిలంజన్నులనొత్తినప్పుడింవాను। లంకెల శ్రీవేం
క్కటేశ లావున నలమేల్మంగ్గ। తేంక్కిరతులనుంగూడితెమేలిచ్చిసిగ్గులు॥౩॥ ✧ ॥

ఉం॥ శ్రీ॥ పల్లవి॥ కడలేని గుణముల ఘనుండాతండు। వడవడ గానం బసెచె వెరగు వడెచె॥ —॥ గాందమ్ము
కొనాతండు గారవించ్చిపిలువంగ। బడికమా డికనె లకిగ్గువడెచె। బూదిచ్చియాతండు నిబాబు ద్దరికము
చెప్పంగ। జూదవ్వేమనసు తెలనాడించ్చెవె॥ ౧॥ పిద్దరికములు తెరిబినం గంగనాతని। వద్దను౦డ్డెలి తేసిలవం
చ్చెవె। సుడ్డులు నిన్నడుగు ఖానాగరన్నులంబుగొడంగ। కొజ్జేటింగి యునునెలగుద్దునిసివె॥ ౨॥ తేవనిమ్మె
యాతండుకాంగిలించ్చిసన్నుంగూడె। వెవెగ మోక్షదునెంత్తవెండు కొనెవె। నివలమెల్మంగపు శ్రీ
వెంకటపతియండు తాను। యూవేళ నిన్నుమన్నించ్చెయెంత కొనసరెవె॥ ౩॥ —✻— ॥ శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥
కన్నబూదనె నికు కంద్దికుడుము। విన్నపమిడియుం ద్దికివిచ్చెయవయ్యా॥ —॥ పున్నమవెన్నెల లవెబా
సులాయను। సన్నపుజాజినవలు జూజుకొనెను। చెన్నుమీరెనింత్తదను బిరు ముత్యాలు। పన్నినసం
సారముపలమంజ్జెను॥ ౧॥ పదారువన్నెలప్పిండి పత్తిముళించ్చె। సడగాన ఉరితివుజాలు
వారెసు। బిఒగసోవడ వరాజ్జముబా డ్డుబొద్దురు। ముడెరిపువ్వులవానముంచ్చుకొని
ను॥ ౨॥ పిరిగిపూపవెల్లానుంబింద్దెలాయను। యిరవ్వైనబు ద్దరికదిల్లు నింద్దెను। అరిది శ్రీ వెంకటపతి
అలమెలుమంగయూకె సరుస నివెనయం గాసరిబెసులాయను॥ ౩॥ —✻— ॥ కేదారగౌళ॥ పల్లవి॥ యి
ములానెని సుద్దులు యమ్మె నానంద్దుకొంద్దువు। కదకదయు యువతింగా కునియ వచ్చునా॥ —॥ కామ
లిదన్నులమీదం బిరుంక్కదు గంద్దప్పుంబూంత। ఆముకొనిపచ్చుడానానంద్దుకున్నది గాదె। డితనాననాబ్బ
ంగప్పి తివెగసక్కెన। యెమిసిఖు నిన్నునింద్దుకిచ్చురికిం జెప్పుడు॥ ౧॥ కాయ్యులికొప్పు చిపులు కొరలినసవె
రము। కొయ్యతనానముడుచుకొంద్దిదిన్నిపు। యియ్యెడనెమరిపాదు బ్బిదునాకుముడిబితి। నియ్యంత్తని
వె అంగవునిన్నింకనెమండ్దును॥ ౨॥ చెలివద్దుకుండ్డినచెలిలానిచిడేము। లలింగెకొని నితమ్ములమువె ద్దెవు।
యెలమి శ్రీ వెంకటపతియెన అలమెలుమంగను। కలనితివింగనిన్నుగని సింహ్హా నెందికి॥ ౩॥ —✻—॥

శుద్ధవసంతం॥ పల్లవి॥ వేసరనివలపులవిభుఁడాతఁడు । వేసవాలు మీఁదఁజల్లి వెనకఁగరాదా ॥ — ॥
ఆరజానదూరనేల ఆతని వేఁడుకోనేల । వూరకె దూరవలనానమండ్డంగరాదా । మేరమీరి నవ్వనేల మిక్కిలి
పంతమీనేల । నిరవంక తుంగ్గవలెనేల కానరాదా ॥ ౧ ॥ యెగసక్కెలాడనేల యెచ్చుకము సేయనేల । నగుతాం
జుట్టరికమొనడపరాదా । వెగటైనమాట యననేల వినయము చూపనేల । బిగురులాఁ చెంగవవేచేలు వాండ్లరా
౮౨ దా ॥ ౨ ॥ మనసు నాఁదించనేల మర్మములు చెప్పనేల । వానసూడిరతులలో నోలాడరాదా । అనుగుశ్రీ
వేంకటపతి వుండలమేల్మంగ్గపని నేఁడు నిను పులాని ఁడవలెనేల కానరాదా ॥ ౩ ॥ — ॥ ఆహిరినాట ॥ పల్లవి ॥
౧౪౪ నా విన్నపము వినవె నలినాక్ష । చేవమీరని కుబుద్ధి చెప్పి తింజు బిడ్డ ॥ — ॥ చనవరితనమున సాదించ్చు
కండ్లైను । వినయముతో విభుని వేఁడుదమేలు । కనుచూపు నాదం జూచి కాంతా రించ్చుకంద్దైను ।
మనసు కంబ్జిల్లంగ మాదడుదిమేలు ॥ ౧ ॥ పంతములు నెరపు చుబయలిండించ్చుదకంద్దై ।
పంతముకుండ్టెగిరియ మ్ములు చెప్పుదమేలు । వంతులను ద్దువ ద్దివలలంబెట్టుదకంద్దై । చిం
త దేవసూడిగాలుసియుదమేలు ॥ ౨ ॥ పల్లదానం గాంగిలించ్చుపట్టి గాంజేయుదకంద్దై । చల్లంగావ
లపు సారెంజల్లుదమేలు । కొల్లగానలమేల్మంగ కూడి శ్రీవేంకటపతుండు । బిల్లర తిగ్గలకంద్దైజే
నకుదమేలు ॥ ౩ ॥ — ॥ ముఖారి ॥ పల్లవి ॥ మటియొకటి విన్నపము మావుదాంకాం జేసెము । గుట్టిగా నివేకి
లు సుకావయ్య ఇప్పుడు ॥ — ॥ కచ్చుపట్టె నిరూపము కన్నులంజూచియుంటి । ఆట్టువు మోవితేనె నాసపడిస్సి । కూ
చికొట్టి విను లనిగుణాము లు వినిదిని । ఇచ్చులాని వాండ్డలపనింకరిందాను ॥ ౧ ॥ ననుపునకేఁపులసవ్వు
తానెఱప్పుడు నీతనకే యెట్టైనిపైచేయివేసితిని । వానరని వడ్డంబాయ వుండ్డిఁవుండ్డితమకించ్చి ఘనంగనలాడుదు
సారెం బ్రియము చెప్పితిని ॥ ౨ ॥ ఇందు న్నందుని నిండ్డాం కానేడ మాదలాడిచ్చి । కందువవతాండా నే వచ్చి కాంగిలిం
చితిని । అన్నట్టు శ్రీవేంకటపతి అలమేలుమంగ్గయూకే । మండ్డలించ్చిని యెదుదమచ్చికచల్లిని ॥ ౩ ॥ — ॥

వరాళి॥ పల్లవి॥ యిటువంటిదొతవలపెరంగ నినాళ్ళను। తడుకనరాంగారాంగాలత దిశిపులాయను॥—॥
వెలినున్నయంత్తవడి నిరహాముఖైయుండ్డి। కలఖినదీండదకలయ్యెతాంచె। తలంచినయంత్తవడి తమక
ముఖైనిండ్డి। సులభానందమువులుయెుణాంకిత్తివెడుకాయ॥౧॥ దినుకలియంత్తవడివెడయూసవైముంచ్చి। క
నుకలిండునివంట్టికాయమెుళ్ళాను। పినంగినయంత్తవడి బిరమ్ములునాదుకొని। చనవిచ్చితెంగడుచవులై
మెరసిను॥౨॥ చెంగ్గదనుకంత్తవడిశిగ్గులు మిక్కిలిరెంగి। ముంగ్గిదంగాంగెలించ్చితెముచ్చుదలాయ। ర
ంగ్గగనైనలమేలుమంగ్గను శ్రీవెంక్కటేశు। అంగ్గవించ్చినివెలితివండ్డాలాయరతులు॥౩॥ ✿ ॥మంగ్గ
ళకౌశిక॥ పల్లవి॥ దయ్యపుద్దినిపనికె తమకించ్చిచెప్పునెల। నియతానకెమెలునెరచెప్పునవయ్యా॥—॥ చెక్కు
నజార్త్యెమదకెలవుల నెజటునవ్వు। చక్కనిమాదలలానిసాడింప్పులు। బిక్కడిల్లుంజన్నులపై పడంబా
కినటయ్యుడు। అక్కరతోని ● వెచూడనవధరించ్చువయ్యా॥౧॥ విడినవెన్న ● పైకొప్పువెమాయనియొప్పు
లు। విడెపుమోవిమీండి ● పంత్తసన్నలు। వాడుడెరెమెనిపైజవ్వనమదము ● కొంప్పులు। వెడుకొనివెడ్డ
న్నివిచారించ్చువయ్యా॥౨॥ మనసులోనితలపొంతమమ్మగములబయలింతతనివానిచూపులలోతరితి
పులు। యెనశ్రీతిరువెంక్కటెశయులమేల్మంగ్గను। చనవిచ్చి ఇంక్కానివెసరవమాడవయ్యా॥౩॥ ✿ ॥సా
మంత్తం॥ పల్లవి॥ యెదువంటివాజయూపికెదువంటివాడికమ్ము। నడిలకుంత్తలినికెకామలిగాండ్డగను
॥—॥ మగువెనివుంరాంగానుమించ్చుముఖనుండ్డివెచి। నిగిడిచెక్కటితితానిలుచున్నది। తగులమికెళ్లినివు
దండ్డంగూడుండ్డమనంగా। పగడునమెల్లనెనిపాదాలంత్తని॥౧॥ నీవుమోముచూచిఠెనునిదెలికిబాగా
లిచ్చిరావించ్చియూకుమడిచికాచుకున్నది। ఆవెళమోముచూచిఅదునివునవ్వితెను। పూవులునికుము
డిచిబుజముమూదునను॥౨॥ పెనంగులాడంగానిన్నుబెరబికాంగిదనించ్చి। మునుపందమ్ములానకమోవిచాం
ంచిని। యెనశ్రీవెంక్కటెశయూకెయలమెలుమంగ్గ। కసనినికతులనుపైలపాడిని॥౩॥ ✿ ॥

సామంత్తం॥పల్లవి॥ యెదుటవంట్టి యూరకుండ్డేనా ఇంత్త కోపునా। తమకు నని దిచూచి దయపుట్టదుం
కును॥—॥వెలి నుండి యూపెని వెరవులుగాచుక్కుండ్డంగా। చెలితొ మాటలాడేవు చెల్లునా నీకు। సొలవర
ఆపెనిసుద్దులా లకించ్చంగాను। కిలకిలనవ్వే విడకరడము గాదా॥౧॥ గొందముగా నాడనాబరాను
కవద్దరుండ్డంగా। పాదలు విలువ నే విర్రడం బంత్త మానీకు। సూదిగాని మాపము సొంకనాగండ్లం జూడంగా।
౩౨ జూడవ్వేపరాకయ్యే వుసొద్దుముగాదా॥౨॥ తలుపుడె అచుకొని తానె వచ్చి వుండ్డంగాను। చలమున నం
జెనకేవు సంగ్గతానాకు। అలమేల్వెంక్కటేశ అలమేలుమంగ్గ యీకె। తలంపెరింగ్గి యెలెవు తగవే కా
౪౧౮ దా॥౩॥ ॥పాడి॥పల్లవి॥ వెంగ్గె మాడెనా నిన్ను వినవా నా జాడ మున్ను। సంగ్గతిగా బుద్దిచెప్పుచవివు
ద్దించ్చేంగాక॥—॥ అండ్డమాయనీ మాదలు ఆపెతో మోగమోదలు। పొండ్దుకేకే వప్పుదినీ పూందవ్వా
ందలు। నిండ్దలాడే మానే ముని విడ్డ చూచెవు మోము। విండ్డు లుగాని సుద్దులు విన్న విం
చ్చేంగాక॥౧॥ తొలంకే మోవి నవ్వులు తురు మునిండ్డెంబావులు। యెలమి నిండ్కానెలయెడడ
వ్వులు। చలముని పైవేడు సగవిం జెప్పరకాడు। వలపు సూడిడె వడ్డి వాసిరెంచెంగాక॥౨॥ కండ్ల మునిచెంతలు
రయనొకేవె పూంతలు। దంద్దతనము లకు యీంతలు మొంతలు। ఇంద్దనె శ్రీవెంక్కటేశ యెలితివి నన్ను నిట్టు।
నందున్ననవిత్తి నమన్న నచూపెంగాక॥౩॥ ॥లలిత॥పల్లవి॥ వెనకతియ్యనేందుకివె సారంగనేందికి। పెనంగంగవ
ద్దానికుంబ్రియమ్మైన దాంకాను॥—॥ పనివడినీవు నాతో పచారించ్చి చెప్పంగాను। వినవద్దాని మాదలు వెఉకతోను।
కనుంగొని నీవు నాతో కాంపురము సేయంగాను। కొనియాడవద్దా నిన్ను కొరికవిడెరను॥౧॥ మాత్తనా నీవు నా
మనసు రామెలంగంగా। సంతొసించ్చవద్దా నిన్ను సారె నారికె। చింత్తదీరనీవు నాకు చేతికి లొనై వుండ్డంగా। ఇం
త్త బత్తిసేయవద్దా ఇంపులు మీరంగను॥౨॥ తగవుదప్పకనీ వెదయతో డనెలంగాను। తగం గాంగె విండ్చవద్దా త
మితో డను। మగిడి శ్రీవెంక్కటేశ మన్నించ్చి నన్ను గూడంగా। పొగడంగవద్దా నిన్ను బూమెల్లా వెఅంగను॥౩॥

డి సాళం॥ పల్లవి॥ యెఱంగమాని గుణాము ఇంత్త వింత్త వారమా। మెఱిసి ఇన్నిది నిన్ను మెచ్చుదింత్తె కారా॥—।
చనవు గలుగు వారు జడియంగ నేమిదికి। మనసు రింగిన వారు మండ్గాడ నేలా। కనుసన్నను డ్డవారు కాం
తాళించ్చ నేమిదికి। ననిచిని చెంతలకు నవ్వుదింత్రె కారా॥౧॥ తగులాయమైనవారు తత్తరించ్చ నేమిదికి।
మోగమోదయినవారు మోరయ నేలా। తగవు నడపి వారు తప్పించ్చు కొనేమిదికి। సొగిసి నిన్నుండపు రచూ
చుదింత్తె కారా॥౨॥ గుద్దుతా మెలంగె వారు కొసరంగ నేమిదికి। చద్దముతైన వారు జుణుగంగ నేలా। యిద్ది
శ్రీవెంకటపతి యెలితివి నన్ను నేండు। చిద్దకము లేక సంతసించ్చు కొండ్లగారా॥౩॥ ॥ కురంజి॥ పల్ల
వి॥ చెక్కుచేమదల తోడ శిగ్గులకులోనై తిరి। తెక్కలి వలపుల కుండేరంగెడియింకను॥—॥ మనసిచ్చి నివునా
తోమాదలాడంగానెను। ఏనర నేమని నీకు నుత్తరమిత్తు। చెనకి వేడుక తోడ చెయివట్టి పెనంగంగా। యెనని
నియెడుదనే నింక నేమిసి తు॥౧॥ సొర్కుచు నా మోము నివు సూదిగా ంజూడంగాను। తక్కక నే నేమ
నిత్తలంచు కొండ్లు। పక్కన నివు నిండు నా పెంజెయివియంగా। డక్కి నేనే రితిని చిత్తము రా మెలం
గుడు॥౨॥ ముచ్చదతో నివు నా మోవి తే నెలానేంగాను। ఇచ్చగించ్చి యెరితినింపు వుదింత్తు। ఇచ్చద శ్రీవెం
కటపతి యెలితివి నన్ను నేండు। మెచ్చంజెలిని భావమెమిదంబ చారింత్తును॥౩॥ ॥ ఆహిరి॥ పల్లవి॥ సు
డ్డతివున్న భావము చూడంగ రాదా నీవే। పదిమారులు నను ఉంబరచంగనెందికి॥—॥ సేసపాలు డ్డివారె
చిప్పిలంగం జీమరించ్చె। ఆసలు లోలోని డ్డి ఆయాలు గరంగె। రాసికెక్కెండమకము రచ్చంబడె వలపులు
వెసరకయెండాంకాను విన్నవించ్చెమింకను॥౧॥ కారికెలి రికవెత్తె గుంపులాయంబులకలు। వూరెను
మోవితేనెలు వోడగిలిద్దూపు॥ నారుకొనె నంగూరి ములు ననిచెంజి ఱునవ్వులు। తారుకాణగా నెంత్త
తలంచించ్చెమింకను॥౨॥ కలలు మోమున ముంచ్చె కన్నులం జెంగావి మించ్చె పలుకులం బచ్చిడెరె పరగెవెడు
కలు। యెలమి శ్రీవెంకటపతి యీగె యలమేలుమంగ్గ। సరిగెం గూడె నిస్సంత్త సాదించ్చె నింకను॥౩॥

వరాళి ॥ పల్లవి ॥ చెలియింక నేమి సేసీ సేయంగల సేవసేసె । నెలకొన్న విభుండవు నీవె అంగవా ॥ — ॥ చిగురు
ంబెదవి వసంచి చెప్పినయట్టి ప్రియాలు । తగిలి నీతోంగా సరతలపాంతలు । మొగము చూచి చూచి మో
క్కినట్టి మొక్కులు । నిగిడి నెంజపునెల నీవె అంగవా ॥ ౧ ॥ యిచ్చరముగా నీకు నిచ్చినయట్టి కానుక । కాచ్చిని
ంజల్లినకూరిములు । విచ్చనవిడి నిన్ను వెండుకొన్నవేడుకలు । నిచ్చ నెచ్చరించునెల నీవె అంగవా ॥ ౨ ॥
ఆ౨ సన్నల మోవి చూపినజాలు వారెటినెలు । కన్నులనవ్వి చెకొన్నకాంగిళింపులు । యిన్నంగ శ్రీవెంకటపెరి
యారేయలమేలుమంగ । నిన్నుంగూడె నిన్నియు నీవె అంగవా ॥ ౩ ॥ ॥ కన్నడగౌళ ॥ పల్లవి ॥ యె
౧౪౨౬ మనివిన్నవింతు ప్రేము యింక నీకు । కామినిభాగ్యము మరి కలదినిచిత్తము ॥ — ॥ చెలికి నీవు బత్తిసేసి
న చింతలు । తలకొనియె పాద్పాండలపాంతలు । చెలరేంగి మరుండు వ్రాసినవ్రాంతలు । కాలంది
మీరినని కొనగోరి గి ంతలు ॥ ౧ ॥ ఆకెతో డనివ్వుసారె నాడినయ ట్టిమాంటలు । కైకొనినమ్మె
నవెబంగ్గారు మూం టలు । జాకలు గమొవితేనెసానవూటలు । నీరునెండుగ విగినన్నిదం
బూందపూందలు ॥ ౨ ॥ చిత్తగించు ప్రొద్దరాంగల రినపాండ్లులు । హత్తినకొలానిమోహపు విండ్లులు ।
యిత్తల శ్రీవెంకటపెరియారేయలమేలుమంగ । కొత్తలుగాంగూడెనవిగ్గలకి వేసండ్లులు ॥ ౩ ॥
॥ మాళవిగౌళ ॥ పల్లవి ॥ చిమ్మిరేంగినదు వతెరలినడచెంతగా కదా మిస్సరసము వానతోలంగంజూడ
న్నదా ॥ — ॥ రిలవులనవ్వునవ్వి చెంగలిచూపులంజూచి పలుకులందొతి పుపచరించ్చి । నిలుచున్నదిదె చూడు
నివెల రిగ్గువడెవు । వలపులజాజరకు వాసివంత్తు తెంత్తురా ॥ ౧ ॥ చన్నులు కానుకమోపి సంగ్గడింగాలు పురి
రి । సన్నల నెప్రియములు చాలాంజెప్పి । యిన్నిదె నిన్నుంగ్గానరియెక్కడ పరాకు నీకు పున్నమ వెన్నెలపొళ్ళపూ
ంచి వెప్పుసితురా ॥ ౨ ॥ తనువున నిన్నె రసితమకము పెడరేంచి । వినుకలింగను కలివింత్త సేసి । యెనసె శ్రీవెం
కటపెరియారేయలమేలుమంగ । మనసు తొంబాలు దాగి మరి వెక్కసేతు రా ॥ ౩ ॥ ॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ యెఱ్ఱబెట్టి నానమరు ఇంత్తజడా రవ్వు నీవు। గడ్డు వాయతనమే లకరు సేంచ్చురాదా ॥ — ॥
చెలి పనివడి నీతో చెవిలో విన్నవించ్చుంగా। మలసి పేరు కత్తా మాఁదలాడేవు। యెలమి నాపై సన్నయె మీఁన
నంజాలక। కెలవుల నవ్వు నవ్వించి తగ్గించ్చురాదా॥ ౧॥ చివ్వన నీసతి నిచట కింగా నుకియ్యంగా। అప్పుడే యూపె
నుంగ్గరమడిగేవు। నివ్వెద్దల వింద్దు కుంగా నెమ్మినంద్దాలు సేసుక। పువ్వుల వేసి నిన్నుం బొంద్దు చూపరాదా॥
౨॥ ఆసలనల మెకమంగ అడ్డికాంగిలించ్చుకొంగా। సేసవెట్టి విండ్ల శ్రీవేంకటేశ। యేసుద్దులూ ండడ
వకయున్నిదింబాగడె నిన్ను। లాసి నీరతులకు లాలించ్చురాదా॥ ౩॥ ❀ ॥ సౌరాష్ట్రం॥ పల్లవి॥ యించ్చు
కంత్తానల యుకయె అంగవిడిమయ్య। వంచ్చి రిరసు నీవు వద్దనుండ్డంగాను॥ — ॥ చెలరేంగి చెమదలు చేం
పుల వెండ్లబారి। బెట్టకుచ ంజెలినీతోం చెనంగంగాను। మె లుపున నుండ్డాండ్లితా మీఁద చన్నులు రాసి।
చలపట్టి నీతో సరసమా డంగాను॥ ౧॥ పైపైం బెడవుల నుపలుకుం డి నెలుచిందివి। మాపుదాం
కాం జనవిచ్చి మాదిడం గాను। రాపు నరం చెనంగు వడిరమణి పా రము తెల్ల। డాపు ననిచెనకు
లు తప్పించ్చుకొంగాను॥ ౨॥ మునుకొని నీకు సలిపై ముంగ్గురులు జారి నీ। ఘనమై నరతి నిన్నుంగలయంగా
ను। యెనసి శ్రీవేంకటేశ యీకెయలమేలుమంగ్గ। నినుపాయనిద్దాపులు నిన్నుంగాంగిలించ్చుంగా॥ ౩॥
❀ ॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ యేమని తలంచితివా ఇంద్దాంకాను। యేమరం జుమ్మీ నేను యిండ్దాంకాను॥
॥ — ॥ తబ్బిబ్బియుబ్బి సిచిత్తము రావలె నంద్దను। యుబ్బరము లేయాడితిని యింద్దాంకాను। పచ్చి నీ చెంతలు చూ
చి పదరం జాలక నే। నిచ్చరి కతోనుండ్డితిని యింద్దాంకాను॥ ౧॥ మడిలోన నీవు నన్ను మన్నిత్తువంద్దను। యెదు
రెదురే చూచితిని యింద్దాంకాను। కదిసి నిన్ను మాయుండ్దు కడపం బిలిచె నంద్దు। యిది వోరాచుకుండ్డితిని యిం
ద్దాంకాను॥ ౨॥ నెద్దన శ్రీవేంకటేశ నే నలమేలుమంగ్గను। యెద్దు నిన్ను జాలసితిని యింద్దాంకాను। గద్దిగా
నన్నేలితి విక్కెవరమై నీవు నాకు। యిద్దు నీ తెలియ నుయింద్దాంకాను॥ ౩॥ ❀ ॥

దేశాక్షి॥ పల్లవి॥ ఆసివాంనిచేవ్వులునియక్కునంజేలువాండ్లనీ। యెదుదనికునాచియిన్నిదండగును॥—॥
భామనికుసికాడ్లుపరతంత్రము। ఆమనిరతులలోమోహనయంత్రము। దామిసపలుకులమదన
మంత్రము। నాముకికినికాంగిదిస్వతంత్రము॥౧॥ నెలకొన్ననికుమాణిక్యదీపము। బాలసిచూపుల
కెల్లాపుష్పబాణము। కళిగెనికింత్తదిశ్రీంగ్గారరూపము। యిలనిమవిామమపేలయించ్చేప్రతాపము
॥౨॥ తెన్నుంచానినికిసుచిత్తరంజనము। నిన్నుగూడికళలతానిరంజనము। యెన్నంగఁశ్రీవేంకటేశ
౮౩ యిూకెయలమేలుమంగ్గ। చెన్నగునివనెదినిక్రివానకంజనము॥౩॥ ✺ ॥ దేవగాంధారి॥ పల్లవి॥ ఆన
తియ్యవతేనాకునడిగెనిదేవానిన్ను। వూనినవలపునాకునుంక్కువలిచ్చితివా॥—॥ ప్రియములునీవు
౧౪౧౦ చెప్పినయట్లయ్యేంగానినయగారిని చెంతలునమ్ముదునా। దయదలంచితేనిన్నుండదగిలిమెచ్చేం
గాని। నియతపుని ● గాఁగ్గులునెనెరింగెదాననా॥౧॥ దినదినకొత్త ● లేల్లాండేలుసుకానెంగాని।
యెనకెనవిబొండ్లక ● లియ్యకొండ్లనా। చనవునమోవిచ్చేవుచవు ● లుచూచెంగాని। ఘనమైన
నిమాదతేకడచెదానానా॥౨॥ సరసములాడేదిసమ్మతులయ్యేంగాని। పురిగొన్ననినెరవుబాగడుదు
నా। యిురవైశ్రీవేంకటేశయెనలమేలుమంగ్గను। గరిమనన్నేలితివికడుసంతోసింత్తునా॥౩॥ ✺ ॥
పాడి॥ పల్లవి॥ ఇన్నాళ్ళవలెంగావువుయివెనిమోముకళలు। తన్నుందానెమిాండమిాండదేలువారీనీపు
డు॥—॥ చెలంగియాతండునీకుంజెప్పెపంప్పినమాదలు। వెలందిరావినులూరావింద్లవెడపె। నాలచక్క
నిచెప్పినసుదరిలోతనరూపు। నిలుకడ్డేనభావమునిమతినివ్వునదే॥౧॥ ననిచినిదిక్కుచూచినవ్వినయట్లనవ్వు
లు। పెనంగిసంతోసాలైపెరిగెనదే। చెనకినిన్నేట్టురింబ్చిచిమ్మిరెంబినసిగ్గులు। తనివాండ్లంచ్చినిన్నింక్కాండలంపి
ంచ్చేనదవే॥౨॥ గుడిగొననిన్నుండాంగూడినయట్లకూటమి। కదిసినిన్నునేప్పెరింగాంజేసినదే। యిుడెశ్రీ
వేంకటేశుండుయెనలమేలుమంగ్గను। వెదకినన్నేలెనికుపెడుకాయనపదే॥౩॥ ✺ ॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ యింత్తికి నీ రతుమానే మిన్నాండ్లము। సంతొషాన వారినన్నా సరిగాం జూచేవు॥ —॥
కన్నులనవ్వుంగండగసు రేడుం జేంతలాండిరి। చన్నులనొత్తంగండగసుం జలవాదికి। విన్నపాలు సియ్యండగసువే
సమాదకారికి। సన్నలు శ్రేయంగండగసు చనవరిదానికి॥ ౧॥ శిగ్గులువడంగండగసు చిన్ని పిండ్లికూంతురుకు।
డగ్గరి వుండ్డంగండగసు దండ్డదానికి। వెగ్గళించ్చిన వ్వుండగసు వేఱువ్రతేని యింతికి। భాగ్నిచేన కేంగండగసు ను డు
ప్పినదానికి॥ ౨॥ చినంగి విలువండగసు చిరవుత రుణికి। పనిగానికూడండగసు పంత్తగత్తెకు। నిను శ్రీవేంక
ప్పురన నలమేలు మంగ్గను। యెన సితినాకుండగసు నిచ్చకపుదానికి॥ ౩॥ — ॥ సాళంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ ఇప్పు
డుగాక నీ పగడింక నేన్నండే। చెప్పరాదు నీ సింతలు చిత్తేంగా నిండు॥ — ॥ వంతులకేంబెనంగేవు వా
సులకుఁ జుంగేవు। యెంత్త శ్రీడు నియ్యకొ లేదు చెప్పిడి। పంత్తములు మెఱసివు షికానిజఱసివు। కా
ంత్తుండిచ్చిన చనవుగ ద్దుగానికు॥ ౧॥ చెక్కు చేత మోపివు శిగు తెల్లనాంచివు। ఆకజిక్కుదా
రవునివాడు వేమెలు। రకసంబ్బు శాలసివు రాంకలనిమలసివు। నీకే జవ్వనమదము నిండ్డంగా
నికు॥ ౨॥ సన్నలనిమొక్కేవు నారేంగాలు ద్దాకేవు। వన్నిన నివుడు దింకం బద్దంగరాదే। యెన్నంగ శ్రీవేంక్కటే
శుండేనలమేలు మంగ్గను। నన్నుంగూడే వెడుకలు ననిచెంగానికు॥ ౩॥ — ॥ వసంత్తవరాళి॥ పల్లవి॥
కన్నులు చల్లంగా మిచ్చుంగను ంగాండ్లిని। సన్నలా బాయలా నింక జరయంగనేండిరి॥ — ॥ అను మా
నము ల్లండిరే తొకెనివ్వూంగూడి తివి। మనసొకొదయంగా మాదతేండిరికి। చెనకులు గరివడే చెక్కులంజే
మదనింండ్లే। చెనకముండ్ల రతేంచ్చి విచారింఛు నేండిరికి॥ ౧॥ మోగమోదలోన గూడే ముండరనున్నారు వి॥ ం
రు। తగవాయంబను తేల్లాదాంచనేండిరికి। జగింగలతేడు రెక్కసిగ్గులు ముంగ్గిదంబడే। తగిలేంజు ద్వరికము
తడంబాదు తేండిరికి॥ ౨॥ తారుకాణయ రతులు దక్కె సంతొసము తెల్లా। చెరేం బంత్తములు నేండే దింతరే
ండిరికి। యీరితి శ్రీవేంక్కటేశ యేలనలమేలు మంగ్గను। కోరి నన్ను నేలితివి గుమ్మసియ నేండిరికి ॥ ౩॥ — ॥

లలిత॥ పల్లవి॥ మనసిచ్చి యాతని తామాదడరాదా। యెనసిన మిందదయె రవ్వులు గలవా॥ — ॥ చెప్ప
రాని ప్రియములు శేయరాని బాసలు। అప్పుడె విన్నివిగడియ తనితొ। కాపురమిందిసి సలుగారి
కానగురుతులు। ఇప్పుడెనిం పెంచ్చుకొండ్లవింకనె వెసుద్దులు॥౧॥ పెద్దరాని ఆనలు సినంగరానిచెంత
లు। సద్దిగాంగండ్లవిగడె కాంస్తుని వల్ల। దుద్దరికపుండనాయుచూపుల బొనవ్వులు। గుద్దనంజెకొండ్లవికా
ంక్షనె వెనికను॥౨॥ తలంచరాని జాండ్లు లుతని యరానిరతులు। కలిగెంగడె విభునికాంగిదనెండు। అల
మేల్మంగ్గను నేను ఆతండు శ్రీవెంకటదేవుండు। డెలమి నన్నేలినాండు ఇయ్యకొనవలెనే॥౩॥ ॥ రామక్రి
య॥ పల్లవి॥ తాపము య్యాని తానవ్వునూరకె వుండ్డముగాని। చెపద్దిని వేయు వితి శేవని సింగాని॥ — ॥ కూ
౧౪౬ రిమి వెనిచూదకు మ్మరించ్చి రుమ్మరించ్చి। సారెసారె నవ్వినాను చౌకవొను। మిరలు మీరియప్పుడు మేన
వారికైనాను। గారవిరి తింజాలు గాఫ్పుయెకైవుండ్డను॥౧॥ యెగ్గు లువద్దివారు యెచ్చరించ్చి
యెచ్చరించ్చి। వొగ్గి సరస మాడినా నెల్లం బెద్దాను। వెగ్గళించ్చువలసితె వి ంత్తవెనె వారికైనా। దిగ్గనంగా
సరితేను తిగె సాగు మాదలు॥౨॥ ఆయమెఱింగినవారు ఆదరించ్చి యాదరించ్చి। చేయివద్దితె సినాను చె
మదలూరు। యీయెడ శ్రీవెంకటదేవ యెనలమేలుమంగ్గను। పాయక నన్నేలితివి పంత్తమాడే వారమా
॥౩॥ ॥ ఆహిరి॥ పల్లవి॥ చెప్పనేని వెబుద్ది నిగ్గయ్యా నాపచి వ్పులి వలపు వెల్ల చిత్తము తొనా హూ ॥ — ॥
మాదలం డెనె యిలుగారి మచ్చికల నోరూరి। యీదువెద్దియాతండి నియె డనేచ్చునే। కొడిసియనవ్వున
వ్వికొంగ్గు వద్దిపెనా గిని। గాందపు విభునితొ నేంగమ్మ దినె మండ్డునే॥౧॥ నిలుపుం డవినిండ్ల ప్రియము
లంబండ్లవండ్లు చలమరి యెదువండ్లి జాణాండెతాను। తలపొంతగడు గెంచిడ బ్బిడెరమెం విఇషి। బలిమి కొ
ండితని తా పంత్త మెద్దదుడునే॥౨॥ కన్నుల నన్నలు చూచి కాంగిట నాసలు రేంపి। పన్ని ఇన్నిదిండదాను పంత్తగాం
డానె। యెన్నంగ శ్రీవెంకటేశుండే నలమేలు మంగ్గను। నన్నుం గూడె యెప్పుడునా కేమొ బొంచ్చునే॥౩॥

బౌళి ॥ పల్లవి ॥ వట్టిపరాకులు సేయవద్దు నీకు నింక నేల గుద్దునెమెయిం గుసుముకొంక్క నికిం దికిని ॥ — ॥
వెనరకవూడిగాలు వేమరుం జేసినికె ॥ పూసగుచ్చిన ద్దునికు బుద్ది చెప్పినీ ॥ వాసులు వంత్తు వేంచ్చురవద్దనేకా
చుకున్నది ॥ నిసముకానన దిగానె లంతం జూడరాదా ॥ ౧ ॥ కైవసముసేసుకొని కన్నుల నిన్ను నవ్వినీ ॥ వావులు ని
తొంజెప్పి వలపించ్చినీ ॥ పూవులు ముడిచినీ తాకొండ్లులు నదించ్చినీ ॥ దేవులాయ నిన్ని దను తరవేసుకొరా
దా ॥ ౨ ॥ వాను పుపైం గూచుండ్లి వాడాలు విసికిని ॥ మేని చెగంద్ధము పూసి మెల్లనే తాను ॥ అనుక శ్రీవెంక్కటాది
శ్రీ అలమేలు మంగ్గ యీకె పూని నిన్నుం గాంగిలించ్చె బాగడంగరాదా ॥ ౩ ॥ ✤ ॥ మాళవిగౌళ ॥ పల్లవి ॥ వూ
రకే నన్ను మెచ్చుని వొడ్డికైదాననం ద్దె యీరితి నన్నుం బాగడేనే పనికి వత్తునే ॥ — ॥ చనవు గలుగువారు సం
గడినుండ్ల ంగం డగు ॥ మనసు నమ్మినవారు మాదే డండగు ॥ పనిగలిగినవారు పద్దెపనం గంగం డగు ॥ యె
నసి నన్ను మన్నించ్చునేం డ్డు లాని దాననే ॥ ౧ ॥ తగవెరింగిన వారు తరితి పుసియ ండగు ॥ మోగమి
చులాడువారు మోక్క్యంగం డగు ॥ నగనెరిచిన వారు నయము చూపంగ ండగు ॥ యిగురు మోవి ఇచ్చె
నేమనంగంగలనే ॥ ౨ ॥ మనరికమైనవారు మే పులుసియంగండగు ॥ పూని పాయరానివాడు భాగించ్చుం
డగు ॥ యెనల మెయి మంగ్గను యీతండు శ్రీవెంక్కటపతిం ॥ దీనే వానన నన్నుం గూడెనేమని చెప్పుదునే ॥ ౩ ॥ ✤ ॥
శంక్కరాభరణం ॥ పల్లవి ॥ శిరసువంచ్చురు మింక శ్రీనరసింహా ॥ నీ శిరులెంన్నె నాంగలవు శ్రీనరసింహా
॥ — ॥ చెలి నిడాడపైనేక్క శ్రీనరసింహా ॥ చెలరేంగని మోము శ్రీనరసింహా ॥ నెలవులనవ్వు డిరె శ్రీనర
సింహా ॥ నిమై ॥ చెలపచె మదలు బ్బె శ్రీనరసింహా ॥ ౧ ॥ చేరండేలికన్నుల శ్రీనరసింహా ॥ చిరుమూరా
డి వలపు శ్రీనరసింహా ॥ చిరకాంగ్గం ద్దెవే మీా శ్రీనరసింహా ॥ చేరనీరు నామము ల శ్రీనరసింహా ॥ ౨ ॥
చెవల్లగు వచ్చితివి శ్రీనరసింహా నా ॥ సివవెల్లా మెచ్చితివి శ్రీనరసింహా ॥ శ్రీవెంక్కటాద్రిమీాంద శ్రీ
నరసింహా ॥ చెవమీారని వెడుక శ్రీనరసింహా ॥ ౩ ॥ ✤ ॥

నాళంగనాం ॥ పల్లవి ॥ యెదురుఁగొండవెళ్లి ఇందిర గౌఁగిలించుఁగా । పెదపెదచన్నులెంత వినికెవునివు
॥—॥ మెనిపెసునినవ్వునవ్వి మాటాచునిన్నుఁగూరిమి । గొనరఁగాఁజెవినిలకొంగ్గువద్దెవుసుసరానంజెపు
దిరసురబిచెంబట్టినికు । విసరంగానికినెట్టువెసివు పూవులను ॥ ౧ ॥ కన్నులనుజంకించి కమ్మదినిచెవితొన ।
విన్నవించుఁగానెమివిట్టవింగెవు । సన్నలనెవలపులుచవిచూపినివొడ్డు । కిన్నెరమీఁదుఁగానెట్టుగిలిగించెవు
॥ ౨ ॥ వానుపుప్పెంబవళించి పయ్యెదనికుంగప్పి । పూనిచెనకంగానెంత బుజ్జగించెవు । ఆనుక శ్రీవెంకటా
శ్రీ ద్రినాథ తాననిన్నుఁగూడి । తానకమైతొడెకంగా తగమన్నించెవు ॥ ౩ ॥ ❁ ॥ రామక్రియ ॥ పల్లవీ ॥
౧౪౨ చెన్నలరభూపతి చెరువుకాడనున్నాండు । వెన్నెలబాయిదనాడి వెంకటపతిఁడు ॥—॥ వాడలవాడల
వెందవనితలపొందుచేసి । వేడుకకాండుగడమ్మ వెంకటపతిఁడు । జాడలుమీరి యప్పుడు బానాత
నాలాడిని । విడెపుమో ● వితాడవెంకటపతిఁడు ॥ ౧ ॥ సొడువవెనం ● ద్దరిచన్నులపొంజెయిబాగా ॥
విదరవెల్లితనాలవెంక ● టపతిఁడు । ఆడిగొనిగొల్లెతలనాసలంబెట్టెం ● దాను । వెడవెడ్డుండ్లైనట్టివె
ంకటపతిఁడు ॥ ౨ ॥ నసుప్పిననతుత్తెల్లనంద్దునంగానుకియ్యంగా । వినయాలుచేకొనివెంకటపతిఁ
డు । యెనసినన్నునెలియిప్పుడునా విన్నవాలు । విననవధరించె శ్రీవెంకటపతిఁడు ॥ ౩ ॥ ❁ ॥ ఆహిరి
॥ పల్లవి ॥ నామనసు ఉంగుండాల్లెననిచినదాననౌత । కామించియెంచంగవద్దు గక్కనమ్మనవే ॥—॥
యెడమాడలాడించియెంత పొడ్డుజరపినె । ఆడియాసలనెయెంత అలయించినె । వుడివోనిచూపులనువు
రులొడ్డినిడియెమె । చిడియనివలపులంజిమ్మిరెంగెదానను ॥ ౧ ॥ మొగమొగావెడుదను మాపుమెంత గెంచినె ।
నగవునంగాంకలెడ్డునదియించినె । పగడుంజెంతలుచకానిబయత్తెలయిగాండించినె । మిగులాండమకము
లమించివున్నదానను ॥ ౨ ॥ మన్ననలునాకునిచ్చి మడుమెంత యెక్కించినె । కన్నుసన్నలనెయెమిగారవించినె । వు
న్నతి శ్రీవెంకటపతిఁడుదగిరిక్రుష్ణుండే । నన్నుఁగూడెతనపొందు నమ్మికైనదాననూ ॥ ౩ ॥ ❁ ॥

సామంత్తం॥ పల్లవి॥ చూడంజిన్నవాండుగాని జాడుండనాలనెక్కుడు। యెడచూచినాండానుయీవిత్తలు
ండే॥ —॥ గొవులకాపివిహరించ్చె గొవిందుండు। పెర్గ్వ వావులగావికలఘువల్లభుండు। చేవమీరిముద్దుల
శ్రీకృష్ణుండు। యెవల్లంజూచినానుయీవిత్తలుండే॥ ౧॥ రాసక్రీడలవానిరాజీవాక్షుండు। ఆసంబదారువె
లంబెండ్లాడినవాండు। బాసలతొరుక్మిణిసత్యభామాసమేతుండు। యీసుద్దులవెలశినివిత్తలుండే॥ ౨॥
చింత్తమధురాంగ్గనలవేడుకకాండు। చెంత్తంగొలనిసతులశిగ్గలవాండు। కాంత్తలక్ష్మీపతిశ్రీవేంక్కటప
తిరుండు। యింత్తదివినోడించ్చినివిత్తలుండే॥ ౩॥ ❀ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ యెఱుంగుదునెనిమో
హమింత్తింబిలుచుకోరాదా। మోహింగివెనాలింత్త నాముండ్దరనెందికి॥ —॥ వెలందిమాదలునీకు
వినవింపుకొంగాని। చలముతాడుకమోగచాడుగాడు। తలకొనిమోక్కితెనుడయవుద్దుంగానిమరి।
యెలమింబంరాకుసియ నెంత్తెనాంగొలుపడు॥ ౧॥ ఆపెనవినవ్వు లు అండ్దముక్కైయుండ్దు
ంగాని। రావులనెగసక్కేకైర ఛ్చకెక్కవు। చూపులడరితిపులుజాద్దుముకె తొంచుంగాని। క్కెపుకైయె
ంతైనానుకడుంజప్పుంగావు॥ ౨॥ నిడవులుచెనకితెనెపవుకైమించ్చుంగాని। అడిగొనివెసదక్కైయలపుగా
డు। యీడెసశ్రీవేంక్కటపతియదునన్నెవితివి। జాడినెంత్తెనాతనజాండ్దెష్పుడువిడడు॥ ౩॥ ❀ ॥ వరాళి॥ ప
ల్లవి॥ యెంత్తనెరిపితివాయీపికునీవు। చెంత్తలండాల్పినెరదునిన్మిక్కెంగినిప్పుడు॥ —॥ బత్తిపైకిరమనిపి
నిపెంజితులువెక్కిసత్తుగావింపునందనచన్నులురాసి। మోత్తముననవలపులుముద్దుదలనెగవాశ్రీకా
త్తవుపాయాలనిన్నంగొసరినదివో॥ ౧॥ మనసులొపలనిమంత్తనముకెకొరి। ననుపైననిమోవికి
మోహరించి। చెనకినికాంగిటకికిగ్గలతొనెచేరి। చనవులునెరవినిసారెసారెనదివో॥ ౨॥ చెలరెంగి
నిమీందిచిందుల్లిన్నయునుంబాడి। బలిమిసినినితొంబంత్తములాడి। యెలమినన్నెలితివి ఇ
టినిన్నువాఖ్యగూడి। అలరిశ్రీవెంకటపతియండిమెచ్చినదివో॥ ౩॥ ❀ ॥

రాంబోది॥ పల్లవి॥ కాదనేవారెవ్వరు కడుం బలిమి వాసినికు। యీడేసముండ్లు వెనరవెంచ్చునెల యింకను।
॥—॥ పొండ్లు నిపుంగల్లి గిత్తిపొంద్లాయ వచ్చునా। అండ్లు కావయ్యా విడెమాపి చేతను। రెండ్లు వ నాపత్తా
పొత్తుగలసిన వాండవ్వు నిండ్లలరు వెలివంగ నికెల ఇంకను॥౧॥ వాడం బొందుగలి గిత్తె వాపననవచ్చునా।
రెడంగియూపెత్తాం బెనంగకు వయ్యా। వాడిగద్దు కానియూపె సెడ్డం బెడ్డుకున్నాండవ్వు। వెడది చాంగా
లుసియవిరెంయెలలింకను॥౨॥ వావిని కుంగలిగత్తెవలదనవచ్చునా। వివేగంబెండ్లాడినివ్వు వెలయ వ
౬౨ య్యా। యీవల శ్రీవేంకటేశుడు నన్ను నెలితివి। కెవసమయినమీందరడమెలయింకను॥౩॥ ❀ ।
భైరవి॥ పల్లవి॥ నాకైబత్తిగలండే నాదిభుండు। యేకొడ్డా నా సంతొసమే మని చెప్పుదునే॥—॥ చెవర
౧౪౬౩ కత్తనతానయిగ్గవడి నెనుండ్డంగా। మనబిచ్చితానె నాతొ మాదలాడినే। తనిపొండ్లి నాలొ నెనెతలవం
చ్చుకుండ్డంగాను। చన [illegible] విచ్చియప్పుడుని సరసములాడినే॥౧॥ చా [illegible] యసిసు కరంబు ముచాదు
ననెను ం డ్డంగాను। చె [illegible] యివద్దిత్తిబనాచెక్కు నొక్కినే। కాయమెల్లా [illegible] పయ్యెదనుకప్పు కాని వుండ్డ
ంగాను। ఆయములంద్లి నన్ను నాదరించినే॥౨॥ వె డుక తొండనవొద్ద వెళిగాచుకుండ్డంగాను। వాడు
డెరనింత నన్ను వలపించినే। యీడనె శ్రీవేంకటేశుడుండెడు వనిను ండ్డంగాను। కూడి నన్ను నిండ్డరి కాంకాం
క్షకయీడచ్చినే॥౩॥ ❀ ॥ వాడి॥ పల్లవి॥ నీ వార్తైన వారినే ముగారవించ్చవద్దా। యీరీతినె మోరిబినదింత్తాని
కెలవు॥—॥ ఇత్తలని చెలులనుయెట్టినం బాగడే ముని। చిత్తము వచ్చితెం జాలు చింత్తం యెందిరి। బత్తితొ
నాపె చెనిమ్మ పండ్డుకిండ్డరి జారితె గయెత్తినె మిచ్చితి నదిహానమూంగాదు॥౧॥ మంతనాననిదెవులమాదు
నబడిరెముని। పంత్తము వచ్చితెం జాలు పదరనేలా। బంత్తి నాపె రెచ్చురికపరారులు చెప్పితెను। యెంత్తైనామా
రండ్లు వల్లనె గగ్గలూంగావు॥౨॥ యీడనిసతిసవిగెనిప్పనిన్నుం గూడ్డెము। వెడుకనికెషెం జాలు దింగనేందిరి। వా
డితొ నన్నెలితి విపక్షన శ్రీవేంకటేశ। ఆడనాపెచెత్తైల నేనదివాచ్చిము నాడూ॥౩॥ ❀ ॥

సౌరాష్ట్రం॥ పల్లవి॥ నే నెంత్తదిదానను నీవిన్నిదఘునుండవు। మోనము తో నిన్నుం జూచి మొక్కుదింత్తే కాక॥ —॥
అమరంగ నాయకుండవు ఆదరించ్చితేం గాక। తమరించ్చ వచ్చునా తరుణులకు। మమకారము నం గొంత్త
మన్నించ్చితేం గాక। సముకాన బంక్కించ్చి సాదించ్చ వచ్చునా॥ ౧॥ మక్కువతో మగవాండు మాదలాడితేం గా
క। రక్కసించ్చ వచ్చునా కామినులకు। చక్కంగా రిబ్బితివా పెచనవిచ్చితేం గాక। పక్కనుండ్డి పంత్తము లుపచారి
ంచ్చ వచ్చునా॥ ౨॥ శ్రీవేంక్కటేశ్వర నీ మెచ్చి త్తగించ్చితేం గాక। జావల కేపెనంగ వచ్చునా మాకు। యీవిధ నన్నేలితివి
యిపు వలెనతేం గాక। దేవుల నైకాంగ్గు వద్దితేమ లించ్చ వచ్చునా॥ ౩॥ —✿— ॥ హిందోళవసంత్తం॥ పల్లవి
॥ తలంచుకొని యుంక్కా నివే తగవులన్నియు నేండు। కెలుగులాండి సుద్దులు చెప్పలేము గాని॥ —॥ చెలి
కెలొనె నసతిచెప్పించ్చుకాదు ప్రియము। నిలియె తింగినదెండద్దానె రమ్మెంచ్చుదు। ఆతుమలొ మెలంగె
ది అపుర్గ్గాములు చూడ డు। యెతరిగెత్తెగు కొలె యెఋంగము గాని ॥ ౧॥ ఇతవరియ్యె నకాంత్తయె
రవులు సెయదు। పతమ్మెన డెమని నాచలపద్దదు। మతి నమ్మిక్కె నథిమవ్వ ములుదెడవదు। కతకారిదాని
మాయకాన లేము గాని॥ ౨॥ తగుకైనమానిని తరితీపు సెయదు। నగని రిచిన దియెన్నండుం డిద్దదు। అగపడి శ్రీ
వేంక్కటాధిప నన్నేలితివి। యెగసక్కెపుదాని జాడెద్దుండ్డ నోకాని॥ ౩॥ —✿— ॥ పంత్తులవరాళి॥ పల్లవి॥ యెఋంగు
దు నీగునొము తెలచెప్పివు। మఋంగ్గెనద్దివుండ్డ మమ్మ గములు సొంకును॥ —॥ పన్నినీ వెంత్తే శీమా తొం
బంత్తములాడినానా పెంగన్నుల జూచితే నీ క్కి ంగఠ రెంగును। యెన్నంగ నెగుద్దుతొ నెంత్త వారు చూప
ండ్డినా। సన్నలా పెసిసితే నేనారిందమి వుద్దును॥ ౧॥ చెలగెంగి నివెంన రిగ్గలెంత్త నెఋపినా। లలి నాపెనవ్వితే నే
లక్కొను నాసు చలపద్దు కొని। రాజసము నునూరకుండ్డినా। వెల తేనివెడుకలు వెల్ల విరిసిసు నూ॥ ౨॥ వద్దిన
దలకు నీవు వలపులు దాంచినాను। గద్దిమాందలా పెడితేంగా యమలపు। యిద్దె శ్రీవేంక్కటేశ
యే లితివి నన్ను నేండు। మద్దరికమెంచ్చితే నేసొంప్పు లెల్లాంగలుగు॥ ౩॥ —✿—॥

శ్రీరాగం ॥ పల్లవి ॥ పతికి విన్నవించరె పడంతులాల । సతమైతా నింక నా కుచనవు లిమ్మనవే ॥ — ॥ వెలపేని న
డుకపు వెసడింతె నాంగాడు । తలపోంతరతులకుండని విలేదు । మోలకనవ్వులకు నుమోగబాదు చెప్పం
డు । యెలమి తానా మోహామెంత్తని చెప్పుడనే ॥ ౧ ॥ తగులైన మొండదుతన పొండ్లు విడువడు । జిగి మించ్చెత వ
కము చెప్పంగూడడు । మోగి విభ్రుకుండ్దె శిగ్గు మోలచి వశి వాడడు । యుగిరించ్చె నావయసు యెదుఁ వ
డాంతునే ॥ ౨ ॥ కూడియున్న భావము గుడిగాని పాయడు । విడెపు మోవిగు ఊతువింతసె యడూ
ఆ౨ యూడనె శ్రీవెంక్కటేశుండింత్తలోనన్ను నెతె । యీడు జ్హాడయిన భాగమెంత్త యినాంగలదె ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ కాం
౧౪౪౮ బోడి ॥ పల్లవి ॥ రాకుండ్డె దాసము సుమ్మీ రమణి వాడ్డికి నివు । జూకగానె తిత్తి నాపెంజూక్క లంబెడ్డితివా
॥ — ॥ సంతోసానానన్నదిడె నా గెంటిరు నవ్వులతో । మంత్తనానెనె మండ్డివాం మగువతోను । వింత్త వింత్తి
ంగ్గారాల విఙ్జవింగినిం ● డ్డిలోన । అంత్తరంగ్గమున కన్ని ఆసలు వెద్దితివా ● వా ॥ ౧ ॥ సుత్తపుంజెమదలెక
మ్మరించ్చి సతి । చిత్తగిం ● చ్చియెద్దలంజూచితివా నివు । బొత్తుగాంబానుపు ● పనిపొండ్డులెకొగుకున్నది ।
ఇత్తల నమ్మికలెన్ని ఇచ్చితివా నివు ॥ ౨ ॥ ఆముకొని తమకించ్చి అద్దెనిక్కాంగిదంగూడె । యెమి సన్నలేతివా యీం
ంతితికి । యీమెరనె శ్రీవెంక్కటేశ నన్ను నెలితివి । నెమము తానెంత్తకినెరు చుకొండ్డివా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ ఆహిరి ॥ ప
ల్లవి ॥ వడ్డియలుక వెలెవడ్డెనికు । సుద్దు పెలిచితివింకంగూడరాదా యితని ॥ — ॥ వాడంబడంజెప్పితి
నువాక్కమనసై వుండ్డుకొడున మ్మమెలంగితెంగాడనరాదు । ఆడియాలా యిచూటితెనను మానమె
లెదు । తాడరిదిచు నినివు దూరంజ్హాడిడెంకను ॥ ౧ ॥ తగవులు నెరచితెదాకొను సంత్తొసము । బిగి
రించ్చ నవ్వితెను చింతదిరును । మోగమోదుంటెక్కొండ్డె మోహాములు దెవారు । మగనికొంగ్గాడనమరి
యెవెఇంకను ॥ ౨ ॥ యిండికి విచ్చెచిత్తేనయి య్యగలెతొంబొండ్డులు । జండ్డవాయకుండ్డెతను సత
మొంట్రిమ । నండ్డున శ్రీవెంక్కటనగపతిని న్నంగూడె । అండ్డనివిడని జడయంగలె తెఇంక సా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥

ఆహిరినాట॥పల్లవి॥అందదిగవ్వె నచ్చుతేను అంత్తదమద్దిరంగడు।పాడించ్చి యాతండు నీకేవాలుపడేన
దవే॥—॥వంత్తువెద్దుకానిపతివద్దంగాచుపండ్డానవు।యెంత్తగడ్డనిచనవుల్లిండ్దరికంప్పె।ఇంత్తలోనేచెవిలో
ననేరతాలూనాడేవు।చింత్త దిరనీమాడెసేసునదెయీాతండు॥౧॥పరంగనాతనికినిపచ్చడముగప్పేవు।పారు
గునన్నెద్దిపాండ్డవేనికుత్తరవేసుకొనుచుచేతికివిడెమూనిచ్చేవు।శిరులంబనులునిక ంజెప్పేనదెయీాతం
డు॥౨॥కలికిమెలకినివకండ్డువఖుచెప్పేవు।చెలరేంగినికబాససేసినదవే।యెలమిశ్రీవేంక్కటేశుండిన్నిద
మనన్నుంగూడె।తెలిసినిన్నిద్దనెదిద్దినదియీాతండు॥౩॥✧॥దేవగాందారి॥పల్లవి॥తానేరంగండాయీా
తగవులెల్లెడలను।నేనే మ్మినాతనమీాందనేపాలువేసినా॥—॥రతివేళమాందదలుకచ్చులకునేక్కవు।యిత
వైనవారికియెన్న లేదు।పతికినిసతికినిపాయదుచుద్దరికము।అతిమోహములకును ఆడ్డా
కలేదు॥౧॥శిగ్గువడ్డయ ● ంత్తలోనెచేరడుతమకము।వెగ్గళించ్చినాన ● వ్వులువేసదగావు।వొద్ది
వెండుకొంద్దినివాడు గడుచిరము।కగ్గనిపొండ్డులలోనకపద ● ములుండ్డవు॥౨॥చన
వరిచెంతలునాడింప్పులుగావు।యెనశీనపా దమి కినేరవేడది।మన శ్రీవేంక్కటేశుండు కదిసిన
న్నింత్తలోనే।వినయ మడుగలుచూడవెగడ్డితొంచడు॥౩॥✧॥తెలుంగుంగాంబోది॥పల్లవి॥యెన్నేశివి
ద్దులునేచ్చేనిరమణి।చెన్నమీారెనిన్నిదనుచిత్తగించ్చువయ్యా॥—॥వనితచెమదలనేవానలుగురిసినదె।నిను
పునవ్వులనేవెన్నెలగాసినిపనులుకికివూప్పునలపయ్యరగాలివిసరి।చెనకినిదెవులుచిత్తగించ్చువయ్యా
॥౧॥విరహాపువేడుకవేసంగియెండ్డలుగాని।బూరిదిసిగ్గులనేమంచ్చులుగప్పునివరుసమో వి
తనెలవసంత్తకాలముచూపి।శిరులనివేడుకలుచిత్తగించ్చువయ్యా॥౨॥కండ్డువచూపులనే
కడుమెఋంగులుచల్లి।అండ్డపురతులనే వియ్యములండ్డిని।యిండ్డుకటశ్రీవేంక్కటేశయె
లితివికెనునేండు।చిం దినడితరితిపుచిత్త గించ్చువయ్యా॥౩॥ ✧

వెగ్గావళి ॥ పల్లవి ॥ యెవ్వరు నెరుగరు నెండిదె వండ్దిన రుపులు । నివ్వదిల్లుం జెంతలను నిన్నె మెప్పించేను ॥
॥—॥ చెక్కు చెమ దడుడిచె చెలిసు రది విసరె । వెక్కసమ్మైన కింత్త వెడు కాయనొ । చక్కవద్దం గూచుండ్డి జారిన
తురుము దిద్దె । మక్కువని వలపులు మానుపంగవసమా ॥ ౧ ॥ వాండ్డినె కాలు వునిసె వాయ్యునె పాదములొ
త్తె । పెండ్డలుగా నికెంత్త ప్రియమాయనొ । అండ్దిముద్దిపె నంగుతానాయములు గరంగించ్చె । పెండ్డనెయా
వాజవింక విడె ఇంచ్చెవసమా ॥ ౨ ॥ సారెపపయ్య్ర దగప్పెసంగ్గడినె మాదలాడె । కాకికదికె దువవెంగూడెనొ
౩౧ నిండు । గారవించ్చి శ్రీవెంక్కటెశ నన్నె లితవి । తారు కాగా నిసుద్దులు దాంచనింకవసమా ॥ ౩ ॥ ॥ గౌళ ॥
పల్లవి ॥ ఆతండె మిసెకె నాను అడె యునా భాగ్యమె । కాతరించ్చినె నెద్దుగరిగింత్తునె ॥—॥ కలువపూవుల
౧౪౭౭(వెకికడంగి యాచెతనె । కులికె విభు నినెద్దుగా రనంద్దెనె । వలపులు చల్లిచల్లి వరుసనప్పుదినెనె । బలపడి
యెదు వవెజంక్కింత్తునె ॥ ౧ ॥ సరసమాడుచు నవ్వి చక్కంగా నా సొరనె । యిరవుగా పలుకొ
ంపలెద్దు నింత్తునె । గిరికుచములను తికి నిశియంత్త దిలాన । విరహము కెంచియె ద్దు వె
కివెరివుండ్డునె ॥ ౨ ॥ కండ్దువగతులం గూడి కమ్మదినా కాంగిదనె । విండ్దువవెసారెనె ద్దు వెసరింత్తునె । అ
ండ్డి శ్రీవెంక్కటెశుండు ఆదరించ్చిన న్నెనెలి । మండ్డమె ళ్ళము ననె ద్దు మాండలమె ప్పింత్తునె ॥ ౩ ॥ ॥
పాడి ॥ పల్లవి ॥ మీవవెనె వుండ్డవద్దా మెదియైన జాగా వెల్లా । భావించ్చితవి యవెరపడంగనెలా ॥—॥
మొక్కలము వెండికి మోహము గలవారికి । మిక్కలి వివెకానమించ్చుదగాక । వెక్కసపుండమకానవెం
డు కానె నిన్నాతండు । తక్కకనివండ్డు కుండగనియ్య్ర కాండ్దవి ॥ ౧ ॥ కావగించ్చనెమిటికి కూదమిగలవారికి ।
వావికతా నిన్నిటికి నొచ్చుదగాక । చెవద్దినిన్నాతండు చెనకిన వ్రులు నప్పె । తివుల మోవి యొసంగితివిని
వతనికి ॥ ౨ ॥ చింత్తసియనెమిటికి వెడుకగలవారికి । అంత్తరంగ్గానసంత్తసమంచ్చుదగాకా । యింత్తలొ
నె శ్రీవెంక్కటెశుండు నిన్నెలినాండు । కాంత్త । వునివాత దింగాం గిలించ్చుకాండ్దవి ॥ ౩ ॥ ॥

భైరవి॥ పల్లవి॥ మలుమెలనుచు మిమ్ము మెచ్చేంగాని। నాలిమోవద్దంగూచుండబోది య్యవయ్యా॥ —॥ విం
ద్దముగానినీవువెడుకవెల్లమెరసి। అంద్దముగాంజెప్పవయ్యా ఆపెసుద్దులు। చెంద్దిలిగ్గలువడకర్లిసువచ్చు
కొనక। ముంద్దరనిలుచుంద్దినిమోము చూపవయ్యా॥ ౧॥ చూతముగానియాపెనాయగపుగురుతులు।
యూతలించిబియువవయ్యా యెదు వంద్దిడా। యెతులకాపననకయింత్తదిలానెనగక। నితలంపుడెటుసునా
నెనింద్దరావయ్యా॥ ౨॥ ఇయ్యకొంద్దముగానియూసతిజాణతనాలు। ఇయ్యెడంబిచారింప్పించునివయ్యా
నీవు। సెయ్యపుడ్రీవెంక్కటేశనెండునన్నునెనిలిచి। వుయ్యాలమంచ్చము మీందనుంద్దంగదవయ్యా॥ ౩॥
ముఖారి॥ పల్లవి॥ యెదటానెరు రారాఎ డాయియుపుడేకావలెనా। కారుసిసియుంద్దరిలాంగతలడ్డిగెవు॥ —॥
కనుంగొనలనేని న్నకాదిని జంకింప్పంగాను చ్చెన కెవుసారెసారెంజెయిచాంచి। వనితయుచూడంగాను వట్టి
కిగస్సనునుంద్దక। గొనకొన్ని యొస్తెనెలకొంగువద్దివు॥ ౧॥ చక్కంగానిమోముచూచిసన్నలుకేయంగా
ను। చెక్కిలిమొక్కియుద్దెసినవె షివుతక్కరనిచింత్తలానెతగగుద్దుసియక। వాక్కదొచన్నలనెవారసుకొ
నెవు॥ ౨॥ తివుగారెమోవిచూపితిరవెన్నుకొనంగాను। చెదద్దిరాంగిదనించ్చిజిరదిసివు। రాపుల శ్రీవెంకటేశ
తులంజంక్కించ్చితివిమ్పైనింకక్కినెంతవనలుభూపెవు॥ ౩॥ —॥ పూర్వగౌళ॥ పల్లవి॥ వద్దయనుమాన
మెలవద్దనున్నాండితండుగుచ్దమెనెవానినెంత్తనాడించ్చెవె॥ —॥ చెలిమిచేసినవాండుచేతిలానెవాండె
కాండా। తలంపులోపలివాండుతగులెకాడా। చిలిచినవాండు కదుంబ్రియము లుచాపండా। నా
లసింయూతనినెలచూచిజరసివే॥ ౧॥ యింట్టికివచ్చినవాండు యియ్యకొనిమాదడండా। అంద్దిము ద్ది
చినంగెవాండాదరించ్చుండా। చంద్దిపైగాలిత్తేవాండ్డుచనవులొసంగండా। జంద్దెనవతితానెలసా
ములుసిసివే॥ ౨॥ కూరిమిచూచినవాండు కూడినవాండెకాండా। సారెకునవ్వినాండింకసమ్మతి
గాడా। యీరీతి శ్రీవెంకటేశుండిన్నిదన్నిన్నునెలె। గారవిచ్చియుంకనెలకతయుసిసివే॥ ౩॥

సా మంత్రం ॥ పల్లవి ॥ యిదె వచ్చెనుండ్డ వద్దా యెకమ్మీన వలపులు । తమకనం దరితెపుడ్డిలు వారి సి ॥
॥—॥ మనసు నమ్మికయ్యెతే మంత్రనము లింపు లౌను । కనుసన్నమే లంగితే కడు వీడుకౌను । తనిదిగలిని
తెను తాలి ముల్లు నిలుచును । యెనలిన మీ కొండ్లలు యేచు నిమిద్చ్రమే ॥౧॥ మాదలాడంబడి కైతే మచ్చి
కలు సమకూరు । కాదములాడ్డి కవేత్రి గుద్దు బెల్లును । వాదించ్చి మోగమోడితే పనుల ద్రింజ కైనౌను । యీౘా
దులేని మీ గుణాలు యెన్ని చెప్పి మేౘ్ర ॥౨॥ నగ నెరు చుకొండ్లినాం దుకౌనుం బ్రియములు । తగులాయమ్మే
౩౧ తెను తమిరేంగును । అగపడి శ్రీవేంకటదధిపుండు నినుంగూడె । ఇగురుం బాలండి మీ తిలలేమని ను తింత్తు
మే ॥౩॥ ✤ ॥ గౌళ ॥ పల్లవి ॥ చూడవయ్యా ఇంకా నాపై బాళ్క పుంజక్కందనాలు । వేడుక కాండ్లవు కాల్లీవేల
౧౪౬ యకుండ్లదువా ॥—॥ మాదలం డెనిలుగా రిమక్కువల నోరూరి । పేదలువారి నా చిత్త లింగన్నల । ఆం
డదానింగంద్లినివు లా నాడకాండవు । వాదించ్చునిదిదిగండ్లిబ్రమ్మ య కుండ్లదువా ॥౧॥ నవ్వు
లవెన్నెలగా సినెండ్లున వింత్తలు దూపి । రవ్వలు కలిదిరింగ్గరవుంజేం తల । జవ్వనమెడమ సంత్తసము
నకుంబు ద్దినిల్లు । వుద్దిళ్లా రనింత్త గలితె చావన్నం గంగలవా ॥౨॥ చేనకలు పుదిము ద్దిరగ్గలను ంబాలకద్ది ।
వినయములెంతా ద్దివేసరతుల । యెనసితి విశ్రీవేంకటదేవ యీకే నూనన్నూ పినంగితి విండ్లవంకరం బ్రియమ
ంద్లకుండ్లువా ॥౩॥ ✤ ॥ పాడి ॥ పల్లవి ॥ వలపు మోగచాదైన వారికెని ప్లకాదానేల కొన్నదారవుగా నివేమిని
పువు ॥—॥ నిచ్చలపుజవరాలు నివద్దనే వుండ్డంగాను । మచ్చికతోడనే మాదలాడేవు । ఇచ్చగించ్చి విడెము ని
కియ్యంగా చుకుండ్డంగాను । పచ్చిడే రనాచన్నులవ్చేంజేయవేసివు ॥౧॥ చనవరినిడేవులు సరసములాడం
గాను । నను పునన్నుంజూచినప్పునవ్వేవు । వినయము తానా పిదిం ద్దనికుంజే ప్పుంగాను । మోనలినిదివు
డు నామోవియ డేగేవు ॥౨॥ చిండ్లిలాడి నాపినా తొంబెనంగ తానుండ్డంగాను । అండ్లనే నన్నుంగూడి ఆ
దరించ్చేవు । నిండ్లుకొన్న మచ్చికలు నిన్నినారదిల్లంగాను । శ్రీవేంకటాద్రిరికా రినన్ను మెచ్చేవు ॥౩॥ ✤

ధీరాష్ట్రి॥ పల్లవి॥ ఆసతి య్యవయ్యానమాటనామె లు వినెముగాని। కామరికింబాంత్రనాలుగూడెనానిక
॥—॥ బాలమునొంది యాపినునా కినారింబాబెవు। మల సినిరుబంబెండ్లాడమనస య్యానాబెలరింగియ ప్పటి
నిబెయుమిాండవేసివు। యెలమి కావాలివారు ఇచ్చిరానిక॥ ౧॥ తిపులనిచూదినింఢ్లతెనియ లుజాబ్బితిని।
ఖాపికుని కునుమావలండ్లనానెండు। కాంపురముకికెనండ్లకాచు కొనివున్నాండవు। ఆవాడిచు ఢ్లరిక్కము
లాయనారమిాకు॥ ౨॥ వానువుప్పినావిబెతంబాడాలాత్తించ్చుకొనెవు। అను కొనిబుప్పుము బాత్రబ్బనా
మిాకు। పూనిశ్రీవేంకటేశ్వరుబాంచ్చినన్నునెలితివి। మెనకొకాళిద్దరికిమెరసినాఇపుడు॥ ౩॥—☼—॥ సాళంగ
నాట॥ పల్లవి॥ మిాకుమిాకునమరునుము క్కలివెడుకలెల్ల। కళాదినెమెల్లాంజాడంగండ్లిమిగడె॥—॥
తెంగాదరకాయుండుగడెచిత్తజసురుండుగడె। అంగదింబినిన్నుంబెండ్లాడినవాండు। బంగ్గారుపతిమవు
పాలవెల్లికూంబురవు। అంగ్గననివుడెవ్వులవ్వైతివిగడె॥ ౧॥ కాంబ్బన పుడబ్బివాండుకౌస్తుభపుమ
ణివాండుపుంబ్బితన మునవిళుమగండుగడె। మించ్చుకిరులదాన వుమెదితమ్మిపైదానవు। యెం
బ్బుంగనితనివ్వురమికెలివిగడవె॥ ౨॥ చెతులునాట్లిదివాండు శ్రీవేంకటేశ్వరుండు। ఆతుమగానిన్నునెలిఅలరిం
ంగడె। యీతలశ్రీకాంత్తవుయున్నిదనెరుపరిది। యీతనికెప్పుడు నివుయుండైతివిగడె॥ ౩॥—☼—॥ బౌళి॥ ప
ల్లవి॥ వారివారిసహజాలువన్నెకెక్కెవుండ్లుంగాని। యీరసానందలంబితెయిక్కువలెరాంబవు॥—॥ సతు
ను పెద్దమాండలజరయుడురూరక్కినాము తిలానెగ్గుపద్దాండు మగవాండు। చెతురితలుమెరసిబిగెక్కెం
త్తుడుసాలతురు। తవిడెంచ్చుంబాతెనుతప్పుగాంగ్గకొనండు॥ ౧॥ జవ్వనులుకాంతాళించ్చిసగాంగులు
రాలుతురు। రవ్వలుగానలుగండురమణుండిండ్లుపుష్పులంగాని వితురుబుజములనురతురు। నవ్వు
ఒనెచ్చుండ్లుంగానినలిరింగితిడ్లాండు॥ ౨॥ జవ్వగాడ్లచూనినులు సమరతిమాురుడురు। గుద్దుబయటవెయ
డుసుళావతత్తుండు। గట్టిగాశ్రీవేంకటేశరడపలానన్నెలితి। విడ్డాఇనాండనవియుండెఇన్నిదనుఘనుండు॥ ౪॥

రామక్రియ॥ పల్లవి॥ తానెలనవ్వులు నవ్వీ దుద్దులముగా నను చూ। పూని కొంగు వుట్టి మోరం బాలదని కా
క॥—॥ నెరరాపతి తానాడ నెలంతలు సరసాలు। ఆరయ మండె మెళమో నని కాక। చెలి చెనక నోపం గాచి
తులు చాంచి చాంచి। నారికుండ మఱి గ్గలు జారి నని కాక॥ ౧॥ జూదుండ నానపంత్తాలు చూపంగ నోప
రా। ఆంద దానికి జలుగావని కాక। సూడిగాంగన్నలం జూటినాలయంగ నోపరా। కాదుక వన్నెలకప్పు
గప్పిననికాక॥ ౨॥ నెద్దనండ మరములు నేరపంగ నోపరా। గుద్దు బయలయ్యానండ్లుంగొంక్కదుగాకా।
ఆధ యిట్ల శ్రీవేంకటపతి యుండెనల మెలుమంగను। చుద్దమైన నెలంగా నొద్దుమయ్యాంగాకా॥ ౩॥ ❀॥ ధన్యా
౧౪౬౭ సి॥ పల్లవి॥ చిత్తగించ్చరాదా నివె చెలి యడ్డనున్నదా। కొత్తగా నెవిన్నవించ్చె గురుతు వేమున్నది॥—॥ తస
కొనికూడములు డలమా శ్రితలహా శ్రీ। శిరసు వంప్పులతొడం జిమ్మిరెంగెను। వరుసనికొప్పు విడివాసనరు
ంగడుం జాక్కి। నిరతప్పు ండదమకానని వైరగ్గెవున్నది॥ ౧॥ నెమ్మదిం జిత్తర వులాని రూపు చూచి చూచి।
పమ్మి నరొరికలవొప చ్చిడెరెను। తిమ్మలు గానిసుద్దులు డిక్కల నెల్లా వినీ। వుమ్మగిలు నిద్దావుర ల
నుసురని నిపుడు॥ ౨॥ మన్నించ్చంగా నికాంగి దమమ్మ వసులు సొంకె సొంకె। చన్నుల పైపులకల జడి నిని
డి। యిన్నిద శ్రీవేంకటపతి యూకె యలమెలుమంగ। నిన్ను మెచ్చి హాగడు తానించ్చు కొనెంగళలు॥ ౩॥
❀॥ దేసాళం॥ పల్లవి॥ తలంపించ్చరె చెలులా తనికిని దీపలుకనెమున్నది తాంబని గొంద్దగాక॥—॥
జోగిమించ్చి విన్నపాలు సెయంగ నెతుర నా। తగ నన్ను మన్నించ్చ తనకే బాడు। చి సురుం జెతులం డన్నం జెన
కనెరుతు నా। బగివా యక్కెలండన భారమింత్తెరాక॥ ౧॥ నాతిదిండ నరసు నెం జుద్ద మయ్యె దాననా। దరి
చెచ్చి బుద్ధి చెప్పుం దానెరాక। వరుసలండ నరసు నెవలచెయంత దాననా। గరిమ తాం పానికి త్రిగద్దు
కొనెంగాకా॥ ౨॥ పానుపు కెనుం డ్డి తన్నం చ్చెరాలనంగ వచ్చునా। రానిమ్మని తానె నన్నుంగలసి నాండు। శ్రీ
నక శ్రీవేంకటపతి యుండలమెల్ మంగ్గ నునెను। నానాల విధాలనా తానవ్వి నాండుగాకా॥ ౩॥ ❀॥

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ అరుదరుదు నిన్నుం బెండ్లాడిన వారి భాగ్యము। శిరులనిముషాములు చెప్పంగా ష
లు।—॥ ముప్పిరిగొనంగని మోవి చూచితే। దప్పులుడిపనండ్రు రతుకాములకు। కప్పిననిమెనితావిగాలి సో
రితే। అప్పుడె విరహపుదలయికమానును॥ ౧॥ మనసారగాని తొను మాందలాడితే। ఘనమగానె మోహ
ములంగరగెవెళ్ళను। చనవిచ్చి నీవు మాసంగడింగూచుండితే। తనివిం బొండ్లుగరనండను వులెల్లాను॥ ౨॥
చెతనందిని మెని సిరసిని తొరకాతరపుంగారికలు కడుఘ వించ్చు। యీతల శ్రీవెంకటపతి యైనల మేలుమం
గ్గను। నీతితొనన్నెలితివి నిండ్లునింకరకిత్తురులు॥ ౩॥ ॥ సామంత్తం॥ పల్లవి॥ వూరకె లక్షిగ్గవడి వుపా
యాలునెంజెప్పితే। ఆరితి నివిన్నపములన్నింజేసుకొనవె॥—॥ జలజాక్షినిపతి మజ్జనమింద్లనున్న
వాండు। జలకమండ్డియ్యవె సంత్తాసానను। చెలువుండు మిమద్దనచియయు మనసోయి వెనో।
తలగడయుంజాపా ంజెత నెయామ అసువె॥ ౧॥ శిరసాగు చుకొనం డచిత్తగించ్చునో
యివెనో। విరులివెకొం ప్పవె విడెముగావె। గరిమనలశ్రీనకడుం జెమరించ్చునె మోసురబిగం
డ్గవాడినించ్చకెమరసువె॥ ౨॥ రతిశించిల్లునోయి మొరాననరాడు నీకు। తత్రి నింత్తలాంచిల్లితాని న్నుం
గూడె। అతండు శ్రీవెంకటపతి నుండల మెల్మంగ్గవునీవు। చతురుండునన్నూనె లేసవతుల మొదమె॥ ౩॥ ॥
వరాళి॥ పల్లవి॥ ఆపెకు నిక్కుండెలుసు అవియెట్టివెడుకలొ। ప్పినసవతులముపచారించ్చంగలమా॥—॥
వింత్తగాని మోము చూచి వెలందినీతొనవ్వు। ఇంత్తలొనెగసుపొత్తులుయెమిగనెనో। సంత్తొసముత్తొడనిష్ట
ంగ్గడినిలుచున్నది। అంత్తరంగ్గపుమాదయిడ్డనతి ఇచ్చితివా॥ ౧॥ సముకాననప్పుడునిసన్నలెకినిచు మెచ్చితి తను
కొననిమెనెడ తన్నుదాంకెనో। చెమదలుగారంగాను చేతులెత్తి నీకుమొక్కె। ప్రమదానెదువంటివనులు
శేసితివా॥ ౨॥ కండ్లువననెలమెల్మంగ్గ కౌంగిలించ్చుకొనెనిన్ను। చెండ్డిని మన్ననవెడ్డుచెకొనెనో। యిండ్డుట
మమ్ము శ్రీవెంకటపతి యెలుకొండ్లివి। పొండ్డినీడె వులకెద్దు పొసంగంజెచ్చితివా॥ ౩॥ ॥

సాళంగ్గం॥పల్లవి॥కంద్దివమయ్యానిచెంతలు కన్నులతుదలనెండు।నంబ్బనలేదంద్దనెఆనలువెద్దుకానేవు॥
॥—॥పైపైన్నివెక్కడనోపరాక్కైవుండ్డితేను।ఆపెనిమోగముచూచినంత్తలోనను।దాపుగానప్పుడినివుతనడిక్క
చూచితేను।రాపుగాళిగ్గుతాడళిరసువంచ్చుకొనిని॥౧॥వాడ్డికమలగుపైఖివాంగిని(ద్రెంచ్చితేను।అడ్డ
కొనింజన్నలనియండ్డవుంజెయి।నిద్దిరించ్చెదానివలెనెమ్మింగన్నులుమూసితే।తిడ్డవాపెహారమ్ములు
౯౩ తెచ్చితెల్లమిగను॥౨॥నన్మంగాంగిలించ్చుకొనినాతానివుమోదడంగా।సన్నలమోవిచూచినిసారెకు
నాపై।ఇన్నిదేశ్రీవెంక్కటేశయెనలమేలుమంగ్గను।మిన్నకాపెకతలకుమింగ్గకుగుక్కిళ్ల॥౩॥ ॥
౧౪౬౯ శుద్ధవసంత్తం॥పల్లవి॥చెల్లునివంద్దుకునింతసేయవలదా।కల్లగాడునివల్లనెకంద్దిమియూనేరవు॥
॥—॥చెక్కనొక్కినివద్దిచెలియకునింత్తలోనె।ప్పక్కిదితమ్ములమిడిబుజ్జగించ్చేవు।ఇక్కువనెవ్వుతన్నైనాఇం
ద్దికిరమ్మంద్దివా।వాక్క మాడియూబునింత్తవాడంబరచేవు॥౧॥డా డ్డణివమ్ములెల్లాంబెద్దితాడి
ంబడనప్పుడిని।వెడ్డువె డ్డిసారెసారెవెండుకొనేవు।అడ్డమైవెరరాకతే నిన్నాసలంబెట్టినదా।వాడ్డు
కొనకుండ్డానింత్తవాడంబరచేవు॥౨॥సన్నలునాకుంజేశిసరినిద్దియూకెంగూడి।మిన్నకయేంత్తేరినమ్మి
కలిచేవు।ఇన్నిదేశ్రీవెంక్కటేశయెనలమేలుమంగ్గను।వున్నతింజనవులిచ్చివాడంబరచేవు॥౩॥ ॥
ముఖారి॥పల్లవి॥యెంత్తగబ్బిఇడియనియెలతిబ్బేవు।మంత్తనానినికడిమంచ్చిడేకాడా॥—॥చనవు
లొసంగితేనుజవ్వనులుమానుడురా।గానకొ నిరమునియింగాసరక।తనువులుసొంకితేనుతమ
కించ్చకుండ్డుడురా।పెనంగులాడుతానుప్రియములుచూపకా॥౧॥కేసవెద్దిపెండ్లడితేళిగ్గుతానేవుం
డ్డురా।వ్వాసుల్లుఖవంతులుబంజూవివలఖించ్చక।ఆసనివుగాళిఖితేఆడ్డిపైకొనకుండ్డురా।రానిరెక్కపచారిం
చ్చిరవ్వసియకా॥౨॥మరిగించ్చికూడితేనుమద్దుతానుండ్డుడురా।సరసముబాడిమోవిచవిచూపకా।ఇ
రవైశ్రీవెంక్కటేశయెనలమేలుమంగ్గను।తిరులంగూడితివాపెచెల్లెలూగకుండ్డనా॥౩॥ ॥

ఆహిరి ॥ పల్లవి ॥ పదారువేలుసతులపతివి నీవు । సుదతి వెంగ్గెమాడదు సువిద్యా యాపద్దుపు ॥—॥ మోక్షిమో
క్షిచెలియని ముండ్డరనే వుండ్డంగాను । తర్కరశిగ్గు తానెలఫలవంచ్చేవు । నిక్షివెరాకతేవద్దనివుండ్డంగాంగనేమొ
క్షిర్కదని వండ్డుకుంగా నెందుకిలాంగెవు ॥౧॥ వేడుకతానాపెనిన్నువేమారునుతించ్చుంగాను । యీడము
సుంగు వెద్దుకయెంత్తనవ్వేవు । వాడితాని వెవ్వతెపుబూసలియ్యంగా దినెమొ । తాడనెని వప్పుడి నిండ్డులకెలసా
ంక్షేవు ॥౨॥ నెమ్మదినలమేల్మంగ్గనిన్నుంగాంగిలించ్చంగాను । అమ్మరానిపంత్తెశిద్ధిరూలు చెప్పేవు । కమ్మి
శ్రీవెంకటదిక్షనికపులిపెడలిసెనొ । సమ్మతించ్చేనిండ్డపుంగాచండ్డమెంత్తకెశేవు ॥౩॥ ॥ సామవరాళి ॥
పల్లవి ॥ నెమెఋనెటింగము నిజమనివుండ్డుదుము । నిమబూమతెల్లానునికెతెలుసు స్తు ॥—॥ తగ[illegible]లు
చెప్పేవు తరునాయలకునమాపు । నగవులు నవ్వేవు నయగారాల । మోగములు చూచేవు మూంకవిూం[illegible]
డనెల్లాను । యెగసక్కెపు ని మోహామెప్పుతెపైనున్నదా ॥౧॥ ఆసతెల్లాంటె ద్దేవు అండ్డంగూచుం[illegible]మ
నెవు । వెసారకండ్డకిక్కినివి డెలిచ్చేవు । కెసలుపైంజల్లేవు చెతులు సారెం జాంచేవు । వానిగానె వుతిమొ
ండవలపు నికున్నదా ॥౨॥ వాడాలుపైంజాంచేవు బాగుగను త్తుమనేవు । కైదండ్డలువద్దుకొనికాంగి[illegible]
చ్చేవు । యీడెసశ్రీవెంకటపెరుమెనలమెలుమంగ్గను । నాడితానన్నెతితివివాండ్డలింకెండ్డున్నవా ॥౩॥
॥ బౌళి ॥ పల్లవి ॥ నెమెంత్తవిన్నవించ్చినా నీవు మామాదవినెవా । అముకొనిమమ్ముసుడ్డలడిగవు నీవు ॥
॥—॥ యెక్కతానను ఒడ్డియాపెయుమనిచెప్పెనొ బుద్ధి । ఆకమడిబిచ్చియెమనినెప్పెగనొ । అకడబానము
పెద్దునప్పుడెమిబూదించ్చెనొ । మాకుండిక్షియడని మతకము తెల్లాను ॥౧॥ కింగ్గారపుందొందలానచెరితెపా
సగానెనొ । సంగ్గతింగాల్పులానద్దుజడ్డుగానెనొ । యెంగ్గిలివిపొత్తువేళలనేమని భ్రమఇంచ్చెనొ । చెంగ్గదనెరంగ
మునిచిత్తములొపసులు ॥౨॥ నెలకొన్నరతివేళ దినెంత్తవలచించ్చెనొ । అలమేల్మంగ్గశ్రీవెంకటదిక్షుండా ।
తలంచుకవచ్చినెండుతగమ మ్ముననిద్దినిని । వొగాలుతొంగేడా యనిమమ్మగము నెప్పతికి ॥౩॥ ॥

వరాళి॥ పల్లవి॥ యెడ్డు ణెఖ నని చింతరేప్పుడు హానెనేము। బద్దబయవిండనెల భాగ్యము నిచెతిది॥ — ॥
చెలువుండవుని వేమిచెప్పునవి నేము గాక। వలమరితనమ్మెల సాధించ్చనెల। వలచినవారము వద్దనేవుండ్డి
ముగాక। అలిగి పండ్లుండ్లనెల అవుంగాదననెల॥ ౧॥ యెలినవాండవుని యిచ్చుమెలంగె మేగాక। జొ
లి మాదలాడనెలసాల్పయేనెల। నిహానివారము నిండ్డురవుండ్డి ముగాక। జాలి నిరురించనెల జంకించ్చ
నెల॥ ౨॥ శ్రీవేంకటపెర్భురుండవు చెకొని మొక్కేము గాక। పూవులవేయంగనెల పానుంగనెల। యీవెర
౮౧ నలమేల్మంగ్గన్నిము నిరాంగిడిదాన। వేవేలుగాంగూడితివి వెసరించ్చనెల॥ ౩॥ ✿ ॥ మాళవిగౌళ॥
౧౪౬ పల్లవి॥ మారునిద్దీపించిని మమ్మగ మునెండు। కాగ సెయరాదిసు ద్దిగలిగినద్దున్నది॥ — ॥ చెప్పుదు
నావారాయునిచిత్తము వారపలి మాంద। కప్పురిగ్గలు వడవుగదా నివు। చూప్పురెత్తి నిమోగము చూచితినె
రానవచ్చు। ముప్పురి నాపెరుసివ్వు మోహించ్చినద్దున్నది॥ ౧॥ వుప మింత్తు నావారాయు వాడలి
నివ్వుద్దాగాలు। కపద ముత్తానవ్వు వుగదా నివు। నెపము లేరండ్డు నివ్వుని లిచితి నెత్తెలుసు। యి
పుడె నిరాపెరుంబాండ్డెనసినద్దున్నది॥ ౨॥ యెసుపరతు నావారాయి యెఱరవైననిగుసాలు। గారవము తొ
మెచ్చువు గదా నివు। యీరీతి శ్రీవేంకటేశు యెనలమెలు మంగ్గను। చేరి నన్నెలితివి వారెంచెరానినద్దున్న
డె॥ ౩॥ ✿ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ అదు వంజ్జె వాండాయి యీతండె నే నివు। సుదిల మిలెయెదిరె గునాఘు వేరం
గవు॥ — ॥ తినెగారె మాదలాడితివు వెల్లాంబుద్దించ్చి। నానంబెడ్డెవు వలపు నాపతితోను। మెనెల్లం జెమరిం
చ్చెను మెరవి యీతనిరెడ్డె। మానవు గాఇడు వండ్డె మాయలాండ్డె మాధలు॥ ౧॥ నిద్దిరించ్చెవానిలేపనెరు వ్వురె
వ్వాంజూపి। బుద్దులు చెప్పువు నా విభునిరె నివు। కొడ్డెమీర నాసమీరె హారిమి నితని రెడ్డె వడ్డెవు కండ్డాలు వడ్డె
జొవిరత్తెవు॥ ౨॥ పసలుగా మోస్తమోక్కె పాదాలు గుడ్డెనండ్డె। వెసంగాంగిలించ్చెవు శ్రీవేంకటేశ్వురు। యె
సగ నలమేల్మంగ్గనేను నామ గండిత్తెండు। కాసరకు వేయెంతరాడెబ వరాః వ్రా॥ ౩॥ ✿ ॥

సామంతం॥ పల్లవి॥ కండ్లను మీ మోవిడు కలు కన్నుల తుదల నీవు। విందిమి న్నాళ్ళు సుద్దులేవి నుల పండ్లాగ
లు॥—॥ తగ్గ వడి వుండ్లంగాను చెలి చెలి వద్దితి సి। యెగ్గులేక తాడ మోందనిడు కొండ్లవి। అగ్గమైయంత్తదం
బాతల ఆపె ఇండ్ల కివచ్చి। కగ్గలేనాపె వారికి లిగా చుకవు న్నాండవు॥౧॥ తలవంచ్చు కుండ్లంగాను తక్కక నెప్పెగమె
త్తి వ్రేలయ మహాపుష్టం జేయు వెలితి విచలు వగానప్పుడిని చన్నులపై నివారగి। మేలు పునానాపె తానే మేలమ
లాడేవు॥౨॥ గుద్దులు తాడను ండ్లంగాను కొండ్లకల మేల్మంగ్గను। నేడ్లనంగాంగి దంగూడి నిండ్చితి కృప। అడ్ల
శ్రీవేంకటపతి ఆపెకని వుమతి। చూడ్లమపైమ వెన్న నెలిచాష్కలంబెడ్డి వూ॥౩॥ ✿ ॥ సౌరాష్ట్రం॥ పల్లవి॥ పద్దార
వయ్యా మా కొంగ్గు బలిమి సిసి। గుద్దుల తా వారము గాక కొ సకెడు వారము॥—॥ నీ పక్కకాయలతో
శిని కన్నులు బన్నుల వారము। అమ్మకొని తామాడలాడంగల మా। చిమ్ముల సిగ్గులలోనే చిగుర్లు వండ్లయ్యె
వారము। పమ్ముచు నితా [illegible] నంత్తెరి పంత్తములవారమా॥౧॥ మొల్ల నెపి [illegible] డికెం దంత్తమించ్చు నడిని
వారము। చెల్లంబానితా [illegible] ఖాండ్ల సింయంగల మా। త్లల్లు వలపుల చేత బాజరకాడ [illegible] గము। ఫుల్ల
ముగ రంగని న్నను రసిక వారమా॥౨॥ పుదపుద మోలచెడి పూంపవయసు వారము। కదల చంతిని న్నాంగ
ంగంగల మా। ఇదె శ్రీవేంకటపతి రయెను అలమేలుమంగ్గను। తడుక నంగూడి తివిత ప్పులేంచు వారము॥౩॥ ✿ ॥
డి నాథం॥ పల్లవి॥ మాకుం జూడని డి మేలు మనసు నీకెడ్లన్నదా। చెకొని నికు నిత్తవు చెప్పులె చి నేమమ్ము॥—॥ వ
తపయ్యుదా నివద్రు వచన్ను గుబ్బులు। కనుంగా ండ్లవా వా యి గక్క నని వు। పైనంగి నిపుర మ్మను బద్లు [illegible]
డ్డంగ నక। చెనకి రతుల నిప్పు చేరి నభాగ్యము॥౧॥ తలి పైన మోము లోనితనె గారెయా కమోవి। తలంచ
కొండ్లవా లేదా తగిలి నివు। నెలకొనని సూరి వానిం చ్చు కొండ్లంగ నక। తలకొనినివు సియుత పము లి
డిరు నే॥౨॥ మెచ్చుల నల మేల్మంగ్గమె నిమోందివాసనలు। యిచ్చుల శ్రీవేంకటపతి యెయుంగుదు
వా। పచ్చిగా నిమెన నిండ్లాం బద్లంచ్చు కొండ్లంగ నక। ఆచ్చుగా ంగూడితివి నిను నమరె వలపులు॥౩॥ ✿ ॥

మాళవిగౌళ॥ పల్లవి॥ యేమని చెప్పంగవచ్చు నిద్దరి సతిభావము। మించ్చినచంద్రహాసదంగుళింగ్నాకమో
॥—॥ చెలియ నీమోము చూచి చెక్కలంజెమ దాచిండ్లే వలపులా ఆడియజప్పునమ్మడమో। నిలువునంత్త
లాని నిద్రాప్పు నిగుడించ్చె। కలసి దివెడు కలాగంద్లు వత్తుమ కమో॥౧॥ కాంత్త నివద్దనుండ్డి కళల తొడ్డివాకె।
చింత్తా విరహామో చిండ్డెడు ప్రేమో। మంత్తనపు మాందలా ఊడిమడిచిరు నవ్వు నవ్వె। చెంత్త నిప్పెల ఆసల గాసిగ్గుల
మోలకలా॥౨॥ అలమేలుమంగ్గ నిన్నసపుడే కాంగిపనించ్చె। తలకొన్న కొరికె తగులాయమో। యేల
ఆ౧ మి శ్రీవేంక్కటేశ యిన్నిదని నిన్ను నెనసి। తలంపులముప్పురి ఆతనముసోరథమో॥౩॥ ☸ ॥ ఆబారి॥ పల్లవి॥
యింత్త నీ చిత్తము యిచ్చనైనంగావు। ఇంకమాయ నాగుని కుడాండ్ల తెల్లం ఊలుతనే॥—॥
౧౪౭౦ తలంపు నీ వేడుంగుడు పుత్తగప్పు నీకుండెలు సును। మలపునిన్న దించ్చునెల మాండిమాండి ఇకె। ఇలిదిను నీయు
నెందికిపరాకు నీకు తేడు। నిలిచియెడనుండ్డినాని వారమో॥౧॥ వి ండ్డ్రనిగుణాములు పేలసినీచ
రితలు। ఉండ్డనాకు నీ పుగలవు జెరయు పలవడు। అండ్డ్రని మోహా ము ఆడియు నీ ప్రభావము।
ఇంద్దానిపుడును న్నాండదిడియమా కులాభము॥౨॥ చనవు లిప్పుడా సంగితిపొ రసమునంజేనరతి వి। పినంగః
డగము నిపు నాకుంబ్రియుండవౌడు పు। వినుము అలమేల్ మంగ్గ విభుండ శ్రీవేంక్కటేశ। తని నిరతులమమ్ము
నింత్తతగులు నిసు కొండ్డవి॥౩॥ ☸ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ యేమని యానతిచ్చె బాగింద్దకు నిపు। వేమరు తుంజెలికత్తె
లు విచ్చి చెప్పరాదు॥—॥ కాంత్త నిపు గూడుండ్డంగాకమ్మ దినుక్కతెరాంగా। చెంత్తనేదాంచు కుండ్డి విచెరంగుగడ్డి।
చింత్తగా నాకి కొంగు వెలారవన్నెడి సండ్డి। నంత్తలాంఝా చిసంక్కెహాము నన్నడిగె॥౧॥ విడెము కిచ్చె పె ళవెలాక
చెలిరాంగాను। వాడికమలంగు దండ్డనుంచ్చు కొండ్డవి। వాడనెయాకె నిడగొపైనుండ్డంగాంగని। జాడుగంద్ది
మెడదని సాలవన్నడిగె॥౨॥ కమ్మ విగొచివాగ్లించ్చుంగాకి మ్ముల సతిరాంగా। సొమ్ములలాంచెద్దియాకె నెమ్మి
గాపెత్తి। పమ్మినయలమే ల్మంగపతివి శ్రీవేంక్కటేశ। ఇమ్ముల నాకింగని యేమోనని యడిగె॥౩॥ ☸ ॥

గౌళ॥పల్లవి॥మజ్జారికమ్మెనటూండసూడువద్దనెందికి।గద్దియమాయంబనుశిల్పారకాంభిమ్మనవయ్యా॥—
చెక్కనుకిత్తియాచనిన్నుంజెక్కివెండుకొనంగాను।చిక్కనినవ్వుకొనెలసిగ్గువడెవు।వుక్కుమీరియావెళ్ళనిస్పురసి
నూకొనగారు।ఇక్కడనండ్డుకేమియునెంట్టువద్దురావయ్యా॥౧॥కాఠి(ప్రి)యమేల్లాంజెప్పికొంగ్గువట్టిటనంగ
ంగా।తేరకొనెనెలయాకెదిక్కుచూచేవు।ఆఠితులండార్క్కుకొర్క్కులాడంగాంంగాలుదాంకెనో।నాకేనండ్డుకే
మిడాసముగాదుంరావయ్యా॥౨॥అలమెలుమంగ్గనిన్నునయుగాంగిలింట్టంగాను।తలవంట్టుకొనిలాలా
ండదమరికింట్టేవు।యెలమి(శ్రీ)వేంక్కటపెద్దయిక్కువతెంత్తనొంకేనో।కలకిట్టిరింకేమింగాంక్కంగవద్దురావ
య్యా॥౩॥✻॥సాళంగ్గం॥పల్లవి॥యెవ్వరింత్తపినంగినానేమాయనునవ్వుతానుండ్డేనినునావాండేఆ
తండు॥—॥నను వుగలుగువాపనాయకునితొడుత।మనవులుచెప్పితేనుమానుపరాదు।కనుంగొండ్డన
ండ్డుదముకాంత్తలసరిత తేల్లాననుమన్నిండ్డునాతండునావాండెయె వ్వుడు॥౧॥కాలువ్వనిసివారు
కాఠికేవలుసిసి।వలవులు చలితేనువద్దనరాదు।తేలుతముతమతమ తిరంగుతెల్లానెండు।సతినన్ను
మన్నింట్టేనావాండెయతండు॥౨॥యెతులంటెండ్డాడినవారింత్తసరసాలాడినా।కాతరింట్టుపనంగినాంగాడ
నరాదు।యీతల(శ్రీ)వేంక్కటెశుండేనలమేలుమంగ్గను।నాతగులేనన్నుంగూడేనావాండెయతండు॥౩॥✻॥
ఆహిరి॥పల్లవి॥విన్నపమిదేనీకువినుమువద్దపరాకు।ఇన్నిదనీకుమేలుయిద్దెచేతనెలు॥—॥వెడుకకు
వెలకేడువెలండికినీకుంబాడు।వాడిక్కినవలపింకవసముగాదు।యీడువచ్చునిక్కకొకెనింపులుమా
యుండదదికి।జాడుసూడువిట్టెయుమాసుదతినగరికి॥౧॥యెప్పుడుంగలదుదాండ్డుయీకెమోవిని
కువిందు।కప్పులుగానిన్నువెండుకొన్నదేసండ్డు।చెప్పునెందికియలవుచిత్తమీకెట్టింగాలువు।నెప్పునంగా
ంగిదంగూడినీకరుగానిలువు॥౨॥అలమేలుమంగ్గదేవులుఅన్నిదంగూడేవావులునేలకొనెంగన్నులనునిండ్డ
ంగావులు।సిరి(శ్రీ)వేంక్కటేశనింతులెల్లంత్తసి సి।వెలతేనినవ్వులచిన్నెలలుగాసి॥౩॥✻॥

వరాళి॥ పల్లవి॥ కూచుండఁబెట్టుకొం దాకొమ్మను తొడమీఁద దయ్యా। బాయనిలలొంగెవుయె
వ్వరు వద్దనేరు॥—॥ చెక్కులంజెమట గారఁ జెవి నిన్నుంగావిళ్లు వట్టె। జక్కవలం బారవెడిచన్నుల దరి। అక్కరయం తెత్తాని
కునప్పుడేను ండ్లనాపె। డిక్కఁ జూచి సంతోసానం డెప్పుల ండివెవు॥ ౧॥ క్రమ్ము డిజారం గనిండి కొరికెదండ్లనికి
ట్టె। తమ్మిమోము ననిండ్లాను దప్పులుడిచె। కమ్మని కరు గాయంత్తారిరంగి ఇండ్లులకుంగా। సమ్మతి గాంజ
౩౧ నవిచ్చి సాటెబుజ్జగించ్చెవు॥ ౨॥ మతిఁబొక్కనల మెలువంగ్గ నికుంబాదాలొత్తె। సతముగాఁ ౦బులకల
జాజు కొనను। పతిఁ గూడితివి కెన డాకొని ౩౨ వెంకటదితి। ఇతవుగా మెచ్చిమెచ్చి ఇంపులు ఉచవ్వెవు॥ ౩॥
౧౪౬ ✤॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ కాడనె మూని వాఁచెంగాంగి విండ్చుకొనంగాను। యీడెన మమ్మింత భ్రమ ఇంచ్చ
పవయ్యా॥—॥ అద్దిలఅపెకుంజుట్టివు పెత్తెనాడు గారకమమ్ము। వద్దిపరాకులు నియవలదయ్యా। చుద్దె
మాదలాడసంద చూచుకొండ్లంగాండ్లుగారి। దిద్దవైడెము మమ్ముండెనంపకువయ్యా॥
౧॥ బాప్పుగానివాటెడి ర్కుచూచితెంజూతువుగాంటె। కప్పుకమ్ము కన్నైలనుప్పపవయ్యా। చిప్పిల
ంబాండ్లనను వునిసుకొండ్లంగాండ్లగారి। విప్పుచుంబచ్చడము ప్పెంగప్పుమవయ్యా॥ ౨॥ ఖచిబియూపకు నామ్మ
పెద్దితెంబెద్దుడుగారి। వెలచెప్పుపండ్లిలు పెయకువయ్యా। చెలియలమెలు మంగ్గ ౩౨ వెంకటగిరుండవు। ఇల
మమ్మునే ఏలితివెంత వాండవయ్యా॥ ౩॥ ✤॥ పాడి॥ పల్లవి॥ కలికి వనివెరంగ నితగచులున్నవా। చెలులము నే మింత
చెప్పు చూపవలెనా॥—॥ వాడి కంగారము నిండు వలపులు పల్లితేను। యీడనె వొగ్గునట్టి కొనిలవంచ్చెనె। వెడుకతో
చండ్రుగుండు వెన్నెలలు గాసితేను। జాడుగాంగలు వలు మొబ్బుగ వికసించ్చువా॥ ౧॥ మంచ్చునా సనాత్రుండు
మాదలు నినాడించ్చితే। పంత్రము తాపోనములు పచరింతురా। వంత్తవికవనముల వసంతుండు పైకొండ్లె
బంతినె కొవిలెలు నుంబలు కంగవలదా॥ ౨॥ సారె ౩౨ వెంకటదిలుండిప్పుడగా గితించ్చితేను। కూరిమినలమేల్మ
ంగ్గనాడి శిపానె। మెరతొడంగాండ్ల మీఁద మేఘము వాలితేను। చెరిచెరివయూరాలు చెంగ్గలించ్చులాడుఁగావా॥ ౩॥

డిసాళం॥ పల్లవి॥ యెక్కడపరాకానికునెటి అంగము। యిక్కువంగాలు వునిసిమిడివానేము॥ — ॥ పద్దిమం
చ్చు ము దిూండదంబవళించ్చినివుండ్డంగ। అడ్డిపాదాలొత్తినాకెఅండ్దంగూచుండ్డి। చిద్దం ద్దునింతలునికుసి
వసినిరుగాండ్దరు। ముడ్డిసారెసారెనీకు మోక్కము నెమ॥ ౧॥ చెలి మీూందనివిడ్చివిరంసు వెద్దురుండ్దంగా।
యూతులను తొడుబాంచెనికెనెకతి। కాతరాన వెళింజి ముకలుడిసిరుగాండ్దరు। జాతిగానిమెనుచూబిస
ంతాపించ్చేము నెము॥ ౨॥ వన్నియ లమీ లుమంగ్గపైపైసన్నలుని యంగా। వున్నడి(శ్రీ)వెంక్కదివవురము మీూం
ద। వన్నెలతొనిరుమెలావల బంచ్చేరుగాండ్దరు। మన్నించ్చిమప్పెవితివిమలనిము నెము॥ ౩॥ ✤ ॥ సాం
బాడి॥ పల్లవి॥ యె మినితు నావలపిఇంతసెసిననన్నను। కాముకునైనవారికతలిడు వండ్లవి॥ — ॥ చక్కని ని
మో ముచూచెసండ్దడివరారు న। ముక్కువతొనికు మోక్షమటిచితిని। వెక్కసపునికతలు వినెపరాకున। చిక్క
ని(ప్రి)యము నికుంజెప్పు మటిచితిని॥ ౧॥ సారెసారెని తొసరసము లాడెపరాకున। చెరికాను
కియ్యమ ఆటితిన పుడు। మెరవెకనితొనప్పమిక్కిలిపరాకున। పిరు కొని ఘూయుండ్గికింబిలువ
మ ఆటితి॥ ౨॥ కాయువు నికుంజెసిదికూరిమి పరాకున। మలచునిన్నుంజెనకమ ఆటితి। ఆలమెలు మంగపతి
వై(శ్రీ)వెంక్కదిశ। సెవిలినన్నెలిత్తెనుతించ్చమ ఆటితిని॥ ౩॥ ✤ ॥ మంగ్గళకౌసికె॥ పల్లవి॥ అపుడెనానాపచె
ప్పినవ్వెల్లాంజెయవద్ద। నేపమున నన్నుంజూచి నివు సిగ్గువడేవు॥ — ॥ వలపులుచల్లిచల్లి వాడికగానిన్నిం
డ్డికి। పిలువంగవచ్చెంగా(బ్రి)యురాలు। చాలిన నెల్లమితొనివూరకెవుండ్దెతేను। తెలిసినివాడివ డ్డి
తిసంగానిన్నును॥ ౧॥ డయవుడ్డంజెప్పునితొండమయుండ్దంబెండ్లియని। (ప్రి)యమునన్తుంత్తలు
పెడ్డంగానికు। క్రియయు టింగియు నివు కిమ్ములంబరాకైతె। నయమున మొక్కినయద్దునను వెండపు
కానెంగా॥ ౨॥ పెనంగినన్నుం జలూనంబెడ్డిఇండ్దికిడ్డె తెచ్చి। చనవునంగూడెంగా సారెసారెకు। యెనసియల
మెల్ మంగకిరవై(శ్రీ)వెంకటెశ। నను నెవితిది యూగెనని చెంగానికు॥ ౩॥ ✤ ॥

నాదరామక్రియ ॥పల్లవి॥ ఆసపడ్డవారని గ్త్తొ అలయింత్తు   రా। డాసము రాకుండ్డా నుకొండ్డువను౦
డ్డవాయి ॥—॥ వన్నెలెల్లాం బెద్దుకొని వద్దనె కొలువుసియు। చున్నది యీపెం జూడవాయి నీవు సన్నలెల్లాం జె
యుచును సారెకు నెంకరినికు। మన్నించ్చి వద్దిపరాకు మానవాయి ॥౧॥ వెడుకతొ నివద్దవిసుపువేక సారె
కు। వూడ్డిగాలు సేసింజూడవాయి నీవు। నిడువలెం బాయక నిరేతపముక్తిని। జాడతోం జిత్తానం బెడ్డిబన
వియ్యవాయి ॥౨॥ అండ్డి ముడ్డిసగసములాడినా రెనితో। వాండ్డి యీపెం గాంగిలించ్చు వాయి నీవు। ఇండ్డనె
శ్రీ శ్రీవెంక్కటేశ్రయెనల మేలుమంగ్గను। జండ్డనెలిత్తి వారికెతో సరినవ్వవాయి ॥౩॥ ✥ ॥బౌళి॥ పల్లవి॥ పం
౧౪౨౨ త్తమునం గసరితేం బతికినెవ ఝస్సను। వింత్తశ్రీసుకొనరాదు వివెకపుసతికి ॥—॥ సొలిసవతులు యె
న్నిసొలక్రిమాదడిసా। తాలిమె వలెను వుత్తమురాలికి। యెలాడనూడిమగని కెంత్త యెమ్మెలు చూ
పినా। వాలాయించ్చి సం ● త్తోసించ్చవలెనె రుపతికి ॥౧॥ తవిలితనసాటి ● కి తరుకాయిలు వెనంగితే।
చవిచెసుకొనవలె జా ● నాకత్తెకు। రవళిందాం జూడం గానెరము నిలు ● నితోనవ్వితే। నవలం డదాం౦
గూడినవ్వ నగునయగారికి ॥౨॥ కొపుగువారతవిరింబొంచ్చి సన్నలు శిక్రితే। పరాకు క్రియం గండడగు బా
గరికిని। ధరనలమేల్ మంగ్గవాతండడు శ్రీవెంక్కటపతుండు। వరుసం గూడిత్రిద్దుగడ్డవలెం జతురికకు ॥౩॥
✥ ॥ముఖారి॥ పల్లవి॥ అంత్తేకిడాకతనాల యీకె యీపె। కొంత్తవుం జూపులజడ్డిగాని నాకె యీపె ॥—॥
మద్దుముఖారి వేకలంబ్బిమాదమాత్రుమునన। అడ్డెయిండ్డికొప్పుంచ్చి నాకె యీపె। ముద్దము వలెనెని సొమ్ము
లెల్లాం డడనమెడం। బెద్దుకొని నిన్ను మెప్పించ్చిన యీకె యీపె ॥౧॥ చెంగ్గదనె శ్రయరాని చెంతశిక్రీని వలపు।
లంగడించ బెట్టినయడ్డి యీకె యీపె। కొంగ్గు వడ్డినితోను కూరిములు గాసరుచు। అంగ్గవిచ్చి చన్న
లంత్తేనాకె యీపె ॥౨॥ క్రేలవులనవ్వున వ్విచేశ్వలునే శ్వచునిన్న నలుకలు డిచ్చిన యీకె యీపె। అలమె
లు మంగ్గ మనేన నంగా శ్రీవెంక్కటేశ। కలసితి విడినా సంగ్గడి యీకె యీపె ॥౩॥ ✥ ॥

శ్రీరాగం ॥ పల్లవి ॥ నీవె నన్ను నిట్టె మన్నించేవుగాక । భావించ్చి నీ తానింత్తపడరంగనెంటికి ॥ — ॥ కన్నులెంటా
చినని వుకరు సరించ్చునె రవా । విన్నపమెమి సేసేమువెగి నంత్త్తాను । సన్నంగాలిపించ్చు కొనిచనవి య్యనెరవా । ఇ
న్నిదనిన్నం గాసలియచ్చురించ్చునెందికి ॥ ౧ ॥ మాదిలాడిన వాండవు మరుగంగనెరవా । బిడికి మాటికి నిన్నం
జెనకనెల । యీడు నంబాడాలు బాంబియెనయంగనెరవా । బోడిమ్మనియప్పుడిని సాలయనె మిడికి ॥
౨ ॥ నవ్వి నవాండవు నాతొ నండ్డుసెయనెరవా । కప్పసిని నిమత్తి కరంచనెందికి । యివ్వల శ్రీవెంక్కటేశ యేన
లమెలుమంగను । వుట్టి శృంగారం గూడితి విచారయంగనెంటికి ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ శంకరాభరణం ॥ పల్లవి ॥ చెప్ప
ంగలబుద్ది నిపంజ్జె బుత్తి మిడి । యెప్పుడూ మావల్ల దోసమె మీవెడుసు మీ ॥ — ॥ పక్కన ంజెరి చన్నుల
పైంగేలు చాంచెవు । యెక్క సుంగాండ్ల వంద్డి వింత్త కాపివా । జక్కవలవం బ్డిబిచన మీనాలి యె టె
ను । చొక్క ముగ నియను వుచూడు కారాదా ॥ ౧ ॥ యెనిగె తొండ్డ లంబాలె నెత్తి గాడల మో
ండడు । ఆనించ్చ్రి వ్రుని పాడ ములంత్త కాపివా । పూనియనందికం బ్బాల పొలికినా తొడత్తె । డినివల్ల
నియను వుడేబుసు కారాదా ॥ ౨ ॥ అడరు బునక్షపు మొమావెను మొబిమ్మనెవు । తడవి శ్రీవెంకటేశుడా నికా
పివా । బడినల మేల్మంగను పట్టము నా మోగమ్మెతె । కడంగి నన్నెలితివి కమకారాదా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ వరాళి ॥
పల్లవి ॥ నెమ్మదిని వాంజలునె నెలంగనా । అమ్మకానెనిన్నసు దుల డిగితినా ॥ — ॥ వింద్జని మాదలు సా రి
సెండుకానె వెంత్త నన్ను । యుంద్దికి విబ్బుతు గాక యీడనెందికి । అంద్దిన నరాడు గాకళ నవ్వెలపెద్దివు నం
ద్దునని వినయాలు నమ్మనంద్దినా ॥ ౧ ॥ వాడక్కనా కొంగ్గు వడ్డి వాడం బిలచెవిప్పుడు । యెడలేని సరస
ములిడనెందికి । విడె మిబ్బె యప్పుడివె డుకలయ్యాంగాక । తొడనె కాంగిలించ్చె విండ్డలకె గ్గపడ్డి
నా ॥ ౨ ॥ గుద్దునన్నెలితి విక్రారి బత్తి గలనని । యిద్దిసాకి లిడెలిపవిడనెందికి । నెద్దన శ్రీవెంకటేశనెనల
మెలుమంగను । చుద్దికి కపు మనసు సాడిచ్చు వచ్చితినా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥

రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ ఇదియెంత్త గర్విణియని యెంచ్చేవు గనకనీవు। మది నింత్త యునునిమన్ననేసు విభో ॥—॥
అందదానం గనక నిన్ను మునిలయుడుంగాక। గాందననేనుండ్డదని కరుకనే కాదా। విడిచాచవులువుడ్డవెం
గ్గె ములాడుదుంగాక। నిఘననెమెలంగెదని లాలనె కాదా ॥ ౧ ॥ ఛెప్పునింగనకనిన్ను నాదించ్చి జంకించ్చంగా
క। చివ్పుననావలపుని చెతిడకాదా। నవ్వుతానికచ్చుక మునరుంచెనంగుడుంగాక। రవ్వలనానెరువ్వనిరచనె
కాదా ॥ ౨ ॥ అలమెల్మంగ్గం గనక ఆసకాలువుడుంగాక। కలుగునా పంత్తము నిఘనతెకాదా। వెలయ
శ్రీ శ్రీవెంక్కటపతివినోదముసెతుంగాక। సలిగెతానారతినిసమ్మతెకాదా ॥ ౩ ॥ ॥ శ్రీరాగం ॥ పల్లవి ॥ ఇ
ద్దుండ్డవలదా మోహమెంచ్చి చూచితే। అద్దచెలులు చూచి అచ్చెరువండ్డేరు ॥—॥ చెంగ్గలించ్చునిమో
౧౪౭ ముచెలింగనుంగొండ్డని। చెంగ్గదంజ్జెరితెక్కడ చిమ్మిరింగు। అంగ్గమెల్లంబులకించ్చునాకిమాదలువి
ండ్డినం। యింగితమెరి ంగితిమియెంత్తమెలువాండవో ॥ ౧ ॥ వడ డిపడువునివ్వనితంబెరు
కొండ్డినం। అడ్డియాల షులు చూచిహారుబింత్తువు। ఉడంబడు ండమకము తగనాఖండల
ంచితే। యెడయకకండ్డినినెవెంత్తమెలువాండవో ॥ ౨ ॥ ఆయాలుగరంగుడువు అలమెల్మంగ్గముద్దితే।
బాయడెపనిమోవిచవిగొండ్డను। పాయకహూడితివిడెభావించ్చికెంజూచెవు। యీయెడ శ్రీవెంక్కటపతియె
ంత్త మెలువాండవో ॥ ౩ ॥ ॥ బౌళి ॥ పల్లవి ॥ యెవ్వరువెంగ్గెములాడనేలనిన్నను వువ్విళ్లూరసంత్తానాననుండ్డు
దువుగాకా ॥—॥ మగువతోనెలుగారమాదలాడితేనికాతెగనిరతులతరితీపు వొంగాక। నిగనిగనిమోవి
వెన్నెలనవ్వునవ్వితేను। అగపడికడుంజల్లనౌంగాకనిమనసు ॥ ౧ ॥ సుదతితమ్మిరేకులచూపులనిన్నుంజూచితే।
కొడవెక్కింపుగుబులుకొనుంగాక। అదనంజేమదలతో ఆపినిపాదాలొత్తితే। కదిశితనివింబొండ్డుంగాం
తనువు ॥ ౨ ॥ చెలియతిగెలవండ్డిచేతులంగాంగిలించ్చితే। బలువలపులపండ్డవండ్డుంగాక। యెలమి
శ్రీవెంక్కటపతియెనలమేలుమంగ్గను। నలవైనన్నెవితివినిండ్డుంగాకకరునో ॥ ౩ ॥ ॥

పళవంజరం॥పల్లవి॥ఆసపడుదురు నీరునంగ్గనలుగనుంగొని।దాసముగాదండ్డులకుదొరవైతినేమి॥—॥
యెనలేనిమోహామున నెవ్వతెనానొలయును।మనసిచ్చియెవ్వతెనామాచలాడును।ననువునెనెవ్వతెనా
నవ్వుంజూచనితాను।వినయమునియదండ్డవెసంగొవించ్చురు మీ॥౧॥దండ్డయ్యెనదియొకతెత్రమక్కెం
చ్చునీరుంగాను।కొండ్డినుండ్డియెకతెయొడివద్దును।అండ్డిచన్నులనెవొత్తునండ్డెనెయుండ్డియొకతె।
ఇండ్డిలొనెవెగక్కదండ్డనెగ్గులుపెద్దరు మీ॥౨॥బత్తిగలజవరాలుప్పికొనిచెనరును।అత్తుకొన్నముద్దరాలు
ఆయములండ్డు।ఇత్తలశ్రీవేంకటపతియెనలమేలుమంగ్గను।సత్తుగనియాలనెత్తినాడించ్చెననరుమీ॥౩॥
॥❀॥కాంబొడి॥పల్లవి॥వాడువానిచెలులాలబూదరమేమిసిసిరి।వాడ్డికినాతనిండెరెవానగూడినన్ని
యు॥—॥యెక్కడలేనిచలువవెన్నెనాంగవిగినాను।మక్కువవెన్నెలవెండిమాన్పంబాయినా।వెక్కసపుచెలు
లాడివేడుకమాదలెన్నెనా ।వొక్కకొవిలకూంతనుడుపంబాయినా ॥౧॥వద్దివెళ్ళంగడ్డియయులవవ
వెన్నెవిసరినా।తద్దిమల యానిలభూతముంజొంపినా।ఇద్దెకెళాహా తిలంననం తయాంటులాడ్డ
ంచ్చినా।ముద్దినదిరంపాపునామములుదించ్చినా॥౨॥బచ్చెనచిత్తరుచూచిపరాకువెంత్తచెచినా।అచ్చపుమనచ్చుని
నడంచెరపెం।ఇచ్చులశ్రీవేంకటపతుండెనలమేలుమంగ్గను।వచ్చితానెననున్నంగూడెవారించ్చినావలప్పు॥౩॥❀॥
బిగని॥పల్లవి॥యెమనిచెప్పుంగవచ్చునింతికినిచంద్దములు।ప్రేమమునిచిత్తమునంబెద్దకొనవయ్యా॥—॥
చెలియకునిదిప్పుడుచెరిమోముచూచితేను।కలువలకునడశిరిఁగనినట్టియా।వలచినివువద్దికివచ్చితేచ్చ
మునకు।యెలమివసంత్తుండుయితెంచ్చినట్టియా॥౧॥కామినికినివింత్తవొకొరికొండ్డునినితేను।తా
మరలకురవినెన్తమ్మినట్టయా।కామించ్చినివిచ్చకాంగిలించ్చుకొండ్డను।గామునంగాండ్డలప్పిమేఘుండు
వాలినట్టియా॥౨॥నెలంతపైనివుచూపునిల్పితేజవ్వనశ్రీమ।వాలినిమరునిచుక్కలుంచ్చినట్టియా।అలమేల్
మంగ్గనగూడితివేగిశ్రీవేంకటపతి[illegible]బనెగొండ్డింబ్రాణముండువిలిచినట్టియా॥౩॥❀॥

ఆహిరి॥ పల్లవి॥ ఇంత్తకంజ్జె మరిఫలమే మనిచెప్పంగలదు। సంత్తతమైనవలపిసంసారఫలము ॥ — ॥ సతి
రెజెప్పనమెజన్నమంద్దినఫలము। పతియాదరించ్చినదెఫలము। మతికెనింపుగా మంచ్చిమాటాడినదెఫలము।
అతికాంక్షనెప్పుడుం బాయకుండ్డుదెఫలము॥ ౧॥ ననుపునమోము చూచి నవ్వునవ్వుదెఫలము। చనవిచ్చి ఆ
డెసరసమె ఫలము। మనసు తనివిద్దీర మన్ననమంద్దుదెఫలము। కనుంగొనం జూచి మాటాడి కరంగుదెఫల
ము॥ ౨॥ ప్రియము తామెను నాంకంబెనంగినదెఫలము। నయము నంజూపిడి సన్నయ్యెఫలము। జయ
ఆర మై శ్రీవేంకటేశ్వరుండు యలమేల్మంగను। నియతిం గూడితివింక నిదెఫలము॥ ౩॥ ❀ ॥ దేసాళం॥ పల్లవి॥
౧౪౨౮ విన్నపమేమిసేసేము వేగినంత్తాను। యెన్నికగా నా సేచనవిడెరించ్చవయ్యా ॥ — ॥ నెలంత నీకిచ్చిన కానీక దా
లంచము కావయ్యా। తలపు ంగన్నుల సన్నదలంచవయ్యా। అలుకలెల్ల సవినయముదలంచు కావయ్యా। యెలమి
నాపె కేడకు నిట్టెరావయ్యా॥ ౧॥ మక్కువతో నాడిన మాటం దడలంచు కావయ్యా। తక్కక యాపె
వలపుదలంచవయ్యా। మొక్కిన బిన్నిచేతుల మొదప్పుదలంచు కావయ్యా। యిక్కువ నున్నది యిద్దె
యిందై కేరావయ్యా॥ ౨॥ వడినిక్కుంగౌగిలిన భావము దలంచు కావయ్యా। తడయక సిసిరే వదలించవయ్యా।
అడరి శ్రీవేంకటేశ్వర ఆకె యలమేలుమంగ। యెడయక కూడితివి యిప్పుడె రావయ్యా॥ ౩॥ ❀ ॥
సామంతం॥ పల్లవి॥ నీవు రాంగా వలపుల నిండ్డెను బండ్డారములు। చేవదేరం బను తెల్లాబిత్తరించ్చవయ్యా ॥ — ॥
వనితమై చేమదేలవానలు నిండ్డాంగు రెసె। మనసిల్లాం జిగిరించ్చె మచ్చికలకు। ఘనమై నవ్వుల కల
రమ్మ నిజాబులు మించ్చె। కనుంగొనవయ్యా చను కనుంగాయలు నవె॥ ౧॥ సతి మోవి తేనెల చాలాం బండ్డ
లు వండ్డె। తతింగళలచే వసంతము వచ్చెను। సతమై నిద్దాపు గొలచల్లగాలి విహరించ్చె। రతిం జూడవయ్యా మో
హారసములు నునవే॥ ౨॥ కూరిమిని అలమేల్మంగకారికెందిగెలు పారె। గారవపు తమకమ్ము కాంగిలింగా
కే। యీరితి శ్రీవేంకటేశ్వర యీకె నిట్టె యేలితివి। సాగభోగించ్చవయ్యా జవ్వనవనమదె॥ ౩॥ ❀ ॥

శ్రీరాగం ॥ పల్లవి ॥ యెడపరవశమో యెదువంటి తమకమో | బెట్టిముంచేతి చిలుక బిల్చినానేటి అంగడు ॥
నిన్నుం జూచె పరాకున నేలంత చన్నుల మీఁద | సన్నదు వ్రేపువ్రకాంగ్ను జూగినదియె అంగడు | మన్నించి నీవు
దనతో మాటలాడే పరాకున నవ్వు నత్తనికొనగొరనొత్తిననే అంగడు ॥ 1 ॥ పలుమారు నీతో నవ్వే పరాకున నందా
ంగద్దినా | వలిపముచె మదపైవడినందు అంగడు | తలపాంతని మీఁదం దగిలిన పరాకున | తలిపి నీవు చె
యువట్టితేసినానే అంగడు ॥ 2 ॥ నేడ్చన శ్రీవెంకటేశ నిన్నుం గూడే పరాకున | అప్పెడలమేలు మంగ అలయ సేఅ
ంగడు | గుబ్బ సందియ పతికాగి ముండ్రరాజ పైం జుండ్లె | మద్దాడేలి రెపాండ్లలు మఱవనే అంగడు ॥ 3 ॥
వరాళి ॥ పల్లవి ॥ పాంతవలపొ ఇది పరగంగొత్తవలపో | యింతలు మోంతలునైయిదు వలెనుండెను ॥
తళుకున నిన్నుం జూచి తలవంచుకొనె నాకె | యెలమిం దావావి నిరసనె మొసనోకాని | మలరియో భావ
ము మారుం జూడనెత్తె ను | వలపుల వలపెరిం చిత్తిసినట్లుండె ॥ 1 ॥ గక్క న మాదడం బూంచి రడమదా
గుక్కకొనె | చక్క నిమోము ద్దరికొసన్న తెట్టివో | యిగ్గువలివిమావాననె రింగి తెలుసుకొండ్లొ | మక్క
వమచ్చులు మే పిమంత్రించినట్లుండె ॥ 2 ॥ రేలవుల నిన్ను నవ్వి చేరి రాంగిదనుంగూడె | నలిమోము చ్చొరిరమెన్నడి
దారొని | అలమేలు మంగపతివైన శ్రీవెంకటేశ్వర | యిల మోరెచంద్రుండు వెన్నెల వలెనుండె ॥ 3 ॥ ॥ ముఖా
రి ॥ పల్లవి ॥ నేనెమిడిదాననునేరుపెంత గలిగినా | పూని నా రసం జనవు నీవు సంగ నిభారమె ॥ ॥ నిక్కముగనె
నెంత్త నిమీఁద మోహించినాను | నెగ్గాని యోడెరించు నిభారమె | వెక్కసమైయె బొద్దు నివెళ నెంగాచు
కుండ్లినా | మక్కువతోం జేకొని మన్నించు నిభారమె ॥ 1 ॥ దప్పముగానే నప్పుడిడయ వృద్దమాదడినా | నెమ్ము
కొని కరుణించు నిభారమె | ముద్దుచు బుని పెనెను సాలపులు చల్లినాను | చిద్దరము తెరచు విం బెల్లించు ని
భారమె ॥ 2 ॥ చెలరేంగి నే నెంతలేవలు సేసినాను | నిలిపి మెచ్చులు మెచ్చు నిభారమె | యెలమి శ్రీవెంకట
పతి యెనలమేలు మంగను | అలరంగూడితివింక నన్నియు నిభారమె ॥ 3 ॥

డిరాత్రి॥పల్లవి॥అడుగరియీమాటఅవునికాజాబిడబిడినిండ్లరిలాంబదారింప్రవతీనా॥—॥యీ
తలనేవిన్నవించ్చెడిమినారినారికు।అతండేయెరుంగునికిఅన్నియునుద్దోషగాతలనామీండనేకరుణాగలండు
తాల్లె।నీతులుగానింకవేరినేరుపంగవలెనా॥౧॥పూనివద్దనేనిప్పుడుబొంబ్రియెచ్చరింప్పెడిమి।తానెయె
రుంగునేతలంపులెల్లా।యీనెలవులనేనన్నుయేలుకొనివున్నవాండు।వినులనేనింత్తకివివరింబ్బవలెనా॥
౨॥మఅవకుమనినేనుమరిచెండుకొననేల।యెఱుంగునిశ్రీవెంకటేశ్వరుండే।అతిముతినన్నుం
౩౨ గూడేసలమేల్మంగనునేను।గుటిసిసియింక్కామటికొసరంగవలెనా॥౩॥ ॥ఆహిరినాట॥పల్లవి॥
౧౪౭౨(వుత్తమనాయకుండవువుడలయడాదన।బత్తిసియనీవాండవాపదరితింగాక॥—॥నన్నునీవుమ
అచేవానాలాగానితమకముగ।పన్నిబెలులచెంటేవ్వి।పంపుడుంగాక।మన్నించ్చకుండ్డుడువామనసు
పద్దంగవీక।విన్నపమ్ములె లాల్లంజేశివెనిగిరింత్తుంగాక॥౧॥కరుణించ్చవా నివుకాంకలకావ్వరంగలెక।
విపలనెచ్చరికగావేతు ంగాక।పరగదింద్దికిరాకపరాకులునీతు వా।సరినిన్నుంరమ్మనుచునా
రింబిలిచేంగాక॥౨॥దనదియ్యవానివునారేనాకేంటేనంగుతా।చేనకిప్రియమునీకుంజెప్పేంగాక।నీన
శ్రీవెంకటేశ్వరసేనలమేలుమంగను।యెనరతినింద్దుకుంగానేతిరిగింత్తుంగాక॥౩॥ ॥సామంత
ం॥పల్లవి॥యెంత్తప్రియముగలిగెనంత్తబాడలువలపు।దింత్తకేకాండాదానికివినయమేనేరుపు॥—॥
చిత్తముతామాటలాడిచెలువునిమీండదాన।బత్తిచూపవలెంగాకపడంతికిని।కొత్తగానేరాలువేకి
కూరిమిగానరుకొండ్వ।హత్తివెంగ్గముల్లాడేడిఅడియెందునేరుపు॥౧॥సముకాననిలుచుండ్డిసరస
ములాడిపతి।ండమిరెంచవలెంగాకతరుణికిని।జమలిపద్దనేవుండ్డినారేకునలుగుకొండ్డ।అమరనిరం
ంకపత్తెడదియెందునేరుపు॥౨॥అలమేలుమంగవలెనదుశ్రీవెంకటేశ్వరు।ంగలయంగవలెంగాకకామిని
కిని।చేలుచుండనానరతించెనంగులాడుకొండ్డను।అలయిచ్చ్చిబాగెక్కెంచ్చెడదియేంగిసినెరుపు॥౩॥

ఆహిరి॥ పల్లవి॥ యిన్నివన్నెలింపితివి యిప్పుడు నీంగాదంటినా। సన్నలఁ జంకించ్చు ముప్పు కవనా॥—॥
కవగూడెనిక రుణాగత్రిగితేంజాలుం గాక। సవతుల నాదించ్చుదలమానాకు। జవళినిద్దిప్పవుండ్లి సంతోత్తాసిం
చ్చుకొండ్లుం గాక। వివరించ్చి వాడదుడువవేడుకానాకు॥ ౧॥ యింత్తదిర్ఘా సివచేకొండ్లిం జాలుం గాక। తా
ంత్తలను ంక్కించ్చితిప్పగవ్వుసమూనాకు। ఇంత్తనన్నితుత్తసిసితె ఇదు నిన్నుమెత్తు ంగాక। పంత్తము ంక్కరితొనాడ
పగదనాకు॥ ౨॥ కొడ్డిమోరినన్నిరితిం గూడితేంజాలుం గాక। వాడ్డివారినెల్లాదూరనెను ర దునాకు। గక్కరి
నా యలమేల్మంగను శ్రీవేంక్కటేశ్వర। వాడ్డిరనన్నుంగూడితి వాడెంబాదనాకు॥ ౩॥ ॥ రామక్రియ॥
పల్లవి॥ మగువ యెంత్త దిద్దినా మగవానికింగిరుదే। యీతగవు నివెటింగి యీతనికి మొక్కంగదే॥—॥ మం
చ్చిమాదడితేంబతిమనేసుగరంగుం గాక। ఇంచ్చుకనిష్టూరమ్మునా। ఇయ్యకొలౌనా। వంచ్చునగలిగితేనెవాడి
కలింప్పవుం గాక। మించ్చి నడవం గంబాతేమెంమొరవ్వుప్పదా॥ ౧॥ సర సములాడితేనుబవులెల్లా
ంబాడెముంగాక। విరనాన నుండ్లితేనువేడుకలౌనా। మగుగండ్లెసుకొం డ్లనుమచ్చికనిలుచుం గాక।
యెరవుకేసుకుండ్లితేనె నయునాటొండ్లులు॥ ౨॥ ముంద్దరనెనవ్వితేను మోగమోదవుద్దుంగాక। సండ్డడించదలవ
చ్చితే సమ్మతులౌనా। అండ్డి యలమేల్మంగవాతండు శ్రీవేంక్కటేశు। ండిం ద్దనినన్నుంగూడెనింకనిచ్చుకమే
యించ్చుదా॥ ౩॥ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ వాకిదంగాలుచున్నాండు వనితనిపతితండు। చేకొనిమచ్చినిద్దుబన్నంబానేలే॥
॥ ॥ మచ్చునందలంచుకొండ్లిమనసిల్లాంజిగిరించ్చు। చెచ్చుచెతంబెద్దితేనుబొంత్తరింగును। యిచ్చుమోండనె
లిడితేముంచ్చును నివ్వెరగులు। యెక్కడవేనివిరహామెలపించ్చెవే॥ ౧॥ అద్దియెదుర యుచూచితే నాసలెల్లాంబ్బ
కొను। నెచ్చనందముకించ్చితేనిండ్లుంగాంకలు। వచ్చిమంచ్చుమెక్కితేనె పరగుండ్లలపొంతలు। దప్పముగనేం
త్తజాలిదప్పుకొనవే॥ ౨॥ వుసురసురండ్లినుబూరకేమెనలసు। యెసంగించ్చితేంగారికపెలయించ్చును।
పసగానలమేల్మంగపతి శ్రీవేంక్కటేశుండువె సనిమ ంగూడెనింకవిచారములేలే॥ ౩॥ ॥

సాళంగనాట॥పల్లవి॥ నిన్నేమనెదని కనింత్తశిరి బి పన్నగవుండ్డీనయ ద్రిపతినంబ్బగాక॥—॥కాంత్త
నికిచ్చెరానుకరమ్మి నివండ్డ కానెవు। యెంత్తచనవరిదానవె మిచెప్పెడే। వింత్తగావిన్నవించ్చితివెసనివ
వ్వుం కానెవు। మంత్తుకెక్కనివతనిమాన్సెతివదవె॥౧॥ చెలువునికిమొక్కితిచెరినివ్వుడివించ్చెవు। యిలనెం
త్తనెవ్వరి వెయెడ్డసుడ్డవె। ఒలదినెనవ్వితెనుసిగ్గులు నివ్వువడివు। వలికియాతనిచెంత వసరినివ
దవె॥౨॥ శ్రీవెంకటదేవుం గూడితివి చెతనన్ను మెచ్చెవు। నివలమెలుమంగ వన్నెదజాణవె। ఆవెళనెంజుడ్డివి
౩౧ తి ఆరుని వండ్డ కానెవు। దెవులవితనిగుద్దెడెలిసితివదవె॥౩॥ ❖ ॥సామంతం॥పల్లవి॥ కారినచ్చెఆ
యనికుగావిండ్డుండదా। మా। కూరిమిమ ఇవకమిాగావిండ్డుండదా॥—॥ శ్రామ్మెఉంగుచూవు
౧౪౭ లగావిండ్డుండదా। కమ్మరించ్చువవలవుగావిండ్డుండదా। కమ్మెవాగారనుత్తరుగావిండ్డుండదా। ని:
కామ్మ వెల్లానవ్వెరు గావిండ్డుండదా॥౧॥ కాలనిలావారము గావిండ్డుండదా। నికుం। గా
ఖువ్వులుసిసిముగా విండ్డుండదా। కాలముగాళ్లతలముగా విండ్డుండదా। కాలకాలన
వ్వుడు రాగావిండ్డుండదా॥౨॥ కుండ్లగావుచాయమెనిగావిండ్డుండదా। గాం డ్డినెలవవ్వకించ్చుగావి
ండ్డుండదా। చెండ్లనిన్నలమెళ్మంగ శ్రీవెంకటదేవనిన్నాడు। కొండ్డుముసమ్మానిముగావిండ్డుండదా
॥౩॥ ❖ ॥బౌళి॥పల్లవి॥ యెక్కడుగానసరంటాతియె పనికివచ్చునెయ్యు। మక్కవగలిగనంత్తమన్నించ్చువ
య్యా॥—॥ వంత్తము కాలండువెపలుకువెల్లా। మంత్తనము కాలండివెమనవులుసు। బంత్తివడ్డిం
చెకాలండెవరగవిండ్డు। చెంత్తంటెరినకాలండివెకాన్నచనవులు॥౧॥ నవ్వుకాలండివెనగవులునుచెన
వుకాలండివెసరసములు। పెనంగినకాలండివె ప్రియములును। వినయముకాలండివెవెసం ఝుడ్డరి
కాలు॥౨॥ కూడినకాలండివెకూర్థము ...లు। వాడికకాలండివెవలపులును। యీడనెశ్రీవెంకటవికయ:
నలమేలుమంగను వెడుక్కనితివి ... వావికాలండివత్తున॥౩॥ ❖ ॥

పాడి॥పల్లవి॥రావయ్యమాయింట్టిశిరవ్వ శ్రీయమాకిందికి।భావించినియ్యచ్చులోనెపరగేముగాక॥—॥
కండ్లవైనజవ్వనపుకాంతలకెందిచలము।చెండ్డిపతికిందిర్చియము చెప్పుడికాక।మండ్డలించిసారెసారె
మరియుందిమాదలు।వొండ్డులుదెలివినితొంటొసంగుదికాక॥౧॥యెచ్చుదమానాపతులకెలవెంగ్గేము
లాడను।నిచ్చునిక్కీవలుసిసినిక్కుదగాక।పిచ్చువెరిగియంత్రాంకాంటెనంగంగవచ్చునింక।చిచ్చునవిడినినిన్నెవెం
డుకొండ్లగాక॥౨॥ఇద్దివలచినదానికింత్తపెనంగంగనేల।గుద్దునలమేల్మంగ్గంగూడుదగాక।నెడ్డన
శ్రీవెంకటపతినినీకునాలనే।వొడ్డిననిరతులలోనెలాడుడుగాక॥౩॥—॥రామక్రియ॥పల్లవి॥నెనెమి
బాంతితేతననెలంతవెల్లానుండ్డంగ।మినుగాంగిలించియిమిమ్ముచినెనన్నును॥—॥కండ్లవైననాపైతనక
రుణెగురుతుగాక।యిండ్డులానాచెక్కందనావెంత్తచెప్పునె।మండ్డలించినాతోననమాదవెగురుతుగా
క।వొండ్డులనానెపృవె ల్లజాగడినేతాను॥౧॥కిమ్ములనన్నెవేతనకి రితేగుఱుతుగాక।యిమ్ము
లనామంచిగుణమేమిచె ప్పునె।సమ్మతించినాకిచ్చినచనవెగురుతుగాక। పమ్మినెందనరుంజెత్తిబత్తియుం
త్తాచూపినె॥౨॥కారితానన్నుంగూడినకూడమెగురుతుగాక।యూరితినావినయముతెమిసిసినె।ఆరయ
శ్రీవెంకటపతివుండలమేల్మంగ్గనునేను।చేరినన్నుంగూడినునాచెంతవెందిచేంతవె॥౩॥—॥సామంతం॥
పల్లవి॥అల్లనాండెఅంగవాఅకవాయూరక।పిల్లుగానితమ్ములముపద్దించ్చుకానదా॥—॥అంగ్గనతోమాద
లాడిఆయములుగరంగుతా।సంగ్గాతాలుసియవాచావడిలోను।సంగ్గడినెనిల్చుచుండ్డినారెంజెమ
రించ్చుకొండ్డ్ర।కొంగ్గుంగొంగ్గుమోయంగంగాలివించుకానవా॥౧॥భావించిచూచిపరవశమందుకొ
ండ్డ్ర।వావులుదెలుపవావాకిదనుండ్డి।పూవులవేశిమోపాన్నబుసకాయ్యకొండ్డను।సావగాసతిచేనాపచు
ట్టిపెంచ్చుకొనవా॥౨॥గుద్దుతానెనవ్విమెనుగుబ్బతిలంబులకించి।ఇద్దెకాంగిలించుకొవాయింట్టిలోనను।
నెడ్డనశ్రీవెంకటపతినెనలమేలుమంగ్గను।యుడ్డినన్నెలియాకెకిసుప్పదెళ్లంజె పువా॥౩॥—॥

ప్రతివంజరం॥పల్లవి॥ గడ్డనె మానిన్నునువలపుదాంచవచ్చునా। బుద్ధులెల్లా నిపునేను బోధింప్రెదానా॥—॥
కొసకొప్పువంచ్చివంచ్చి చెలి నీకు మొక్కంగాను। చెసూడినెని వెలశిగ్గువడివు। ఆసపడియప్పుడు నిఅండనిలు
చుండంగాను। మూనినముఖ్ఖము వైనామొమెమిచూచెవు॥౧॥ చెతులు బాంబి నికు చెరికానుకియ్యంగా।
నాతికి నివెలసన్నలుసెసెవు। కాతరాననిదిక్కు కన్నులనాపెచూడంగా। యీతలనాతడుతనెందికిన వ్వెవు॥
౨॥ నారెపునిన్నాకె గూడిసరసములాడంగాను। గారవించ్చినన్నెంత్త కాంగిలించ్చెవు। యీరీతి శ్రీ వెంక్కటప
శ్రీ తియెనలమెలుమంగ్గను। మెరమీరినన్నునెమిమెచ్చుమెచ్చెవు॥౩॥ ❖ ॥ముఖారి॥పల్లవి॥ యిండ్ద
కొరకెవచ్చితినిడెని సముకానరు। చండ్డము సెయంగనివె చతురుండవయ్యా॥—॥ చెక్కండంత లు
౧౪౨౨ కన్నులచెలి నిన్నుం జూచితేను। మూరెండంత్త బాడవు క్రుమ్ముడివిడెను। యీరపడియ్యంబెను వచ్చె
నిడివానిపై వలపు। నా కెనారె యీపనులు బెక్కంబెట్టవయ్యా॥౧॥ ఝు ణ్డిలిపాదముల జాడిని
వడ్డికిరాంగా। పద్దిండె కిచన్నులపై పయ్యెదజారె। అద్దెకలిముడిరిమె యనితాబొండ్డులు। నెడ్డన
నితప్పిబ్బులు నివెడిద్దవయ్యా॥౨॥ గారెండంత్త చంద్రవంక్క గురుతు నికుంబెద్దితి। బారెండు గాంగిదంగా
డిపంత్తమిచ్చెవు। యీరీతి శ్రీ వెంక్కటపతి యీకె యలమెలుమంగ్గ। నిపకొడ్డితామ రాయనెండు మెచ్చువ
య్యా॥౩॥ ❖ ॥బౌళి॥పల్లవి॥ యెండికయ్యా నితామాప యెలాదములాడను। బిడికిమాడిక్కి సంత్తానిం
చ్చుడికాక॥—॥ సులభమాని తాను బాల భమాదడెది। ఆలరినికిచ్చులాడెఆందదానను। తలవంచ్చుకొనిని
దండనిద్దెకాచుకుండ్డె। చెలంగిని చెప్పినద్దుసెసి డింత్తెకాకా॥౧॥ గరువమానాకు నిన్నంగ డిశితప్పుకచూడ। ఇ
రవుగంబెండ్లాడిన యిల్లాలను। వరుస తాని చిత్తము వచ్చినద్దెకి వశిరి। వెరపుని చెత మెప్పించ్చుకొండ్డగాకా
॥౨॥ యెమ్మెలాని తానెను యెలయించ్చిన మ్మినవ్వు। నెమ్మినలమెల్మంగ్గను నిదేవులను। యిమ్ముల
శ్రీ వెంక్కటపతి యెలితివి నన్ను నిద్దె వుమ్మడి రతులంగూడి వుండ్డె చింత్తెకాకా॥౩॥ ❖ ॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ ఆకెయచెప్పిలువరెల అగ్గరుసొంచెలు బాల। చెకొని పతి వేడుక చెల్లింప్పవలెను॥—॥ మగ
వడను నాడిన మాదలుడలంచుకొంద్రు। తగినచక్కందనాలు తలంచుకొంద్రు। నగుతాంబచెండ్లునిబినననుపు
డలంచుకొంద్రు। వాగిలావంబవరించ్చి వున్నాండు రమకాయుండు॥౧॥ పడంతిపక్కనుండ్డిన బావములుడలంచుకొం
ద్రు। తడంబాదురతులెల్లాండలంచుకొంద్రు। కడుమనోరథములు కల్పించ్చి తలంచుకొంద్రు। పుడివాని వె
డురతానున్నాండు రమకాయుండు॥౨॥ అలమేలుమంగ్గచెంతలన్ని యుండలంచుకొంద్రు। తలకొన్నెనెరుపులు
డలంచుకొంద్రు। కలకి ఇప్పుడుత్రాండ్రికతలుడలంచుకొంద్రు। వెలయుచున్నాండు శ్రీవేంకటదరమకాయం
డు॥౩॥ శ్రీ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ యెంత్తానిరుచుకొండ్రివె ఇన్నిటికి సరిగాను। కాంత్తునింజూచివియె అంగనియ
ద్దుండ్డానవు॥—॥ అండ్డెపతితానెకతమాడనెరుతువుగాని। అండ్డరిముండ్డరమాదలాడనెరవె। కండ్డువనన్ను
నప్పుడిగయ్యాళింజెశినిన్ను। నెండ్డివియెమాడిననోరుచుకుండ్డానవు ౧॥ విభుబియాతనినిండ్డంచె
ద్దురకానెత్తునవుగాని। అలరి మూవరుసకునంపునెరవె। పలుమారునెవచ్చి నపనులుకమ్మకొల్పించ్చి। చల
మునెసాదించ్చితెసాడవైయుండ్డానవు॥౨॥ కోరిశ్రీవేంకటేశ్వరుఉంగూడంగనెత్తువుగాని। చెరిమాకవివినయా
లుసెయనెరవె। నెరిచినన్నితండికేనెనలమేలుమంగ్గను। సాంకెనెనవ్వితెసంతాసాననెవుండ్డానవు॥౩॥ శ్రీ॥ గౌళ॥
పల్లవి॥ పూవులవాసనలెల్లాపుకయుంగునంబట్టినట్టు। వావులెమీలొమీపువైపులాయనయ్యా॥—॥ కొలం
డిమీరనికింతికొలువులుసెయంగాను। నిబియాపెమోమునిపుమూడంగా వలపుతీగెలువారివరు
సమీయిద్దరికి। అలరిమీకాంగిళ్ళనల్లుకొనెనయ్యా॥౧॥ పచ్చిదేరనితానాకెపలుమారుమాదడంగా।
విచ్చునవిడిగానిపుదినంగాను। కుచ్చిమీమనసులివిగుడిగానంజిగిరించ్చి। తచ్చిమోవులలోనెనాలుక్ష
శినయ్యా॥౨॥ అప్పనందిరమైనిపునలమేల్మంగ్గవుండ్డంగా। దక్కనాం ముల్లలోనిపుదాంచుపండ్డం
గాపక్కనమీకారికలుఫలించ్చి శ్రీవేంకటేశ। చొక్కపుమీరతులిదుచూపజాలనయ్యా॥ శ్రీ॥

ఆహిరి॥ పల్లవి॥ యెంత్త వుపకారివియె మని పొగడుదును। వింత్త చింతలను నాకు వేడుక సేసితివి॥—॥
ఆసలు గాని గురుతులు దుగాన్నిక బెట్టి పంపి। వాసి వున్న విరహతాపము మాన్పితివి। కేసవెట్టినగు రుతు బెట్టి
పంపి అప్పుడిని। వేసదలు డిరనన్ను వేడ్కు పెట్టితివి॥౧॥ తని వారనాకు నెండు తరిత్తాని రూపు చూపి। మనసు
లోపలి చింత్త మాని పితివి। చేనకిచేయి మోందబెయి వెలి యింత్తలోని। తను వుప్పికాంకలారడప్పులు జే
శ్రీ ప్పితివి॥౨॥ గక్కన నిండ్పకివట్టి కాంగిదనన్నుం గూడి। ఇక్కడ నాకొరికె విడేచ్చితివి నిక్కము శ్రీ వెంక్కటప
తి నలమేలుమంగ్గను। బాక్క పురతులనన్నుం జొక్కించి యేలితివి॥౩॥ సాళంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ యెం
౧౪౭౮ దిజాలి చెందించ్చివి యెంత్త విరాళి। నిదు ననింత్తి కడకు నేండే రారాదా॥—॥ కలికి కన్నుల చూపు కడతేని
తరితీపు। మోలకచన్నులు నీవు మోచిబెది మోపు। తెలిసిచూడ వలపు తెగరాని రారాంపు। కలిగె నింత్తి కడ
కు గక్కన రారాదా॥౧॥ వనిత్త చిగురు మోవి వన్నెవైన చెంగ్గావి। దిన దినమును విరుత్తియ్యే నితా
వి చె నకిమాయిద్ద రికించె పుత్తెనె నిండ్డువా వి। యెనసిని త్తి కడకు నిప్పుడే రారాదా
॥౨॥ అలమేలుమంగ్గ మాందల మరుంగావి లపాద। కలయికలకు నిడి కాంగిటి పూందద। యెలమి
శ్రీ వెంక్కటపతియా కొంగూడితివి చొప్పద। తలంచి యింత్తి కడకుండ ప్పక రారాదా॥౩॥ [illegible] శ్రీరాగం॥
పల్లవి॥ ఇంక్క నిచిత్తము కొలంది ద్వయినంగరు నోంచ్చు। అంక్కిలమా విన్నపములవధరించ్చు వయ్యా॥—॥
సలిగె గలిగితేను సరసములమరును। వెలినున్నవారికి వేసాలందురు। కలసినచు ద్విత్తసొలయంగ
ం జెల్లును। బలిమి వింత్త వారికింబనిలేదు॥౧॥ యెనసిన వారు తేతియెమ్మెలైనాం జెల్లు। మనసు రాని
వారికి మాయలందురు। ననుపైన కాంత్తలు పెనంగితే నిడెరు। చెనక బెరవారికి చెట్లికాంగాదు॥
౨॥ తగువైన వారికి దండమకించ్చుంబాడియౌను। పొగయని వారికి సాధ్య మండ్దరు। నిగిడి శ్రీ వే
ంక్కటపతి నలమేలుమంగ్గను। మోగిన న్నేలితివి సిమ్ముల వారికబ్బదు॥౩॥

డినాటం॥పల్లవి॥ ఔడువెదొడ్డదానవటనిదక్కంగాండ్లువి।యాడిసనినిరుప్పువేయున్నిరాయంజేవియ్యా॥
।—॥ చెలులుఖింగొలువుసఘువేందర్దువెరుపత్తికెత్తలంపునంబాయనిడితరనొగాకవలబెంతలెదుమ
గివంతులకువలవంగా।కలయికకెంబ్లినడివలయుంగాక॥౧॥ ప్రాణివాదవెన్నివెపుణాలంతులాడిశేంబతి।
నినులంబబ్లినవివెడుకగాక।నానంబిబ్లడెమరుడునవ్వులుశెలవ్రులను।నానాండుసరసములనాందువతె
కా॥౨॥ చెవిమియెంత్లవిడుశ్రీవెంకదపతిరి।అలమేల్మంగనిబాండ్డియమరుంగాక।మెలుపున
నన్నుంగూడిమెచ్చింత్తానెంత్లవిడు।అలరినివవెమెఇయంగవలెరంగాలకా॥౩॥ ❀ ॥సాళంగం॥పల్లవి॥
ఆనతియ్యవయ్యనార్కునంద్లముగవినింగాని।నానడుగదానప్పిడినను పుగావరెను॥—॥ ఆసపడినా
యుండ్లికినదునారెంబిలువంగ।వెసదగాడుగదావింత్యవెనిరు।వావితానితాడయెక్రివలుపులువల్లం
గాను।బాసముగాడు గదాతొడింబడనిపుడు॥౧॥ వాగ్నియుం ర్దరిలానిన్నునొడివట్లపినంగ
ంగా।శిగ్గులుగావుగదాచె కొనినిక।అగ్గమైచన్నులుదాంకనంర్లనెంగూ చుండ్లితేను।యెగ్గయితాం
చడుగదాఇప్పుడునిక॥౨॥ పలుమారునేనికపాదములొత్తంగాను।అలయికగాడుగదాఅంత్లలాని
కు।యెలమిశ్రీవెంకటపతియెనలమేలుమంగ్గను।కలసితిమోగబాడుగాడుగదానిక॥౩॥ ❀ ॥బౌళి॥
పల్లవి॥ అన్నివిన్నపములును అండ్లలొనెచున్నవి।వున్నతింజేవికత్తెలమోడ్కికతానెము॥—॥ ఆపియంబ్లిన
కానికయవధరింబ్లితివా।చూపులందప్లుకవెనచూచితివా।చెపద్లిముఖ్ననందాలవిచిత్తగింబ్లితివా।ఆ
పనులకెమంబ్లవి ఆనతియ్యవయ్యా॥౧॥ యింత్తియంబ్లినవారముయెఱుంగుదువామమ్ము।
చెంత్తలమాప్రియములు చెవి నొంకెనా।చింత్తవైనగురుతులువిచారింబ్లికొండ్లివా।అంత్తరం
గ్గానంబబ్లినాఆనతియ్యవయ్యా॥౨॥ అలమేలుమంగవచ్చినంర్లంబెద్లికొండ్లివా।వెలయంగా గలి
ంబ్లితివా।ఇలత్రీవెంకటపతిఇన్నిదజానావునివు।అలరెమాపనువెల్లానాననతియ్యవయ్యా

సామంతం॥పల్లవి॥మచ్చు మీరి మెలంగి తెమరి మున్నదిమ ద్దరికమె రింగినసూదిరత్తలకును॥—॥
ప్రియము చెప్పుద మెలు బిగియకుండ్డదమెలు।నయగారిసతికిని నాథుని తాను। క్రియ తొంమాడ
డవలెరికి నియకుండ్డంగవలె। నియతమై నయ జ్ఞెనెలంతలకు॥౧॥చెప్పినద్దు నియుండగు చెత్రికిలానగు
౭౨ ండగు।తప్పు నిమ గుమకు నుతనపతితొంబొప్పురింగి నప్పు జాప్పు జాలయ కుండ్డదయొప్పు।ముప్పిరి
గొనంగంగడు మోహించ్చిన వారికి॥౨॥కాలువ్రశియుదపాడి సూరి మిచల్లుదపాడి।కలికియైన చెలి
కికాంత్తు నితాను।నెలవై శ్రీవేంక్కటపతి నిన్నల మెలమంగ్గ గూడె।యెలమి నిడెబుద్ధియిల్లాండ్లకును॥౩॥
❀॥వరాళి॥పల్లవి॥పూడిగపుదాననువువిదకు నీకు నేను।వేడుకకాండమీకతవెల యించ్చరాదా॥
౧౪౭౫ ॥—॥యీకాంత్తనువలపించ్చి ఇంత్తకరి నయ ండ్డుకు।దాకొని నిచేంతలు తలంచరాదా।రాకనివిం
ద్దాంకానుండ్డి కప్పసి బనండ్డుకు।నీకుంజేతువెత్తి మొక్కినిలుచుండ్డరాదా॥౧॥పంత్తానని కెంచి
నిచిపరాకైవుండ్డినం డ్డుకు।కొంత్తగాంత నినిన్నంగానెడరాదా।అరత్తాలాండలంబుకానిఆడరి
చ్చినయండ్డుకు।సంత్తొసించ్చుకొని నిన్న సారెమెచ్చరాదా॥౨॥కమ్మని కెంగూడిగడు నుపడినండ్డుకు
చిమ్మి కెంగిప్రియములు చెప్పంగరాదా।ఇమ్ముల శ్రీవెంక్కటపతి యెవ్విధి వినిడెవిని।పమ్మి మిమ్మిద్దరినిండ్ద
పుకచూడంగరాదా॥౩॥❀॥పాడి॥పల్లవి॥అడిచూచినాకు వేడుకాయ ననెండు।యెడపాసని కప్పుడె
ద్దుండ్డినోకాని॥—॥చెలినిచెవిలొపలంబేరియెరతాలాడంగ।పులకించ్చె మెనుగొబ్బుననికును।మోలకనప్పు
లునిప్పెముంచ్చి ముంచ్చి చల్లంగాను।బలబలంబె మరించ్చె చక్కనినిచెక్కలు॥౧॥కొమలినికు వాసనికొలు వులు
కియంగాను।ఆముకొనంబెంగలించ్చె నడినిమోము।కొమలపు చనుంగవకొనలు దాంకించ్చుంగాను ప్రేమ
తొమూపులు మూండ్డెపినగొనెనీకు ను॥౧॥వనితయెడు దనుండ్డి వలపు లురెంచంగాను।హాననిమమ్మగము
లున్నప్పుంగ్గెను।ఘనుండ శ్రీవెంక్కటపతి కలసితివిడు నన్ను।పెనంగిని కాపెకుంగాబెరసి నుకళలూ॥౩॥❀॥

నాదరామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ సిగ్గున నగారకండ్లతెప్పేసి నందాండవెనివు । చెన్నిలక సాక్షి చెప్పినెను నికు ను ॥ — ॥ కొలకా
నవెరొకతెరాంగి బిలొని న్నుంగని । వెలందిమెల్లని నితొవెంగ్గమాడెని । యెలమిండెవి యనెరయి నెపెద్దుంఠ
నెంవొం,కఠవిరియు నివుండారుకానపెంచ్చుకొరాదా ॥ ౧ ॥ వార్తతెత్తొరతనికు నూంకిరాంచ్చిత్తానెబ్రమసి । వక్కనని
వెదాముసూచి,పాడించ్చిని । చెక్కువెతితొనెలచింత్తించ్చివిం ద్దకుంగా । గక్కననిద్దరుండారుకానపెంచ్చుకొ
రాదా ॥ ౨ ॥ పొరు గాపిపొండ్ల లుపొవిరలు గా మకొని । సరికిచెవికినిన్ను జంక్కించ్చిని । అరిదెశ్రీవెంకపె
రిఅలమెలు మంగ్గమాకె । కరునపెంచ్చిని న్నుండారుకా,పెంచ్చుకొరాదా ॥ ౩ ॥ ✿ ॥ కన్నడగౌళ ॥ పల్లవి ॥
చెలింగావును గుండెంత్తరింయ ంజాచ్చెను । తెలవులనవ్వువెరిగ్గ రెంచంజొచ్చెను ॥ — ॥ చెక్కుపెంజెయి
డుకొనిచింత్తించ్చెం,గాంచెలియకు । వుక్కుమిరిపెంజె మదలురంబొచ్చెను । చెక్కనవ్వు విరహాన నవెరగు
తొనుండ్డంగా,సు । మిక్కలి నిద్దురుప్పులు మించ్చంజొచ్చె,ను ॥ ౧ ॥ యె డురు చూచినింరకరింకరు
చునుండ్డంగాను । పొడలు మండమరము ప్పొంగ్గంజొచ్చె,ను । అడనని పొండ్లలరునలంగుచును
ండ్డంగా,సు । తుడవెనికొరికలు తొడరంగంజొచ్చెను ॥ ౨ ॥ తగిలినివలపుల దప్పులంబొరలంగానుడగడొప్పెసం
ద్దులదరంజొచ్చెను । జిగినలమేల్ మంగ్గశ్రీవెంక్కపిరుండని న్ను । మిసులంగూడంగామేలు మెరయంగంజొచ్చె
ను ॥ ౩ ॥ ✿ ॥ బౌళి ॥ పల్లవి ॥ పలికినంద్దింగడుంబెచ్చిదెపను । చెలపచెమటలతొచెప్పలు మెక్కినది ॥ — ॥ మనసున
నెన్నదిరిం,ను అవకుమింకనివు । ననువ్వుననియు నన్ను నమ్మించ్చినది । యెనసి,మరిసెరది యెపుంగుడువదినివు
। పెనంగింయెరతము నంబ్రియము చెప్పినది ॥ ౧ ॥ వడెసాచు ద్దరిర ము వడలకు మింకనివు । కడవెరబత్తినా
ఖంగలిగినది । చిడుముడెండాల్లె,నా కంజెప్పుపంప్పుతవినివు । అడెందా,లము గనాండెయాసలెంచె
ద్దెనది ॥ ౨ ॥ పరగనంరాంగిదంబాంయకు మింకనివు । తిరుల నాప్పైదంయతెలిసినది । నిరతిశ్రీవెంక్కపెలనెన
లపిం ఖు మంగ్గను । గరిమంగూడితివితొ ర్కాగా లయినది ॥ ౩ ॥ ✿ ॥

బౌళి॥పల్లవి॥ఇంకనేల వెంగెమాడ నియ్యకొనవైన పనికి। సంకెవని చనవున జద్దిగాండ్లగాక॥—॥చిగురు
ంబెడవి మొండది మ్ముచుండి పులుచల్లి। మగువ నిన్నుం జేరి మాదలాడంగా। నగవచ్చు నాని తానం ద్లుసె
సుకొని నాపు। వాగిం బరాకులు చేసుకుండ్లు దగా రా॥౧॥ సాలపుం జూపుల లోన సూదిమొఱుంగు
లుచల్లి। జలజాక్షి నిన్ను సారెజంకించ్చుంగా। బలు వవచ్చు నా నిన్ను పెనంగుచు మా ఇండ్లికి। కొలువులోన
వుచేసుకొను దగా రా॥౨॥ కొమరెగుబ్బలచే తగురు ఘులు సొంకించ్చి। రమణి నిన్నె కతానరతి సియంగా
శ్రీ ।అమరనల మేల్మంగ నాడును శ్రీవేంకటపతి। తమి నిన్నుం గూడియు ద్దైవారు దగా రా॥౩॥ ❖ ॥
౧౪౬౦ ముఖారి॥పల్లవి॥చూచెవారికిం జూడచు ద్దము వలెనున్నాండు। యెచ్చి యూతని కతలు యెన్నియైనాం
గలవు॥—॥ఆసలనెప్పుడ్డ పెద్ది ఆయములండ్ల నన్ను। బాసరించ్చి కడువలపులు కంచెనె। వాసరించ్చి జూం
జాలాడి వూరకేసు ద్దు ● లు చెప్పి। వెసాలు చెప్పినాండి వేగినంత్తాని తం ● డు॥౧॥ సరసములాడియూ
డిన్నలనే మోవి చూపి। ● మరిగించ్చి ప్రియములమచ్చికలు చూపెనె ● । జారిడి విడెము విచ్చి సొలమ్మ
వెల్లామె డంబెట్టి। తేరమ అంగునద ప్పుడెచ్చె నితండు॥౨॥ మచ్చికలు కంచిరెంచి మన్ననలు నాగొనగి। పొంచ్చి
ఇంత్తసిసినెండు ఇదుగూడనె। అచ్చపు శ్రీవేంకటపతి యండద్ది వుప్పులను పెళి। రచ్చంబెట్టి ఇండ్లాంకరారాం పుసిసి
నితండు॥౩॥ ❖ ॥పాడి॥పల్లవి॥యెందికి వెగిరపడేవిప్పుడె నివు తెదెత్తెల్లమైనప్పుడు తెలిసింగాని॥—॥
కొమరి పాయపు సతి కొలువులోను న్దంగాను। భ్రమసి వున్నాండితండు పలికినది సముకానను పెచ్చి
చవులు వుద్దించుంగాను। తమకించి వున్నవాండు తలంచినది॥౧॥ చక్కందనముల యూప సరసములాడంగా
ను। బాక్కినాండే దిరివారింజూచినది। చెక్కను క్కి మరియును చెంతవేల్లాంజేయంగాను। అక్కరతొను న్నవాం
డు ఆదరించినదవె॥౨॥ పాండ్దులు చెప్పినయూపె బాత్తు పవచ్చి వుండంగా। విండ్డుచెప్పవచ్చి తేను వినినదవె। అ
ండ్దపు శ్రీవేంకటపతి యండ ంత్తలోనె నిన్నంగూడె। మండ్డె మెత్తమైనవాండు మచ్చినది॥౩॥ ❖ ॥

కాంబోది॥పల్లవి॥పదరి వృక్షములకు పంతమాయుడి।పదపడి బిగిసి వృపంతమాయుడి॥ — ॥యెడమిచ్చి
ప్రియము తానిండ్ల కించి యువంగాను।పడంతి తాంబెనంగి వృపంత్తమాయెడి।చిడుముడి నితా నప్పిచె మరి
ంచ్చెమెనెల్లా।బడలిక చూడ వృపంతమాయుడి॥౧॥జలజాక్షి చన్నులు నిసంగ్గడిని వున్నవంద్లా।పలుమారుంచి
నికె వృపంత్తమాయుడి।కలికి కన్నులె చూపు కాండి వారె నిన్ను నంట్లా।బలిమి తాండిడ్లి వృపంత్తమాయుది॥౨॥
తరుణి నీ పాదాలకు దండములు వెట్టంగాను।పరసతులంజూచె వృపంత్తమాయుడి।యిరవై తిరువేంకటేశ
యెలిరితిన్న దనింక।పరగండ మకించ్చె వృపంత్తమాయుడి॥౩॥ ॥నాగవరాళి॥పల్లవి॥నెరుపరినంట్లా వు
నెలంతలు కానెల్లా।కూరిమెంత్తగలిగినా కానేరంగవచ్చునా॥ — ॥వలచిన దానననంట్లా వాసికత్తెనంట్లా నుదె
లరేంగి పతితోడ ండ జెప్పవు నీవు।చలివాసి వుండ్లానవు చనవెంత్తగలిగినా।తాలు పతికి త్రస్నాండా నెతాగడు
కావచ్చునా॥౧॥నిన్నేనం మ్మితినంట్లానే ంబాయ నోపనంట్లా।యెన్నెరి పెపాలు రేకి విప్పుడి నీవు।
పన్ను కాని వచ్చితివి బతి మికత్తె వైతేను।కన్నియ కుని ంత్తె రేక గత యుగలవా॥౨॥చెయిత్రి
మోక్షతి నంద్లారి గు తా నుండ్లాననంట్లా।ఆయమంలంట్లి కూడితి వంత్తలాని వు।యీ యెకొన్నవేం
కటెకుండెవెన్న దొరవైతే।పాయపు దానికి నింత్తపచ్చిసె యుండగునా॥౩॥ ॥సామంతం॥పల్లవి॥
చెలంగి కాలువులాన శిగ్గులు నడంగవద్లా।బలువుండవైతేనె ప్రంహ్లాదవరదా॥ — ॥వడియయుంజెప
దతోడ వంచ్చిన మోము తోడ।తోడ మొండంగూచున్న తాయ్యువితోడి।జడిసిని వలపుల్లుసిరి కిటిసికిం
జూచి।పడంతు వెల్లానప్పుడు ప్రంహ్లాదవరదా॥౧॥నిద్దూరు వులు మోంనిద్దురగన్నులం దేర।గసుద్దతాని
న్నాపె కానగారగిర।గద్దిగా నివాపెను కాంగిలించి వదలక।పద్దురుండ్లంగా నప్పేరు ప్రంహ్లాదవరదా
॥౨॥సింగ్గవు మోము మె ఆయచి వ్ముంజూపులు భైరయ।అంగ్గన కాంగిదనుమెయ్యున దొరయ।
గంగ్లగదివెంకటాద్రిరాయండ నైమ నిచ్చుంగా।పంగ్లనలనప్పై గు ప్రహ్లాదవరదా॥౪॥ ॥

నాళంగ్గనాద॥పల్లవి॥నాదీసునికూడిమిమ్మునారసింహప్పా॥నాదకముతేల్లాంగంపప్పానారసింహప్పా॥—॥కామ
ముతింపష్టరునిపైంగిరిరికిసలుచల్లంగ।నామోగమేమిచూచేవునారసింహప్పా।చేమరుదాడపారేల్లావిన్నవా
లుసియంంగాను।నామాదిచవులాయనారసింహప్పా॥౧॥యేఘులంజేంచ్చేత్రనికానేకతమూడినసుడ్డి।నాకా
దాంచంగనేలనారసింహప్పా।జాతులంటేడ్డుచునివ్వనారేనేలదేనరేవు।నాతులునికేమిబాంతినారసిం
౮౨ హప్పా॥౨॥పనికానిడ్డరముసుంబాయరకూడుండ్డంగాననిచేమనబాండ్డులునారసింహప్పా।తనికినిర
తులదయంజూచియెతితిదినను౩౨వేంకృదనికినారసింహప్పా॥౩॥—॥రామక్రియ॥పల్లవి॥ఊడ్డు
౧౪౮౧ సియకేంకనివ్వుఇడ్డేరాంగడే।వడ్డపుడేవులవనబలవంత్తురాలవు॥—॥యేదురుంగొండ్డాకేకేతివిమె
వాచేతియా।యెదురుంగొండ్డలదన్నుతేదనేుండ్డంగా।వడలకనల్లంగలువలవేకెవదియేమే।కడిసిని
చూపుకేకలువత్తైవుం డ్డంగా॥౧॥యేరునడుమంబేడ్డుకయే లయింప్పేవిడియేమే।యే
రువంప్డియారునిరు నిదేవుండ్డంగా।నారేరుతేంతతిగెలుజనీవిం ప్పేవిడియేమే।గారావుతిం
గేలేనికేరముతైవుండ్డంగా॥౨॥బాండ్డివాక్కబాండరిశిపులువుడ్డింప్పేచేమే।ముండ్డుముండ్డేశిపులుని
మూదినుండ్డంగా।అండ్డవు౩౨వేంకృదేద్రినవిబలముననుఇంండ్డిరవునిరునేనెఇరవ్వేవుండ్డంగను॥౩॥
—॥ఆహిరి॥పల్లవి॥ననితనివతినెండేచట్టుంగాకా।మనసులానివలపుమలయుచుండ్డంగను॥—॥
వప్పిచేరవిడియెమేతరుగొనివింతలానే।ఊప్పులుమోచితేనెలుబిమ్మిరింగంగా।కప్పినకాంకలకాడరడు
వనివాడేచేమే।కప్పురపునగవులుకరిగుండ్డంగాను॥౧॥వుమ్మగిలేవిడియెమేవుడనివూరుపులతిమ్మ
రలుపలువలుతేదపడంగా।కుమ్మరింపుంజేమదలుమరిసివునివిడెనే।కమ్మిచూపుచాతకాలుకలి
గివుండ్డంగను॥౨॥విడిసినిరిచింకడేవేలందిరానింప్పేవేమే।కూడనెమోముకళలుకాలంగంగాను।ఆడ
కి౩౨వేంక్రదేకుండపుడేనిన్నుంగూడే।యెడాలేనిమఊపితేయింప్పునిరుండ్డంగను॥౪॥—॥

సామంతం॥ పల్లవి॥ కౌనె మంచిదానవు అతండు దయవంటివాండా। పూని వెండు కొనంగదె యాండ్లు గలవాని॥
॥—॥ కన్నులు గొప్పలంటను కడు జంకించుకరదవె మన్నించు నిన్నతని మగవానిని। సనలు నెరతునంటనా దెంత్తర
చవే ఇన్నిదజాగొండ ఇన్నిదయవంటివానిని॥౧॥ వాందములు బెతుః లంట నగించెనంగుడు రదవు మొదితెనా
నను అడ్డెదిమెనవానిని। మాదలు నెరతునంటనుగు డనాడు దురదే। కూదమి కిగు రతెన కొండ్ల వంటివాని
ని॥౨॥ చన్నులు గద్దులు లంటను జడియ బిగించుకరదే। చిన్నా గొప్పునె పుల్ల శ్రీవెంకటదేవుని కిన్నెరగనెత్తు నంత
గించిచూపు దురదే। పన్నిన ద్రిచలవులు పట్టమె తేవానిని॥౩॥ ✱ ॥ బౌళి రామక్రియ॥ పల్లవి॥ మాతో నేమి
చెప్పెవె మావుదాంకాను। ఆతనిని బలుకచెనా డింపువలదా ॥—॥ చెలినవ్వు వచ్చుంగాక కెయి యాంకంజనరె
తె। హా రుచు కెప్పురికెనాను అడ్డవచ్చునా। ధరత ఇంత్తె వెరుండ్లతెనప్పుడియ తనిప్పె। కారి వెరాకడిపెద్దిదూ
రుసియవలదా॥౧॥ జాల ● దమాడవచ్చుంగాక సులభాన గెపిచితె। వా ● డు వెకయ్యూసు విడు వెంగవ
చ్చునా। పాదుకాని నిదిం ● తవంత మాడిదానవు। మొదప్పు నిచెలులచె ● మొన పుప్పువలదా॥౨॥ తాటి
కించ వచ్చుంగాక తగు రతింగనినితె। తెమలకండ్ల కసమ్మతించువచ్చునా। అమర శ్రీవెంకటదేవుని నదు
గూడినదానవు। మము బొండ్లె చెమారుమలయిం పువలదా॥౩॥ ✱ ॥ సామవరాళి॥ పల్లవి॥ యెదురు
బడినున్నారు నిన్నయనెరతమున। అదనుచూచి యాడకునా తని రప్పించవె॥—॥ సన్నల నాతని కొండ సరసము
లాడనివె। కిన్నెరమీటిందుల గిలిగింపునివె। విన్నపము లెచ్చు నాపతిం దిచెసుకొనివె। నన్నెలవిలచేపునడు
మ నివాడకు॥౧॥ బత్తిగలిగినదాంచాదాలు దిసు కనివె। గుత్తపు గుబ్బలం బత్తిం గుమ్మనివె। కొత్తగా
నవ్వులు నవ్వి కూరిమిగా సరనివె। హత్తుల కాంగి దనెలజాడు గుమనెచూ॥౨॥ తిరము గాలా
లానె తిరవె సుకొననివె। గిలిసుచము లంటాభాగింపునివె। అలిది శ్రీవెంకటదేవుండా తంతేనం
న్నంగూడె। సురతపు రపాస్యాల బాపు వెదకుడుంరా॥౪॥ ✱ ॥

సామంతం॥ పల్లవి॥ యెంతవనికాకాని యీఅంగనను। యెంతనేతెలుసుకొనెంజెప్పితి నినుడ్డులు॥—॥
వడలేజారుండు రుముపైపు గాముడు మకొంద్దు। కడలుంగన్నులచూపుకొండి పారంగా। మడమువవెనె
పెంజెమదలు చెక్కలంగారవెడకి నెపుతానిన్న విడులవిడులను॥౧॥ అడంబిచన్నుల పైంబయ్యెద దిగి జించ్చు
కొంద్దు। కడలేని నిద్దాప్పుగలుకడుమంగాను। తడంబడంబెడవుల తమ్మబెంద్లురాలంగా। అడిగినివున్నచాం
౧౩ దుఅంగ్గనలనెల్లాను॥౨॥ వుక్కదూరికరముల వాడిమీందంబెద్లుకాని। మిక్కిలినికాపుమీంద్దుమీందెత్తం
గా। ఇక్కడశ్రీ వెంకటేశుయిదునన్నుంగూడెవు। చొక్కుచునిమెడడిక్కెచూచిందానదివో॥౩॥✤॥ సాళంగ
౧౪౪౭ నాట॥ పల్లవి॥ వేడుకకాండుగడమ్మ విఠ్ఠలేశుండు। విడెమియ్యవచ్చి నివిఠ్ఠలేశుండు॥—॥ సరుసరుద్గి
నిడెవిసత్యబామయుంజెనక। వ్రెంప్పులివెడకినివిఠ్ఠలేశుండు। సరసములాడుకొంద్దుసారెకువలపుచ
ల్లి। విరులదండ్డలతాడి విఠ్ఠలేశుండు॥౧॥ చన్నులంద్దిగాబికలసన్న లండిద్లుదిద్ది। వెన్నదిన్నమా
రితాడివిఠ్ఠలేశుండు। క న్నులండప్పకచూచికలువపువ్వులవేశి। వెన్నెల నవ్వులతాడివిఠ్ఠలేశుండు॥౨॥
ఆగడపుజెంతశిశిలఆయములుశాంకంగూడె। వేగిరకాండుగడవెవిఠ్ఠలేశుండు। బాగుగశ్రీ వెంకటాద
ద్రింబాయకనన్నేలిమెచ్చి। వేగజామునునుండ్డివిఠ్ఠలేశుండు॥౩॥✤॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ భూపతిచె
రువుకాడంచాంచ్చితిరువెంకటేశుం। డేపుననన్నెలయించ్చియెంతచెలినె॥—॥ యిద్దరిగగ్గారించ్చుకొ
నియుండ్డికినెరాంగాను। గుద్దితానెవచ్చితానాకొంగువట్టెనె। వొద్దువెట్టెనెౡదన్నువాడ్డనంగానెపైండి।
పద్దెమంచ్చుమెక్కించ్చుకపట్టిచెక్కినె॥౧॥ మలసివెన్నెలలలోనమ డ్డలమోతతాడ। మెలంగంగావచ్చినాతొ
మెలమాడినె। చెలరేంగితప్పించ్చుకశిగ్గుతొనేనుండ్డంగానె। కులుకుగుబ్బులమీందగుఉుతులు
నించ్చినె॥౨॥ చిన్నకముసుంగుతాడమెడమీందనెక్కంగానెసన్నచేశినాపూవిచదిగానెనె। కన్నులనెనద్దలి
ంచ్చికలకలనవ్వంగానె। యిన్నిటశ్రీ వెంకటేశుం డిమనన్నుంగూడెనె॥౩॥✤॥

డిసాళం॥పల్లవి॥యెమిదప్పుకచూచెవు యెగసక్కెమాడనేను।వెమారుమోక్షనేనువెన్నముద్దుక్రిష్ణుండా॥
॥—॥కొడెకాండవైనివుకారిచన్నులందుంగాను।వాడుమోముతోపండలవంచ్చిజ్జెలి।ఆడదానిడాండి
రిగాడిఅన్నిసేరుచుకొండివి।విడవిమయ్యంగడవా ఇవెన్నముద్దుక్రిష్ణుండ॥౧॥గొల్లెతలవాడలానగొల్ల
పూందంగాను।తెల్లమినుకతెవచ్చితిడ్డినిన్ను।బల్లిదుండవాడువుబాసలుసెయకుమింక।వెల్లవిరాయంబ
నులువెన్నముద్దుక్రిష్ణుండ॥౨॥కెసవెయ్యదతానెవచ్చిదిమ్మరింగంగూడంగాను।వాసులువంతులునిపైవంచ్చిని
కె।ఆసలఅవెంకటదద్రినంతులానన్నెలితివి।వెనారపురంతులను వెన్నముద్దుక్రిష్ణుండా॥౩॥ ❀ ॥మంళవి
గాళ॥పల్లవి॥యీవెళనిమన్ననయన్నెలికలిగెంగా।కైవళమ్మైతెనిమతికరంగిఁంగాని॥—॥చిడుకిమాదికి
నివులిగ్గువడినానితో।మాదలాడంగలిగెంగావూపుడాంకాను।చాడువగానెండప్పుడిసరసమెచాల
డా।పూదిమిగలప్పుడికి ● ంగూడివుగాని॥౧॥భావమునికెక్కడనుప ● రాకెవుండ్డినానికు।శివసి
యంగలిగెంగాచెచెత ● ను।వావులుడెలుపుచునివద్దనుండ్డు డి ● చాలడా।యెవెళనైనాని
మోవియిచ్చెవుగాని॥౨॥యెవ్వతెకాంగిదనివుయెండ్డుండ్డినానితాను।నవ్వునవ్వుంగలిగెంగానవుగాను।
యివ్వులఅవెంకటెశ యెనలమెలుమంగ్గనురవ్వుగాంగూడితివిద్దెరంపించెవుగాని॥౩॥ ❀ ॥సారాష్ట్రం॥
పల్లవి॥కాడనినాఇంకనిపైంగాంతాళించ్చెనా।నాడవైతివన్నిదినుసంగ్గతాయంబనులు॥—॥చెయరా
నిచెంతచెలిచెకువద్దవెండుకొంగా।ఆయనాయనిండ్డు వంక్కనైనడెమి।నాయమెవ్వరుచెప్పెరునాకు
నిక్కునడుమను।బాయ కుండెచ్చుకొండ్డివిసంగ్గతాయంబనులు॥౧॥జాలించెద్దెవూదలాడిసమ్మతిగా
ంజ్జెయంగాను।చాలుంజాలునిండ్డువంక్కనాండించ్చెడెమి।తాలిమెక్కడనున్నదితనినితిమిద్దరమ్ముపా
లికలుచూపివు।బాసంగ్గెనిపనులు॥౨॥వెండ్డినాకెండాడితెచ్చివెరెమరంగువెద్దంగా।కండ్డింగండ్డవిండ్డువం
క్కంగలిగెడెమి।ఇండ్డివద్దుఅవెంకటెశనన్నుంగూడితివి।జంట్టవైనెలకొండ్డివిచక్కనాయంబనులు॥౩॥ ❀ ॥

రామక్రియ॥ పల్లవి॥ యెన్నిచేవునిసుద్దులుయెఱింగినవెలఁకన్నె। నన్నుఁజెలిచెవుఁగడునాడువవినె॥—॥ కాంతు
డానసొపునిపైరప్పుగముచలైనందుఁ। యెవ్వలకునందరితొనెమిచెప్పు। చూతముగానివాకెతొచుద్దరిక
ముమానివా। నితొడమొదడిచ్చునిజమరివలెనె॥౧॥ వాకుబ్బియప్పుడినాపెవరుసతొండిబ్బనందుఁ। సాకి
రిలపెట్టువుసభులనెల్లా। యీకడనెపబ్బిడెరినిడివానియాచారాలు। పైకొనినాడివ్వెవ్వుపంత్తగానివలె
శ్రీ నె॥౨॥ రవ్వలుగానెండాపెరచ్చుతొంజనకెనందుఁ। నవ్వులునవ్వెవునివ్వునొతువెడుద। చివ్వనన్నెలితివిశ్రీ
వెంకటెశ్వరు। తవ్వివ్వువలపులెల్లాతగవరివలెనె॥౩॥ ॥శ్రీ॥ తెలుంగుంగాంబోడి॥ పల్లవి॥ చెలులముమా
౧౪౬౨ మాందునెయవచ్చునిడివెళ। చెలంగియిడనెపముచెసుకొనంగదవె॥—॥ పలుమారుంచిరిదినాం
బలుకవుపతితొడ। చలవాదితనమెలెసకియకును। అరిగినందునుగుతొనిడిమెచ్చితిమి। వల
పింకనొంపనాడువ లడియ్యకొనవె॥౧॥ అంకెలంచెనంగంగా నుఱాతనితొజిగెసిన్వు। మం
క్కుండనమిడియెలె మగువరును। జంకించివంచ్చుకొనసంజ్ఞా ఁడినిరుమెలు। లంకెవావ
రాడుయింకలతింగాంగివించువె॥౨॥ సినవెద్చంగానవ్వెవుశ్రీవెంకటెకుతాను। చెసచెల్లితనమెవెప్రియు
రాలికి। చెనినకొండ్లలకివిచెల్లునెమెటెంగితిమి। వానింగూడిమానరాడువచ్చిమోవియియ్యవె॥౩॥
॥శ్రీ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ మఱవంగంబొలుదురమనసుతాపలమీఁద। తతితొడనెనైనాండలపెంచ్చెనింక
న॥—॥ మెడమీఁదంగూచుండిమెముపచ్చెడిఅంగక। ఆడరాజానాతనాలాపెయునివు। ఆడనెరా
దామరినందుకొండ్లరివిడెలు। వెడుక్కెననడినితెవెంగండ్లెరిపుడు॥౧॥ శింగారపుండొందుతొనచెరినెము
నండ్లంగానె। అంగ్గవించినప్పుకొరాలికెయునివు। చెంగ్గదనప్పుడెకాడాచెసన్నచెసుకొండ్లిరి। సంగడినెంజూ
చితెనినాదించ్చెరిపుడు॥౨॥ పట్టమంచ్చనుమీఁదనుపాదాలునెమెత్తంగానె। అప్పెకొంగిలించ్చుకొరాలి
కియునివు। నెట్టనశ్రీవెంకటపతెనెడునన్నసెలితివి। చుట్టరికాలుచెప్పితెనెందుమండ్లెరిపుడు॥౩॥ ॥శ్రీ॥

సాళంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ ప్రాణకీ తానెలనన్నుమాత్రుకవచ్చెనెవిందు। పొరచిగాంజెలులాలబుద్ధిచెప్పుఁగదకే॥
॥—॥ తియ్యనిమోవులంగావాతిఅవలువెంగ్గెలాడి। చయ్యాదలంబకులనుసాదించ్చెడి। పయ్యెదపొనన్న
యద్దివాళిండ్లకావా। గయ్యాళిరతులతానకడునాడెవి॥౧॥ చల్లనిచూపులెకావా నారెసారె భ్రమయించ్చి
వల్లెపెళివలపులవలంబెడ్డివి। పెల్లునమంచ్చినన్ననిబిఱుండువివేకావా। జల్లనగుండ్డెగరంచిసడింబెట్టివి॥౨॥
నయగారి కనములనగవులివేకావా। ప్రియముప్పుద్దించ్చిమతి విడకించెవి। నియతి శ్రీవెంక్కటద్రినిల
యుండునన్నంగూడె। క్రియ తానారూపికాదాలకేరళించ్చెడి॥౩॥ శ్రీ॥ కాంబోది॥ పల్లవి॥ యీమా
దవిన్నవించ్చరెయింత్తులాలవిభునికి। దిమసవునాగు కామిటెలియదాఖోకు॥—॥ బాసదప్పవ
ద్దుగానిపరకాంత్తలనీంట్లికి। వానితోడండెచ్చుకొంట్టివలదనినా। ఆసకొల్పవద్దుగాని అక్కడుండనె
ద్దువద్రెవెసావెన్నిచెళినా వెంగ్గెమాడెనా॥౧॥ పంత్తమాడవద్దుగా ని భావించ్చినామెపెత్తింగి।
యెంత్తనాత్తానట్టినానెం ఠకనేనా। వింత్తపెయవద్దుగానివెడు కకా ండడ్డెఇచ్చు। సవత్తానాసేండి
తిగినాసాదించ్చెనా॥౨॥ జాళింబెద్దవద్దుగానిచూచిబిచ్చివానువ్వమిఁండు। యెలాగునంగూడెనాయమ్మెలా
డినా। వేళతోడనన్నును శ్రీవెంకటపతుండిడెకూడె। మేలముపెన్నియాడినామితిమీరెనా॥౩॥ శ్రీ॥ సాళం
గ్గం॥ పల్లవి॥ అడుగరెయీమాదలాతనిమీరండరును। యెడయనిచూదనుఇగిరించ్చుంబ్రియము॥—॥
పొరపొచ్చమగుచూదలాసంగవుమాదలు గరిమమెరసితనకలంగుమతి। సరవులునెనిచూదచలముపె
గ్గళమచ్చను। వారసిఖినంగెచూదనువ్మగిలువలపు॥౧॥ పాలనిమెల్లనిచూదవానరవునగవులు। గాళిమి
చెనిడిచూదపంత్తమురాదు। అలుకలుచూపిచూదఅమరదువినయము। చలివాసివుండచూదుచండివడు
ంబనులు॥౨॥ నెనుపువెనిచూదనమ్మికచాలదుకొండ్డు। అనుమానపైనచూద [illegible]। యెననినేం
డు శ్రీవెంకటపతుండునన్నింత్తలోనె। తనివివెనిచూదదైవారుంగె కర్ణలూ॥౩॥ శ్రీ॥

వరాళి॥ పల్లవి॥ యెలసాములు సేసేవింత్తి తాడను। జాలిం బెట్టకిం కమోవి చవులియ్యరాదా॥—॥ చా
యిదం బట్టిగించ్చి పడంతి చన్నులు నీవు। చేయిచాంచి పిసికేవు గోళ్ళ వడంగా। రాయిడి సేలచేసి వారయ
రాల వం ట్టవి। వేయ్యైనానిచేతు లకు పేనకత్తిసినా॥౧॥ యెంకదతాంబానువు పైయిరవ్వెవుండ్డి సయింత్తి।
పొంకమయిడ్డి విడిచేవు పూరలంగాను। వేంకపు వలపుల కువేళినముడి యిడె। తేంకువనిచెంతల తాడి
కొనినా॥౨॥ మాంగినమోవి తాడమంత్తనానవున్నసత్తి। ంగాంగిదనేకచ్చేవుకడునప్పంగా। దాంగరాని
ఆ ౧ చూదడిగామితో త్రాశ్రీవేంకటేశ। పాంగినదియానలకు పంత్తమిచ్చినా॥౩॥ ✿ ॥ ఆహిరి॥ పల్లవి॥ చల
౧౪౫౮ మేతే యీతనిచనవు చేకొండ్లగాక। పిలుచ్చైనవానితాడ రబెనంగంగరాదు॥—॥ తడయకపత్తియెం
త్తితరితిపులంబట్టినా। పడంతికి పేసరంగం బాడిగాదు। చిడుముడి మరినేమి గొళ్ళలు మోవనాడి
నా। కొడె మవేన్నియత గింగాపగించ్చరాదు॥౧॥ కమ్మది నెలినవాం ండుకాంకయెంత్తటిశినా
ను। కొమ్మకెప్పుడుసి ట్టంచ్చుకొనంగరాదు। కమ్మకొనియత్త లానేకడుబలిమిచేసినాడి
మ్మరెంచియతనితాడిరానంగరాదు॥౨॥ పొందైనవాండెద్లుపొద్దులు గడపినాను। చండ్లసగండ్లరిమి
రిసాధించ్చరాదు। అండ్ల శ్రీ వేంకటపట్ర్వరుండదికానిన్నుంగలసి। అంద్దగాండుతనినేంద్దునలయించ్చరాదు
॥౩॥ ✿ ॥ హిజ్జిజి॥ పల్లవి॥ తనలోనే గోళ్ళవడితలవంచ్చుకొన్నడడే। మనవివేకానీ ఇద్దమన్నించ్చ వయ్యా
॥—॥ సతినిపైంజయివేళిసంగ్నాతా వేల్లాంజేరి। రతికింబిలువంగా నరమ్మనవద్దా। ఇతవరియ్యైనడల్లాని
ండ్లకొరకానికుమతిలోనిమేటటింగి మన్నించ్చవయ్యా॥౧॥ మంత్తనమిందాంకానాడి మచ్చికపాదలు
వాడె। ఇంత్తలోమోవెడుగంగానియ్యంగవద్దా। బంత్తినిచుడ్డరికము పంపకుళ్ళెకారకా। మంత్తుకేపిసి
వెద్దిమన్నించ్చవయ్యా॥౨॥ వేడుకతొరజిప్పనేక్కినేమోరునికుమోళి। వాడికచూపంగానివు వలవవద్దా।
హాడినిన్నలమేల్ మంగగాసరకొంకకా మేడా। మాడుగ శ్రీ వేంకటపటి మన్నించ్చవయ్యా॥౩॥ ✿ ॥

సామన్తం ॥ పల్లవి ॥ గొల్లదాన సంగడవయ్యగా వుండ్డుండా । చిల్లరచేంతవండి రింజెరే వుగావిండ్డుండా ॥
॥—॥ వుంగ్గరమ్మెలడిగెవ్వు వ్విదలు చూడం గాను । కొంగ్గువడితె పనివు గావిండ్డుండా । అంగ్గవిన్చ్బియొస
ంగిత్తివల్లనాండ్డ నాకు నిడి । రింగ్గారాలు నిరుబాంతె చెల్లంబరే గావిండ్డుండా ॥ ౧ ॥ వాడియెలసాదించ్చ్బ్రె వుప్పా
డిగపువారుండ్డంగా । కొడిమెలకొపనెను గావిండ్డుండా । కడలె నిరతులనుంగా ంగిలింఛ్బితివప్పుడె । తడవ
కుమవ్వగములు ద్దండ్డపుగావిండ్డుండా ॥ ౨ ॥ చన్నులెలపట్టి వుసవత్తులు నవ్వంగాను । కొన్నెసనుడ్డలు చెప్పు
గావిండ్డుండా । ఇన్నిటితాఘవెంకటద్రినిరతైనన్నెలిత్తవి । మన్నించ్బిపాయకుమొఱ్ఱమనువగావిండ్డుం
డా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ పాడి ॥ పల్లవి ॥ కామిని యండ్డరిఎదాన నాంగడు గాల । నిమనసుకాల ండిరె నెపుగవయ్యా
కతలు ॥—॥ కెలవు లనవ్వంగాను చెతులెత్తి మొక్కంగాను । చలము సాదింత్తు రాసతులతాను । అలిగి వుం
డ్డినదని అగడు సిసివూరకె । చెలియెమిసియ వలెంచ్చెప్పు వయ్యా బుడ్డలు ॥ ౧ ॥ గుడ్డున నెవ్వుండ్డంగా
సు కొలు వులు సెయం గానను । బద్దబయలిందింతు రాపడంతులను । గడ్డు వ్రాయత్తినమ
నిరన్న వారితాంజె ప్పువు । చుడ్డ మీరకె నివ్వు చెలిచూప వయ్యా చెంతలు ॥ ౨ ॥ చెంత్త నెరూచుండ్డంగాను జేగం
బాడాలొత్తంగాను । ఇంత్త ములాడుదురా భామలతాను । ఇంత్తలొంగూడెతాఘవెంకటపతికడుంగా నరెవు ।
చింత్తలెవివింకొంజడివించ్చువయ్యా రతులు ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ బౌళి ॥ పల్లవి ॥ తెనెలు మోవి నూరె తెల్లపారెను । నానెంజె
మదలమెను సవ్వితినెనవె ॥—॥ గా రికొనవాండెయ కుచములు వెండియ । గారవాననెండుతన కొంగిడిహాన
। తారుకానాలిదెవచ్చితమకము గడుహెచ్చెచెరి నన్ను మన్నించ్చి బిత్తగించ్చుమనవె ॥ ౧ ॥ నిద్దాపుఱలు బెద్దయనెవ
పులు రదియ । వద్దరాని నవ్వు సురూపానపుమీంద । నెడ్డుకానెనడియూసనిజమాయండనబాస । యెడ్డెఱి
నాండనెమాదిచ్చిప్పుకాండ్డినవె ॥ ౨ ॥ వెడుగ [illegible] మతినింఢ్డివెసవలపిసి సండ్డి । మూడుపుజండ్డెవాడె [illegible] మపించ్చను
నను । యూడనె [illegible] వెంకటరుండిపె నన్ను నింత్తవానివి [illegible] ండమి [illegible] కవెసదవన్న నవె ॥ ౩ ॥ ❀ ॥

డిసాళం॥పల్లవి॥నీకాలం దివారమానే మెల్లాను।పైకొని మమ్ముం జూచి బతుకంగంగడవె॥—॥వలపి
గు టిగాకవనితకుం బతికి ని।సొలసి సొలసి యెమి జూలిడప్పె వె।విలుపిగు టిగాక ప్రియము గలయం
ద్దకు।బలవంత్తము తెలపచారించ్చవె॥౧॥వాయ మెగు రిగాక బిగి వాయని వారికి।బాయలాసన్నలానె
విసాడించ్చవె।కాయ మెగు టిగాకకడవెనిరతులకు।నాయము తెలగడించ్చిన వ్పున వ్పవె॥౨॥వె డుక
త్రీ గు రిగాకవెలతెని హిాండ్లులకు।ఆడాని డాంగూడియె ంత్త అలయించ్చవె।వాడి శ్రీవెంక్కటద్రిష
తినన్ను నిడియెతె।జూడుగూడి నివెల చాప్పు వెత్తివె॥౩॥ ❀ ॥రామక్రియ॥పల్లవి॥యిప్పు డెరిగ్గవ
డెవిం ద్దరము నుండ్డంగాను।ముప్పిరి నెచ్చ్నకొండ్దవి మును పనిసుద్దులు॥—॥సరసము లాడి
౧౪ వా తెనుచ వివుద్దు వలపులు।తరితీపుసి సితెనుతమిరెంగును।వారంగ్గార క్రినవ్చితెనుల్లములు గ్రంగసు
ను।సొరి డినిపతి నిడ్డ చొక్కించ్చుంగడవె॥౧॥తప్పక చూచి తెనుత లకొను నాసలు।నెప్పున నం
బెనంగితెను నిండ్ద ముడము।దప్పిదెరంగా సరితితెలపాం తలువ్పతెల్లు।చిప్పిల నివిత
నికి శ్రీవశ్రీయ ంగడవె॥౨॥సారెసారెం జెనకితె సమ్మతించ్చు మనసులు।కొరికొంగి వించ్చు కొండ్దెరూ
డుం బ్రేమము।యీరితి శ్రీవెంక్కటెశుండెలె నన్ను నింత్తలొనె।మెరతొని వునుంగూడి మెప్పించ్చుంగడవె
॥౩॥ ❀ ॥లలిత॥పల్లవి॥వినరాదు నిను ద్దులు విని వూరకుండ్దరాదు।మనుండ్దైనపతి నెలకరకరించ్చవె॥
॥—॥ చెగి వచ్చి నిన్నాతండు చెక్కు నొక్కివెం డుకొంగా।సారె సారెనివెల సాడించ్చవె।కూరిమిగా సరిని
పచ్చ్ల వద్దితొసితె।మూరి నివెం త్తెరి దుండ్దగా లాడేవె॥౧॥విండ్దవ వెమొవి ఇచ్చి విడెము చెతికియ్యంగా।
సంద్దడించ్చాతని నెంత్త జంక్కించ్చవె।కండ్దువను ంట్టిపెనంగి కాంగిలించ్చు కొనంగాను।మండ్దెమెళముననె
ద్దు మారుకానెవె॥౨॥ఇండ్దిలొ శ్రీవెంక్కటెశుండిడ్దెనిన్నుంగూడంగాను।అంద్దిముద్దిరతి నెంత్త అలయిం
చ్చవె।నంద్దునెలిలవులనున వ్పు వెల్లానవ్పంగాను।దంద్దవైరమ్మదినెల తమకించ్చవె॥౩॥ ❀ ॥

మంగ్గళకౌశిక॥ పల్లవి॥ యీపెక్రితికిరితత్తై పిఙ్గరినివింత్తసీసు। నెరగాతానున్నడెంత్తనాడాకాని॥ — ॥ పుప్పుల
నాపెను నివుపూలంచివెయంగాంజూచి। నిప్పేరగుతానికనిలుచున్నది। యెప్పుడినెదిరానదు యెగసక్కెము లా
డను। జవ్వనితానిది యెంత్తనాడాకాని॥ ౧॥ వనితపైని వుగడువసంతమాడంగంజూచి। తనలానె తానుచిం
త్త తానున్నది। కనచికాచించ్చెడు కాతరాననలు గదు। చనవుమిగతినెంత్తనాడాకాని॥ ౨॥ పద్దవుడివులునిచ్చుం
బెకానిమోకంగాంజూచి। గబ్బిగాంగాంగి పన్నిన్నుంగలక్షున్నది। యిట్టె శ్రీవెంక్కటేశ్వరుడు మానిన్నుండడవడు।
జట్టిగానిమోక్కనంత్తనాడాకాని॥ ౩॥ ❖ ॥ నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ బుద్ధిచెప్పవయ్యానిపాలంతి
కిని। పుట్టెంతత్తానినివలనివుపిత్తియుడేరా॥ — ॥ యెవ్వతానివెండ్లవచ్చియెమ్మెలెల్లానాడుకొంగా।
నివ్వు డిల్లనికె తెనన్నమాటెను। పుష్పువలెనిరుంగాలనెప్పూను కన్వచ్చుండాను। యెప్పుడైనానిమతకమి
దినుపట్టనరా॥ ౧॥ కాం వరించ్చియప్పుడని కదురువచ్చకవుం డ్డినివత్తనెనప్పంగానుని
న్నమూకెను। ఆవేళం దానంచ్చగుంగానౌంగాడనవచ్చిని। యూపలనిసరిగెలెయెంత్త
సినరా॥ ౨॥ జట్టిగానె డియుంగాపసరుసనెరూచుండ్డి। నెట్టనంగాంగ వెంచ్చుంగా నిన్నుదూరెను। యి
ట్టె శ్రీవెంక్కటేశ్వరుఁడితవిమావెలిని। అద్దుగాని తగవులోఁ అడిగింబడెనరా॥ ౩॥ ❖ ॥ దేసాళం॥ పల్లవి॥
యెంతవడిదాంగా నెనియెటువుయింపులు। పంత్తము విప్పుడి నివుపట కించ్చుండగునా॥ — ॥ వెలయున్న
ంజెక్కినవిభుండెపెండుకొనంగా। చలివాడితనమెలసెయవును। వలచినవలపులువడినెదలానుండ్డంగ।
వెలిచలవగ్గిగుచ్చవెదచల్లండగునా॥ ౧॥ ఆసలంబెట్టియెంచినయాతండెప్పెకానంగాను। పేసగాడి
యలుకెవెవెలండిని కలికి సవరిన నవ్వండ్డిచెలులానెవుండ్డంగాను। బెసబెల్లిబిగువులుపెనంచంగండగునా
॥ ౨॥ వెక్కసపుసుద్దుల శ్రీవెంక్కటేశుండెపూడంగా। కక్కసించ్చునింతయెలకాంత్తకానిరు। మిక్కుద
పు రతిపాంప్పుమెసమోడనుండ్డంగాను। జక్కవగుబ్బలనొత్తిజజెయుంగండగునా॥ ౩॥ ❖ ॥

ముఖవసంతం॥పల్లవి॥కాంతలెల్లానే తింగిరి రంఢ్లవమీసుద్దలు।చెంతనుండ్డె ఇంతరద్మురేసుకొండ్ల
రా॥—॥జలజాక్షికొప్పులోనిసంపెంగపువ్వులురాలె।పిలుచుండనాననివ్వుడినంగంగాను।తిలకించియు
పుడిని తెరలోని కిందిద్యుంగ।గలగలనంఢ్డెలు గజ్జలుంగదలెను॥౧॥అంగ్గనగుబ్బలమీందిహారములు
బహ్ళవడి।రంగ్గుగానం ద్లిము ద్లిసరసమాడంగా।చెంగ్గదనే నిశిగించ్చుబిమ్మిరింగన వించ్చుంగా।శింగ్గారపుం
౩౨ బయ్యదల్లాదెమదండడిసెను॥౨॥కాదుని నిద్మా వున్నలగా శి దిసరంగంజూచ్చె।ఆమని రతులనాకెనలయుం
చుంగా।యమరించ్చుతాపెంగ్గదిశనివికింగూడంగా।జాము దిమో విభునెలు లావణ్ణాదనూరెను॥౩॥✽॥
౧౪౮ బౌళి॥పల్లవి॥ఇన్నాళ్లనె అంగపైతి చింత్తె శినివు।సన్నలాబాయలానాపిదడివించ్చెనా॥—॥యుతరసతు
లతొనిచెప్పుడమ్మాదడకుండ్డా।వ్రతముల ద్లించ్చెనావనితనికు।సతి మ్మెనమ్మినబూదచలము నా
డించ్చుమని।నుతికె కబుద్లెల్లసూరిణాసినా॥౧॥యెచిరతి చెళ్ళమోదియెంగ్గెలంక్లెంచ్చ
కుమని।ఆబారాలు నకిపినా అంగననెండు।చెచెతంగాంగిలిం చ్చితక్కిగ్గలు వడేయద్నుగా।
లాబనిమనసులోమొలవంచెద్దైనా॥౨॥తడవిచెనకెనానుతలవంచ్చుకొనుమని।గడుసరింజేసి నాకాచి
నినిన్ను।అడరిడ్డావెంక్కటేశఅద్దినన్నునేలితివి।వుడివాశిగు నామాకెవుపదేరదిచ్చెనా॥౩॥✽॥సా రా
ప్రం॥పల్లవి॥నికెంత్త ఇంత వైనడానెనె అంగను।కాకుసిసినప్పుడు కాంత లెల్లా మిమ్మును॥—॥పంతము
లకెవచ్చినిపరాకుచేసినాంబాడు।వంత్తు లకెపినంగినివనితనిఖా।యెంత్తచనవిచ్చితివా ఇండ్లరిలాని
పేరు।చింత్తరిదిగనుంగొనివెరగయ్యానాకు॥౧॥వాడికనవ్వులు నవ్వివద్దన్నామానదు।యీడువెద్ద
కొనవచ్చి నింత్తెనితాను।యెడబాసిచ్చితివా యీకెనింత్తసిసినని।చూడంజూడనింత్తలానెనొవ్వమ
య్యానాకు॥౨॥చలములకెప్పిరిగానిబాలుసన్నావిడువదు।బలుము లేమూవిని భామనితాను।యెల
మిడ్డావెంక్కటేశయింత్తలానన్నేలితివి।అలరియాపిసుద్దలకరుదయ్యానాకు॥౪॥✽॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ కొమ్మ లిద్దరు నుండఁగాంగ కొంకింగ గాని। బిమ్ముంజూపుల కొలాలాబునిడని యెడుదు॥ —॥
వెడుకైన సుద్దిని కొవిన్నదిం బ్బ్రోలి గ్గువడి। నాడునాకెనానవేద్దియడు గదయ్యా। బేడు కొల్లుం డపనమున పెండ్లి
షాదగాంబాలు। చూడుము సీముని నవ్వుచూవినియెడుదు॥ ౧॥ కలికి చూదును నుండ్డికొన్నకియ్యల్లి గ్గవ
షి। తిలకిం బ్బ్రుచేయు బాంబితి సుకావయ్యా। అలనాండేముండ్డి వానెండా పనికింగాంబులు। తల్లి సుకొలా
లింబ్రుతె తెలివినియెడుదు॥ ౨॥ ముండ్దకనికునితిబిమోస్తుతానెలిగ్గువడి। నండ్దుకుంగాంగిదనివునల్లుమువ
య్యా। బిండ్దువలెనన్నునడుగావెంకటేద్దకూడితిబి। అండ్దుకొవిడేమునికసెండి ఇబ్బ్రుయెడుదు॥ ౩॥ ॥
శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ యిద్దరుంగూడితిరి సులింకనేల। బాద్దిరాయనాతనికొసుబద్దిగాంగడవే
॥—॥ దనవు వెగ్గళమ్మతేజడియనేల। మనసు లేకముల్లతె మరగనేల। దానదినకాం ద్దుల్లైతె సురయ
నేలు। వినయానంబత్తిచె తివిడెమండ్దుకొనవే॥ ౧॥ యితవులేవుండ్డితేను యేవ్వలేల। రతు
లానగూడితేసు రవ్వలేల। ప్రుతినలు చెల్లితేను పంతముకేల। మత కేము లేలర్రామానిమూదలా
డంగదవే॥ ౨॥ వేడుకల్లువుడ్డితేను వెసదవేలె। బూడ్డెవుండ్డినబాదనాడింబ్బ్రునేల। యీడనెద్దావెంకటేద్దుం
డెలనిన్ను జాడకొనాతని మోవిబవిగానంగదవే॥ ౩॥ ॥ మాళవిగౌళ॥ పల్లవి॥ నివెద్దినుండ్డినాను నిక్కమ
య్యా। మావండ్దివారికినె ముమువలెంగాకా॥—॥ మగవాండేమిలే ద్దినాను రియెడానెగ్గులెద్దు। తె
గవులుదప్పినాను తప్పులెంబ్బ్రురు। జినిమీరిల్లి గ్గవిడిబినాంగాదనియనరు। ముగుచలన్నితెను మన
సులారతురు॥ ౧॥ దారవాదివానికిడాసము గలదనరు। విరనాలుచెల్లినానుపె ఆపులేదు। బార
బాబ్బ్రునసుండ్డినా బుద్దులుచెప్పుకెప్పరు। తరుణులమాండవలితగఱుద్దుసితురు॥ ౨॥ వేడుకరానిసిం
తలువెల్లవిరిగాంజేయరు। యెడనుండ్డివబ్బ్రునాను యెమీననరు। కూడితివి నన్నునెండుకూరిమి
శ్రీవెంకటేశ। వేడేలు నివద్దనుండ్డెచెలంగినవుడురు॥ ౩॥ ॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ రమ్మనవె రమణుఁడు రతి కేళికిఁ బమ్మినతరితీపుల బావమెక్కడి॥—॥ చెమట
లండాపుండాంగెళింగ్గా కావేవింతగా నీతమకము సరియే తనకు నాపు। మమకారము
లతోడి మోదలేవింతగాని। సుముఖపు మొగమోదమూపులెక్కడి॥ ౧॥ నగువెళ్ళలవులనవ్వువేవింతగా
నీతగుల మిసరియె తనకునాకు। అగపడ్డ ప్రియముల ఆసవేవింతగాని। వెగడుగాని మోవులవిందులో
క్కడి॥ ౨॥ పలుమారుం గాంగిడి లోపంత్తము వేవింతగాని। తలంపులు సరియె తనకునాకు। అలమి
శ్రీ శ్రీవెంకటపతి యుండంత్త లోన నన్నుం గూడె। కలకాలము బాయని కాంక్ష లెక్కడి॥ ౩॥ ✿॥ ఆహిరి॥
పల్లవి॥ యెంత చెప్పినా నీకు నేడు రాడె నా। బంతి నె మమ్మేల వాడం బరచెవు నీవు॥—॥ మోదవెన్నివెవు
౧౪౮౭ నీవు మాపుదాకా నాడితేను। చాదువగానె ముదినంబ్బాలముగాక। వాండ మెయుండాంకా నాపు
వద్దనుండి వచ్చినెండు। పాడించ్చి మమ్మేల వాడం బరచెవు నీవు॥ ౧॥ చెంత వెన్నివెవు నీవు చెంత్త నుం
డ్డి చెనితేను। వ్రాంతగానందపురచూడ నోపముగాక। షాంతప డంతికెనిద్ర బాస వెల్లాంజె
శ్రీపచ్చి। బాంతితో మమ్మేల వాడం బరచెవు నీవు॥ ౨॥ మోర్తువెన్నివెవు నివ్వుముం కాని మోర్తతేను। నెక్కనిసమ్మ
తించ్చ నెరముగాక। ఇక్కడ శ్రీవెంకటపతి యెప్పటి వినన్ను నెండు। పక్కన మమ్మేల వాడం బరచెవు నీవు॥ ౩॥ ✿॥
బౌళి॥ పల్లవి॥ అప్పుడింగా సరనెలఁ బూనాడమా। తప్పక నన్నుం జూచిన తగవిడిచాలదా॥—॥ అరిదివలె
మాయించ్చి కడు నీవు వచ్చితేను। వరుసకుం బొవంద్దవాడింత్తునా। గక్కిమని వాడిపు పరారము చెక్కినని
న్ను। సరుసమెచ్చుదగాక నాడించ్చవచ్చునా॥ ౧॥ మచ్చిక నెద్దకెళ్ళకు మాదలుని వాడితేను। ఇచ్చకము
లాడ వందయినాసడింత్తునా। నిచ్చనిచు బ్బత్తికము నెరవిన యద్దినిన్ను। రచ్చను తించ్చుదగాక రాంపు
సెయవచ్చునా॥ ౨॥ చెయిబాంచి ఇన్నాళ్ళకు చెనకితే కాంగిలించ్చితే రాయము బొక్కించ్చువంద్దెరాంతా
భింతునా॥ యిప్పుడె శ్రీవెంకటపతి యింతవినన్ను నెండు। పాయక వుండుదగాక పంగించ్చవచ్చునా॥ ౩॥ ✿

డిసావేరి॥ పల్లవి॥ నాది ఎచ్చనెందిశి నీవు సారె సారె కు భేదము లేక కూడి తివి నంగులుండె
మా॥—॥ చెంగ్గట నుండ్డి నీవు చెక్కి నడిల్లాం జెయంగా। అంగ్గనలను మాలోనె మాడు కోరాదా। సంగ్గతి
గాని వుత్తాల్లె సాడు వతె నుండ్డి తెను। పంగ్గించ్చి నిన్నడు భంగ్గపరచవచ్చె మా॥ ౧॥ వుడి వాని బిన్నలు నివాళిటూ
ండ నుండ్డంగాను। నడుమ మంలోనె ముస వుకోరాదా। సడి వెలిగు నొము తొచక్కంగా మెలంగితెను।
కాడి మెలుగద్దిని న్ను కోపగించ్చె మా॥ ౨॥ కప్పియండ్ల లిని నీవు కాంగిలించ్చి కూడంగాను। కొప్పులు మం
లోనె ము చూచుకో రాదా। యిప్పుడూ శ్రీవెంకటపతి యెడ యేక యెలితెను। తప్పు వెంచ్చి నిసుద్దులు తా
పకానిపించ్చె మా॥ ౩॥ ॥ గౌళ॥ పల్లవి॥ మంచ్చి వానివవెనె మందలాడివు। అంచ్చెలవచ్చితివి ద్దిఅప్పుడెం
డ్డవాతివి॥—॥ చింత్త తానె నుండ్డంగాను చెవిలోనె రతమాడి। వెంత్త వేడు నివలపు యెమి చెప్పుది।
కాంత్త చెంచిలువ నంప్పి కాచుకుండ్డి త్తినింద్దాం కా। అంత్త దివేడ కించ్చితి నప్పుడెండ్డవాతివి
॥ ౧॥ విరహాన నెనుండ్డం గావె నకనె నిలిచుండ్డి। యెరవులు చేసుకొ నెవెమి చెప్పుదె। సరుగని రా
కలకుసగి నాలు చూపించ్చితి। అరుదుగా బత్తి లేలేవప్పుడెండ్డు వాతివి॥ ౨॥ నివ్వెరగ్గనె నుండ్డంగా నివెనం
న్నంగూడితివి। యెవ్వరుండ్డదన్నె అంగవెమి చెప్పుది। రవ్వగా శ్రీవెంకటపతి అంతకి నిన్నె కాదితి। అవ్వలి మో
మైనవ్వె వప్పుడెండ్డు వాతివి॥ ౩॥ ॥ సామంత్తం॥ పల్లవి॥ యిద్దండ్డవ బడా ఇద్దె వలపులు। ఉడ్డ
మా యరతి తమకము లిపుడు॥—॥ కలగని రమ నాసుండు కాంత్తకుం జెప్పంగా। కలకల నవ్వింగడు
నా కె। తలకాని యండ్డ మితగులంగ నాడె నొ। కలుగం బాలు ఇడె కండ్డి మిక్కి గ్గ॥ ౧॥ జొడ్డు వాకకత
జాలింత్తి కింజెప్పంగా। అడ్డవించ్చె మరి యాపని ని। వుడ్డండ్డాలండ్డు లోనన్నె వియెండి వాం। కడ్డు గాం బాలు
నకండ్డి మిక్కి గ్గ॥ ౨॥ వరుసతా నితండు వా వులు చెప్పంగా। వారని గారం జెలియూండె నిడె। శిరు
లంగూడెని శ్రీవెంకటపతు ండు। కరంగ రంజాలు నకండ్డి మిక్కి గ్గ॥ ౩॥ ॥

ఆహిరినాట॥ పల్లవి॥ యేమేమి నీవు శశినాథుఁడవే నాకు। గామిడితనాన నిన్నుం గాదు గూడదనను ॥—॥
వాడ్డనీవే వ్రతెంబెద్దుకున్నా సంత్రాసముగాని। గడ్డింబ్బి నిబిండ మతిగలంగడు। వొద్దున రాప్పం ఛ్చితె
నుబుద్దులు చెప్పుడుంగాని। అడ్డపు మోముచిన్నంబోడంద్దు కల్లా నాకును ॥౧॥ నివేండద్ద వలచినానె నుస
మ్మతింతుంగాని। ఆవలి చెలులతోడ నాడుకొనెను। చెవదిరోకనెడ సుద్దిచెప్పినా నప్పుడుంగాని। వేవేళైనా
నిన్ను వెంగ్గెముగాం జూడను ॥౨॥ వాక్కతో నామ్మలు నిమ్మైనుంప్పింబాంగడుదుంగాని। గక్కననె నెంత్తైనాంగా
౩౨ ంతాళింప్పను। నిక్కపు శ్రీవేంకటపతి నెనల మిల్లుమంగ్గను। మక్కువ నన్నేలితివి మఱవనె నింకను ॥౩॥ ✤ ॥
౧౪౮౭ సామంతం॥ పల్లవి॥ చిత్తమెడ్డాయె అంగన చెలువ్రేండనే నిపు। మిత్తని మనసు దానమి కైలిమోచిం
త్తును ॥—॥ వెలినె వ్వన్నైనా నిన్ను వెంగ్గెమాడినవ్వుంగాని। బాలకినె నైతి నిన్నుంబాగడుదును। బాలయుల్లు
కంగొండ్డమహాంచ్చి నిన్నెలయింత్తురు। కలసిన చెలనె వ్వూడిగమ్ముకి పునిపను ॥౧॥ క్రాతరింబ్బిన
డి నిన్నుంగన్నల జంక్కిం చ్చుంగాని। చేతువేత్తి మొక్కుదును చెరినెనైతి। యెుతరి వాంళ్లనినయెం
డ్డకైనాం బిలుతురు। యూతలని ల్లాలనైని ఇంద్దనె నుండ్డుదును ॥౨॥ చలమకెనడాకత్తెనా డించ్చుంగాని నిం
న్న। బిలిచి ప్రియము సేపుంత్రమనె నైతె। యెలమి శ్రీవేంకటేశ యెనలమెలుమంగ్గను। అలదనేలితివి నిన్న
న్నిదనె మెత్తును ॥౩॥ ✤ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ నామనసెమి చూచెరనెడు మనోచెలులాల। ఆముగాని నా విభుని ఆ
త్తలోనుండ్డానను ॥—॥ ప్రేమముగల వనిత ప్రియములు చెప్పుంగాక। యెమ్మైనా రమనున్నికెదురాడు
నా। కామించ్చి వచ్చిన దికడు బత్తికిసుంగాక। నా మాన్నపుం బనుల పునాడించ్చునా ॥౧॥ తగుచుద్దిమ్మైన దిపూం
పులోవచ్చుంగాక। వెగముగా నడచిన వెనాయనా। నగవేరింగినది మిన్నక ఇయ్యకోనుంగాక। యెగసక్కె మాడినాను
యూసడించ్చునా ॥౨॥ కడునితవకైతెను కాంగిదం జూక్కించ్చుంగాక। యెడకిన తప్పు లెల్లా నెంచ్చుకోను నా।
బడినలమేల్మంగ్గను సతి శ్రీవేంకటపతి తడయక నన్నేవె వింత్తదిగాంపకుండునా ॥౩॥ ✤ ॥

ఆహిరి॥ పల్లవి॥ విరహాన మిత్తాఁ బంచెడు విభుఁడని తానాకు। మఱిగినయా యువంటి మరులె యువరిటువా॥
॥—॥ తక్కక యెదుట నాడ్డు నాకుండఁగ సుఖైవుండ్డువుగన। పక్కనున్నట్టి వుండ్డువుపాని వున్నాను। అక్కర తాఁ ముచ్చుదడి
ఆలవాఁడుగడ్డగన। వాక్కట్టి మాఁదడిన ట్టివుండ్డు వూరకున్నాను॥ ౧॥ కాఁచు కెప్పుడు మోమున నంగట్టిన ట్టుండ్డు
వుగన। చూచినట్టుండ్డువు నివు చూడకున్నాను। యెచ్చి కలకలనాని వెయ్యెనబి వుండ్డువుగన। యీచొప్పె మతిలో
నుండ్డు రయె పరాకైవున్నాను॥ ౨॥ యెలమినాఁ యిండ్లలోనె యిరవైవుండ్డువుగన। తలంపులోనే వుండ్డువు దండ్డను
న్నాను। అలరి శ్రీవేంకటపతి అలమేల్మంగను నేను। అలముకొందువు నీవరు దైవున్నాను॥ ౩॥ ✤ ॥వరాళి॥
పల్లవి॥ తానెలయిగ్గు వడినే తడవనేను। పూని తన్ను డవరంగాం బూజింతునేను॥—॥ అలసి వచ్చిన వానిక
ముదిసరుడుంగానె। అలరి యాపను తెల్లానఁడు గనేను। చెలప చెమట వెల్లా చేతనే తుడుతుంగానె। జలక
మాడి రమ్మని నాడింతునే ను॥ ౧॥ నిడు రెక్కన్నుల నుండ్డేనెంబాడాలో త్తు డుంగానె। చెదరు చుయి
ముకలు తీసుకొనేను। పె డవులు వాడి ఉడవులకి విడె మిత్తుంగానె। పూ డిగి మోగము చిన్నంబుచ్చు
కొననేను॥ ౨॥ చిత్తజు చిహ్నాలు చూచి చెరి కొంగిలింతుంగానె। వొత్తియాడవని మరి నేరయునేను। హ
త్తిన శ్రీవేంకటపతి ఉండ అలమేల్మంగ నేను। కొంతలుగా నేవెనింక కాసర నేనేను॥ ౩॥ ✤ ॥ముఖారి॥ పల్ల
వి॥ ప్రియములు చెప్పంగాను బిగియనేలా। రయమున లోనికి రమ్మనవె నివు॥—॥ వలచినదానికి వాసు
లెంచ్చుకొండఁగడు। చెలిమి గలదానికి చింత వలదు। కలసిన యిల్లాలికి కాదు గూడఁడనరాడు। ఖలు
వవెనిమగనిం చేరుకొని యిపుడు॥ ౧॥ పాయవేనిదానికి పంతాల కుంబని వేదు। పాయపు దానికి
నెగ్గు పట్టనెందికి। బాయకత్తె నదానికి సాదించి పారంగూడదు। చే యివట్టి తియ్యంగడి చేనకి యీ
తనిని॥ ౨॥ చుట్టమైన దాని కిసాదించి చూడంగరాడు। గుట్టరింగిన దానికి గుంబించునేల। ఇట్టి
శ్రీవేంకటపతిం డ వెనిన్ను నింతలోనే। ముట్టికా ంగిలించు కావేము డుమండ్డిందాను॥ ౩॥ ✤ ॥

సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ యిమయ్యలునిట్టా నాకు నెంత్తమండ్ల మెత్తము। నిమోము చూమపండ్లు పెనిధాన
ముగాదా॥—॥ చనవిచ్చితివండ్లిను జూనొత్తనాలాడెదా। వినయముతానిమాద వినుదగాక। చెనకితివండ్లిసు
చెతులుపైంబాంచెదా। మనసు రింగిమోక్షు పెమంచ్చిదిగాక॥౧॥ కేదండ్ల వడ్డితివండ్లింగా నీ నినుండు ఁకెదా।
ఆడెసనిడయు గత్తె నయ్యాంగాక। నాదనరొద్దింబొగడితేచన్నలుపొంకించ్చెదా। పాడితెనాగవ్వగములెకపా
దుగుదగాక॥౨॥ కలసితివండ్లబింక్కము తాడంబెనంగెదా। మెలుపు నిరతులకు మెచ్చుదగాక। అలమేల్
౩౨ మంగ్గను నేను అద్దితిశ్రీవెంక్కటేశ్వర। తలంపులామెలంగుచెతగవుగాక॥౩॥ ✿ ॥ దేసాళం॥ పల్లవి॥ చెలు
౧౪౯౯ లభాగ్యమాతనిచిత్తముగాక। తలకాసియాంకారండమకెండిరి॥—॥ పెక్కు సతులమగండు ప్రియవా
రతప్పనుండ్లి। తక్కెనకాంత్తలడుగండమకెండిరి। చిక్కనిచెమదమె నంజిప్పలంగడాక కాండ్లి। తక్కరితనా
లనప్పెండమకెండిరి॥ ౧॥ మనసుపడ్డినవాండుమాటాకతెత్రా నాడితే। తనువులంగాంకకె
ంగండమకెండిరి। కను ంగొని యాతనికాంత్రలుదిరపుండ్లి। తని యండండ్లదూకండమకెం
డిరి॥౨॥ కడువేడుక్కెనవాండు కాంగిలాకతెకిచ్చితె। తడంబడిపైకొనండమకెండిరి। పడంతలమెలు
మంగపతిశ్రీవెంకటేశుండు। తడయకెపెత్తెరిగ్గడమకెండిరి॥౩॥ ✿ ॥ తెలుంగుంగాంబాది॥ పల్లవి॥
యెంత్తచెప్పుదును మోహామీతనిమీండ। చింత్తించ్చుంజాలనెకక్కసించ్చినద్దానను॥—॥ కడు లం
గ్గారపు మెనుకసు గండ్లను మొయనిజడెసితప్పుకచూడంజ్జాలన్నె నేను। యొడయకతనసుద్దులె వ్వతెవినినా
యనీను డుగంగంజాలనెనొ రత్తినెను॥౧॥ నెమ్మదినిండ్ల మనసుని రేకరంగు మొయనీసన్మతింజం
న్నలనొత్తంబాల నెనెను। కమ్మడివలలంబెద్దిగదిమీనప్పా మొయని। చిమ్ముచునవ్వుంజాలనెకిలవులనెను॥
౨॥ చినుకురతింబె మదచిమ్మికింగు మొయని। పసంగంగంజాలనెచెద్దుగానెను। యెనసెశ్రీవెంక్క
పేశుండెనలమెలుమంగనా। తని కొండ్లించ్చుంజాలనెపమితాడనేనూ॥౩॥ ✿ ॥

నం మంత్రం॥ పలవి॥ శ్రీ ఎంగు ష్మనే నెంత్తోడానను నాడగష్యు సెసింగారె పాయు నివాసకు లాలపతిత్తాం మిారన
రే॥ — ॥ వెర్రస మ్ము కనరనె సిన్నపాలు చెన్నుకాం౦గా యెర్కడనుండ్ల నోచిత్రమె మిసితు నెచగ్గరి తనగాపము
సారెంబూడ౯ంగా నెవ్వతు దిక్క మాదు కొంగెండ్లదెప్పురమ్మై వుండ్లంగా॥౧॥ యెరవాంనగు వచ్చినెనీంప్పులు వుట్టిం
చ్చినండ్లి మెరాంత్త నుంరమ్మ నాండాం యెబింగంగడి చెరాను కిచ్చితె నుచెలికెడండ్లవడ॥ సైరాని నిమ్మ పండ్లభా
రమానవలెంగా॥౨॥ కను సన్నలనె వచ్చిరాంగిలింమ్చు కానె నండ్లి పెనంగెడి రెతు వుం ర్త్రిం ద కొ బ్లైడ రాంబెనని
శ్రీవేంకటపతి యుండెనల మెలు మంగను చనవిచ్చి నాండు తానె సంత్తొసించ్చు వలెంగ॥౩॥ ❀ ॥ ఆహిరి॥ ప
ల్లవి॥ వెలందియిుండ్లండ్లితెను విభుని చిత్తము వచ్చు॥ బలవంత్తు రంలె తెసలు రనెవున్నది॥ — ॥ పత్తి పరాకై
వుండ్లితపైపై నెచ్చరించ్చవలె॥ ఇత్తపాంసన్నయె జింగ్ని మేలంగవలె॥ యెత్తపైన మాదలలుపెంట యుంప్పుల పెప్పించ్చు
వలె॥ తత్తాంగాలు వుసి • సిడండ్లనుండ్లవలెను॥౧॥ మెంగమెత్తి చూచి • తమోహా నుచల్లంగంవలె॥
నగి త్రంగమ్మ బిమాపన • గవలె॥ బిగువుంజన్నుల ండ్లితంంబ్రియ పడి • వుండ్లవలె॥ జిగింజెనరితె గుడ్లు
చెనుకోవలె కు॥౨॥ వెడురెతాం మన్నించ్చి త్రివినయము చూపవలె॥ జొక్కైంచి కతానె రతిం బొక్కించ్చు వలె॥
యూడనె శ్రీవేంకటపతి యుండెనల మెలు మంగ్గను॥ కూడితిమిండ్లరికె వెగుసలు గావలెను॥౩॥ ❀ ॥ బౌళి॥ పల్ల
వి॥ తగిలి నాచెంతల పొత్తప్పులు లాంగా నవయ్య॥ మొగిచిన చేతులతా మొక్కెను నిను॥ — ॥ శిరసుమ జ్జ
న కూచ్చిగని గులు నెపుడు వంగా॥ అరిడినాగారెడనండ్లె నోని న్ను॥ గరిమ సిమ్మైన నిండ్లారసత్తారినెంబూ
యంగారు॥ హారస నాగుబ్బురెంత్త వాతె నోనిన్ను॥౧॥ మిక్కదవు సామ్ములు నిమెనని౦డ్లాంబెడ్లంగాను॥
చెన్నల్ల ౦ చెమ పెంత్తచిండ్ల నోని పై॥ అక్కరతా విడెమ్మిచ్చి అండ్లనిలుచుండ్లంగాను॥ గక్కన నాకీడ్లయెంత్త
గప్పెనోని పైని॥౨॥ గాందపు నిరతుల నెంగాంగిలించ్చి కూడంగాను॥ నూడి నానిమ్మా పుగతెంత్రగాంకె నోనెం
డు॥ యీడునను శ్రీవేంకటపతి యెనంల మెలు మంగ్గను॥ తాడించ్చి నావలపెంత్త తగి తెకొనెరడు॥౩॥ ❀ ॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ బాపుబాపు నీవండ్డిపత్రికి నిల్లాలనైతి । నిప్పివలపి నాకునిద్రు కళ్యాణము ॥—॥ యెం
త్తనోముసేసితినో యీవనుంగాండ్లలు నేండు । వంత్తులని కరపల్లవము లుము ంచ్రు । చింత్తలిప్డి
బాగ్గిముగా దింట్రునో చేక్కు వద్దాలు । పొంత్త నిరూపము నిడబాలయంగలిగెను ॥౧॥ యెదుదపము
చేసినో యీకన్నుంగలువలు । నిమొుఖదండ్రుని బొండ్డునిద్మ్యంగలిగె । కాదుంట్రుయె ఘృప్రి మూకం
పువనాప్పోలి పండ్డు । బాముఖ నిమూర్తికి నువారమాయ ॥౨॥ యెన్నడితగులాయ మోయీ భా
౩౨ హులతలకు । వన్నెనిరతి బేమదవానగలిగె । అన్నిద శ్రీవేంకటేశ అలమేల్మంగనునేను । తన్నాడునం
౧౪౬౦ చ్చెనితోకాంపురముగలిగె ॥౩॥ ❁ ॥ భైరవి ॥ పల్లవి ॥ యేమని బొగడుదు నిది ప్పివేండవు । శ్రీ మునన ల
వాళ్ళికి కల్లువృప్తమ్మెతిది ॥—॥ మగువలు యేమాడినా మనసే కలంగునా । తగు నీగుణములేము ద్ర
ముచ్చె వండ్డిడి నా నిప్పి • యెంత్త నాదింట్రు దూటినాంగానవమ్మునా • । దిగులా నిమనసిడి ఘ
స్సునే లవండ్డిడి ॥౧॥ కి [illegible] మ్ములనివ్వుతేనిన్ను కినిసి నాంజేడరునాన • ఖ్మునని దయవిధానము ప
ండ్డిడి నేమ్మి యంత్తగలిగి నానేప్పసంజెంట్రులింపునా । పద్మి [illegible] మన్ననప్రిండు కొండ్డవండ్డిడి ॥౨॥ బిక్కింప్పు
రేవృష్కునిన్ను చేంజ్జినా మోగధాపైనా । తక్కక నిరతి యమృతము వండ్డిడి । ఇక్కడ శ్రీవేంకటేశ యెనలమే
లుమంగను । దిక్కలిన నలిత్తివిమెలుగలవాండవు ॥౩॥ ❁ ॥ సామంత్తం ॥ పల్లవి ॥ నిలువు మన్నాండడి
నియొండుడు । నిలువు నంగాంగి దనింట్రుంగడే ॥—॥ వలుముసంబలి నీదు నాడింట్రుకువే । బలిమిదూ
విరడుంబడరకువే । వెలింబడ సగొంగులు వెడచల్లకువే । నెలకొని యెమ్మెలు నిగవకువే ॥౧॥ పులక
ములిగతిం బచరింట్రుకువే । పొంత్తపుంజూపులంగొసరకువే । దొంత్తరబిరాలు తారతింట్రుకువే ।
చెంత్తల నూరకపదేసకువే ॥౨॥ యేగుడునుండిటయరలిండిమ్మగువే । చిదవులగొంగుచుబి
నియకువే । యిడిహా శ్రీవేంకటేశుండునన్నేతి । అదవగతుల [illegible] వలయకువే ॥౩॥ ❁ ॥

ఆహిరి॥ పల్లవి॥ మఱునిబలాలకొండ మనకలవ్వరము। పరగంగూడినకొండ పగయెంద్బుండగడు॥
—॥ తుమ్మిదలంబోల్చితేతా ఝ్యలికా పునెరులు। తిమ్మలు గావు పుదమ్ములతెనెలు దాగు। తుమ్మిరెకుల
బాలుచందగు కాంత్తకన్నులు। నెమ్మి నావేళంజంద్రుండు నిలువరాడేడుద॥ ౧॥ ధరంగొండ్డలంబోల్చితే
తరుణిచన్నుంగవనెం। డిరవైగాలిమిలెంగనెడమియ్యడు। కరికుంభాలనిచెలి విరుందువాలిబితేను। సరింజే
అకుదిల్లనిచప్పరించ్చును॥ ౨॥ అతివనుబంగారుబొమ్మనిలగంబోల్చితేను। ఇతవైమన్నథకళలిచినచేరు। ఇత్త
ండు శ్రీవేంకటదికుండితేమయలమేల్మంగ్గ। మతినిద్దరింటొనితేమదనునిగెల్తురు॥ ౩॥ ✺॥ గౌళ॥
పల్లవి॥ వక్కనివాండవన్నిదజాణవునివు। యిక్కడనాసంతోసమెంత్తనంగవచ్చును॥—॥ కన్నులనన్నుం
జూచితేకాంగిలింబ్బినట్లవును। సన్నకెరితేవలపుదల్లినట్లాను। చిన్ననవ్వునవ్వితేను రేసవెట్టినట్లాను। చిన్నది
చ్చునెద్దువచ్చువేడుకనా లానిదె॥ ౧॥ నారేమాడడితేమోవిదదిగ్గాని నట్లాను। చెరితేనే మెలేల్ల
వచ్చినయట్లాను। నేరుపు తొంజెనకితేనెమ్మింబెండ్లాడినట్లాను। పిలు కానసెద్దువచ్చు ప్రియము
లునాటు॥ ౨॥ మతినివుదలంచితేమన్ననముసేంకినట్లాను। రతింగూడితేను కరంగినట్లాను। యితవై
శ్రీవేంకటేశయెనలమేలుమంగ్గను। తతింబాయకుండ్డితేనుడకినట్లాను॥ ౩॥ ✺॥ సాళంగ్గం॥ పల్లవి॥
నాపాలజవేరము నీవుండనన్నునింత్తకెరింగాక। నీవాళ్ళనెమ్మినాను నేరములుగలవా॥—॥ హత్తినితొనెమా
దిలాడకిగువడితేను। చిత్తములొతమకముచిమ్మిరెంచిని। మొత్తానంగూరిమిదాండిమోముకొంచ్చుకొ
ండ్లెను। యెత్తింబ్బింగమ్మడిండామెన్నదివిలనాయాసలు॥ ౧॥ అడంకువతోనెనాయగ్గిరమా న్నుకొండ్లైన
డుమనావేడుకలునవ్విగబ్బిని। బడినుండ్డెనామనసుపగాకునిసుకుంద్దిబేడిదపుజవ్వనముపెడరెంచిని॥ ౨॥
కడిరినెదినయానంగాంగిలింబ్బుకుండ్డితేను। యిడెనాప్మేమఅపులుయెనయింబ్బిని। అదన శ్రీవేం
కటేశ అలమేల్మంగ్గను నేను। పాదిగినాపాండ్లతేబొడింబ్బిని॥ ౩॥ ✺॥

మారువిగాళ|| పల్లవి|| ఇద్దరుండ్లవద్ద ఉపతి కిని దు జాణైన వనిత| యిద్దరి మోరదెంత్రైనా సమ్మతి నుండ్లంగా
ని||—|| వలచిన కామిని వాకి వంత్తు వెంచుదు| చెలరింగిచెప్పినద్దునిసి నుంగాని| తలంపులా మెలంగెడిత
నగర్వము చూపదు| నెలకొన్న ప్రియము వెలినించ్చుంగాని ||౧|| మరిగినడెప్పుడును మనసు విరుచకా
డు| తరితీపుదప్పపండ్లాడ తగులుంగాని| సరింబొండ్లు జరపి డిసగొంగులు రాల్చుదు| కరంగమాదట
శ్రీ అలుకలు దెచ్చుంగాని||౨|| కలపుకొనైన డికడు వెసరిచ్చుదు| హాలిరతిం జవులు పుట్టించ్చుంగాని|
అలమేలుమంగ గూడెనదె శ్రీవెంకటపతి ఇప్పుడు| ఉడి విభ్రతివిపరతిం డెవించ్చుంగాని ||౩|| ❖ || పాడి||
౧౪౯౧ పల్లవి|| ఇతవెనెర వవతెయూరి తినివలె| మితిలెనిని నిగుణాలు మెచ్చితినె చెలియా||—|| నెపములు వేయ
రాదు నెరుప రిపతిమీదం| వుపమించ్చియాడరాదు వాడ్లుకొరాదు| కపురులు చూపరాదు కొం
కవచరించ్చరాదు| యెపుడూ నాడించ్చరాదు ఇల్లాలికి ||౧|| మనసు నొప్పించ్చరాదు మరి మా
రుకొరాదు| గునియరాదలయించ్చి కొసరరాదు| చనవున మీరరాదు సవతులండిడ్వరా
దు| తనుం బొంగడు కొరాదుత్తము రాలికి||౨|| తగవడుగంగరాదు తారుకాణం బెట్టరాదు| పగదుమెర
యరాదు పదరరాదు| తగునలమేల్మంగవాతండు శ్రీవెంకటపతిండు| మగండాయని వండ్లిమంచ్చి ప్రి
యురాలికి ||౩|| ❖ || శ్రీరాగం|| పల్లవి|| యెరువంట్లి విడు కలాయెడలాసెగు ఋతివి| పదిలపుంత్రవినెప్పు
కొనసాగినయ్యా||—|| చెలంగి తప్పకచూచు రిగ్గుత్తొండల వంచ్చు| తలంపులొని రూపుదలకోసును| కొల
వులనెన వ్వు చెలికిం ప్రియము చెప్పు| కలికి భావము దెప్పంగతలాయనయ్యా||౧|| కారును మనోరథాలు
సుద్దు తొడనెకరంగు| సారెనె కాంతాననుండ్లు సంత్తొసించ్చును| చెరివాదడనూహించ్చుదెమరించ్చు మెనెల్లా|
నిరజాక్షి చంద్రముఖి నివెయించ్చుకొవయ్యా||౨|| పవరించ్చు వానువు పై భావరతినోలలాడు| కవగూడినివురా
ంగారంగడు మెచ్చును| ఇవల శ్రీవెంకటేశ ఇంకె యలమేలుమంగ| జవరాలి కూడిములు సంగతి యనయ్యా||౩||

సామంతం॥ పల్లవి॥ తానె వచ్చీంగాక తరవులు వెట్టనేల। కానుకలు మించెనంటి రక్షించవలెనా॥ — ॥ తలంపు
లంబారితె నీతనువులు సోంకినట్టు। అలయించి యతనిమేనం దవలెనా। చెలి మిసె నితనే చేతికి లోనైనట్టు। చెలు
ల చేరమ్మనిచెప్పించవలెనా॥ ౧॥ కమ్మని సుద్దులు విందువని కౌంగిలించు కొన్నట్టు। సమ్మతి చెలిచేతులు చాచవలె
నా। బిమ్మ దంబేరు కొండ్లనె ప్రేమం దనివైనట్టు। రమ్మని బలిబించి రతి సేయవలెనా॥ ౨॥ యీడెరు విచ్చునితె
యెడవాయ సంద్దినట్టు। జోడయి యుండ సేడంబు అలచుకోవలెనా। కూడె శ్రీవేంకటదేవుండిట్టు వనలమే
ల్మంగను। జాడదోడ తన మోవిచవి చూపవలెనా॥ ౩॥ — ॥ నాదరామక్రియ॥ పల్లవి॥ విభునిం జూడ
రవచ్చె వేసనన్ని మంచి వయ్యా। యిభయానసంజెయకెయిట్టి వుపచారాలు॥ — ॥ వేలం డికెంజం ద్ద
సండివెళ్ళంజు ద్దమవుంగాని। కలువలు కాపున నగకెన నించ్చెరే। కలపు కాలు న చల్లగా లిమన్నించ్చెం
గాని। మలయజమలంద రిమం ద్దగాను మెనను॥ ౧॥ ముద్దియకు ందాపసవిమోరమోడివు
డ్డంగాని। వాద్దికందామ రపెంగూచుండ్దంబెద్దం। గడ్డరివసింతునరుం గడునిచ్చెరమోంగాని। ఖాడ్డ
వాడ్డనరు పెపెంబు నివ్వాడిచల్లరే॥ ౨॥ పన్నకొనిమే ఘనకుంబరి కరమమవుంగాని। చిన్ననెమ్మళ్ళ వాకినచిరంగ ద్దెం
యెన్నంగ శ్రీవేంకటదేవుండికె యలమేలుమంగ। యిన్నిటివిచ్చేలి కూడెయుండ్డనెవున్నాండు॥ ౩॥ — ॥ బౌళి॥
పల్లవి॥ వద్దిపెనంగు లాదలవలపు చవులుగాడు। గుద్దు తామెలంగితెను గుణములు పోదచ్చును॥ — ॥
మనసు వెనసితెను మాటలు ప్రియములౌను। నను పుగలిగితేను నవ్వు రవౌను। చనవులు సతమైతే సరసము
లించ్చాను। వినయాలు చూపితేను వేడుకౌను జాండ్లలు॥ ౧॥ రగ్గ వడనే రచితిచెంతలు తథితిపౌను। యెగ్గ
వెల్లామానితేను ఇతవౌం బొండ్డు। వెగ్గళించి బాగడితే విభావాలు చెలరేంగు। వాగ్గివెండు కొండ్లెనావు
ల్లములు గరంగు॥ ౨॥ తలపోంత లోనరితే తమకము గడురేంగు। నెలకొనన ప్పులను నిండు ముదము। యె
లమి శ్రీవేంకటేశ యేనలమేలుమంగను। కలసితి మిక్కరముంగలు గుంజనవులూ॥ ౩॥ — ॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ అన్నిగుణాలను నీవే అతిశయుండవు। కన్న నిన్నుం బొగడుతా కడు సంతోషించేను ॥ — ॥
మొగమోడగలవాండు మోనాన నూరకుండు। తగవెరిగినవాండు దయ దలంచు। నగవెరిగినవాం
డు నవ్వున సమ్మతించు। తగులమిగలవాండు దండం బాయకుండును ॥౧॥ వలచినవాండు కైవసమై
మచ్చిక సేసు। తలంపెక్కుడైనవాండు దాందండు మాదు। నిలుకడైనవాండు నెయ్యకొని కొండ్సు సేసు। పలుకరి
౭౨ నెచ్చినవాండు పచరించుం గూరిమి ॥౨॥ సన్నయెరిగినవాండు సరసుండై మెలంగును। మన్నించ నోపి
నవాండు సమ్మానములొసంగు। ఇన్నిటా శ్రీవేంకటేశ యీకె యలమేలుమంగ। పన్ని కూడితివి నీవంత్తముల దే
౧౪౬౭ రేను ॥౩॥ ❖ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ కడవని పగాకు లుగలవాండవు। జడియ కెప్పుడును మాచనవు చేకొనుమీ॥
॥ — ॥ చెప్పఁ జిఁ యెప్పుడును నిచిత్తాన మఱువకుమీ। ఆపెనీకు నాచేం జెప్పి యంపిన మాట। చూపట్టి వున్నది
శిరసున నముడుచుకొను మీ। మాపదంత వేళ నకమ్మ నిత్తమ్మి పూవు ॥౧॥ చెలదెంగిని యరచేత నే పద్దు
కుండుమీ। సిరిచిరాను కిచ్చిన నిమ్మపండ్లు। పలుమారు కన్నుల నుబావించి చూడుమీ। వలను గా
సురదు పై వాసిన చెలి పంపు ॥౨॥ చక్కం గాతరి తిపు తొలచవిరేసుకొనుమీ। మోహ్కతాంజూ ఖిన యద్దిమోవి
పండ్లు। అక్కున శ్రీవేంకటేశ అలమేలుమంగ గూడె। తక్కక యిసి ఖాడ్సు నదంము నెలుకొనుమీ ॥౩॥ ❖ ॥
ఆహిరి॥ పల్లవి॥ తానె యెఱుంగుం గాక తలపోతి పనులు। పూనిపట్టి తను నెట్టు బోధించవచ్చునే ॥ — ॥
పట్టరాని దివయసు పంచరాని దివలపు। కట్టిపెట్టరాని వికనుచూపులు। మెట్టరాని దిమనసు మీరరాని వి
వాసులు। యెట్టు శ్రీశ్రీ నావిభుని నేమని జాలతునే ॥౧॥ చెప్పంగరాని దెరిగ్గ శేయరాని దినగవు। కప్పిపెట్టరాని
విచక్కందనములు। తిప్పరానిది గుణము తెంచరానిది కోరికె। అప్పుడు నితనిం గాదన నెట్టు వచ్చునే ॥౨॥
తనియరానిది రతి దాందరానిది కొండ్సు। మోనరి మానరాని దిమోగమోడము। యెనసె శ్రీవే
ంకటేశుండే నలమేలుమంగను। చనవిచ్చెం ంత్సు నెట్టు సాదించవచునే ॥౩॥ ❖ ॥

దేసాళం॥పల్లవి॥రమణుఁ డిందు వెలిచిని రావే చెలియ నీవు।తమకమే వలెఁ గాక తరుణులకు॥—॥తలఁ
పు కొలందిమంచితనమే వలెఁ గాక।పలువాడితనమేల సరసులకు।వలవని మాటలు వినయమే వలెఁ గాక।
కాలపు వెంగెము లేల సుగుణులకు॥1॥కోడెసేయవలపులు కమ్మరింపవలెఁ గాక।నిడుతోఁగ వర్గ
ము లేల నెవ్వరులకు।మెడి సరసములాడి మెలయఁగవలెఁ గాక।బూఁటుడదనము వెండి బిగిసాంప్రు
దారలకును॥2॥నయగారితనమున నవ్వు నవ్వవలెఁ గాక।రయమున దాఁగనేల రసికులకు।నియతి
నన్నేలినాఁడు నేఁడు శ్రీవేంకటపతుండు।ప్రియమౌ వెసర నేల కిమ్ములఁ డ్డవు శ్రేష॥3॥ ✿ ॥పాడి॥పల్లవి
॥యిన్నిదిజా కాలైనవారి కెపుఁ గుసురియింపు।చెన్న గాఁడైవము తానే కోని నడియింపు॥—॥వెసనిరా
లము నాఁడు దివన్నెలలి రపు।కినలువెట్టియప్పుడు కిసలింపు।వెసరకత్తెవారి విందులు యింపు।మో
సహాని యద్దిరతిమోవితే నెలింపు॥1॥అద్దివసంతపు చల్లులాడ లింపు।జడ్డిగాన్నపు బిసరసమ-
లింపు।వెజ్జదిరడప్పికి విడె ములింపు।గుద్దులతో నుండియప్పుడు కొసరు లెంపు॥2॥కడుంజెమదక
చల్లగాలియింపు।గుడిగాన్న కౌఁగిటికి కూడము లింపు।అడరి శ్రీవేంకటపతి అలమేల్మంగకు నిపు।
శోడంబాడు మాటలవ్వు బితము లింపు॥3॥ ✿ ॥నాదరామక్రియ॥పల్లవి॥యేకాకెపు నిస్సండగు
నిడుజాడులు।వాకుచ్చిమి ముమ్ముంబాగడసమాయోరులకు॥—॥జడ్డిగాన్నడిడవులు చంద్రముఖి
గనక।అద్దిని న్నరామచంద్రుం డనందగును।చుద్దమై కృష్ణవర్ణపు జూపులయూపె గనక।చుద్దకానినిం
న్నకృష్ణుండవనందగును॥1॥చండ్దమైన వామలోచనయూపె యెటాంగనక।అండ్డరు నిన్ను వామనుం
డనందగును।చెండి యాకె యప్పుడు నిబింపవ్వు మధ్యగనక।అండ్డిని న్నునరసింహుండని విల్లుండగు
ను॥2॥చెలువమైన యాపె శ్రీడె బియగుంగనక।అలశ్రీవత్సుండవని యాడందగును।అలమేల్
మంగయబాలె రామారి గల జెగన।యిలశేషాద్రి శ్రీవేంకటేశుండ నందగును॥4॥ ✿ ॥

ఆహిరి॥ పల్లవి॥ చిత్తగింత్తువు రావయ్య చెలియ బాసలు నిండా। ఇత్తల విన్నవించ్చెనిదె యింత్తదానను ॥—॥
వలపవయ్యెడరాని వద్దు మచ్చసుగుబ్బలు। తాలుతనికాంగలికెదురు చూచెయద్దున్నవి। తిలకించ్చినిదె పుల
తనెలయధరములు। చెలంగి నీకు విండ్డులు చెప్పియద్దున్నవి॥౧॥ వెర్గసవుందగు కులవెడందకన్నుల చూపు।
మిక్కిలి నిన్నుంబూజింపు మీందెత్తినద్దున్నవి। తర్క్కక ఇంతి చేతులు తలంబాలు వాయని పై। నుప్పమీరసూత్ర
పద్దెహాడ్డినద్దున్నవి॥౨॥ నెమ్మది శ్రీవేంక్కటేశ నిరలమేల్మంగ్గమెను। కమ్మి నిమెడందారిగంంగెద్దియద్దున్న
౮౧ డి పమ్మి నీవెడయంజూచి పడంతింగూడితివిద్దె। వుమ్మడి నికు నిపెవనరినద్దున్నది॥౩॥ ముఖారి
॥పల్లవి॥ గుద్దుసేసుకున్నాండవు కోరి యడ్డరి ముండ్డరా। తొడ్డెనోవెడు కతెల్లాదారవైపున్నాండవు॥
౧౪౯౩ ॥—॥ అతివం జూచినచూపు అచ్చత్తినద్దని। మతిలోననున్నదా మాదలాడవు। తతినాకే మాదలుతఅచ్చె
నిచెవులతాంబతినా దాలిచ్చినోపరాకైతివి॥౧॥ అంగ్గనమోవితే నెలఅన్నువద్దెనో నిపావుం
గ్గిజిగొన్నద్దు వూరకు న్నాండవు। సంగ్గడినాపెమ్మె తావిసోరె వాసనవే చ్చెనో। అంగ్గవించ్చియండ్డె
వాలలాడుతాను న్నాండవు॥౨॥ అలమెలు మంగ్గరతులద్దిమరిగితివా। వెలయుచు నిలువున వెరగండ్డె
వు। అలరి శ్రీవేంక్కటేశ అకె నిన్నబాదించ్చెనో। తలంచినన్నుంగూడితమకించ్చెవు॥౩॥ కాంబోది॥
పల్లవి॥ వుపచరించ్చంగరాదా వు విదగడునలసి। నెపమున వురుపిల్లనెర పనిమీందను॥—॥ నలినా
క్షిగరిడిలోనం దుద్దునంగెలి కసిసి। మలసి చెక్కులనుచెమ దగారంంగా। వలపండ్డుతోనె చెల్లివాసనగుబ్బలు
మోంపిసేలు వంక్కనికునచ్చినయము చూపిని॥౧॥ తేరమచ్చింగునవచ్చిడెరి క్రీడాంగ్గములను। సరవినా
డిచూపులు సతుపుచును। తిరుపుగా నిరమ్మపితిగె చెతులదుచాంచి పరగ నంగ్గరంగ్గవైభవముమె
రసిని॥౨॥ పడమ్ముంజిండ్డు జక్కెనె బహుతాళమాన ములు। నిడె నాద్యమున నిన్ను నింతి మెప్పించ్చె।
అదన శ్రీవేంక్కటేశ అలమేలు మంగ్గా నివు। గదిసి చూడంగా నురతగరంగిచ్చెనీ॥౩॥—॥

వేళావళి॥ పల్లవి॥ యేలతమకించ్చేవయ్యా ఇంత్తలో నీవు పెమిలిమి సగినము లుచుం చ్చుని యెపుదను
॥—॥ అలులంజూడవయ్య అంగ్గనతురుము మారు। చెలంగియ ద్దాలంజూడు చెక్కులమారు। అలచల
ప్దరు నింజూడు మార్కె మోగము వూరు। అలుకదెరె నాకెనియండ్లకు వచ్చుని॥౧॥ బిసురులు చూడవయ్య
చెలియధరము మారు। తగులతలంజూడు పన్నములమారు। సొగిరి జక్కవలనుంజూడు పుచములమా
రు। మగువత్తెవడిరి నెమ్మది నిన్నుంగూడిని॥౨॥ పాతలతామరలుంజూడు మవ్వరుం బాదాలమారు। పుత్త
డిబొమ్మంజూడు పాలింతిమారు। ఇత్తల శ్రీవేంక్కటేశ్వరయెకెయలమేలుమంగ్గ। బత్తితొంగలసె నిం క్కం
బాయక వుండ్డెని॥౩॥ ✿॥ పాడి॥ పల్లవి॥ యెటింగినజ్ఞానులది ఇద్దె మోహాము। మఱి పరాదావికి మగనిరి
మోహాము॥—॥ విస ...ము చెరితేను వగ్గరించ్చు మోహాము। నను పు చక్కనయితే నాదు మోహాము। యెనలి
నమూదలైతేయూడేరు మో హాము। మనసు రామెలంగితే వూనవిడో మో హాము॥౧॥ యెపాద్దుంగాచు
పుండితే విరవౌనుమోహా ము। యెపు వీరిపైకొండ్లె ఇంపు మోహాము। కొపమెండ్డవేపుండ్డితే కౌననా
గు మోహాము। చూపునెద్మురొంజూ విత్తెసులభవేకౌ మోహాము॥౨॥ ఇద్దుర మెనెరకు కెనియ్యకొనౌ మోహాము। నిచ్చ
కొత్తగాంగూడితె నిండ్డు మోహాము। వచ్చి శ్రీ వేంక్కటపతి యుండే వగలకనన్నునేసి। తచ్చితచ్చి కాసరితితె తగువౌను మోహా
ము॥౩॥ ✿॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ వారి బత్తి ఇయ్యకొనవలెంగాక। యెరితనైనా మేవేయెమిసియవచ్చును॥—॥ యె
లమినివాండానిడానెండ్దరించెండ్లాడి నాను। చలమరిదానునాసాదించ్చని నుర కలరు నిపుం జున్నలు కాము
ను లుయెండ్దర్తైనా। యెల్ల యింత్తురండ్డు పనికిమిసియవచ్చును॥౧॥ బరలియెవ్వుత వేండ్దంబెద్మురనివుడి
చ్చినా। విరసపుదానునా వెంగ్గలాడను। సరవు తెలుంగుదు నాజాడలిన్నియు విండి। ఇరుమెలానుండ్డుము గా
కెమిసియవచ్చును॥౨॥ ఇంత్తులానాముండ్డరమిరిద్దరునుంగూడినాను। విం్తయ్యే నదానునావిడనాడను। ఇం
త్తద శ్రీ వేంకటేశ్వరయెలికివిన్నునెండు। యెంత్తనేదు నియాగాడమే మిరియవచ్చును॥౩॥ ✿॥

రామక్రియ॥ పల్లవి॥ చెప్పఁడాఁకాండలిత్రిపుచెలివింప్పవెడుక। చూపుఁగాని కతనాకుసూచించవే చెలియా॥—॥
పసిండితిగెనుమంచ్చిపద్మముకనింప్చె। కసరకవామెలక్రాచుకున్నది। యెసగిమొల్లమొగలు ఇంద్దుకే కూర
మిగూడె। దెసలనికతనాకుండెలుపవె చెలియా॥ ౧॥ కంత్తుబాణామునవారికడపుంగాయలుగాచె। చెంత్త
ంబాంకబాడి యెలచెలుఖాండ్డినె। అంత్తలింగ్గారదామములంద్దురుండాడువచ్చె। బంత్తినె యీకతనాకా
శ్రీ ంబలుకవె చెలియా॥ ౨॥ పూవ్వుమీండికొమ్మకల్లుభూజముతాంబెనగానె। వావిరిమెఱుంగుమోయిలువన్నె
వెట్టెను। యెవ్వతె శ్రీవేంక్కటపతికి యలమేలుమంగ్గ। దేవులాయనికతత్తెఅంగిదె చెలియా॥ ౩॥ ॥ బౌళి॥ పల్ల
వి॥ యీసుద్దులు విన్నవింత్తువె అంగండె ఘోతాను। వెసరకరమ్మనవె విచారించ్చుంబసులు॥—॥ తమ్మిచం
౧౪౯౪ ద్దురుని తాడధ్దారకొనియేకాంతమాడె। యిమ్ములసూర్యుండంత్తలొయెండ్డలుగాసె। కమ్మరనంద్దుకుం
గానె కప్పుకొనె మేఘము। రమ్మనవె చూచుంగాని రమణుని నిదురు॥ ౧॥ వద్దివెసగినిగాలివానలుగు
రియంజొచ్చెపద్దపగలు చింకదివంద్దవంద్దెను। చుప్పుకమరునమ్ము లుసురసురసుక్కెనవె। అప్పసి
మకరపతినిఇట్టె రమ్మనవె॥ ౨॥ పాదిగొన్నత్తిగ్గలుపూచిపుచ్చెపుడిరావె। యెదిరించ్చిచకొరముత్తింప్పుసాంప్పు
కె। ఇదె శ్రీవేంక్కటపతి యుండెనలమేలుమంగ్గను। కదిసినాండిద్దినెరమ్మదిరమ్మనవె॥ ౩॥ ॥ సామంత్తం॥
పల్లవి॥ వారెదవచ్చిపున్నాండువాండె వానిరమణుండు। చేకొనిపుపచారాలుచెప్పవలదవె॥—॥
పొంత్తనె చుద్దలికానవొండ్దులు। చెక్కినవారు। యెంత్తైనా యెగ్గులుండపులెంత్తురదవె। చింత్తదిరమా
చప్పుద్దుచేసుకొన్న యద్దివారు। వింత్తవారెవిచెప్పినాదనని త్త్రుఁరదవె॥ ౧॥ మానరంగం బ్రాణాములువాక
ట్టెపుండ్డినవారు। తనివొనిముచ్చదలుదాంత్తురదవె। చనవునరతికినానలంబారవెడివారు। పెనంగకశిగ్గువెల్లాం
బెరత్తురదవె॥ ౨॥ విచ్చనవిడెనితామువేడుకపడినవారు। కొచ్చికొచ్చిగుచ్చనంగొంకరుదురదవె। శ్రీచప్పు
శ్రీవేంక్కటపతియుండలమేలుమంగ్గపునిన్ను। తచ్చికూడితిరినప్పుండగవుశానదవె॥ ౩॥ ॥

మాళవిగౌళ॥ పల్లవి॥ ఇట్టిదికాలమహిమ ఇంకనేలమరంగు। గుట్టుడిలిసినవారు కూడం జెప్పంగదరే॥—॥
నందున్నజక్కవలపై నల్లంబులుగులువారె। ఉండ్డితామరం జిగురూనట్టి బెళ్లెయ। పెంద్దతుమ్మిదలపై విచ్చి ల
ంబాలుగురిసె। జొండ్డితేనె దొండ్డపండ్లు చూరలాడెను॥౧॥ వెడకి బిలుకలూంగావిలలూం జిరుమూరాడె।
గుడిం జంద్రుకికలాలం గూర్మమేక్కెను। ఛెదరియడ్డములలో చింకదితిగెలువారె। పాడి గెంగారుమెఋం
గుంబుష్పులడంగ్డలు॥౨॥ పువ్వుమీందివాసనకుంబాంచ్చిడాసెను మోయులు। కాప్పుకైమరుం రాజ్యముగా
దిరుకెక్కె। ముప్పుదలమెళ్మంగ మగండు శ్రీవేంకటపతి। నిప్పులనడిగి మారు నెరింగించ్చెరె॥౩॥ ॥ వరాళి॥
పల్లవి॥ యెమిసెనితివారకాని ఇంత్తినినివు। చముద్దరపువ్వుల చెండ్లునవెత్రిని॥—॥ ముక్కరగదలంగాను
ముఖిముఖినవ్వునవ్వి। చెక్కుచేతితో చెలిరిగ్లవడిని। చుక్కబొట్టునెట్టినకస్తూరి చెండ్లురాలంగా। చక్కని
నిన్నబొమ్మలజంకించ్చి ని॥౧॥ మించ్చులమోగపు తిగిమెఋవం గామలి చూచి। అంచ్చునిన్న
ంగనికిరసదువంచ్చెని। క ంచ్చుపుమోవి తెనెకడానుద్దిపడంగాను। బ ంచ్చివలపులని తొబిరము
లాడిని॥౨॥ కంకణవులుగల్లనంగాగకనంబాడాలాతి। పొంకముగాంగూడిగొబ్బునమెచ్చిని। అంకెల శ్రీ
వేంకటపతి అలమేలుమంగయీకె। కుంకుమచెమదవెళ్లాంగురిసినిపని॥౩॥ ॥ డిసాళం॥ పల్లవి॥
యెరుపరచంగరావు యెప్పరినామ్ముళాయివి। చెరినిన్నడిగెము చెప్పవయ్య తగవు॥—॥ అలులున
రచంద్రుండునతనునిండున్ను। కలువలు సంక్షుంగ్గయుంగమ్మం జీగురు। పటుచని యడమలుప
ట్టిపొంకయును శ్రీనాలు। చెలియశ్రింగ్గారాలొ చిత్తజునిపాంజులో॥౧॥ తిన్నవిసంకుసుమంచ్చితిగెలు
నుండామరలు। చిన్నిజక్కవపిల్లలు నింపప్పమును। యెన్నరానిచిమతరి ఇసుకడిబలును। కన్నెశింగ్గారాలొ ఇవి
రాముని బలములొ॥౨॥ అనదికంబములును అమ్ములపొదులును। మినుకుంగూమ్మమునులు మించ్చు
వజ్రాలు। యెనసితివి శ్రీవేంకటపతియలమెల్మంగనూ। వనిత శింగారాలొ వలరాజుమూకలొ॥౩॥ ॥

మంగళకౌశిక ॥ పల్లవి ॥ ముసుపకులాంగసిలముగవాండవు । నినిడిబుద్ధులుచెప్పినిలిపినె నాపిను ॥—॥ బత్తి
నెంజేయంగానివుపరాకునను న్నాండవు । చిత్తములాతలఖాంతచెప్పరాదా । యెత్తలనెవృత్తినానిన్నెమ్మైనా
నాండెనాను । వృత్తయవుచెప్పినెనుబాడ్డునికుపిరేపు ॥౧॥ ఆపమడిబియ్యంగాను అప్పులిమోష్మై నాండవు ।
డికొనిచూచెమోపుతిప్పుకొరాదా । నీకాంతలేప్పర్థి నానిన్నునేరాలేంట్రుతేను । నీకునష్టమయ్యెంగానినిమ్మ
లానునుండ్డుము ॥౨॥ చేయ్యత్తిమోక్తంగాను తిగుఖాను న్నాంగవు । తియ్యనినోరనునన్నుడిదింపురాదా ।
౮౨ బాయ్యనెశ్రీవేంకటేశుహాడ్డికైనన్నేలితివి । చయ్యనాదలుమాన్పంగానిసతింజూపు నాకు ॥౩॥ ✺ ॥ బౌళి ॥
పల్లవి ॥ ఆతనికొరకేత్తని పంతవేశివా । యెతులునెమ్మెలు నివుయిండ్డేచూపివా ॥—॥ యిప్పుడేముదేలా
౧౪౭ నాడియితవరిదైవిభుని । ముట్రికలురెంటబ్రమలంటెద్దేవు । కప్పుచిడ్డినేమెల్లాంగాదుకొండ్డంగానిక
యిబాపుదంజేల్లుబడి ● ఇంకనెంత్తగలడే ॥౧॥ వద్దినప్పుడేలానవ్విద ● డ్డేనుండ్డియాతని । బుద్దమప్పై
మాపలనేబాకేంచ్చే ● వు । అడ్డినేమిండ్డరమునుఆసపడివుండ్డం ● గానను । నేడ్డుకొనినిబలిమినెర
పంగవలేనా ॥౨॥ చేనకిరాంగిగానింబ్రిశ్రీవేంకటేశ్వరుని । మనసురంజిల్లంజేరిమతిగింప్పేవు । యెనసినిత
ండేమమ్మునిడుజాడ్డతిమినేము । తనియవునిచింకక్కతమకింప్పుండెగునా ॥౩॥ ✺ ॥ వరాళి ॥ పల్లవి
॥ ఆచినెంత్తెమాగడేవు అన్నిటనెప్పుశ్రీయుని । తిపుల్లువుడ్డింప్పెవారుతిడ్డినాడివేనలు ॥—॥ చనవుగలసతు
లు నాడింప్పుతేనమర్పునను ప్పినవారలునవ్విత్తంజేల్లు । మనసుపట్టినవారుమంత్తనమాడంగండగు ।
యెనరినబాడిఖాండ్డలిత వృత్తెఖాంచును ॥౧॥ చుద్దరికమ్మినవాయనాలసినాచేడుకొను । గుడ్డిటె
ంగినవారుడికొనినరెముచ్చు । హాడ్డంబాయగువారేతప్పులువడ్డినాంబాసంగు । డిడ్డసఖులాడివడ్డితెని
తెసమ్మతము ॥౨॥ ఆసపడివచ్చినవారాయములండ్డినామ్మలు । బాసగొన్నవారెలెంతమైకొన్నారెసు ।
వాసిఖానన్నేలితివివలచి శ్రీవేంకటేశ । కెసవెడ్డినవారేరింత్తచేనకి నామంచ్చుడి ॥౩॥ ✺ ॥

సామంత్తం॥ పల్లవి॥ విభిబిచకానవయ్యా ప్రియురాలికి సులభానవచ్చేవులుజాలి యింత్తవలెనా ॥—॥
కాలసి కాలసి దూబిబారు వలకేడులాబి। యెల యించ్చినిన్నునికెయెవ్వణాకా ౧। యెలదునివేళనెయెక
డపరాకునికు। వలపుతనంత్తరాంగావద్దనంగవచ్చునా॥౧॥ దప్పువచ్చిమాదలాడివన్నెలు గాంబాదవాడ।
ఇచ్చినికువిడెముయెవ్వణాకాని। పచ్చిగానికేపి తపనులేలాంగవిగినా। మచ్చికదుక్కరికేముసుటి సంగం
ఉసునా॥౨॥ చినయముకెల్లాంజేరివె డుకదప్పులరా కి। యెనపినిన్నిప్పుడేయెవ్వణాకాని। సినుశ్రీవేం
కటేకుండనెనలమేలుమంగను। చెనకిడక్కంగంగాం డ్లికిగ్గనెరవ్వడురా॥౩॥ ॥ భైరవి। పల్లవి॥ పట్ట
పానికాంత్తాతానంబడకేంగాని। డిట్టనడానవ్వునికుడికానంగంజెల్లునే॥—॥ కాంతుండిచ్చినసతిగగల
డానవ్వుగనక। పంత్తములాడంగవ డ్లాపలుమూరును। బంత్తినుండ్డియాతనితోపకపకనవ్వేవు। ఇ
ంత్తదిడానవ్వునికునెడ్డు ండ్డినాంజెల్లునే॥౧॥ ఆతండున్నగడ్డియె క్కె అండ్డవాయవ్వుగనక। యె
ఘులునెరపవడ్డాయి బాపుదాను। చేపులుబాంటిపతిని ంజ్జకినా ములుసేసివ్వు। బితికేనిడానవ్వు
చినంగంగంజెల్లునే॥౨॥ బలిమిమగనిచేత బాసగాండ్లివిగనక। బలముసాదింపువడ్డానాలేనాకేనా। యె
లననెకేశ్రీవేంకటేకుండనిమెచ్చేవు। అలమేలుమంగవునికేమరునన్నియును॥౩॥ ॥ ఆహిరి॥ పల్ల
వి॥ నీమనసిఅంగనానిన్నుడూరడాసము। కామించ్చినవారికాండ్లక్కేకొండ్లవ్వుగాకా॥—॥ అంగ్గనలు
చెనకితేనైనాంగాదనివాండవా। అంగ్గవించ్చియుండ్డకులానాడువ్వుగాకకాంగువట్టితిసినాసకాపని
చ్చేవాండవా। ఇంగ్గితముతిరిగిదనవిత్తువ్వుగాకా॥౧॥ వేలండులుమాదడికేపెనరెదివాండవా। వలయ
నింత్తవడ్డనావిండ్లవ్వుగాక। వలపులుదేక్కితేనువద్దనేదివాండవా। కలననియ్యకానిభాగింతువ్వుగాకా॥
౨॥ పెనంగికొంగిలించ్చితేబిగిసిదివాండవా। యెనసిరతులంటునవిత్తువ్వుగాకా। ఘనుండ శ్రీవేంకటేశ
కెకానినన్నేలితివి। మనసిచ్చియుండ్డరినిముంన్నింత్తువ్వుగాకా॥౪॥ ॥

రామక్రియ ॥పల్లవి॥ వాకరుచేశినభాగ్యమోకరికినెలవచ్చు। మోకముచూచినప్పుడెమోక్షనితానమా ॥—॥
కొలుశినాలశినితాసుదతిమాదిడంగాను। బాలశితానెమిపినిబాంచ్చులుయూకెంలువంపలవంద్విరమ్మ
లనాపెచూడంగా। నిలుచున్నదియెదుదనెరవాడెతాను ॥౧॥ ననుపునసాపనితానప్పుతెళ్లనప్పంగాను। పెం
వడితానెమిపైకొనినికె। చనవునందనమోవిచవులాపెచూపంగాను। ననుపునందానెమినోరూరినిప్పి ॥౨॥
చెక్కునొక్కినెందాపెకెవత్తెల్లాంజెయంగాను। కట్లనించ్చియెలయూపెరాంగిరించ్చుని। మన్నవశ్రీవేంక్కటాద్రి
మతినన్నెనెలితివి। తక్కరయుంక్కానెమితడవిందాను ॥౩॥ ✤ ॥వసంతవరాళి॥ పల్లవి॥ వడ్డవడ్డసతి
నెంత్తవలలంబెద్దకుమింక। సుద్దులుచెప్పంగంబాతిసూడువద్దన ॥—॥ శిరసువంచ్చినదానినిసి
గ్గులువడినదానివాంసిచెనకంబాతివాద్దువెద్దను। మరలిచూచిదానిమాదలాడిడూకిదానిగరి
మంగ్గరకరతికొంత్తా ● ఇంచ్చును ॥౧॥ హూరిమిచల్లెదానికొంగ్గువ ● ద్దితిసిదానినారసియడ్డగి
ంచ్చితెనడ్డలించ్చును। సారికెపనప్పెదానిసంగ్గడికివచ్చుదానిమా రుకానివలదంప్పెమచ్చరిం
చ్చును ॥౨॥ ఆసపడివున్నదానిఆయములంద్దెదాని। పాసియెలయుంచ్చుంబాతిపంత్తమాడును। నినా
మ్మయినదానినెందుశ్రీవేంక్కటదకుండ। లేసవెడ్డికూడితివిచెలినిన్నుమెచ్చును ॥౩॥ ✤ ॥బౌళి॥ పల్ల
వి॥ ఆందదానికిచ్చుకమెయనురుంగాకె। బిడికిమాటికెబద్ధసియంగవలెనా ॥—॥ రాయడించ్చునె
మిటికెరమణునియెడకును। శ్రీయంగలవిన్నపాలుచేసుకొరాదా। చాయగానయముచూపినాడి
ంచ్చుకొన్నెమ్మెలు। ఆయాలుమోవనాడితెనడిసంగతానా ॥౧॥ చనవుగలదంద్దనుజంక్కించ్చునెమిటికి। మ
నసురాకవలెశిమచుప్పరాదా। ననుపుగామోవియుబ్బినాడించ్చుకానెవలపు। పెనంగిరచ్చుంబెద్దకెప్రియ
ముతెవుండ్డునా ॥౨॥ బలిమికత్తెనంద్దనుపదరంగనెమిటికి। యెలమినురమెక్కితివెనయరాదా। అల
మేల్మంగ్గవునివుఆతండుశ్రీవేంక్కటదివుం। డలయించ్చితెరవులావదమైవుండ్డునా ॥౩॥ ✤ ॥

శుద్ధదేశి॥ పల్లవి॥ యెంత లేదీ యీ సాదము దిగాలంట సంతోసానలోలోనె జడిగొనరాదా॥ — ॥ తగవు
లు చెప్పంగా నేడప్పుడేరిని మోవి। అగడీలవన్నిదనద్దుకోరాదా। తగు బాసలియ్యంగా నేతను వెల్లా బడలెను। ప
గదునంగా నంతవడి పవళించరాదా॥ ౧॥ చెంద్దిస్సిసలు చల్లంగా చెమరించె మెనెల్లా। చంద్రముగా గంద్దవొ
డిచల్లుకోరాదా। అంద్ది యిండ్డిం ద్దికింగంగా అద్దివేసదలు రింగె। పొంద్దగాంగా నంత పూరదపుచ్చుకొ
నరాదా॥ ౨॥ చెలువములు నియంగా నేచిత్తమెల్లాంగ రంగెను। చెలంగి గుండ్డె బలిమి చేసుకొరాదా। నిలి
చి శ్రీవెంకటేశ నినలమేలు మంగ్గను। కలభివిస్సి ఏను కరుణించరాదా॥ ౩॥ ❀ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥
అన్నిదెను దారపత్తి నే భావిగాక నిన్ను నిద్దిమెచ్చుంచునే రనానేను॥ — ॥ వడంతి శిమగ్గ నీ తాబలిమి వద్దనిగా
క। వొడి వద్దసిన్ను ందియ్యనె నొపనానేను। కడలె నినిబ్బరాన ంగాలు దాంకిన నికాక। వు డివానిసరసాన
కాపనానేను॥ ౧॥ చెల్ల ంటొనిలొనివెళిగ్గువ డివని కాక। వాళ్లనే నితామొదడ నొపనానె
ను। పల్లదప్పు రతులను బ్రమసి వంస్సంగా కనివుల్లమి ప్రకరంగిం పునొపనానేను॥ ౨॥ పుక్కద
నిబడదీకెంపులు రెంగినదికాక। వుక్కనని మోవి యానమొపనానేను। నిక్కె శ్రీవెంకటేశ మండ నేనలమేలు
మంగ్గను। వాక్కదనె విభివిద్దకాపనానేను॥ ౩॥ ❀ ॥ సాళంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ అప్పుడివత్తురుగాని
ఆడను ండ్డియూడగు। యెప్పుడు మాయిల్లెమాపని స్కవైనబాయి॥ — ॥ యెంత వనిగలిగెనొ యె
కతమాడినాకే। వింత్తలు నీయకనవ్వవినరాదా। కాంత యప్పుడునుండ్డి కాచుకున్నదిండ్డకే। యిం
త్తదండెరలానికిన్ని ద్ద రునింగరయ్యా॥ ౧॥ వచ్చెరవ్వదికానుకపయ్యడము నియిరిదిడా। అద్దివెతు
లుభాంది అంద్దుకొరాదా। చద్దిచద్దిలాచినిసుడితానింద్దుకె। ఇద్దిరంబము మాంయుకిద్ద రునిం
గరయ్యా॥ ౨॥ యెపునసన్నలు చెలినింద్దుకొయలమేల్మంగ్గ। చూపుల శ్రీవెంకటేశ చూడరాదా।
యీపద్దునన్నిభివిం త్రిగాంనంద్దుకె। యింపకనామంచ్చుముచ్చికిద్దరునింగరయ్యా॥ ౩॥ ❀ ॥

సాళంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ యెవ్వుడిక బిగిసివు ఇంద్దరుం జూడంగాను। ప్రేమవుద్దించ్చి యాతనిం జెలి జిత్తంగ
డవే॥ — ॥ పిలుచవ్వేవంత్తులకుంబెనంగెవ్వురమనోను నీ। వలఖింబ్బుకొంద్దువానా వవెనెనివ్వు। మా వింతివెన్నపుద్దుత్తి
నె భాగములు సరియెనానా। సాలసినె ప్పుర్ఫలం జవి చూపవవెంగాక॥౧॥ వడిగానా సంగ్గడికి వచ్చ్రివ్వ్రునాయ
కుని। కడుం బనిగొంద్దువానా క్రెవడిని వ్వు। నడుమ సవతివైతె నా వొజని కువచ్చినా। పిడంబొయకాతని చెప్పి
శ్రీ ంచ్చ్రవవెంగాక॥౨॥ పురదనిసెలుచల్లి మా త్తగలసివాతని। దక్కంగొంద్దువానా చంద్దమునని వ్వు। ఇక్కడ శ్రీ వి
ంకటపతి యుండి యునన్నాతరడెయెక్రె। నిక్కమ్మైతె నివునిద్దినెరవవెంగా కా॥౩॥ ॥ శ్రీ రాగం॥ పల్లవి॥ చల
మింకం బనివెడు జలజాక్షి కడు సాడుయెలమి తానిద్దిమాయిుండ్డికి రారాదా॥ — ॥ చెలియుంత్తి
౧౮౪౭ ప్రియము చెప్పినిడిని కుంజాటి। కొరికలె తిమడింగొద నంగొద్ది। మోరమోరరాడు యీపిమెనరిక
మింకంబాడు। యీరితి మమ్ము మన్నించ్చి ఇంద్దికి రారాదా॥౧॥ కా మ్మని న్నుండ లఖాత్రికురిసిం
జెవుదవాన। చిమ్మిరింగె వలఖికెసినా సిన। నమ్మినచుద్దలుమీపున ంద్దునమిద్దికెనారు। ఇమ్ముల
నికు మోక్కె ముఇంద్దికి రారాదా॥౨॥ యెన్నండుం బాయనిసతి యీకెని మోహపుదలు। విన్నపము వెల్లాం
జెలి వివెలు। చిన్నాండె యీడు చూపి శ్రీ వెంకటపతి యుండ యీపు। యెన్నికగాంగూడితివి ఇంద్దికి రారా
దా॥౩॥ ॥ గౌళ॥ పల్లవి॥ ఇంత్తి దిక్కు చూడరాదా యెక్కడ పరాకునికు। అంత్త లోనె యెడవేని ఆసలు రెం
చిని॥ — ॥ మునిముని నవ్వునవ్వి మోవిచవులు చూపి। కసుగాయువలపులు కాంత్తు చల్లిని। ఇసుమంత్త మాద
ని యెదుదనెనిలుచుండ్ది। కొసరికొసరి నికాలువు సిని॥౧॥ తప్పకనిన్నుం జూచి తేగినివి మారుమోక్కి। దప్పి
దిరంగాంగి దికిందమరించ్చిని। వుప్పతిల్ల సన్నచెల్లివాడివద్దనిన్నుండిని। కప్పురపు లప్పనికుంగాను క్రెచ్చిని॥
౨॥ చెలరెంగి నివచెలిచెతులు నిప్పంజాంచి। వెలసిన సంతోసానా వియ్యవింగిని। యెలమి శ్రీ వెంకటపతి యి
యునన్నునెలితివి। అలమి నినాకెగూడియుదండిని॥౩॥ ॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ కరుణించుము మీచేత కడుంబిన్నది । సరసమాడినందుకు సముకాననున్నది ॥ ౘ ॥ నెలకొన్న విడు
కతానివెప్పుడు వత్తువందు । కలికి యప్పుడనుండి ఇంగా చూచుచున్నది । మలసి తన తానివు మాదలాడినందాంకా । తి
లకించి తలపోసి తిమురుచున్నది ॥ ౧ ॥ మొనసి యెప్పుడుని మోగము చూతునోయందు । తనివోని తమ
కానందగిలున్నది । చనవున నిన్నుంజేరి సరసమాడినదాంకా । యెనసి నిమనసిల్లా నిక్కడనె వున్నది ॥ ౨ ॥ కందువని
న్నంగాంగి దగ్గాంగిలించుకొనెనందు । కాంచు వెల్లా మతిందలపోయుచున్నది । యిందు వచ్చి కూడి
తివి యీకెను శ్రీవేంకటేశ । విందులుగా మోవి తేనె విందుకొందునున్నది ॥ ౩ ॥ ౘ ॥ ఆహిరి ॥ పల్లవి ॥ యె
ంత్తనిన్ను నెలయించినీ దీవాచెవి । కాంతుండవు నిన్నింత్త కరంగించె నీచెలి ॥ ౘ ॥ పకనన వ్వుతాను పంత్తము
లాడించెనీ । చెక్కుసి కుంతాని గాసంజేన కింజెనీ । చక్కంగాం దప్పుకచూచి సారెకు జక్కించెనీ । మొక్కు
తా నెదన్నుల మొనలు చూపించెనీ ॥ ౧ ॥ సంగడి కూచుండ్కుతానే చలమునాడించెనీ । జంగ్గవి
మాదలాడి జరసించెనీ । చెంగ్గలించి మోవి యానిచిన్నలు సేసించెనీ । శృంగారించెయందు
నె చిమ్మి రంగించెనీ ॥ ౨ ॥ వాడలు నిపంబాడి బయలిందించెనీ । చిడికి మాటికి రతి కెక్కించెనీ । ని
డున శ్రీవేంకటపతి నీవు నన్ను గూడితివి । కొడిసియన్నిప్పుడుంగా సరించెనీ ॥ ౩ ॥ ౘ ॥ ముఖారి ॥ పల్లవి
॥ అమరని మోవితేల అడిగెవు నీవు । తమకము గడునిండ్డె దగ్గమాయంగాం బ్రాలు ॥ ౘ ॥ దాంపురమె
లసి నీవు తరుణితో నిందాంకా । కాంపురము బయవాకందీంచినెను । యింపరు నన్నింక నీవు యె
లపిచ్చకొనెవాన । రాంపాయని వలపు రచ్చకెక్కెను దుదుల ॥ ౧ ॥ తొలచాంకనె మిడిక తాలంతితో నిందాం
కా । మెలము లాడుకొనవామె నింబానిన్న । జాలింబెట్టకింక నీవు సారె నెడంబరచకు । చాలుకొనెందమక
ము జారంజొచ్చె శిగ్గులు ॥ ౨ ॥ వెసాలకి ఆలాంగె వువెలంది మీందదనిష్టి । క్రిస తెల్లాంబెట్ట వాచెరానినివు । ఆస
ల శ్రీవేంకటపతి యిచ్చి నన్ను నేలితివి । తాసరించె వేడుకలు తాలు తాండె రతులు ॥ ౩ ॥ ౘ ॥

నానమంత్రం॥పల్లవి॥ఇన్నాళ్లవవేంగాడు యెమని నాంగెరవేవు।సన్నలనెవ్వుతుచెతిసడి కిబొన్నెతివాం॥—॥ఇంతి
యెంత్తడూరినాను యెగ్గగాడు విభునికి।వింత్తవింత్తసంత్తొసాలై వెలయుంగాని।పంత్తగారితనము
నంబడరెవడెమినివు।మంత్త నానెవ్వుతుచెమాయంబడినాండవా॥౧॥మగువకాంతాళింబ్చితెమగనికినెగ్గ
గాడు।మిగులా వెడుకళై మెరయుంగాని।తగవులంబెట్టినా రెండడవెవడెమినివు।పగడునవ్వుతుచెభం
౧౨ గపడినాండవా॥౨॥రమణికాలుడాక్కితెరమణునికెగ్గగాడు।తమితొనమరతువెతగులుంగాని।
జమళి శ్రీవెంకటపతి జరసెవడెమినివు।అమరనెవ్వుతెచెలనవ్వుకొంగాన్నాండవా॥౩॥ ❀ ॥దేసాళం॥పల్ల
౧౪౬౮ వి॥అప్పుకొన్చు రింద్దుకనియంగ్గనతెల్లా।చెప్పెతిసంత్తొసాలు శిగ్గు తెల్లాండెగెను॥—॥యెడనెనాం
డిరిగాడి యెమ్మినాంజెతువుగాక।వెడుకకాండవునికు వెరపెండలికి।ఆడెవారెవ్వరు నిన్ను అనుమా
నించ్చు రమింక।తొడ వెమగవానికి దొసమెండూలెదు॥౧॥నిమ్మ పండ్డెగ్గరవెళిని మెచూపు
దువుగాక।యెమ్మికాండవువినయమింక నెడడి।సమ్మతించ్చిరిం డ్దయనుసదలుసెయపమిం
క।నెమ్మది మెనవానికినింద్దవెడెప్పుడును॥౨॥కొంక్కులెకకూడితి వికూరిమితొనిదునన్ను।అంక్కెకాండవింక
నిపనలపున్నదా।బొంక్కమ్మెరినిసతులు బొండ్దుము శ్రీవెంకటపతి।వుంక్కువవెద్దినపతికాడు గంగవల్రడు॥
౩॥ ❀ ॥పాడి॥పల్లవి॥తనువుండనువు నిఁకెంత మరముడ్డివారె।చెనకంగావద్దనంగంజెల్లునది ఇంకను॥
॥—॥పవ్వళించ్చి యుండ్దిపతిపాదాలొత్తుమనంగాను।నవ్వులునవ్వుదురదెనాలికత్తెనై।యెవ్వరుంజూడ
కుండ్డనుఇద్దెనెండెరవేసెను।చివ్వనరిగ్గులు వడంజెల్లునదె ఇంకను॥౧॥ఆసపడినిన్ను నిద్దెలాకుమడిచిమ్మ
నంగా।వెసాలుకితురదువెవింత్తదానవై।వాసరించ్చుకి మెమూపునెడంబడంజెప్పినెను।క్రిసవెద్దితలవంచ్చ
ంజెల్లునదె ఇంకను॥౨॥ముండ్దెకాంగిలించ్చుకొని మోవితెనెఇమ్మనంగా।ముండ్దెమెలమోడురదెమం
ర్కదానవై।గాండ్దినలమెల్మంగ్గవుకూడెశ్రీవెంకటపతిఖుండు।చెండ్దెమెతెల్లాజరయంజెల్లునదెఇంకను॥౩॥

ఖాండ్దాశవసన్తం॥పల్లవి॥ఇండ్దకు మిచ్చితివి ఇంత్తువెల్లాను।చంద్దమాయ నీపనులు చక్కంగా చూంక్షవ
య్యా॥—॥నెలంత వాడముతొడనివాడముపినవి।నిలుచుంద్ధికాంగిదనింపువాకెను।అలిగిలొనికింబా
యె యప్పుడింత్తసిసితివి।ఇలలంజ్జాకం వెపుడు వుఇద్దికాచుంద్దవయ్యా॥౧॥మొనబిచెలిపయ్యదముంజ్జెతం
జుద్దుకొని।తనివారంబిసికెవంద్దవు గుబ్బలు।పినంగితప్పించ్చుకొంగాప్రెమతొనా డించ్చితివి।మునుండవ్వె
తివినెండిక్కడంగా చూంద్దవయ్యా॥౨॥అలమెల్మంగ్గ చెక్కన నెయివి చెక్కుపొంద్దించ్చి।తలవంచ్చుకొన్నాపె
చింత్తమాన్పితివి।బలిమి త్రావెంక్కటెశ పంత్తవాకెంగూడితివి।అలరితిరొక్కమననాయంగా చూంద్దవయ్యా
॥౩॥ ✤ ॥సాళంగ్గం॥పల్లవి॥దెవులనయ్యెనంద్దతివిరిందాను।చెవడిరనాపింగొంత్తాచెపద్దంగరాదా॥—॥
చుద్దమన్నైనితాను సుద్దవెల్లాంజెప్పంగాను।వెద్దికివచ్చితానెలవెంగ్గెమాడినిగద్దిగానాంపెరునిడికడు
వెడుకైతెను।అద్దికడమ మాటిల్లానడుగంగరాదా॥౧॥బత్తిచెసినిని కుపాడములుబిసుకంగ।
తత్తరించ్చితానెలతప్పు వద్దని।హత్తితనరు నెరపులత్తెసికలి గితెను।గొంత్తులవెడ్డాతెలు
సుకొనిచూడరాదా॥౨॥అలమెలుమంగ్గనైనిన్నదుగాంగెలించ్చుకొంగా।యెలమిందానెల
వచ్చియెంకాతిని।అలత్రావెంక్కటెశ ఆసలాపుకుంగలితి।బలిబియండ్డాంగొంతపెనంగించ్చు
గాదా॥౩॥ ✤ ॥శంక్కరాభరణం॥పల్లవి॥ముద్దులుగారిమొమునను।వాడ్డికనెమ్మేనసొసగ
రిచెలులు॥—॥చెక్కులవెంద్దంజెమదలుగారి।యెక్కడనాడెనొయుండల్లం రా।చక్కంగ్గ్రుష్ణుని
కిజలకము సెయరి।నెకొనికాంగిదనించ్చు రెచెలులు॥౧॥హారింబా రినిద్దాపుగలుగడు
ంగెను।పరువులువెద్దినొపడుచులతాసరుగవళ్ళితిం పచారము సెయరి।యురవుగనుయ్యు
లనిడరెచెలులు॥౨॥చుద్దుకొన్నజడబాలెముజారె ను।వుద్దులుగాద్దెనొవుడుమనను।
పద్దియలమెల్మంగ్గ పతి త్రావెంకటెశుం।డిద్దిపనులవారెంచ్చు రెచెలులూ॥౩॥ ✤ ॥

సామన్తం॥ పల్లవి॥ కంర్కనాముగద్దవయ్యా కలికికిని। అంర్గలనిపండలంపయ్యెదద్దుగాను ॥—॥ యె
ప్పుడుని మనసు యొనింత్తానిమ అవరుండ్డారు ప్పిలువంబ్బిచన్నులుగు ఉతుచూచు రావయ్య। నెప్పునంబె
ర్కసత్తుల నేస్తము గలవాండవు। తప్పురవారి యొనికెతడంబడరుండ్డాను ॥౧॥ ఇండ్డుముఖియ ండ్డరిలొ
నెరు రైవుండ్డయద్దుగా। ముండ్డిచర్కండనము రము నవాసు కాన్నవయ్య। పాండ్డు తెండ్డినాంజెరిభాగిం
చ్చివాండవు। పండ్డడినను మానము సారెంరాపుండ్డాను ॥౨॥ ఇడెయల మెలు మంగ్గనెవితవిననువుగా। పడిమా
౮౨ రుబిరెపెరు పాదముకెసుకావయ్య। పదరిశ్రీవెంక్కటెశపదారువెలనెవిత। వెడుగానండ్డు వెడరి యెంచ్చురా
కుండ్డాను ॥౩॥ ❀ ॥ బౌళి ॥ పల్లవి ॥ ఆడనుండ్డి లొగవెగాలాడవద్దు। యీడనెనికాంగిలినారిప్పుడు యి
౧౪౯౯ వ్వా ॥—॥ చెలిగద్దినచెంగ్గావిబిగకాంగ్గగానవచ్చి। మలర్నిధిపచ్చుడము మాదువను। నెలంతనివద్దవెదనిని
జముమెరపివు। తెలిసినా పానుపుమీందికె బ్బివుంరవ్వా ॥౧॥ తరుణి పొమ్ములకాంత్తెత్తకురన
మెరిబిని। సరినినిలువు మొనిసండ్డుసండ్డుల। అరుడేయెవుతెదాం చననిపొడంబరంచేవు। పం
గనిప్పుడెనాపర్కరురమ్మా ॥౨॥ వనితతనువువింత్తవాసనలు పొలబనినినువుంజ మదగారెనిచెర్కల
ను। యెనసతిశ్రీవెంక్కటేశనెనల మెల్మంగ్గ। నేనరనారెన్నుంజూపినెడ్డెరతారమ్మా ॥౩॥ ❀ ॥
పాడి॥ పల్లవి॥ యెవ్వరినెమనంగలమిప్పుడునెము। నివ్వుజల్లమిమ్ముంజూచినత్రిమింత్తెరారా ॥—॥
నెరువులన్నియుంజూపెనెలంతపయ్యదకొంగ్గు। సారెందరి యుద్దెనరసములాడెవు। ఆరితెరినిన్ననాపెళా
నవెద్దులుమూరు। దూరుతాను పెంజెమదగారంబెమ్మాని ॥౧॥ విడెంలువుద్దించ్చివెలందిచన్నులమీంద।
తొడనెరుంర్కమవ్వారిదామ్మిసిసివు। విడినతురుముత్తాడవెస్సనిన్ననద్దలించ్చి। మీడెపురతిరినాకెమీ
రివచ్చిని ॥౨॥ కండ్డవంగాంగిదంగూడిరాంత్తను శ్రీవెంక్కటేశ। పండ్డడిమోవితెనెచవిచూచెవు। మం
ద్దలించ్చినిన్ననారె మనసురంజిలంజెరి। ముండ్డముం ద్దనిమ మ్మేనములుము ద్దని ॥౩॥ ❀ ॥

ధన్యాసి॥ పల్లవి॥ మాకు నీవు వేఱు చవామూ ఏమాదలా। ఆకెంబరు కానియ్యైనా నా నందె ఇచ్చేవు గాక —॥
తెలతెల వారంగా నేతెఱవ మోగము చూచి। వలపు చద్ది గద్దెర వచ్చితివి। చలాన నేనవిగితె జడిసి వానివెమ్మైనా।
తలపాంతన్నె నాంగొంత్ర తను త్రువు గారా॥౧॥ పాను పుదిస్తతా నివు భామ మోవిచవిగానితెనెత్తా వులు
డప్పు కిందిచ్చుకొంజ్జవి పూని నెంబిలు వకుంద్లై పొగితి వాని వెమ్మైనా। దానియ్యా సాసల నైనాండ నతు పు
గారా॥౨॥ కన్నులు డెఱచుత్తా నెకాంగి జిలా నాకెంగూడి। అన్నిదరతి సంబళాలందు కాంజ్జెవి। యెన్నంగ
శ్రీవేంకటపతి యె డపి వాని వెమ్మె నా। తన్మూనన్మూం గూడి తెవితను తువు గారా॥౩॥ —❀— ॥ దర్బారు॥ పల్లవి
॥ మీకు మీకె తెలుసును మీరాండ పొత్తు। పైకాని వూరి వారికి వనులిండ్లాం గలవా॥—॥ చెక్కులు నీవు
నె క్కితకెల వులు నవ్వినాక। యెక్కవ తక్కవలు నీమె ఱంగము। తక్కర చెలులు లధింత్త తగవులే మడిగెరు।
ఋ కడ సాకెరు వెవ్వరెడ్డ [illegible] చెప్పరింకను॥౧॥ కన్నులని వు చ్చూచితె కాం [illegible] తాళించ్చి పల్లెనాక। వు న్నను
డ్డులు డెలి యవ్వాకకె మారు। యెన్న నాడిగ పునారమె ండెకిగు సిసెరు। ప న్ని ఇండ్లా కవ్వ
కొడంబరచ వచ్చెరు॥౨॥ కలయ న్నీవు వచ్చితె కాంగిలించుకొనె నాక। తలంపు లిష్ఠ రచనంత్త జివారము। కా
ఖు వు వారము వెండు కానప్పు శ్రీవెంకటపతి। చలపట్టె వ్వరు మిమ్ము సాదించ గలరు॥౩॥ —❀— ॥ గౌళ॥ పల్ల
వి॥ మగవాండవు నీవు మగువను నేనైతె వెగడున నిన్నంగడు వెగ్గళించ్చ వచ్చెమా॥—॥ కంధ్వె కమ్మాడంగ ల
డు కసరు కానంగ వేడు। నంద్దుననె నితానున వ్వరాదా। వాం ఢ్లె నంద్దురంగా నివ్వు వారక సాదించ్చ
వు బంధ్దవంతాలకు నితా పైకాన వచ్చెమా॥౧॥ కాలంది మీ రంగ వేడు కొంగ్గ వట్టి తియ్య విడు। జాలసి ని
న్నండ వ్వర చూడ రాదా। చెలి చెత్తెలకు నివు చెప్పు మూపి విడి యెల్లా। చలిమి బలు ముల నుజం క్లించ్చవ
చ్చెమా॥౨॥ జాలింబడ్డ వేడు నిన్న సాదనగా నంగ వేడు। పిలు మేలను చుని న్ను మెచ్చరాదా। యె ని త వి
శ్రీ వేంకటపతి నన్ను నింత్తులా నె। గెళి సిసియుం కని న్నంగ కలించ్చ వచ్చెమా॥౩॥ —❀— ॥—॥

మధ్యమావతి॥ పల్లవి॥ దేసిన మేల్లుంజేసి నీకెగ్గువడనేదు దిక్కి। బాసలు తన్నుంజేయు ంబ్రిబంగ్గపిప్పనింక ను॥
॥—॥మాడంబరదేంగానివాఖిక్కిర మ్మనవే। యడమాదలాడింద్రుంగానేమివచ్చునిపడంతు తేం ద్రతిన్నినాట
డింటే మ్మికరాని వే। కొడిమలుగద్దిత న్నుంగిపగించ్చనింక ను॥ ౧॥ మోక్కులు మొక్కెంగాని మోము మూపు
మనవే। అక్కడనుండ్లంగాండనకయ్యెడిమి॥ బూక్కివాకిట్రినయద్దినామ్ము కానేరానివే। డక్కనాకుండనునే
మిాతప్పు తేంచ్చనింక ను॥ ౨॥ పాదములొత్తెంగానిపవ్వు రింవ్చుమనవే। సాదువలెంగూడుండ్లేమినా దిం
౮౨ చ్చుని। యాడిస శ్రీవేంకటదికుండితేందానికానివే। ఆడిగినిఆద్మనిని అలయించ్చనింకను॥ ౩॥ —☼—।
రామక్రియ॥ పల్లవి॥ వేడుకకాండ్రైనయద్దివి ముండుగాక। కొడితనాలు కికినిగాలవాండాయిాతం
౧౭౦౦ డు॥ —॥ పసిండికెంండ్లలవుద్దుబాలకృష్ణుండుగాద్దంగా। విసనుకక్కతెచన్నలుదిం పునాదంబద్దితిసి
యెసంగియాకుం ద్లలియెచియునితానంత్రలా। బినికింజేతుల ంబద్దివిన్నవాండాయిాతండు
౧॥ కొనలఝుం ద్దవిర లేసుడులవుద్దిగాద్దంగాతెనేమొవినిగావి ండ్లుండిక్కిసెకకే। మానయున
నా తే నేమొవితెనేగానది। వానిపద్దిబదిమూబిపనిబిడ్డాయిాతండు॥ ౨॥ వాలవుద్దు శ్రీవేంకటదపతిగాద్దంగాను
కతె। మాలవంద్దినవ్వునవ్వి పడదిసిగ్గువంటే। వాలడియెకాకినిపడంతికిలవినంద్దునాలిరావాంకవద్దినన్న
వాండాయిాతండు॥ ౩॥ ☼ ॥ దేవగాంధారి॥ పల్లవి॥ కంద్దివాచాయియాగయ్యాలితనాలు। గాం
ద్దరిసతులుకొంకపుడుకా॥ —॥ ప్రియముచెప్పినంబియుచుకరాంగా। నయగానతానేలనప్పి
తా। భయమేఋంగనిపడంతులేండ్దినా। నియతానను ండ్లనెరుతురా॥ ౧॥ కానుకచ్చినంగన్ను
లమోక్కంగా। తానేలదివించ్చిదండనుండ్లి। పూనికిగ్గుడ లకాయనికాంత్రలు। కానికితగ్గ
వుగ్గికొండ్లురా॥ ౨॥ గక్కననినిను రేగాంగిలించ్చుకొంగా। ముక్కితానేల మించ్చునికే। యు
కద శ్రీవేంకటపతిలాం తివారు। తక్కినసుద్దులుడలంతురా॥ ౩॥ —☼—॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ యెల యెన్నెలు చెప్పేవే ఇంస్తటి తాను। వాలాయించ్చె యంత్తని న్వర్రా గొంచ్చునెంచి
కె॥—॥ సఖులలగని వుండ్డంగా జా గొత్తనాలా డ్డంగాక। అత నికి నికోండాడి యంత్త భాం డ్డా। బత్తి మాలి
ంద్దికి రాంగా వాడాలుష్టి ప్రాంచెంగాక। ఇతవ్వైని పిబత్తి యెమి చెప్పెడి॥౧॥ జెడ్డవై నివు నవ్వుంగా జెడ్డించ్చెదూ
చెంగాక నె ప్పన నాతండె వ్వారె నివె వ్వారె। ము ప్పువేరు సగాంగా బాడు నిక్కుర్రెట్టుంగాక। పద్దిచూచి తె నని
ప్పి పస యెమున్నదే॥౨॥ విన్నదానవు గాంగా నుప్పు ముంజు న్నలంద్దెంగాక నిన్నుం గూడ నాతండెంత్తని వెంచ్చె। ఇ
న్నిద ద్రావెంకటెశుకుండింతలూ నేనన్నునె తి సన్నల మీరా ఇడ్డరికిద వృతె మిచెప్పెదె॥౩॥ —✿— ॥ సౌరాష్ట్ర॥ పల్లవి॥
నీవు చెలినటెంతలు నీకు నే ఘటియించ్చె। యావలని ఒడ్డకెచెలు తిం గ్గరు నవ్వెరు॥—॥ కొలువు కెక్కెదా
సింగారపు వద్దిత సినివు। లత నోరి గాండమ్ములవుపె ప్లెగ్రా। బలిమి నొకని మొదింబెబ్బెసింత తెల్లాంగడితి।
మెలుపు నంటిత ములు మెరయకమాను నా॥౧॥ కెత్తలనున్నదాని ం జాడల సంద్దినిదుకె। జడిదిన
ము నివ్వు సరసము లాడం గా। పడిసి కస్తూరి బొట్టు వన్నె నద్దివెల సంద్దు। అడియాలము గనాపె లొన్న
వాయుందగదా॥౨॥ దండ్డె నున్నదాని నుడ్డం డ్డానద్రావెంకటెదెస। గండ్డు మీరి వేడు కటాంగా గింటిపుంగను।
చెండ్డుపడని వ్వురము బిగువుం జన్నుల నొత్తి। దండ్డిపిద్దిరతింజాత్తిద్దెంగ నిం కవలదా॥౩॥ —✿— ॥ దేసాక్షి॥ ప
ల్లవి॥ ఇంత తమకింత్తు రాయుండ్డ లేనా। కాంత నేరద్దు నితు రాకాండ్డె నబాదను॥—॥ చెక్కుపై గెజే ఇ
డుకొని కేగ్గు వడి యున్నచెలి। గక్కు నింత్తు రాంగ తికింగారెకలు సెని। విక్కుదిల్లుం జన్నులదిద్ది వినికి నంత్తది
లూనే। మొక్కపుండనమలమొకాంచ్చెనబాదను॥౧॥ పడంతి మాందునమండ్డి బావించ్చి చూదెగ్గంత్తి।
నుడివద్దిత్తెంఖరావారయుదును। తాడింబడని వప్పుడె తాకైవు వాడములు। గడుసరితనము లకెలని
నబాదను॥౨॥ వానుపుష్పిగుద్దు తాడంబబ్బలించ్చియున్నసతి। అనవెద్దికూడుదురాళయములంద్దె।
మానాన ద్రావెంకటెశపొనివిప్పుం వితివి। దినకపుండనమలతిరమ్మైనబాదను॥౩॥ —✿—॥